ศูนย์การปรับสภาพแห่งกรุงสต๊อกโฮล์ม

รายงาน

เมษายน 2562

การเสวนาระหว่างระบบความรู้ชนเผ่าพื้นเมือง ท้องถิ่น และวิทยาศาสตร์ที่สะท้อนเกี่ยวกับการประเมินผู้ผสมเกสร การผสมเกสร และการผลิตอาหารของ IPBES

21 - 25 มกราคม 2562 • เชียงใหม่ และเชียงราย ประเทศไทย

รายงานการประชุมปฏิบัติการ

ORGANISERS:

SwedBio
A programme at Stockholm Resilience Centre

United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization

2019 International Year of Indigenous Languages

ภาพปก: เดินดูผึ้งในสภาพแวดล้อมของป่าในชุมชนหินลาดใน

ภาพ: J. Bumroongchai

อ้างอิง: Malmer, P., Tengö, M. (eds), Fernández-Llamazares, A., Woodward, E., Crawhall, N., Hill, R., Trakansuphakon, P., Athayde, S., Cariño, C., Crimella, D., Farhan Ferrari, M., Pérez, E., Spencer, R., Trakansuphakon, N., Bicksler, A., Cariño, J., Gonzalo, E., Lengoisa, J., Lungharwo, T., Tahi, B., 2019. การเสวนาระหว่างระบบความรู้ชนเผ่าพื้นเมือง ท้องถิ่น และวิทยาศาสตร์ที่สะท้อนเกี่ยวกับการประเมินผู้ผสมเกสร การผสมเกสร และการผลิตอาหารของ IPBES วันที่ 21 – 25 มกราคม 2562 เชียงใหม่และเชียงราย ประเทศไทย รายงานการประชุมปฏิบัติการ SwedBio ณ ศูนย์การปรับสภาพแห่งกรุงสต๊อกโฮล์ม และโดยคณะกรรมการวิจัยสวีเดน

งบประมาณ: รายงานนี้ได้รับการสนับสนุนงบประมาณโดย Sida ผ่าน SwedBio ณ ศูนย์การปรับสภาพแห่งกรุงสต๊อกโฮล์ม และโดยคณะกรรมการวิจัยสวีเดน

สารบัญ

รายการอักษรย่อ . . . 4

คำนำ . . . 5

กิตติกรรมประกาศ . . . 5

บทสรุปผู้บริหาร . . . 6

บทนำ . . . 8

วิธีการสำหรับแนวทางการเสวนาของผู้ปฏิบัติหลายฝ่ายและปฏิบัติการแบบ MEB . . . 10

วันที่ 1: กำหนดฉากการเสวนา . . . 12

วาระแนะนำการเสวนา . . . 12

ความเห็นชอบโดยอิสระ ล่วงหน้าและได้รับการบอกแจ้ง (FPIC) ในความรู้ที่แบ่งปันและสร้างขึ้นในการเสวนา . . . 12

วาระที่ 1: บทนำ IPBES วิธีวิทยาการประเมิน และเชื่อมโยงระบบความรู้ . . . 13

บทนำ IPBES . . . 13

IPBES และระบบความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น . . . 15

อภิปราย . . . 15

กระบวนการประเมินและ ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น . . . 16

บทนำการเชื่อมโยงระบบความรู้บนฐานความเป็นธรรม การแลกเปลี่ยน และประโยชน์สำหรับผู้เกี่ยวข้องทั้งหมด และแนวทางบนฐานการใช้หลักฐานที่หลากหลาย . . . 17

วาระที่ 2: การแบ่งปันประสบการณ์ของผู้ถือครอง ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ที่มีส่วนในการประเมินการผสมเกสรของ IPBES . . . 20

Brenda Tahi and Atamira Tumarae, Tuhoe Tuawhenua Trust, Aotearoa/ประเทศนิวซีแลนด์ . . . 21

Ruth Spencer, GEF Small Grants Programme (GEF SGP) and MEPA Trust, Antigua and Barbuda . . . 22

Simone Athayde, มหาวิทยาลัยแห่งฟลอริดา และมหาวิทยาลัยโทแคนทินส์แห่งรัฐ US/Brazil . . . 22

John Lengoisa, แผนงานพัฒนาประชาชนโอกีก (OPDP) ประเทศเคนยา . . . 23

Elmer González, Fundación para la Promoción del Conocimiento Indígena (FPCI), ปานามา . . . 23

Edgar Pérez, Fundación para el desarrollo rural Junej T'inam, กัวเตมาลา . . . 24

Julio López Maldonado, Universidad de San Carlos de Guatemala, กัวเตมาลา . . . 24

Thingreiphi Lungharwo, สหพันธ์สตรีนากา ประเทศอินเดีย . . . 25

วาระที่ 3: การนำเสนอข้อค้นพบสำคัญของการประเมินการผสมเกสรของ IPBES . . . 25

อะไรคือผู้ผสมเกสรและทำไมจึงสำคัญ . . . 25

สรุปข้อค้นพบของการประเมิน: คุณค่าของผู้ผสมเกสร . . . 26

สรุปข้อค้นพบของการประเมิน: สถานภาพและแนวโน้มของผู้ผสมเกสร . . . 27

สรุปข้อค้นพบของการประเมิน: ความเสี่ยงและการตอบสนองเพื่อผู้ผสมเกสร . . . 27

วาระที่ 4: การอภิปรายถ้อยความสำคัญและประสบการณ์ท้องถิ่น . . . 27

ว่าด้วยคุณค่าของการผสมเกสร . . . 27

ว่าด้วยสถานภาพและแนวโน้มของผู้ผสมเกสร . . . 28

ว่าด้วยความเสี่ยงและการตอบสนองเพื่อผู้ผสมเกสร . . . 28

การอภิปรายในที่ประชุมใหญ่ว่าด้วยคุณค่า สถานภาพและแนวโน้ม และความเสี่ยงและการ ตอบสนอง . . . 29

วาระที่ 5: บทนำชุมชนหินลาดใน . . . 29

วันที่ 2: ประชุมเดินปฏิบัติการในป่าลุ่มน้ำภาคเหนือ บ้านหินลาดใน . . . 32

วาระที่ 1: กล่าวต้อนรับสู่บ้านหินลาดในและการเปิดงาน . . . 32

วาระที่ 2: เดินสู่ลุ่มน้ำและป่าเก่าแก่ . . . 34

สรุปการอภิปรายสี่กลุ่มในช่วงการเดินสู่ลุ่มน้ำ . . . 35

สรุปการอภิปรายสาระสำคัญว่าด้วยคุณค่าในช่วงการเดิน . . . 36

วาระที่ 3: แนะนำเครือข่ายศูนย์พิเศษว่าด้วยความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น . . . 39

วันที่ 3: ประชุมเดินปฏิบัติการสู่ไร่เหล่า 41
วาระที่ 1: ประชุมใหญ่ก่อนเดิน สะท้อนผลลัพธ์ของวันที่ 2 41
วาระที่ 2: การเดิน-ความรู้ การปฏิบัติและจิตวิญญาณเพื่อความหลากหลายทางชีวภาพ ผู้ผสมเกสรและความมั่นคงทางอาหาร 42
สรุปการอภิปรายว่าด้วยความเสี่ยงและการตอบสนองที่จัดขึ้นในไร่เหล่า 44
สรุปการอภิปรายว่าด้วยสถานภาพและแนวโน้มของผู้ผสมเกสร 47
สรุปการอภิปรายในที่ประชุมใหญ่ถึงการรายงานคืนกลับจากประชุมเดินปฏิบัติการ 51
คืนสังสรรค์วัฒนธรรม 52
วันที่ 4: หนทางข้างหน้าเพื่อผู้ผสมเกสร การผสมเกสรและชาวบ้านและภูมิทัศน์ที่หล่อเลี้ยงทั้งหมด 53
วาระที่ 1: การอภิปรายเกี่ยวกับความเข้าใจและหนทางข้างหน้า 53
เส้นทางของชุมชนหินลาดใน 54
วาระที่ 2: การอภิปรายว่าด้วยโอกาสเพื่อการมุ่งสู่นานาชาติและผลกระทบ 56
ความหลากหลายของเส้นทางระดับท้องถิ่น 57
พิธีปิด 59
บทสรุปของผู้จัด 60
เอกสารอ้างอิงหลัก 64
ภาคผนวก I. กำหนดการเสวนา 65
ภาคผนวก II. รายนามผู้เข้าร่วม 68
ภาคผนวก III. สรุปประเมินผลการเสวนาจากผู้เข้าร่วม 70
ภาคผนวก IV. FPIC ตามที่ผู้เข้าร่วมได้ลงนาม 71
ภาคผนวก V. การสัมมนานานาชาติ ณ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ วันศุกร์ที่ 25 มกราคม 2562 73

รายการอักษรย่อ

CESD	ศูนย์ศึกษาชาติพันธุ์และการพัฒนา
CSIRO	องค์การวิจัยวิทยาศาสตร์และอุตสาหกรรมแห่งเครือจักรภพ
CBD	อนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ
CBMIS	ระบบกำกับติดตามและสารสนเทศบนฐานชุมชน
CMU	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
FAO	องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ
FPIC	ความเห็นชอบโดยอิสระ ล่วงหน้าและได้รับการบอกแจ้ง
FPP	แผนงานคนอยู่กับป่า
GBO	ภาพลักษณ์ความหลากหลายทางชีวภาพโลก
ICCAs	พื้นที่และเขตแดนอนุรักษ์ของชนเผ่าพื้นเมือง และชุมชน
ICIP	ทรัพย์สินทางปัญญาและวัฒนธรรมของชนเผ่าพื้นเมือง
IIFB	เวทีชนเผ่าพื้นเมืองนานาชาติว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ
IIFBES	เวทีชนเผ่าพื้นเมืองนานาชาติว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพและบริการระบบนิเวศ
ILK	ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น
ILKP	ระบบความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่นและการปฏิบัติ
ILKS	ระบบความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น
IMPECT	สมาคมศูนย์รวมการศึกษาและวัฒนธรรมของชาวไทยภูเขาในประเทศไทย
IPBES	เวทีนโยบายวิทยาศาสตร์ระหว่างรัฐบาลว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพและบริการระบบ นิเวศ
IPLC	ชนเผ่าพื้นเมืองและชุมชนท้องถิ่น
IPO	องค์กรชนเผ่าพื้นเมือง
LBO	ภาพลักษณ์ความหลากหลายทางชีวภาพท้องถิ่น
MEB	พื้นฐานของหลักฐานที่หลากหลาย
MEP	เวทีผู้เชี่ยวชาญพหุสาขา
PASD	สมาคมปกาเกอะญอเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
POINT	การส่งเสริมชนเผ่าพื้นเมืองและธรรมชาติร่วมกัน
SPM	บทสรุปสำหรับผู้กำหนดนโยบาย
SRC	ศูนย์การปรับสภาพแห่งกรุงสต๊อกโฮล์ม
TK	ภูมิปัญญาตามประเพณี
TSU	หน่วยสนับสนุนทางเทคนิค
UNDP	แผนงานพัฒนาแห่งสหประชาชาติ
UNEP	แผนงานสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ
UNESCO	องค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรม แห่งสหประชาชาติ
UN DRIP	ปฏิญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิชนเผ่าพื้นเมือง

คำนำ

รายงานฉบับนี้เป็นบทสรุปของการเสวนาระหว่างความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองท้องถิ่นและวิทยาศาสตร์ที่สะท้อนการประเมินผู้ผสมเกสร การผสมเกสรและการผลิตอาหารของ IPBES ที่ดำเนินการตั้งแต่วันที่ 21-25 มกราคม 2562 ในจังหวัดเชียงใหม่และเชียงราย ประเทศไทย การเสวนาดำเนินการและร่วมออกแบบโดยสมาคมศูนย์รวมการศึกษาและวัฒนธรรมของชาวไทยภูเขาในประเทศไทย (IMPECT) และสมาคมปกาเกอะญอเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน (PASD) ร่วมกับ SwedBio ณ ศูนย์การปรับสภาพแห่งกรุงสต๊อกโฮล์ม และ UNESCO ฝ่ายวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ และชุมชนชาวกะเหรี่ยงบ้านหินลาดใน ผู้เป็นทั้งเจ้าภาพท้องถิ่นสำหรับการประชุมเดินปฏิบัติการและเสวนาในชุมชนของตน

เป็นการสรุปการนำเสนอต่างๆ และการอภิปรายในช่วงการเสวนา ซึ่งได้ทบทวนประเด็นสำคัญที่คัดเลือกไว้จากการประเมินของ IPBES ว่าด้วยผู้ผสมเกสร การผสมเกสรและการผลิตอาหาร (จากนี้ไป เรียกว่าการประเมินการผสมเกสร) โดยมุ่งหมายที่จะให้การตอบกลับและสะท้อนประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับผู้ทรงความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น (ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น) และผู้เชี่ยวชาญเรื่องผู้ผสมเกสรและการผสมเกสรผู้มีส่วนในการประเมินผล ด้วยตัวอย่างกรณี ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ของตน หรือในฐานะผู้เขียนในการทำเช่นนั้น การเสวนายังมุ่งให้มีส่วนในการแนะแนวและการพัฒนาวิธีวิทยาสำหรับขั้นตอนและแนวทางของ IPBES ให้ทำงานกับความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น

อีกด้านหนึ่งของการเสวนาคือให้มีส่วนและเชื่อมโยงความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่นของชาวกะเหรี่ยงให้พบกับนโยบายด้านวิทยาศาสตร์ อันเป็นส่วนหนึ่งของความพยายามเสริมความเข้มแข็งให้ความเคารพและรับรองการปฏิบัติไร่หมุนเวียนของชาวกะเหรี่ยง และการมีส่วนของพวกเขาในการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน และความอยู่ดีกินดีของชาวกะเหรี่ยง

ยิ่งกว่านั้น การเสวนายังจัดขึ้นเพื่อให้มีส่วนสนับสนุนความเข้าใจเรื่องการประเมินการผสมเกสรของ IPBES ในนโยบายระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติ

การเสวนาได้ปฏิบัติและสำรวจเพิ่มเติมถึงแนวทางพื้นฐานของหลักฐานที่หลากหลาย ที่ระบบความรู้ชนเผ่าพื้นเมือง ท้องถิ่น และวิทยาศาสตร์ถูกมองว่ามีเหตุมีผลเท่าเทียมกันและมีส่วนเป็นความรู้ที่มีประโยชน์สำหรับการอภิบาลระบบนิเวศ โดยใช้วิธีการ “การประชุมเดินปฏิบัติการ” ที่มีปฏิสัมพันธ์ เอื้อให้ผู้เข้าร่วมมีปฏิสัมพันธ์กันผ่านป่าและภูมิทัศน์ไร่หมุนเวียนของชาวกะเหรี่ยง และร้อยเรียงประสบการณ์ร่วมของตนเกี่ยวกับผู้ผสมเกสรและการผสมเกสรให้เป็นวิถีทางที่เอื้อต่อการเสวนา

กิตติกรรมประกาศ

เราใคร่ขอขอบคุณผู้อาวุโสและผู้นำบ้านหินลาดใน ผู้ได้แบ่งปันภูมิปัญญาด้วยจิตใจที่กว้างขวางเกี่ยวกับป่าและภูมิทัศน์ไร่หมุนเวียนของพวกเขาให้กับผู้มาเยือน ผู้ทรงคุณวุฒิด้าน ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น นักวิทยาศาสตร์และผู้แทนองค์กรที่ใส่ใจในผู้ผสมเกสร การผสมเกสรและการผลิตอาหาร และความหลากหลายของระบบความรู้จากทั่วโลก เรายังประสงค์ที่จะขอบคุณชุมชนหินลาดในทั้งหมดในการต้อนรับและจิตใจที่เปิดกว้างและให้การสนับสนุนของพวกเขา เรายังขอขอบคุณ CSIRO ประเทศออสเตรเลีย ในการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ในการเสวนา รวมทั้งการพัฒนาโปสเตอร์ และศูนย์ศึกษาชาติพันธุ์เพื่อการพัฒนา (CESD) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในการจัดเตรียมและเครื่องไม้เครื่องมือต่างๆ ในช่วงของการสัมมนานานาชาติและการทำความเข้าใจเรื่อง IPBES ณ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ วันที่ 25 มกราคม โครงการได้รับงบประมาณโดยการสนับสนุนจากหน่วยงานความร่วมมือในการพัฒนาแห่งสวีเดน (Sida) ผ่าน SwedBio ณ ศูนย์การปรับสภาพแห่งกรุงสต๊อกโฮล์ม คณะกรรมการวิจัยแห่งสวีเดน [VR 2015-03441] ให้การสนับสนุนค่าเดินทางสำหรับนักวิจัย

บทสรุปผู้บริหาร

การเดินป่านำกลุ่มไปถึงต้นไม้ใหญ่ที่ยังอยู่ดั่งเป็นความทรงจำที่มีชีวิตของป่าโดยรอบบ้านหินลาดใน ซึ่งส่วนใหญ่เคยถูกทำลายจากการสัมปทานทำไม้ในช่วงปี 2520 กว่า
ภาพ: J. Bumroongchai

รายงานฉบับนี้นำเสนอผลลัพธ์สำคัญของการเสวนาระหว่างระบบความรู้ชนเผ่าพื้นเมือง[1] ท้องถิ่นและวิทยาศาสตร์ที่ได้มีการทบทวนและสะท้อนประเด็นสำคัญที่ได้จากรายงานการประเมินผู้ผสมเกสร การผสมเกสรและการผลิตอาหารของเวทีนโยบายวิทยาศาสตร์ระหว่างประเทศว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพและบริการระบบนิเวศ (IPBES) การเสวนาจัดขึ้นนับจากวันที่ 21 – 25 มกราคม 2562 โดยชุมชนกะเหรี่ยงบ้านหินลาดใน จังหวัดเชียงราย ประเทศไทย และร่วมจัดและร่วมออกแบบโดยสมาคมศูนย์รวมการศึกษาและวัฒนธรรมของชาวไทยภูเขาในประเทศไทย (IMPECT) และสมาคมปกาเกอะญอเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน (PASD) ร่วมกับ SwedBio ณ ศูนย์การปรับสภาพแห่งกรุงสต๊อกโฮล์ม และ UNESCO ฝ่ายงานวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ การเสวนามีผู้เข้าร่วม 52 คน จาก 19 ประเทศ รวมทั้งผู้ทรงคุณวุฒิ ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ผู้เชี่ยวชาญ ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น และนักวิทยาศาสตร์ที่เข้าร่วมการประเมินการผสมเกสรของ IPBES ร่วมกับผู้เชี่ยวชาญเรื่องผู้ผสมเกสรชนเผ่าพื้นเมือง และผู้แทนจากสถาบันระดับท้องถิ่น ระดับชาติ ภูมิภาคและระดับโลกและหน่วยงานของสหประชาชาติ

การเสวนาถูกออกแบบให้ใช้แนวทางการประชุมเดินปฏิบัติการในป่าและไร่หมุนเวียนของบ้านหินลาดในที่นำโดยผู้อาวุโสชาวกะเหรี่ยงและผู้เชี่ยวชาญเรื่องการผสมเกสรจากชุมชนโดยการเสวนาทั้งก่อนและหลังกับนักวิทยาศาสตร์และผู้กำหนดนโยบาย ในไร่ ผู้เข้าร่วมได้ทบทวน สะท้อนและร่วมกันวิเคราะห์ประเด็นสำคัญของการประเมินการผสมเกสรของ IPBES จากมุมมองอันลึกซึ้ง ประสบการณ์และหลักฐานจากระบบความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและวิทยาศาสตร์ วิธีการเหล่านี้ดำเนินตามแนวทางบนฐานของหลักฐานที่หลากหลายที่ได้รับการออกแบบให้เกิดความเป็นธรรม ด้วยการแลกเปลี่ยนและความเป็นประโยชน์สำหรับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหมด และเพื่อส่งเสริมความไว้วางใจในการแบ่งปัน เรียนรู้และร่วมผลิตความรู้ระหว่างวัฒนธรรม ได้ใช้โปสเตอร์นำเสนอประเด็นหลักๆ เป็นวัตถุแสดงขอบเขตที่เชื่อมโยงระหว่างระบบความรู้อันหลากหลาย

1. ในรายงานนี้เราทำตามธรรมเนียมอันเป็นที่ยอมรับในภูมิภาคแปซิฟิกที่ใช้ I ตัวใหญ่ใน Indigenous ตาม Johnson, J.T. et al. (2007) สร้างสภาพภูมิศาสตร์ต่อต้านอาณานิคม ยอมรับความรู้และสิทธิชนเผ่าพื้นเมือง Geographical Research 45 (2), 117-120., ขณะที่ยอมรับธรรมเนียมโลกที่ใช้ตัว i เล็ก

ชุมชนหินลาดในได้ให้ตัวอย่างที่ยอดเยี่ยมของผู้ผสมเกสรและที่อยู่อาศัยได้รับการส่งเสริมอยู่ในองค์ประกอบของภูมิทัศน์ที่หลากหลายได้อย่างไร และผึ้งและน้ำผึ้งเป็นแก่นกลางของความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์-ธรรมชาติที่ต่างตอบแทนกันได้อย่างไรด้วยการเกื้อหนุนของสุขภาวะทางจิตวิญญาณ วัฒนธรรม เศรษฐกิจและกายภาพ ตัวอย่างทำนองเดียวกันนี้ของการปฏิบัติที่เป็นมิตรต่อผู้ผสมเกสรที่แฝงฝังอยู่ในการจัดการภูมิทัศน์ชนเผ่าพื้นเมืองและการทำไร่นาได้รับการแบ่งปันโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น จากประเทศปานามา กัวเตมาลา แอนติกัวและบาร์บูดา นิวซีแลนด์ เคนยา อินเดีย ฟิลิปปินส์ และพม่า ผู้เข้าร่วมเสวนาได้เน้นถึงความสำคัญของการคุ้มครองระบบเกษตรที่หลากหลายโดยผ่านการรับรองสิทธิและการถือครอง กับทั้งเสริมความเข้มแข็งให้การอภิบาลตามจารีตประเพณีบนฐานของ ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น วิถีทางนี้ ผู้ผสมเกสรได้รับการสนับสนุนให้เป็นส่วนหนึ่งของการมีส่วนของธรรมชาติต่อสุขภาวะของชาวบ้านและชุมชนโดยรวม

ผู้เข้าร่วมชื่นชมว่ามีหลายมิติที่มีความสำคัญอย่างยิ่งจากมุมมองของ ระบบความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ที่รวมอยู่ในบทสรุปสำหรับผู้กำหนดนโยบายของการประเมินการผสมเกสรและใจความสำคัญต่างๆ โดยทั่วไป ผู้เข้าร่วมได้ตระหนักถึงความพยายามของ IPBES ในการรับรองการมีส่วนของชนเผ่าพื้นเมืองและชุมชนท้องถิ่น (IPLCs) ที่สนับสนุนและอนุรักษ์ผู้ผสมเกสรทั่วโลก พวกเขายังได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงและเสริมความเข้มแข็งให้กระบวนการที่ IPBES เข้าร่วมกับ ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ในการประเมินและกิจกรรมสร้างความเข้าใจในอนาคต

จากการสังเกตการณ์ทั่วไป ขณะที่อภิปรายกันถึงการประเมินการผสมเกสรที่ว่าใน ระบบความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น การผสมเกสรมักจะไม่ค่อยแจกแจงในฐานะที่เป็นประสบการณ์ดังกล่าว แต่ค่อนข้างเป็นที่เข้าใจว่าเป็นการเชื่อมโยงที่สำคัญอย่างหนึ่งระหว่างพืช สัตว์และผู้คนในความเข้าใจแบบองค์รวม การอภิปรายในวงเสวนาชี้แนะว่าการวางกรอบประเด็นหลักๆ เกี่ยวกับผู้ผสมเกสรและการผสมเกสร และการตอบสนองต่อสิ่งเหล่านั้น จะเน้นความสำคัญมากขึ้นในคุณค่าของความสัมพันธ์ การดูแลจัดการ จริยธรรมและการตระหนักในการต่างตอบแทนและการเคารพโลกธรรมชาติ

ในความเป็นปฏิกิริยาต่อการสูญเสียผู้ผสมเกสร มีข้อความที่แข็งขันมากเกิดขึ้นจากการอภิปราย – ความสำคัญของการสนับสนุนระบบเกษตรที่หลากหลาย การปรับตัวด้านการปฏิบัติในการจัดการ วิถีชีวิต ธรรมาภิบาลและระบบความรู้ที่หลากหลาย ที่สนับสนุนผู้ผสมเกสรและที่อยู่อาศัยของผู้ผสมเกสร ข้อความที่ชัดเจน จากการประเมินการผสมเกสร กับทั้งผู้เข้าร่วมการเสวนา ที่ว่าระบบเหล่านี้กำลังตกต่ำลงและถูกคุกคาม และควรได้รับการเสริมความเข้มแข็ง ในแง่นี้ ความมั่นคงและสิทธิในการถือครอง ซึ่งเป็นรากฐานให้เกิดความสืบเนื่องของการปฏิบัติที่เป็นมิตรต่อผู้ผสมเกสรมักจะไม่เพียงพอหรือขาดหายไป การรับรองสิทธิถือครองจากการประเมินการผสมเกสร เป็นประเด็นสำคัญในการดำรงระบบเกษตรที่หลากหลาย เป็นมิตรต่อผู้ผสมเกสรพร้อมไปกับความสามารถในการกำหนดนโยบายเกษตรและอาหารของตนเองได้รับการยอมรับและชื่นชมเป็นอย่างดี

ในการอภิปรายเกี่ยวกับความเข้าใจสถานการณ์และแนวโน้มสำหรับผู้ผสมเกสร-ผู้เข้าร่วมหลายคนมองเห็นศักยภาพในการแบ่งปันข้อมูลและข้อสังเกตของตน รวมทั้งในการใช้เทคโนโลยี อาทิเช่น สมาร์ทโฟน เพื่อรายงานข้อมูลในวิถีทางที่ได้ตกลงร่วมกัน ภาพลักษณ์ของความหลากหลายทางชีวภาพท้องถิ่น ที่เป็นเวทีสำหรับ IPLCs ให้มีส่วนสู่สัมฤทธิผลของตนในแผนยุทธศาสตร์ CBD และเป้าหมายไอชิ (Aichi Targets) เป็นโอกาสหนึ่งสำหรับ IPLCs ที่จะแบ่งปันข้อมูลและกำกับติดตาม

ความสำคัญของการใช้ข้อได้เปรียบของการรวมพลังระหว่างการอนุรักษ์และวิถีชีวิตและการปฏิบัติตามจารีตประเพณีได้รับการเน้นย้ำหลายครั้ง โดยเฉพาะ ด้วยสถานภาพการเป็น “เขตพื้นที่วัฒนธรรมพิเศษ” ของบ้านหินลาดในเป็นตัวอย่างที่ดีของก้าวแรกในทิศทางนี้ มีการหยิบยกว่าพื้นที่คุ้มครองจะได้รับประโยชน์จากการดำรงและเสริมความเข้มแข็งให้แก่การอภิบาลตามจารีตประเพณีและการปฏิบัติทางวัฒนธรรม

การเสวนาสรุปโดยการวางเค้าโครงวิถีทางจำนวนหนึ่งเพื่อให้แน่ใจในความเข้าใจของข้อค้นพบจากการประเมินและโดยเฉพาะเน้นการมีส่วนของ IPLCs ด้วยความรู้และการปฏิบัติของพวกเขา และโดยผ่านแนวทางชีววัฒนธรรมในการอนุรักษ์และการจัดการการผสมเกสรระดับโลก

ในวันสุดท้าย ได้จัดการสัมมนานานาชาติและกิจกรรมทำความเข้าใจ IPBES ณ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ (CMU) โดยความร่วมมือกับศูนย์ศึกษาชาติพันธุ์และการพัฒนา (CESD) ณ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เพื่อนำเสนอข้อค้นพบสำคัญของการประเมินการผสมเกสร เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลไทยได้อธิบายประเภทของนโยบายและการปฏิบัติที่ดำเนินการเพื่อสนับสนุนการประเมินนี้ ผู้กำหนดนโยบายชื่นชมการเผยแพร่ผลลัพธ์ของการเสวนาสู่ผู้มีส่วนได้เสียอย่างกว้างขวางในประเทศไทย รวมทั้งนักวิชาการ องค์กรชนเผ่าพื้นเมือง องค์กรด้านสิ่งแวดล้อม เจ้าหน้าที่รัฐบาลและหน่วยงานสหประชาชาติ

การเสวนาและการสัมมนาเป็นการทดลองเชื่อมโยงความเกี่ยวข้องของการประเมินผลและความเข้าใจที่เป็นไปได้ในนโยบายและการปฏิบัติในสามระดับในเวลาเดียวกัน: ท้องถิ่น ชาติ และนานาชาติ เราสรุปว่ามีความเป็นไปได้ที่จะสร้างความเกี่ยวข้องนี้ในระดับท้องถิ่น ในวิถีทางที่ยังมีนัยยะสำหรับการตัดสินใจระดับชาติและเวทีและกระบวนการนานาชาติ อย่างไรก็ตาม การดำเนินงานตามข้อความสำคัญของ SPM และพลิกกลับความตกต่ำอย่างหนักในบรรดาผู้ผสมเกสรทั่วโลก จำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงที่เชื่อมโยงกันในเรื่องพฤติกรรม นโยบาย และการปฏิบัติตลอดทั่วความหลากหลายของโครงสร้างและขนาดในที่ซึ่งนโยบายและการตัดสินใจเกิดขึ้นในขนาดที่แตกต่างกัน การอภิปรายรอบสุดท้ายของการเสวนานำมาซึ่งความจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยน: ประการแรกคือระบบอาหารสู่ความยั่งยืน ประการที่สองการอนุรักษ์การปฏิบัติเพื่อความหลากหลายทางชีวภาพมีมุมมองและเข้าร่วมกับ IPLCs ได้อย่างไร และประการที่สามในความสัมพันธ์ระหว่างระบบความรู้เพื่อการอภิบาลระบบนิเวศสู่การเคารพและความร่วมมือ ปรับเปลี่ยนความสัมพันธ์ของสังคมกับธรรมชาติ ข้อความสำคัญประการหนึ่งใน SPM เสนอไว้ อันเป็นรากฐานของทั้งสามประการ ยิ่งกว่านั้น ดังที่รายงานนี้และการเสวนาแสดงให้เห็นอย่างแข็งขัน – พิจารณาจากการร่วมกันของธรรมชาติและวัฒนธรรมเป็นองค์ประกอบสำคัญของการปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์นี้ โดยเสนอการรวมพลังเพื่อความหลากหลายทางชีวภาพและวัฒนธรรม ระบบนิเวศและสุขภาวะของมนุษย์โดยรวม

บทนำ

ไร่เหล่าหนึ่งปีแรก ฉกี่ หลังปีที่เพาะปลูก คึ บนภูเขารอบหมู่บ้านหินลาดใน กระท่อมไม้ไผ่สร้างตามประเพณีพักผ่อนจากการทำงานตลอดวันอันยาวนานในไร่ ในปีที่แล้ว ได้มีการวางรังผึ้งใน ฉกี่ และ คึ ได้พบว่าผึ้งชื่นชอบและให้ผลผลิตจำนวนมาก ภาพ: P. Malmer

รายงานการประเมินของ IPBES ว่าด้วยผู้ผสมเกสร การผสมเกสร และการผลิตอาหาร (จากนี้ไปเรียกว่า การประเมินการผสมเกสร) ถือเป็นการประเมินตามประเด็นครั้งแรกของ IPBES และส่วนใหญ่ถูกมองว่าเป็นการนำร่องครั้งแรกของขั้นตอนการทำงานกับความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น (ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น) ในการประเมินผลสิ่งแวดล้อมระดับโลก เมื่อเป็นเช่นนั้น จึงเป็นก้าวสำคัญในการขับเคลื่อนการผนวกรวมระบบความรู้ที่หลากหลาย ให้มีส่วนต่อบทบาทของ IPBES ในการเดินหน้าบุกเบิกพรมแดนของวิทยาศาสตร์แห่งความยั่งยืน แม้กระนั้น ยังมีช่องว่างบางประการในการทำงานกับความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ในช่วงของการประเมินการผสมเกสร ช่องว่างเหล่านี้ส่วนใหญ่สัมพันธ์กับการยอมให้ผู้ทรงคุณวุฒิความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ไม่เพียงมีส่วนในการแบ่งปันความรู้ แต่ยังติดตามการมีส่วนของพวกเขาผ่านการสังเคราะห์ข้อความสำคัญต่างๆ และการกำหนดระดับความเชื่อมั่น แรงกดดันเรื่องเวลาในการประเมินเริ่มต้นทำให้ยากต่อการทำกระบวนการให้สมบูรณ์แบบของการเสวนาวิทยาศาสตร์-ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น โดยผ่านวงจรประเมินผลเต็มรูป

การนำร่อง ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ในการประเมินการผสมเกสรเกิดขึ้นก่อนที่ประชุมใหญ่ IPBES ได้ยอมรับแนวทางการรับรองและทำงานกับความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่นในเวทีนโยบายวิทยาศาสตร์ระหว่างรัฐบาลว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพและบริการระบบนิเวศ[2] แนวทางนี้ให้ข้อสังเกตถึงความจำเป็นเข้าร่วม IPLCs อย่างเหมาะสมในการทบทวน และความเกี่ยวข้องของการดำเนินการเสวนาระดับโลกและท้องถิ่น การปรึกษาหารือบนเว็บ การรวบรวมวรรณกรรมและข้อมูลพื้นภูมิ การปรับปรุงคำถาม และการใช้สื่อที่หลากหลายเพื่อนำเสนอความรู้ การปฏิบัติ โลกทัศน์ สุ้มเสียงและโฉมหน้าของ IPLCs

ด้วยภูมิหลังนี้ ในการประชุมใหญ่ครั้งที่ 5 ของ IPBES ในเมืองเมเดลลิน ประเทศโคลอมเบีย ความคิดที่เกิดขึ้นในการทบทวนประเด็นสำคัญๆ และผลลัพธ์ที่ได้จากบทสรุปสำหรับผู้กำหนดนโยบาย (SPM) ของการประเมินการผสมเกสร ร่วมกับผู้ทรงคุณวุฒิด้าน ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ที่ได้มีส่วนในการประเมินผล และผู้เขียนบางคน

2. ภาคผนวก II ตามมติ IPBES-5/1

ในการประชุมเดินปฏิบัติการ ผู้เข้าร่วม ทั้งชาวบ้านและผู้มาเยือน แบ่งปันความรู้และมุมมองในขณะที่เดินกันผ่านภูมิทัศน์ต่างๆ การอภิปรายเกิดขึ้นในและรอบป่าและไร่นาอันประกอบกันขึ้นเป็นภูมิทัศน์ ต่างไปจากการจัดการประชุมปฏิบัติการที่เป็นทางการ การอยู่ภายนอก ได้เยี่ยมไร่นาและแหล่งอื่นๆ ช่วยเสริมให้ผู้เข้าร่วมเกิดความประทับใจจริง มีการแลกเปลี่ยนความรู้ที่ปฏิบัติได้และตอบสนองต่อความคิดต่างๆ ได้ ชุมชนเจ้าภาพเป็นผู้เชี่ยวชาญ ที่นำและกำหนดว่าจะเดินไปที่ใดบ้าง ณ ที่นี้ ผู้เข้าร่วมกำลังเดินไปในพื้นที่ไร่หมุนเวียนบ้านหินลาดใน ที่ซึ่งผู้ผสมเกสรเจริญเติบโต ภาพ: D. Crimella

ของการประเมินผล การเสวนาระหว่างระบบความรู้ต่างๆ บนฐานของความเป็นธรรม การแลกเปลี่ยน และความเป็นประโยชน์สำหรับผู้เกี่ยวข้องทั้งหมด ถูกพิจารณาว่าเป็นโอกาสที่จะนำร่องเครื่องมือที่กล่าวถึงข้อท้าทายบางประการที่ระบุไว้ในแนวทางของ IPBES ในการทำงานกับ ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น การทบทวนและสะท้อนดังกล่าวเป็นการก้าวไปสู่การเชื่อมโยงนโยบายด้านความรู้ซึ่งทำตามแต่ละการประเมินผล ทั้งยังได้มีการอภิปรายกัน

บรรดาผู้ที่เริ่มพูดคุยกันถึงความคิดที่เมืองเมเดลลิน เป็นกลุ่มเริ่มต้นของนักวิทยาศาสตร์และผู้ทรงคุณวุฒิด้าน ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ที่ร่วมในการประเมินการผสมเกสรของ IPBES ร่วมกับผู้แทนจากศูนย์ ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น พิเศษ แห่ง UNESCO กับ IPBES ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น TSU และ SwedBio ณ ศูนย์การปรับสภาพแห่งกรุงสต๊อกโฮล์ม

วัฒนธรรมการเสวนาที่กระบวนการได้สร้างขึ้นนับแต่นั้นมา ได้มาจากเวทีเรียนรู้และเครือข่ายที่เติบโตขึ้นระหว่างระบบความรู้ต่างๆ ที่มีวิวัฒนาการผ่านเวทีเสวนาอย่างต่อเนื่องเพื่อเชื่อมโยงระหว่างระบบความรู้ที่หลากหลาย เริ่มจากการบุกเบิกการเสวนากูนา ยาลา[3] (อุสดับ ประเทศปานามา วันที่ 10-13 เมษายน 2555) เป้าประสงค์ในเวทีกูนา ยาลา คือเพื่ออภิปรายกันว่าระบบความรู้ต่างๆ จะสามารถเชื่อมโยงกันให้ดีขึ้นได้อย่างไร ประสบการณ์และวิธีการต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการเสวนาอย่างต่อเนื่องหลังจากนั้นได้พิสูจน์ว่ามีประโยชน์ในหลายบริบท ในการนำผู้ปฏิบัติมารวมกันเพื่อแบ่งปันความรู้และประสบการณ์ในระดับที่เท่าเทียมกันบนฐานของความมั่นใจและความไว้วางใจ

ชุมชนบ้านหินลาดใน ที่ได้ต้อนรับผู้เข้าร่วมอย่างอบอุ่นในที่ดินของตน ได้เกี่ยวข้องกับการใช้ความรู้ของตนมายาวนาน ในฐานะที่เป็นวิถีทางให้รับรู้ถึงสิทธิของชาวกะเหรี่ยงต่อวัฒนธรรมและเขตแดนของตน พวกเขาได้เป็นส่วนหนึ่งของการนำร่องแนวทางบนฐานของหลักฐานที่หลากหลาย ที่มองเห็นระบบความรู้ที่หลากหลายมีส่วนในการอภิบาลความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนที่มีเหตุมีผลเท่าเทียมกัน พวกเขาภาคภูมิใจที่สามารถแบ่งปันความรู้และประสบการณ์ของตนจากการจัดการระบบไร่หมุนเวียนของชาวกะเหรี่ยงในวิถีทางที่ไม่เพียงเป็นประโยชน์ต่อผู้ผสมเกสรและการผสมเกสรเท่านั้น แต่ยังเป็นประโยชน์ต่อการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพโดยรวมอีกด้วย ชุมชนยังหวังด้วยว่าการเป็นเจ้าภาพการเสวนาจะช่วยเสริมสร้างความเคารพและยอมรับวัฒนธรรมชาวกะเหรี่ยงและสุขภาวะของพวกตน

ดังนั้น การเสวนาจึงมีหลายวัตถุประสงค์:

1. เพื่อทบทวนประเด็นสำคัญจากการประเมินการผสมเกสรของ IPBES เพื่อตอบสนอง ระบุช่องว่างที่มีอยู่ และตรวจสอบโอกาสการประสานนโยบายว่าด้วยความรู้ที่เกี่ยวกับความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่นว่าด้วยผู้ผสมเกสรและการผสมเกสร
2. เพื่อให้มีส่วนเสริมสร้างการพัฒนาการแนะแนวของวิธีวิทยาสำหรับขั้นตอนและแนวทางของ IPBES ในการทำงานกับ ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น
3. เพื่อให้มีส่วนและเชื่อมโยง ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ของชาวกะเหรี่ยงให้ประสานกับนโยบายวิทยาศาสตร์ อันเป็นส่วนหนึ่งของความพยายามเสริมสร้างความเคารพและยอมรับระบบไร่หมุนเวียนของชาวกะเหรี่ยงและการมีส่วนในการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนของความหลากหลายทางชีวภาพ และเพื่อสุขภาวะของชุมชนกะเหรี่ยง
4. เพื่อสนับสนุนความเข้าใจในการประเมินการผสมเกสรในท้องถิ่น ชาติ และการตัดสินใจและนโยบายระหว่างประเทศ

รายงานได้เสนอภาพรวมของกระบวนการเสวนาและการสะท้อนและผลลัพธ์ของแต่ละขั้นตอน และท้ายที่สุด ข้อสรุปของผู้จัดว่าแต่ละวัตถุประสงค์ทั้งสี่ประการบรรลุมากน้อยเพียงใด

3. https://swed.bio/multiactor-dialogues/guna-yala-dialogue/

วิธีตามแนวทางการเสวนาที่มีผู้ปฏิบัติหลากหลาย และ MEB ในทางปฏิบัติ

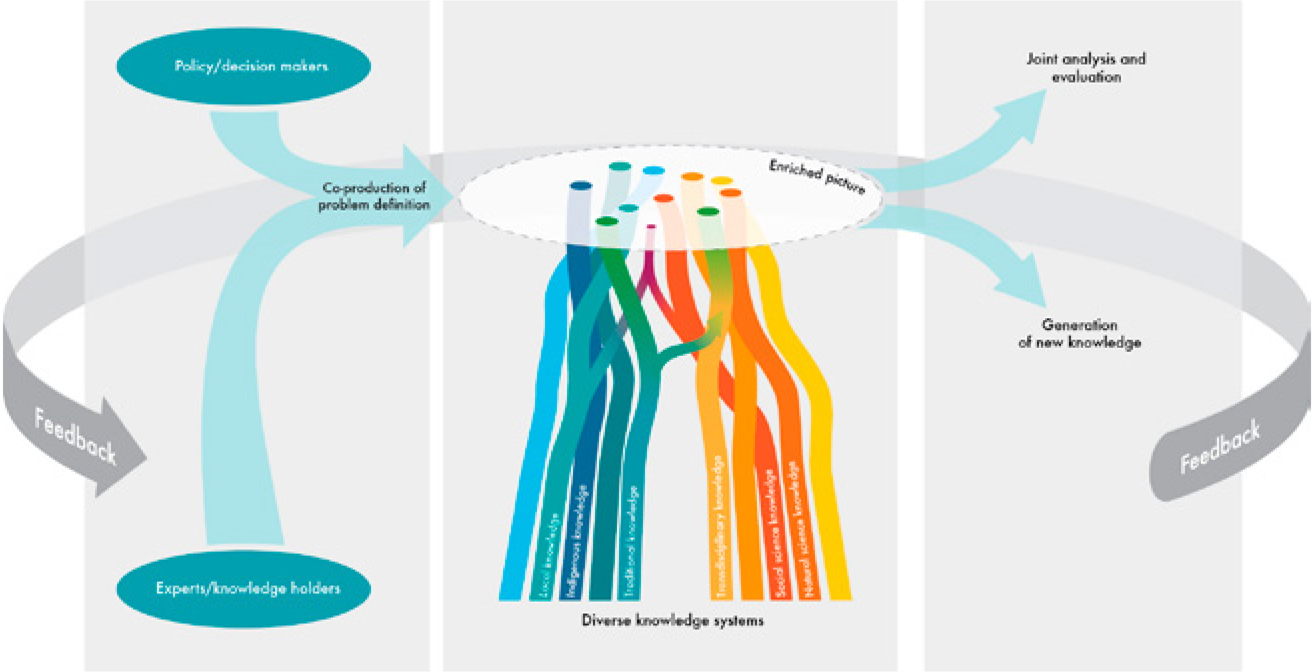

ภาพที่ 1 แนวทางบนฐานของหลักฐานที่หลากหลาย TengÖ et al. 2014 แนวทาง MEB ได้รับการพัฒนาขึ้นเพื่อเอื้อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ที่ให้ความเคารพและเป็นเชิงสร้างสรรค์ระหว่างระบบความรู้บนพื้นฐานของความเป็นธรรม การแลกเปลี่ยน และความมีประโยชน์สำหรับผู้เกี่ยวข้องทั้งหมด

เพื่อนำเสนอตามชุดของวัตถุประสงค์ จึงได้วางแผนการเสวนาด้วยความใส่ใจเพื่อสร้างเงื่อนไขสำหรับความเป็นธรรม การแลกเปลี่ยนและความมีประโยชน์สำหรับผู้เกี่ยวข้องทั้งหมด สิ่งนี้แฝงฝังอยู่ในแนวทางบนฐานของหลักฐานที่หลากหลาย (MEB)[4] ที่พัฒนาขึ้นเพื่อเอื้ออำนวยให้เกิดปฏิสัมพันธ์ ที่น่าเคารพและเป็นเชิงสร้างสรรค์ระหว่างระบบความรู้ต่างๆ แนวทาง MEB ได้อธิบายไว้ด้านล่างนี้ แต่โดยย่อ แนวทาง MEB มุ่งเน้นบูรณภาพของแต่ละระบบความรู้ การเสริมเติมระหว่างระบบความรู้ และกระบวนการร่วมเพื่อการนิยามและวิเคราะห์ปัญหาของการมารวมกัน การแยกกัน ความไม่สอดคล้องกันและการร่วมงานกันระหว่างแหล่งหลักฐานที่ต่างกัน ภาพที่ 1 เสนอเค้าโครง

เพื่อดำเนินแนวทาง MEB การออกแบบวงเสวนาสร้างขึ้นด้วยองค์ประกอบต่อไปนี้:

- "วิธีวิทยาการสัมมนาแบบเสวนาที่มีผู้ปฏิบัติหลากหลาย" ใช้เป็นฐานสำหรับการเสวนาของ SwedBio ในบริบทต่างๆ[5] วิธีการประกอบด้วยกระบวนการที่ละเอียดของการปรึกษาหารือและการสัมภาษณ์เกี่ยวกับเป้าหมายและวาระ – การเสวนาเริ่มจากวันแรกในช่วงกระบวนการวางแผนเพื่อการเป็นเจ้าของที่มีผู้แสดงหลากหลายที่เกี่ยวข้อง
- ความเห็นชอบโดยอิสระ ล่วงหน้า และได้รับการบอกแจ้ง (FPIC) ที่นำมาใช้กับงานวิจัยหรือปฏิสัมพันธ์เกี่ยวกับความรู้ระหว่างชนเผ่าพื้นเมืองและคนภายนอก[6]
- วิธีวิทยาการประชุมเดินปฏิบัติการที่มีปฏิสัมพันธ์แข็งขันและเข้าร่วมในภูมิทัศน์ นำโดยผู้เชี่ยวชาญท้องถิ่น[7]
- การใช้วัตถุบอกขอบเขต เครื่องมือความรู้ที่เอื้อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ปฏิบัติที่หลากหลายจากระบบความรู้ที่แตกต่างกัน[8]

การประชุมปฏิบัติการได้รับการวางแผนร่วมกันในบรรดาผู้จัดด้วยเวลาอันเหมาะสมก่อนวันประชุม และการประชุมทาง Skype เป็นระยะๆ ระหว่าง SwedBio, PASD, IMPECT, UNESCO และ CSIRO กระบวนการวางแผนรวมการปรึกษาหารือกับชุมชนหินลาดในโดยผ่าน PASD และกับผู้ถือครองความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่นจากระบบความรู้ที่ต่างกัน ข้อตกลงในวัตถุประสงค์ และข้อท้าทายในทางปฏิบัติ ผู้เข้าร่วมนานาชาติได้ติดต่อกับผู้จัดโดยตลอดเพื่อเตรียมที่จะมีส่วนนำเสนอและร่วมมีปฏิสัมพันธ์

4. โปรดดู: https://swed.bio/stories/a-multiple-evidence-base-approach-forequity-across-knowledge-systems/
5. โปรดดู: https://swed.bio/focal-areas/approaches/dialogues-learning/multiactor-dialogues/
6. โปรดดูตัวอย่าง: http://www.fao.org/indigenous-peoples/our-pillars/fpic/en/
7. โปรดดูรายงานการประชุมเดินปฏิบัติการก่อนหน้า ตัวอย่างเช่น:https://swed.bio/reports/mobilisation-of-indigenous-and-localknowledge-for-community-and-ecosystem-wellbeing/
8. โปรดอ่านเพิ่ม: Zurba, M., Maclean, K., Woodward, E., and Islam, D., 2018. Amplifying Indigenous community participation in place-based research through boundary work. Progress in Human Geography: 030913251880775.

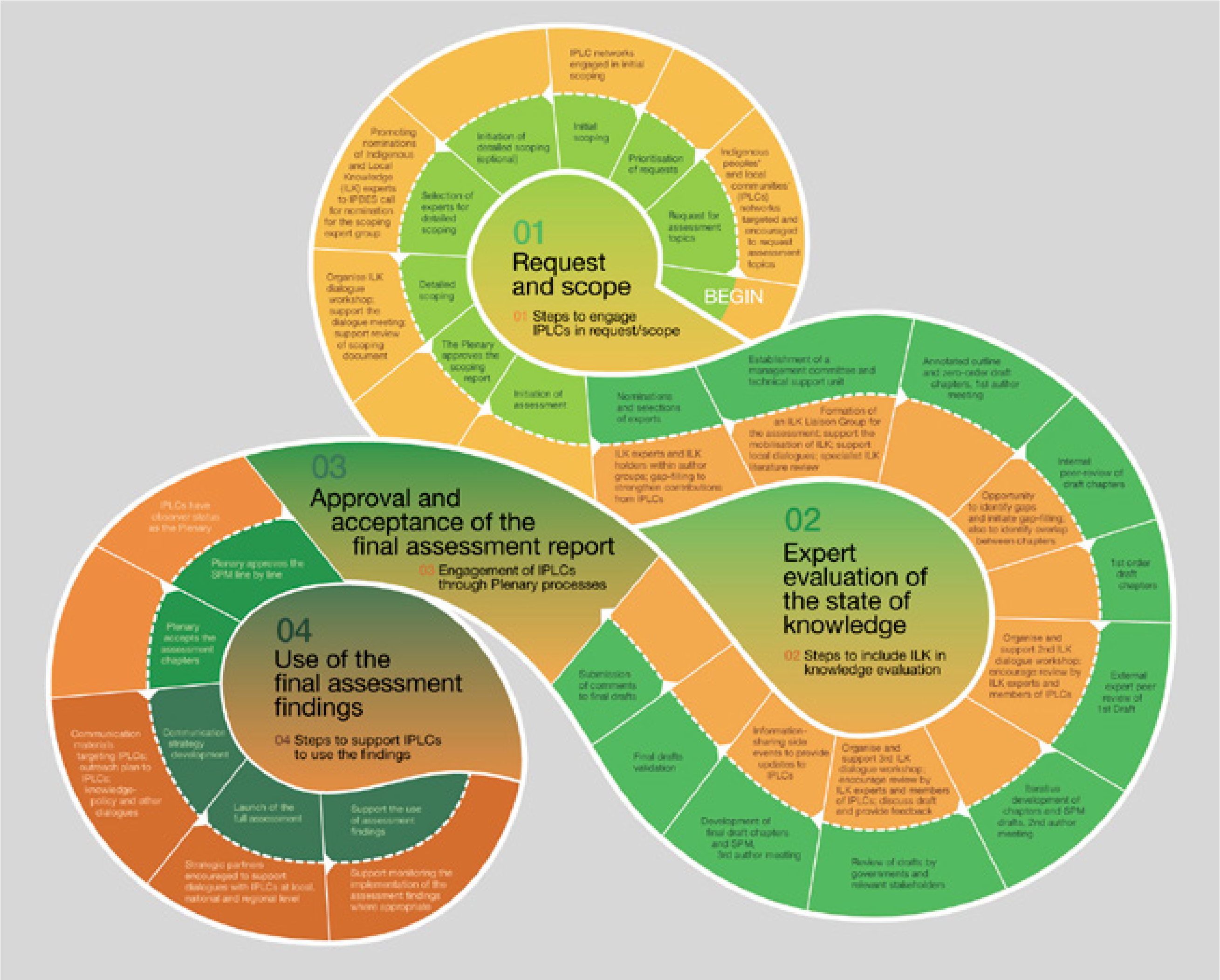

ภาพที่ 2 กระบวนการประเมินผลของ IPBES แสดงขั้นตอนการยอมรับและผนวกรวมความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น (ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น) การเสวนาระหว่างระบบความรู้ อาทิเช่น ส่วนหนึ่งที่เกิดขึ้นที่บ้านหินลาดในมีความสำคัญตลอดวัฏจักรการประเมินผลของ IPBES การเสวนาที่จัดโดย IPBES ในระยะที่ 1 (ระยะร่างขอและวางขอบเขต) และการเสวนาอีกสองครั้งถัดมาในระยะที่ 3 (การประเมินผลของผู้เชี่ยวชาญถึงสภาพองค์ความรู้) การเสวนาที่บ้านหินลาดในมีเป้าหมายสู่ระยะที่ 4 (การใช้ข้อค้นพบการประเมินผลขั้นสุดท้าย) ที่ IPBES หนุนเสริมการสนับสนุนจากหุ้นส่วนยุทธศาสตร์ การออกแบบด้วยความใส่ใจเพื่อเอื้อให้เกิดปฏิสัมพันธ์และเงื่อนไขที่มีความเคารพและเป็นเชิงสร้างสรรค์เพื่อความเป็นธรรม การแลกเปลี่ยน และความมีประโยชน์สำหรับผู้เกี่ยวข้องทั้งหมด ตามแนวทางของพื้นฐานของหลักฐานที่หลากหลาย (MEB) ที่จำเป็น ที่มา: ขั้นตอนจากภาคผนวก II มติ IPBES-5/1 แผนภูมิปรับปรุงโดย C. Adem, R. Hill and J. Smith โปรดดูภาพที่ 3 หน้า 16 ด้วย

ส่วนแกนกลางของการประชุมปฏิบัติการจัดขึ้นในชุมชนในป่าของบ้านหินลาดใน ที่แขกผู้เข้าร่วมได้รับการต้อนรับจากหลายครอบครัวในหมู่บ้าน ร่างข้อตกลง FPIC ได้ดูร่วมกันทั้งภาษาอังกฤษและไทยและได้อภิปรายกันในวันที่มาถึงหมู่บ้านก่อนที่ผู้เข้าร่วมทั้งหมดจะได้ลงนามในเอกสาร รายละเอียดเพิ่มเติมสามารถดูได้หลังจากนี้ (วันที่ 1 วาระการแนะนำ) แต่ละวัน ผู้เข้าร่วมถูกแบ่งออกเป็นกลุ่มย่อยและออกเดินผ่านภูมิทัศน์ชีววัฒนธรรมของบ้านหินลาดในที่มีสวนป่าและไร่หมุนเวียน แต่ละกลุ่มมีผู้เชี่ยวชาญท้องถิ่นนำในเรื่องผึ้งและการผสมเกสร ดังนั้น แขกผู้เข้าร่วมจึงได้รับฟังคำอธิบายของระบบความรู้ท้องถิ่นของชาวกะเหรี่ยง และได้รับโอกาสให้มีประสบการณ์และพัฒนาความเข้าใจของตนในภูมิทัศน์ผ่านการพูดคุยกับมัคคุเทศก์ ประสบการณ์จากการเดินร่วมกันได้ให้ชุดของคำถาม การแบ่งปันความรู้ที่เกี่ยวข้องหรือตรงข้ามกันจากส่วนต่างๆ ของโลกและจากการคิดอย่างสร้างสรรค์ ยิ่งกว่านั้น ยังเป็นการให้รากฐานเพื่อการสำรวจและพูดคุยประเด็นหลักๆ ที่เลือกสรรแล้วจากการประเมินการผสมเกสร ณ ที่นี้ ภาพโปสเตอร์ที่มีข้อความพิมพ์ลงไว้ทั้งภาษาอังกฤษและไทยถูกใช้เป็น "วัตถุแสดงขอบเขต" สำหรับการสนทนาระหว่างระบบความรู้ให้เชื่อมโยงกับผู้รับที่หลากหลายและช่วยขยายเรื่องการมีส่วนร่วมของชนเผ่าพื้นเมืองและเข้าร่วมในความรู้ที่ได้จากการประเมินผลของ IPBES

ภาพโปสเตอร์นำมาใช้ในช่วงการเดิน และแต่ละกลุ่มนั่งกันในป่าหรือในไร่หมุนเวียนพร้อมสำเนาภาพโปสเตอร์ ต่างไปจากการประชุมปฏิบัติการที่เป็นทางการกว่านี้ การได้อยู่นอกอาคาร ได้เยี่ยมแหล่งที่เกี่ยวข้องกับการอภิปราย และกับผู้ถือครองความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ที่นับถืออย่างยิ่งที่เข้าร่วมอย่างแข็งขัน ที่ช่วยบรรดาผู้เข้าร่วมที่เป็นแขกของบ้านหินลาดในได้เกิดความเข้าใจแจ่มแจ้งในระบบความรู้ของชาวกะเหรี่ยง ว่ามีความหมายอะไรในทางปฏิบัติ และเชื่อมโยงกับความรู้และความเข้าใจของตนได้อย่างไร

วันที่ 1 กำหนดฉากเพื่อการเสวนา

สำหรับวันแรกของการเสวนา องค์กรเจ้าภาพ คือ PASD และ IMPECT ได้เชิญชวนแขกจากระบบความรู้ที่หลากหลายจากทั่วโลกให้มาร่วมกันที่สำนักงานร่วม ผู้อาวุโสชาวกะเหรี่ยงนำการประกอบพิธีต้อนรับตามประเพณี หลังจบคำสวด ผู้เข้าร่วมได้รับเชิญให้รับการผูกข้อมือด้วยด้ายฝ้าย พร้อมกับคำอวยพรสำหรับผู้เข้าร่วมแต่ละคนให้มีชีวิตยืนยาว ได้มีการอัญเชิญสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ให้คุณมาสู่ห้อง และด้วยประตูที่ปิดเป็นสัญญาณว่าพิธีกรรมช่วยให้แน่ใจในความปลอดภัยทางจิตวิญญาณได้เสร็จสมบูรณ์ พิธีกรรมนี้ตามมาด้วยการแนะนำตัวในบรรดาผู้เข้าร่วม

วาระแนะนำการเสวนา

เพอร์นิลลา มาลเมอร์ (Pernilla Malmer) ที่ปรึกษาอาวุโส แห่ง SwedBio และ SRC และเป็นส่วนหนึ่งของทีมงานผู้จัด ได้นำเสนอวัตถุประสงค์และภูมิหลังของการเสวนา (โปรดดู บทนำ) เธอได้ให้ภาพรวมย้อนประวัติถึงกระแสการเสวนาเพื่อเชื่อมโยงระหว่างระบบความรู้ที่หลากหลายได้วิวัฒน์มาเป็นเวทีและเครือข่ายการเรียนรู้ที่เติบโตขึ้น งานนี้เริ่มขึ้นจากการเสวนากูนา ยาลา[9] (อุสดับ ประเทศปานามา เมษายน 2555) โดยมีเป้าประสงค์เพื่ออภิปรายกันว่าระบบความรู้ที่แตกต่างกันจะเชื่อมโยงให้ดีขึ้นได้อย่างไร

หลังจากแนะนำภูมิหลังและวาระการประชุม เพอร์นิลลา มาลเมอร์ ได้นำเสนอกฎระเบียบบางประการในองค์ประชุมสำหรับการเสวนา อาทิเช่น ให้รับฟังอย่างแข็งขัน (ต.ย. ตามกระแสและเพ่งเล็งที่การสนทนา) ขอโอกาสที่จะพูด เคารพเวลา และไม่ใช้โทรศัพท์ ส่งข้อความหรือส่งอี-เมล์ในห้องประชุมหรือในช่วงออกเดิน โดยเฉพาะ ในเวลาที่การเสวนากำลังดำเนินอยู่ ไม่ควรมีข้อสนเทศจากการเสวนานำเข้าสู่สื่อสังคม เธอเน้นว่าความไว้วางใจเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญเมื่อทำงานในระหว่างระบบความรู้ต่างๆ และการมีส่วนสร้างความไว้วางใจจะต้องเป็นสิ่งสำคัญในบรรดาผู้เข้าร่วม

ความเห็นชอบโดยอิสระ ล่วงหน้า และได้รับการบอกแจ้ง (FPIC) สำหรับความรู้ที่มีการแบ่งปันและสร้างสรรค์ขึ้นในเวทีเสวนา

จากนั้น เพอร์นิลลา มาลเมอร์ ได้เปิดการอภิปรายเกี่ยวกับ FPIC โดยให้ข้อสังเกตว่าเป็นความตั้งใจให้การเสวนาเกิดขึ้นด้วยการแบ่งปันที่เท่าเทียมกันและเรียนรู้ร่วมกันระหว่างระบบความรู้และวัฒนธรรม โดยมุ่งสร้างสภาพแวดล้อมที่ผู้คนรู้สึกสะดวกสบายที่จะพูดอย่างเสมอภาคกัน อันเป็นเงื่อนไขล่วงหน้าที่สำคัญสำหรับการเสวนาที่แท้จริง FPIC นำมาใช้กับงานวิจัยหรือปฏิสัมพันธ์เกี่ยวกับความรู้ระหว่างชนเผ่าพื้นเมืองและคนภายนอก อาจมีข้อสนเทศที่แบ่งปันกันในช่วงเสวนา ซึ่งผู้รู้หรือชุมชนโดยรวมพิจารณาว่ามีความอ่อนไหว เป็นส่วนตัว หรือมีคุณค่าสำหรับตนเอง และซึ่งพวกเขาไม่ต้องการแบ่งปันสู่พื้นที่สาธารณะ ในอีกด้านหนึ่ง ผู้เข้าร่วมทั้งหมดต้องการสะท้อนข้อคิดเห็นและผลลัพธ์ของการเสวนาให้เผยแพร่ออกไปและสร้างแรงบันดาลใจให้เกิดการปฏิบัติที่เป็นประโยชน์โดยรวม เราต้องการให้ทุกคนรู้สึกปลอดภัยและมีอิสระที่จะแบ่งปัน

มีการอธิบายว่า FPIC ที่นำมาใช้ในที่นี้เกี่ยวข้องกับการแบ่งปันความรู้ทั้งหมดจาก IPLCs ในระหว่างและหลังการเสวนา ลักษณะสำคัญต่อมาที่เน้นเพื่อสนับสนุนกระบวนการที่โปร่งใสและน่าไว้วางใจ: ประการแรก ความเสมอภาคของผู้เข้าร่วมทั้งหมด และการปราศจากการใช้อิทธิพลเชิงบังคับ – ไม่มีมุมมองหรือความเห็นของคนคนเดียวที่สำคัญกว่าของคนอื่น ประการที่สอง รับฟังด้วยความเห็นอกเห็นใจและแสวงหาความเข้าใจมุมมองของกันและกันอย่างเปิดเผย และประการที่สาม นำข้อสันนิษฐานขึ้นเสนอโดยเปิดเผย ยิ่งกว่านั้น เป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องพูดคุยกันว่าการเรียนรู้และข้อสนเทศจะมุ่งไปทางไหนและอย่างไรหลังการประชุมปฏิบัติการเสวนา เพอร์นิลลา มาลเมอร์ ได้อธิบายว่าจะมีรายงานที่ผลิตจากการเสวนา รวมทั้งภาพถ่าย ทุกคนได้รับเชิญให้มีส่วนในการทำรายงาน ร่างรายงานจะส่งเวียนเป็นภาษาอังกฤษให้แก่ผู้เข้าร่วมประชุมปฏิบัติการทุกคนเพื่อทบทวน ให้ข้อคิดเห็น และรับรอง ภาพถ่ายในรายงานจะได้รับการส่งเวียนเช่นกันเพื่อการรับรองของบรรดาผู้ที่เห็นตัวตน

หลังจากการแนะนำบริบทสำหรับ FPIC แล้ว เพอร์นิลลา มาลเมอร์ ได้อ่านออกเสียงร่างที่เตรียมไว้ล่วงหน้าโดยผู้จัด ผู้เข้าร่วมได้รับเชิญให้ช่วยปรับปรุงร่วมกัน และให้แน่ใจในข้อตกลงร่วมกัน ทั้งยังระบุด้วยว่า FPIC นี้ นำมาใช้ในสี่วันของการเสวนาในบ้านหินลาดใน แต่สำหรับการสัมมนาสาธารณะที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในวันศุกร์ ผู้คนมีอิสระที่จะแบ่งปันข้อสนเทศ รวมทั้งผ่านสื่อสังคม

มีการอภิปรายเปิดเกี่ยวกับสิ่งที่กลุ่มกำลังทำอยู่จริงในขณะที่แบ่งปันความรู้ในวาระนี้ และอะไรเป็นประโยชน์และความเสี่ยงที่เกี่ยวข้อง

9. https://swed.bio/multiactor-dialogues/guna-yala-dialogue/

โดยผ่านการเสวนา ได้ใช้ภาพโปสเตอร์ที่พิมพ์ข้อความเป็นภาษาอังกฤษและไทย ภาพโปสเตอร์ต่างกันนำเสนอ IPBES และประเด็นสำคัญๆ จากการประเมินการผสมเกสร ซึ่งกลุ่มได้อภิปรายกันและทำหน้าที่เป็น "วัตถุแสดงขอบเขต" สำหรับการสนทนาระหว่างระบบความรู้ต่างๆ ในภาพ โร ฮิลล์ (Ro Hill) อธิบายโครงสร้างของ IPBES ภาพโดย: J. Bumroongchai

ผู้เข้าร่วมให้ข้อสังเกตว่าองค์ประกอบเรื่อง "ความเห็นชอบที่ได้รับการบอกแจ้ง" คือเกี่ยวกับสิ่งที่แต่ละคนแบ่งปันและเกี่ยวกับทุกคนตกลงกันว่าประสบการณ์ของการแบ่งปันเป็นอะไรบางอย่างที่ทำประโยชน์ให้เราแต่ละคน ดังนั้น FPIC จึงควรช่วยแจกแจงความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับการที่กลุ่มสามารถสร้างความไว้วางใจได้อย่างไร และสร้างเงื่อนไขที่ผู้เข้าร่วมทั้งหมดรู้สึกว่าพวกเขาต่างได้รับประโยชน์จากการแบ่งปัน ในอีกด้านหนึ่ง อาจมีข้อสนเทศที่แบ่งปันกันในช่วงการเสวนาซึ่งผู้รู้ หรือชุมชนที่ทรงความรู้ร่วม พิจารณาว่ามีความอ่อนไหว เป็นส่วนตัว หรือมีคุณค่าพิเศษ และซึ่งพวกเขาไม่ต้องการแบ่งปัน โดยเฉพาะ พวกเขาต้องการให้แน่ใจว่าความรู้ของพวกเขาจะไม่ถูกนำเข้าสู่พื้นที่สาธารณะ เหนือสิ่งอื่นใด FPIC จะสามารถกลายเป็น "ข้อตกลงที่แท้จริง" ได้อย่างไร แทนที่จะเป็นเพียงการกาเครื่องหมายลงในช่องเท่านั้น มีข้อเสนอแนะว่า FPIC อาจถูกมองว่าเป็นพื้นฐานสำหรับการเรียนรู้ร่วมผ่านการเสวนา เหมือนเป็นบางอย่างที่ผ่อนคลายมากกว่าเป็นข้อตกลงผูกมัดที่มุ่งเน้นให้ได้ลายมือชื่อลงในช่องว่าง อย่างไรก็ตาม ยังมีพิธีรีตองและแนวจริยธรรมที่นักวิทยาศาสตร์กับทั้งผู้จัดถูกคาดหวังให้ปฏิบัติตาม – และที่ว่าการเสวนาจะต้องมีพันธะตามนั้น

ผู้เข้าร่วมที่เป็นชนเผ่าพื้นเมืองคนหนึ่งกล่าวว่า สิ่งที่เขาหมายถึงเวลาที่กล่าวถึงความรู้ มิใช่ "ความรู้ส่วนตัวของเขา" แต่เป็นความรู้ที่เป็นของชุมชนร่วมกัน ผู้คนของเขาได้สั่งสมความรู้กันมาหลายศตวรรษ สิ่งนี้จะต้องมองเห็นได้ในเอกสาร FPIC ส่วน ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ควรได้รับคุณค่าในฐานะที่เป็นรูปแบบส่วนรวมของความรู้มากกว่าเป็นความรู้ส่วนบุคคล ความรู้ในบ้านหินลาดในก็เป็นส่วนรวมด้วย ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ควรจะ และได้รับการปฏิบัติและเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาสามัญของเด็กชนเผ่าพื้นเมือง ดังนั้นก็จะไม่สูญหายไปในคนรุ่นต่อๆ ไป นี่เป็นมุมมองที่นำไปสู่คนรุ่นอนาคต

ติดตามต่อจากการอภิปรายนี้ ข้อตกลง FPIC จึงได้รับการปรับตามข้อเสนอแนะจากผู้เข้าร่วม เอกสารได้ถูกอ่านออกเสียงเป็นภาษาไทยและอภิปรายกันอีกครั้งหนึ่งเมื่อมาถึงบ้านหินลาดในในวันรุ่งขึ้นและลงลายมือชื่อโดยผู้เข้าร่วมทั้งหมด (โปรดดู ภาคผนวก IV)

วาระที่ 1: แนะนำ IPBES วิธีวิทยาการประเมินผลและการเชื่อมโยงระบบความรู้

แนะนำ IPBES

โรสแมรี (โร) ฮิลล์ ได้แนะนำ IPBES โดยละเอียดให้แก่กลุ่ม ทั้งขั้นตอนและการประเมินผล โร ฮิลล์ เป็นคนหนึ่งในคณะผู้ประสานงานเขียนนำของการประเมินการผสมเกสรของ IPBES และเป็นสมาชิกในคณะทำงาน ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ของ IPBES เธอเป็นนักวิจัยอยู่ที่ CSIRO ในประเทศออสเตรเลีย ทำงานในสาขาการอภิบาลสิ่งแวดล้อมด้วยความร่วมมือ ด้วยจุดเน้นพิเศษในเรื่องแนวทางของชนเผ่าพื้นเมือง เธอได้ร่วมเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเสวนาและร่วมกับเพื่อนๆ ที่ CSIRO ได้เตรียมภาพโปสเตอร์ 14 ภาพ (มีอยู่ที่ https://research.csiro.au/multipleknowledges/) เกี่ยวกับ IPBES และการประเมินการผสมเกสรเพื่อสนับสนุนการแบ่งปันความรู้และการอภิปรายในช่วงการเสวนา

โร ฮิลล์ ได้รวบรวมผู้เข้าร่วมให้มาอยู่ด้านหน้าห้องประชุมเพื่อนำเสนอภาพโปสเตอร์ 2 แผ่น แผ่นหนึ่งเป็นภาษาอังกฤษ และอีกแผ่นหนึ่งเป็นภาษาไทย อธิบายว่า IPBES คืออะไร IPBES ได้รับการจัดตั้งขึ้นในปี 2555 โดยมติของสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ ดังเช่นองค์กรทั่วไป ที่มีทั้งคนและโครงสร้างแกนกลางของที่ประชุม IPBES คือคณะอำนวยการและประกอบด้วยรัฐภาคีสมาชิก นับถึงเดือนมกราคม 2562 มีภาคีสมาชิก 133 รัฐ โร ฮิลล์ได้อธิบายต่อไปว่ายังมีคณะผู้เชี่ยวชาญต่างๆ อีกด้วย

และคณะทำงานซึ่งดำเนินงานตามที่กำหนดโดยที่ประชุมใหญ่ สมาชิกของคณะเหล่านี้ถูกเสนอชื่อโดยรัฐบาลและองค์การที่เกี่ยวข้อง และได้รับการรับรองโดยที่ประชุมใหญ่ ส่วนใหญ่พวกเขาเป็นนัก

กรอบ 1. นิยามของ IPBES ว่าด้วย ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น การจัดหมวดหมู่ผู้ทรงคุณวุฒิด้าน ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ของ IPBES ผู้เชี่ยวชาญความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น และผู้เชี่ยวชาญเรื่อง ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น (Decision IPBES 5/1, **ภาคผนวก** II)

แนวทางนี้วางอยู่บนฐานความเข้าใจคำหลักๆ มโนภาพ และหมวดหมู่ต่อไปนี้:

(a) **ระบบความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น** โดยทั่วไปเป็นที่เข้าใจว่าเป็นหน่วยที่มีพลวัตแบบบูรณาการ เป็นองค์รวม เป็นความรู้ การปฏิบัติและความเชื่อด้านนิเวศวิทยาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของสิ่งมีชีวิต รวมทั้งผู้คนที่สัมพันธ์กันและกันและกับสิ่งแวดล้อม ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่นปูพื้นฐานอยู่ในบริเวณเขตแดน มีความหลากหลายสูง และวิวัฒน์อย่างต่อเนื่องผ่านการปฏิสัมพันธ์ของประสบการณ์ นวัตกรรมและประเภทต่างๆ ของความรู้ (ทั้งลายลักษณ์อักษร มุขปาฐะ ภาพ แฝงนัย เพศสภาวะ ปฏิบัติได้ และเป็นวิทยาศาสตร์ ความรู้ดังกล่าวสามารถให้ข้อสนเทศ วิธีการ ทฤษฎี และการปฏิบัติเพื่อการจัดการที่ยั่งยืน ระบบความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่นจำนวนมากมีการทดสอบเชิงประจักษ์ ประยุกต์ แข่งขัน และยืนยันผ่านวิธีการที่ต่างกันในบริบทที่ต่างกัน

(b) ดำรงรักษาและผลิตด้วยวิถีทางแบบส่วนตัวและส่วนรวม ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่นอยู่ระหว่างกลางของความหลากหลายทางชีวภาพและความหลากหลายทางวัฒนธรรม การแสดงออกของความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่นเห็นได้ชัดในระบบสังคมและระบบนิเวศวิทยาในที่หลายแห่ง ในบริบทนี้ แนวทางนี้เข้าใจว่า "ความหลากหลายทางชีววัฒนธรรม" คือความหลากหลายทางชีวภาพและทางวัฒนธรรม และความเชื่อมโยงระหว่างกัน

(c) แนวทางนี้มิได้มุ่งที่จะสร้างหรือพัฒนานิยามใหม่ของสิ่งที่เป็น "ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น" หรือ "ชนเผ่าพื้นเมืองและชุมชนท้องถิ่น"

(d) **ผู้ถือครองความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น**เป็นที่เข้าใจกันว่าเป็นบุคคลที่อยู่กับระบบความรู้ส่วนรวมของชนเผ่าพื้นเมืองและชุมชนท้องถิ่นด้วยความรู้จากชนเผ่าพื้นเมืองและชุมชนท้องถิ่นของตนเอง **ผู้เชี่ยวชาญความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น**เป็นที่เข้าใจกันว่าเป็นบุคคลจากชนเผ่าพื้นเมืองและชุมชนท้องถิ่นผู้มีความรู้เกี่ยวกับความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่นและประเด็นที่เกี่ยวข้อง (พวกเขายังอาจเป็นผู้ถือครองความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่นอีกด้วย) และ**ผู้เชี่ยวชาญเรื่องความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น**เป็นที่เข้าใจกันว่าเป็นบุคคลผู้มีความรู้เกี่ยวกับความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่นและประเด็นที่เกี่ยวข้องโดยไม่จำเป็นต้องมาจากชนเผ่าพื้นเมืองและชุมชนท้องถิ่น

วิทยาศาสตร์และผู้เชี่ยวชาญบางคนในด้านความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น เป็นไปได้ที่ผู้ถือครองความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น และผู้เชี่ยวชาญด้านความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น (โปรดดู กรอบ 1) จะได้รับการเสนอชื่อ แต่เป็นเรื่องยากที่จะทำให้เกิดสมดุลระหว่างกลุ่มต่างๆ ข้ามสาขาวิชา (ต.ย. รวมทั้งนักสังคมศาสตร์ให้มากขึ้น) และระบบความรู้ที่หลากหลาย นี่เป็นบางอย่างที่ IPBES กำลังต่อสู้อยู่ มีคณะทำงาน ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น และหน่วยสนับสนุนทางเทคนิคด้าน ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ที่ UNESCO เป็นเจ้าภาพและฝ่ายงานความรู้ชนเผ่าพื้นเมือง

หากท่านประสงค์จะเข้าร่วมกับ IPBES มีกลไกผู้มีส่วนได้เสียที่เป็นทางการ ซึ่งเป็นชุดของกลุ่มคนผู้มีความสนใจผู้ได้รับการรับรองอย่างเป็นทางการใน IPBES ในที่ประชุมใหญ่ของ IPBES ผู้มีส่วนได้เสียสามารถพูด แต่ไม่สามารถออกเสียงลงคะแนน ยกตัวอย่างเช่น เกี่ยวกับการรับรองแผนการทำงานหรือการประเมินผลของ IPBES อีกทั้ง IPBES ยังยอมรับเครือข่ายที่จัดการตนเองของผู้มีส่วนได้เสีย มีเครือข่ายปลายเปิดของผู้มีส่วนได้เสีย กับทั้งเวทีชนเผ่าพื้นเมืองนานาชาติว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพและบริการระบบนิเวศ (IIFBES) ซึ่งได้รับการจัดตั้งขึ้นโดย IPLCs และจัดองค์ประชุมแกนนำของตนในช่วงการประชุมของ IPBES เครือข่ายทั้งสองเหล่านี้ให้การต้อนรับ IPLCs ทั้งยังเป็นไปได้ด้วยที่จะเป็นผู้สังเกตการณ์ใน IPBES ผู้สังเกตการณ์เป็นสมาชิกไม่สังกัดรัฐ รวมทั้งอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ (CBD) และอนุสัญญาอื่นๆ เกี่ยวกับความหลากหลายทางชีวภาพ และองคาพยพของสหประชาชาติ อาทิเช่น UNEP, UNDP, UNESCO และ FAO แต่ยังสามารถเป็นองค์การอื่นๆ ได้ด้วย ผู้สังเกตการณ์ได้รับอนุญาตให้จัดกิจกรรมสนับสนุนการสร้างความเข้าใจของการประเมินผล และเพื่อเข้ามีส่วนร่วมในที่ประชุมใหญ่

ผู้เข้าร่วมคนหนึ่งถามว่าบทบาทของศูนย์การปรับสภาพแห่งกรุงสต๊อกโฮล์ม (SRC) คืออะไรใน IPBES และคำอธิบายคือว่า SRC เป็นผู้จัดการเสวนาผ่าน SwedBio และเป็นผู้สังเกตการณ์ใน IPBES นี่จึงเป็นตัวอย่างว่าองค์กรใดๆ ก็สามารถสมัครขึ้นทะเบียนเป็นผู้สังเกตการณ์ได้ ดังนั้น เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียที่ได้รับการยอมรับหรือเพื่อขึ้นทะเบียนเป็นผู้สังเกตการณ์เป็นสองทางที่จะเข้าร่วมกับ IPBES และโดยเฉพาะกับการประชุมใหญ่ กระบวนการที่ว่าใครจะเป็นผู้เขียนการประเมินผลเฉพาะจะแตกต่างออกไป กลุ่มได้สะท้อนจากสารสนเทศนี้ ผู้เข้าร่วมที่เป็นชนเผ่าพื้นเมืองคนหนึ่งเสนอแนะว่าความคิดของ IPBES ไม่ใช่การตรวจสอบ ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น โดยที่เรื่องนี้ถูกตรวจสอบไปแล้วโดย ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ที่เป็นเจ้าของอยู่

> "ขณะนี้ เมื่อเรามองเห็นโครงสร้างของ IPBES เราจึงเข้าใจมากขึ้นเกี่ยวกับความสำคัญของ ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น – ในการแสดงให้เห็นการประยุกต์ใช้ – ว่ามันได้ผล – ไม่เป็นปัญหาว่าความรู้แบบวิทยาศาสตร์จะเห็นด้วยหรือไม่ – เราก็จะแสดงให้เห็นว่ามันได้ผลจริง"

จากผู้เข้าร่วมที่ร่วมใน IPBES ได้มีการชี้แจงว่า IPBES เป็นองค์กรระหว่างรัฐบาลและที่ว่าการประเมินผลและองค์ความรู้ที่พวกเขาได้สังเคราะห์ไว้ควรจะเป็นอิสระและตั้งอยู่บนพื้นฐานของความรู้ที่ดีที่สุดที่มีอยู่ อย่างไรก็ตาม ข้อความที่สำคัญๆ ใน SPM (บทสรุปของผู้กำหนดนโยบาย) ได้มีการเจรจาต่อรองกันโดยรัฐบาลต่างๆ ดังนั้น ก็หมายความว่า SPM ไม่เป็นอิสระจริงจากผลประโยชน์และความตึงเครียดของรัฐบาล

อีกคำถามหนึ่งที่ถูกถามให้อภิปรายร่วมกันต่อไปในช่วงการเสวนาคือ ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและความรู้แบบวิทยาศาสตร์จะมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างไรให้มีหลักฐานที่เชื่อมโยงกับนโยบายได้ในระดับต่างๆ

หน่วยต่างๆ ของ IPBES	การปฏิบัติเพื่อการทำงานกับ ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ในการประเมินผลความหลากหลายทางชีวภาพและการบริการระบบนิเวศ
สนับสนุนความใส่ใจและการร่วมงานกัน	
7a	สร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกันระหว่างผู้ถือครองความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น กับนักวิทยาศาสตร์ ผ่านการเคารพวัฒนธรรมและความอ่อนไหวทางวัฒนธรรม
7e	ส่งเสริมการไม่เลือกปฏิบัติ การผนวกรวมและการยอมรับพหุลักษณ์ทางสังคมและวัฒนธรรม
7c	เห็นความสำคัญของความต้องการเวลาตัดสินใจโดยสถาบันตามจารีตประเพณีและตามธรรมเนียม
7d	ทำงานในสภาพแวดล้อมที่เหมาะกับวัฒนธรรม เคารพห่วงที่การเข้าร่วมที่หลากหลายแบบ
เสริมความเข้มแข็งของ IPLC และระบบความรู้ของพวกเขา	
7f	ส่งเสริมและเสริมความเข้มแข็งให้การอนุรักษ์ระบบความรู้ที่มีอยู่ของ IPLCs ในที่ที่มีการรวบรวม ใช้ประโยชน์ ประยุกต์ ปรับใหม่ หนุนเสริม ทดสอบ ยืนยัน ถ่ายทอด แบ่งปัน และอภิบาล
18b	เอื้อช่องทางและการจัดการแหล่งที่มีอยู่ของ ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น (มิได้กล่าวถึงความเหมาะต่อวัฒนธรรม)
17e	สร้างศักยภาพของ IPLC ให้เข้าร่วมและได้รับประโยชน์จาก IPBES
8b	ให้แน่ใจในการมีส่วนร่วมและเข้าร่วมอย่างมีความหมายของ IPLC
7b, 26, 27a	ทำงานร่วมกับองค์กรและเครือข่ายที่มีอยู่ของ IPLC
สนับสนุนการแลกเปลี่ยนความรู้	
13	แสวงหาความร่วมมือในการนิยามปัญหาและเป้าประสงค์ในการประเมินผล
18c	ส่งเสริมและกระตุ้นการขับเคลื่อนความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น...ในทางที่สะท้อนมโนภาพของการยืนยันคู่ขนานหรือการร่วมผลิต
7b and e	ให้โอกาสการมีส่วนร่วมและการเสริมพลังเวทีเสวนากับ IPLC ในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับ IPBES
7f	เสริมความเข้มแข็งของการเสวนาระหว่างระบบความรู้ต่างๆ ให้เป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์สองทาง
การเคารพสิทธิ	
11	แสวงหาความเห็นชอบโดยอิสระ ล่วงหน้า และได้รับการบอกแจ้ง
5c	เชิญชวนความร่วมมือด้วยความคิดริเริ่ม แนวทางและการปฏิบัติที่ดีที่สุดขอข้อตกลงพหุภาคีและองค์กรอื่นๆ
11	ไม่ควรมีกิจกรรมในที่ซึ่งมีอคติต่อการรับรองสิทธิในระดับสากลของชนเผ่าพื้นเมืองและผลประโยชน์ของชุมชนท้องถิ่น

ตารางที่ 1 การปฏิบัติที่สำคัญๆ ที่ได้รับการรับรองในแนวทาง IPBES ในการยอมรับและทำงานร่วมกับ ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น (ภาคผนวกที่ II มติ IPBES-5/1) นำมาจากภาพโปสเตอร์ที่เตรียมโดย CSIRO ที่นำเสนอในเวทีเสวนา

IPBES และระบบความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น

ได้ขอให้ผู้เข้าร่วมมารวมตัวกันรอบภาพโปสเตอร์อีกสองแผ่นที่แผ่นหนึ่งเป็นภาษาอังกฤษและอีกแผ่นหนึ่งเป็นภาษาไทยที่ได้อธิบายถึงแนวทางของ IPBES ในเรื่อง ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น แนวทางการทำงานกับ ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ใน IPBES มีหลายด้านและประยุกต์ใช้ในทั้งบทบาทหน้าที่ทั้งสี่ด้านของ IPBES ซึ่งได้แก่ การประเมินผล ความรู้และข้อมูล เครื่องมือสนับสนุนนโยบายและวิธีวิทยา และการเสริมสร้างศักยภาพ กรอบที่ 1 อธิบายว่าใช้ระบบความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่นอย่างไรภายใน IPBES รวมทั้งการเน้นว่ามีความหลากหลายและมีพลวัต และความสำคัญของคำนิยามที่มีบริบทเฉพาะ IPBES ยังได้แจกแจงประเภทต่างๆ ของผู้เชี่ยวชาญที่สัมพันธ์กับความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น (กรอบที่ 1 (d)) นี่เป็นการพัฒนาที่สำคัญว่าข้อท้าทายและการเปลี่ยนแปลงในข้อความเห็นที่ครอบงำก่อนหน้านี้ที่ว่ามีเพียงนักวิทยาศาสตร์เท่านั้น เช่น นักมานุษยวิทยา ที่สามารถมีส่วนนำ ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่นมาร่วมประเมินผลได้

หลักการประการหนึ่งของที่ประชุมใหญ่ IPBES สำหรับคณะทำงานความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น คือเพื่อผลิตขั้นตอนและแนวทางต่างๆ ในการเข้าร่วมกับ ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น เพื่อการพิจารณาในการประเมินผล ได้มีการยอมรับกรอบงานในการประชุมใหญ่ครั้งที่ 5 ของ IPBES ในปี 2560[10] ตารางที่ 1 สรุปการปฏิบัติหลักๆ เพื่อการทำงานร่วมกับ ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ในการประเมินผลของ IPBES

ข้ออภิปราย

มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับโอกาสสำหรับ IPLCs และผู้เชี่ยวชาญว่าด้วย ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น เข้าร่วมกับ IPBES อาทิเช่น แผนงานมิตรภาพ IPBES มีโอกาสเสริมสร้างศักยภาพต่างๆ สำหรับบรรดามิตรและเป็นจุดเข้าร่วม ที่ใหญ่ยิ่งสำหรับคนหนุ่มสาวที่จะเข้าร่วม มีการเชิญชวนเป็นประจำสำหรับโอกาสเหล่านี้

หลังจากการสะท้อนเรื่องผู้ถือครองและผู้เชี่ยวชาญด้าน ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่นและวิทยาศาสตร์ สามประเภทสัมพันธ์กับการอภิบาล IPBES ได้อย่างไร มีข้อคิดเห็นว่า:

> **"ยังไม่มีผู้แทนที่เพียงพอของผู้ถือครองความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น"**

เป็นที่ยอมรับกันว่า คณะทำงาน ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ยังไม่มีผู้ถือครองความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองที่เพียงพอ และได้มีการพูดคุยเกี่ยวกับก้าวต่อไป เพื่อปรับปรุงการเป็นตัวแทนที่เพิ่มขึ้นของผู้ถือครองความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่นภายใน IPBES หรือไม่ IPBES ยังเป็นสถาบันอายุน้อย (6 – 7 ปี) และเป็นที่คาดหวังว่าวิธีการผนวกรวมจะช่วยปรับปรุงให้ดีขึ้นในหลายปีที่จะมาถึง

10. ภาคผนวกที่ II ตามมติของ IPBES-5/1: https://www.ipbes.net/system/tdf/ipbes-5-15_en.pdf?file=1&type=node&id=15537#32

ภาพที่ 3 กระบวนการประเมินผลของ IPBES เอกสาร IPBES (2018): สรุปแนะแนวการประเมินผลของ IPBES กองเลขานุการของ IPBES กรุง Bonn ประเทศเยอรมัน

"ประตูเปิดกว้างและผู้ถือครองความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่นได้รับการเชื้อเชิญให้ก้าวเข้ามา มีข้อจำกัดที่ทำให้ยากต่อการก้าวข้ามธรณีประตู (ต.ย. อุปสรรค ด้านงบประมาณสนับสนุน กฎเกณฑ์การเข้าร่วม การผนวกรวม) และยังมีข้อจำกัดที่อาจทำให้ยากสำหรับผู้ถือครองความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น เข้าเป็นส่วนหนึ่งของ IPBES เป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องเข้าใจกำแพงขวางกั้นเหล่านี้และที่จะต้องกล่าวถึง"

จึงสรุปว่า IPBES มีข้อท้าทายใหญ่หลวงที่ยังไม่ลุล่วง IPLCs เป็นตัวแทนเสียงที่โดยทั่วไปไม่ง่ายนักที่จะได้ยิน แต่ IPBES เป็นโอกาสดีที่จะพูดให้ดัง ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น คือหน้าต่างบานใหญ่ที่ร่วมผลิตความรู้ และความรู้แบบวิทยาศาสตร์ควรที่จะเปิดหน้าต่างบานนั้นและเข้าร่วมกับ ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น เพราะว่า ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น มีชีวิตและอยู่ ณ ที่นั่นเองต่อหน้าต่อตาเรา มันเพียงต้องการความอ่อนไหวที่จะยึดกุมความสำคัญของมัน

กระบวนการประเมินผลและ ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น

จากนั้น โร ฮิลล์ ได้เชิญชวนกลุ่มให้เข้ามารวมตัวกันรอบภาพโปสเตอร์สองภาพสุดท้ายในวาระนี้ ภาพหนึ่งเป็นภาษาอังกฤษ และอีกภาพหนึ่งเป็นภาษาไทย ที่นำเสนอขั้นตอนต่างๆ ในกระบวนการประเมินผลของ IPBES และขั้นตอนคู่ขนานที่ช่วยขยายการเข้าร่วมกับ ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น

ภาพที่ 3 วางเค้าโครงขั้นตอนต่างๆ ในกระบวนการประเมินผล ตามกระบวนการ มีช่วงเวลาที่ IPLCs สามารถเพิ่มเติมได้ โปรดดูภาพที่ 2 หน้า 11 ตัวอย่างเช่น:

1. การร้องขอขอบเขตสำหรับการประเมินผล ข้อร้องขอนี้ได้แจกจ่ายไปในหมู่เครือข่าย IPLC
2. ขั้นกำหนดขอบเขต การประเมินการผสมเกสร ในฐานะที่เป็นการประเมินผลครั้งแรกของ IPBES ได้ถูกกำหนดขอบเขตโดยปราศจากความเห็นใดๆ จาก IPLCs ยกเว้นบรรดาที่มาจากคณะทำงานด้าน ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น สมาชิก MEP ขณะนี้ มีการเข้าร่วมของเครือข่าย IPLC ในกระบวนการกำหนดขอบเขต รายละเอียดของขอบเขตควรมีการคัดสรรผู้เชี่ยวชาญ และควรผนวกรวมผู้ถือครองความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น โดยปรกติมีการประชุมปฏิบัติการเสวนา ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ที่ประชุมใหญ่เป็นผู้รับรองเอกสารด้านขอบเขต

3. การเสนอชื่อและคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญสำหรับการประเมินผล ผู้เชี่ยวชาญถูกเสนอชื่อโดยรัฐบาลและองค์การอื่นๆ และคัดเลือกโดย MEP
4. จัดตั้งกลุ่มประสานงาน ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น เพื่อการประเมินผล ให้สนับสนุนการผนวกรวม ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น และผู้ถือครองกับผู้เชี่ยวชาญความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ในการประเมินผล
5. ทบทวนร่างฉบับแรก มีความเป็นไปได้สำหรับการประชุมปฏิบัติการเสวนาครั้งที่สองในระยะนี้
6. ทบทวนประเด็นหลักๆ นี่เป็นอีกเวลาหนึ่งที่สำคัญที่เป็นไปได้สำหรับการประชุมปฏิบัติการเสวนาเรื่อง ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ประเด็นที่สำคัญๆ ได้รับการพัฒนาให้เป็นส่วนหนึ่งของบทสรุปสำหรับผู้กำหนดนโยบาย

การประเมินผลประกอบด้วยรายงานทางเทคนิคและบทสรุปสำหรับผู้กำหนดนโยบาย (SPM) บทสรุปสำหรับผู้กำหนดนโยบายนี้นำเข้าสู่ที่ประชุมใหญ่ที่จะถูกพิจารณาคำต่อคำก่อนที่จะถูกรับรอง รายงานทางเทคนิคได้รับการยอมรับโดยปราศจากการต่อรองใดๆ ในที่ประชุมใหญ่ หลังจากนี้ มีความเป็นไปได้มากที่จะเข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้เข้าใจการประเมินผล ต.ย. การสัมมนาและเสวนาที่จัดขึ้นในฐานะที่เป็นวิถีทางในการเสริมความเข้าใจในการประเมินผล

โร ฮิลล์ ได้สะท้อนประสบการณ์ของเธอถึงบทสรุปสำหรับผู้กำหนดนโยบายเพื่อการประเมินการผสมเกสร ที่ข้อความสุดท้ายเป็นผลลัพธ์ของการเจรจาต่อรอง – ถึงแม้จะไม่สามารถเปลี่ยนแปลงเอกสารให้ขัดแย้งกับหลักฐานในรายงานทางเทคนิคได้ ดังตัวอย่าง คำศัพท์ "ความหลากหลายทางชีว วัฒนธรรม" ไม่ได้รับการยอมรับจากผู้กำหนดนโยบายบางคน ผู้ต้องการให้นำคำศัพท์นี้ออกจากการประเมินผล อย่างไรก็ตาม คำศัพท์นี้ก็ยังคงอยู่

ผู้เข้าร่วมได้สะท้อนว่ากระบวนการของ IPBES ทั้งหมดดูเหมือนค่อนข้างจะยุ่งยากซับซ้อนและเป็นแบบราชการ ดีที่ว่ามีการปรึกษาหารือกันอยู่ และกระบวนการนี้ก็มีอยู่เพื่อนำทั้งข้อมูลและความรู้มาไว้ด้วยกันจากที่ต่างๆ ยอมรับว่าหลายช่วงระยะเหล่านี้ในการประเมินผลของ IPBES ถือเป็น "หลักการ" มีความสำคัญว่าใครกำลังตั้งคำถาม ตัวอย่างเช่น เกี่ยวกับการจะกำหนดขอบเขตอะไรบ้าง IPLC ควรเข้าร่วมในการกำหนดขอบเขตของคำถามในช่วงแรก มากกว่าที่จะถูกนำเข้ามาในภายหลังและถามหาข้อคิดเห็นของพวกเขา

มีคำอธิบายว่ามักจะต้องใช้เวลาสองถึงสามปีสำหรับการประเมินผล หลายสิ่งหลายอย่างจะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว จำเป็นต้องพิจารณาระดับความซับซ้อนของข้อท้าทาย กรอบเวลาที่บีบรัด มีคนจำนวนมากเกี่ยวข้อง เอกสารจำเป็นต้องจัดทำเป็นหลายภาษา มีความจำเป็นที่จะต้องมีการติดต่อแต่เนิ่นๆ ระหว่างผู้เขียนรายงานประเมินผลกับผู้คนที่มีประสบการณ์ด้าน ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น หน่วยสนับสนุนทางเทคนิคด้าน ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น กำลังเจาะจงดูเรื่องคุณภาพของการพบปะกันครั้งแรกนั้น ซึ่งช่วยกำหนดขอบเขตคำถามสำหรับการประเมินผล การคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญควรมีตัวแทนที่ดีของ ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น การนำผู้ถือครองความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่นเข้าสู่ช่วงการกำหนดขอบเขตก็มีความสำคัญ อย่างไรก็ตาม กระบวนการแบบเปิดให้ตั้งคำถามไม่ได้รับงบประมาณเสมอไป และหากไม่มีข้อผูกพันทางการเงิน ก็ยากที่จะทำให้เกิดขึ้นได้

โร ฮิลล์ ให้ข้อสังเกตว่า หนึ่งในรายการตามแนวทางของ IPBES ในการทำงานกับ ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น คือ "พึงพิจารณาระยะเวลาที่จำเป็นสำหรับการตัดสินใจตามจารีตประเพณี" นี่คือความตึงเครียด เนื่องจากเวลาเช่นนี้ไม่มีอยู่จริง แต่ IPBES ได้ตกลงที่จะสนับสนุนทุนให้กับการเสวนา ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ในช่วงการกำหนดขอบเขตของแต่ละการประเมินผล ที่พึงสนับสนุนการเข้าร่วมใน ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ตั้งแต่ช่วงแรก

ดังนั้น จึงได้ชี้ว่า ให้รัฐบาลผลักดันเพื่อให้ผู้ผสมเกสรเป็นแก่นแกนของการประเมินผลครั้งแรก ควรถามเครือข่าย IPLC ว่าควรประเมินผลแบบใด ที่ผ่านมา การประเมินผลต่างๆ มิได้ตอบสนองความต้องการของ IPLC เลย ส่วนนี้มีความสำคัญมากในเชิงของนโยบาย เพื่อทำให้การตัดสินใจถูกต้องตามระเบียบที่มีการหยิบยกขึ้นเสนอหลังจากได้มีการประเมินผลแล้ว อีกเรื่องหนึ่งคือ มีความไม่สมดุลในคณะผู้เขียนที่มีตัวแทนผู้ถือครองความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น เพียงน้อยนิดหรือไม่มีเลย ในกรณีที่ผู้เชี่ยวชาญด้าน ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น เข้าร่วม พวกเขาอาจรู้สึกตกอยู่ในฐานะลำบากใจหากพวกเขาถูกคาดหวังให้เป็นผู้แทนของผู้ถือครองความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่นทั้งหมด และยังอาจรู้สึกโดดเดี่ยวในการเจรจาต่อรองถึงความสำคัญของ ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ยังมีความไม่สมดุลอื่นๆ ในคณะผู้เขียนรายงานการประเมินผลอีกด้วย อาทิเช่น ขาดผู้ที่ผ่านการฝึกฝนด้านสังคมศาสตร์ เป็นต้น

บทนำการเชื่อมโยงระบบความรู้บนพื้นฐานของความเป็นธรรม การแลกเปลี่ยน และความเป็นประโยชน์สำหรับผู้เกี่ยวข้องทั้งหมด และแนวทางบนฐานของหลักฐานที่หลากหลาย

มาเรีย เท็งโก (Maria Tengö) นักวิจัยของ SRC ได้นำเสนอ แนวทางบนฐานของหลักฐานที่หลากหลาย (MEB) ความคิดพื้นฐานคือเสนอภาพวิธีการใหม่ๆ ว่าการเชื่อมโยงระหว่างระบบความรู้ต่างๆ จะทำได้อย่างไรบ้าง – เพื่อนำเสนอการปฏิบัติและผลลัพธ์ใหม่ๆ ที่เป็นประโยชน์สำหรับทุกคนที่เกี่ยวข้อง ความจำเป็นในเรื่องนี้เกิดขึ้นในการเสวนาครั้งแรกระหว่างระบบความรู้ในปี 2555 ในเมืองกูนา ยาลา ประเทศปานามา – ว่าเราจะสามารถคิดให้ต่างออกไปได้อย่างไรในการเชื่อมโยงระหว่างระบบความรู้บนพื้นฐานของความเป็นธรรม การแลกเปลี่ยน และความเป็นประโยชน์ของผู้ปฏิบัติที่เกี่ยวข้องทั้งหมด เธออธิบายว่า แนวทาง MEB เป็นวิธีการหนึ่งที่ใช้เกี่ยวกับเรื่องนี้ และเป็นวิธีสร้างเสริมวิธีคิดแบบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะ วิธีนี้ได้รับการพัฒนาเกี่ยวเนื่องกับเวทีนโยบายวิทยาศาสตร์และปฏิบัติการนานาชาติ นอกเหนือจากระดับท้องถิ่น ที่ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่นที่แบ่งปันกันถูกแยกออกจากบริบทและความสัมพันธ์ของท้องถิ่น นี่ย่อมหมายความว่าการเสริมสร้างความเข้าใจระหว่างระบบความรู้ที่แตกต่างกันอาจเป็นเรื่องที่ท้าทายอย่างยิ่ง

มาเรีย เท็งโก ได้บรรยายถึงวิธีการที่ต่างกันสามวิธีที่ใช้คิดเกี่ยวกับการเพิ่มเติมความรู้แก่กันและกันระหว่างระบบความรู้:

การบูรณาการ มักจะหมายถึงการนำองค์ประกอบของระบบความรู้หนึ่งเข้าสู่อีกระบบความรู้หนึ่งโดยผ่านกระบวนการตรวจความถูกต้อง มีหลายตัวอย่างที่การบูรณาการ ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่นเข้าสู่ความรู้แบบวิทยาศาสตร์สามารถเป็นประโยชน์สำหรับชุมชนชนเผ่าพื้นเมืองได้ ในบ้านหินลาดใน มีตัวอย่างหนึ่งของความร่วมมือที่นักวิจัยใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์แสดงว่าระบบไร่หมุนเวียนมีส่วนในการตรึงคาร์บอนลงสู่ดินได้อย่างไร อย่างไรก็ตาม ในหลายกรณี สิ่งที่เกิด

ขึ้นคือการตรวจความถูกต้อง ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ที่ถูกแยกออกจากบริบทของมันเป็นการลดทอนพลังของผู้ถือครองความรู้ และมิได้เป็นตัวแทนคุณค่าของความรู้นั้น มันเป็นเรื่องของการควบคุมและบูรณภาพของความรู้ซึ่งสูญหายได้ง่ายเมื่อตรวจความถูกต้องโดยและถูกผนวกเข้าสู่อีกระบบความรู้หนึ่ง ดังนั้น ตามที่ได้อภิปรายกันในการเสวนา กูนา ยาลา การบูรณาการความรู้มักจะมีปัญหาและไม่เป็นที่พึงปรารถนา

การผลิตร่วม เป็นกระบวนการของความร่วมมือเพื่อสร้างองค์ความรู้ร่วมกันโดยผู้ปฏิบัติต่างๆ ที่มักจะเน้นว่าหุ้นส่วนทั้งหมดควรเข้าร่วมตลอดช่วง รวมทั้งในการตัดสินใจเรื่องจุดเน้นของคำถาม จะสร้างความรู้ใหม่ได้อย่างไร และการวิเคราะห์ร่วมกันถึงข้อค้นพบ นี่เป็นก้าวสำคัญมุ่งไปข้างหน้าเพื่อผลักดันการมีส่วนร่วมและคุณค่าของผู้ปฏิบัติประเภทต่างๆ ในการสร้างองค์ความรู้ ต.ย. ที่กล่าวถึงประเด็นความยั่งยืน อย่างไรก็ตาม มักจะอนุมานกันว่าหุ้นส่วนทั้งหมดในกระบวนการร่วมผลิตองค์ความรู้มีความเสมอภาคกัน แต่เรารู้ดีว่าไม่เป็นเช่นนั้นเสมอไป อีกทั้งยังไม่ยอมรับว่าผู้ปฏิบัติที่แตกต่างกันอาจเป็นตัวแทนระบบความรู้ที่แตกต่างกันอีกด้วย มีความไม่สมดุลเชิงอำนาจในบรรดาผู้ปฏิบัติ กับทั้งระหว่างระบบความรู้ที่ต่างกัน ยกตัวอย่างเช่น นักวิทยาศาสตร์มักจะดำเนินการตามกระบวนการดังกล่าว และระบบความรู้แบบวิทยาศาสตร์ถูกมองว่าเป็นกรอบบรรทัดฐานของความร่วมมือ วิธีหนึ่งที่จะกล่าวถึงเรื่องนี้คือใช้แนวทางคู่ขนาน

แนวทางคู่ขนานหมายถึงบูรณภาพและปฏิสัมพันธ์ด้วยความเคารพระหว่างระบบความรู้ต่างๆ มันเน้นการเสริมแรงซึ่งกันและกันมากกว่าการปรับความรู้ที่แตกต่างเข้าสู่ระบบหนึ่งโดยผ่านกลไกการตรวจความถูกต้องของระบบ จึงเป็นเรื่องเกี่ยวกับการยอมรับบูรณภาพของแต่ละระบบความรู้ สถาบัน ผู้ปฏิบัติ และการปฏิบัติ นี่ก็หมายถึงการรับรู้ว่าแต่ละระบบความรู้มีวิถีทางของตนเองในการตรวจความถูกต้องและการสร้างหลักฐาน

ด้วยจิตวิญญาณของแนวทางคู่ขนาน แนวทางแบบ MEB มุ่งเน้นการเสริมแรงซึ่งกันและกันระหว่างระบบความรู้ต่างๆ และความสำคัญที่ว่ามีแหล่งของหลักฐานมากมายที่มีส่วนเสริมภาพของความเข้าใจ การตรวจความถูกต้องของส่วนสนับสนุนต่างๆ ควรเกิดขึ้นภายในระบบความรู้ต่างๆ ที่ควรให้ความเคารพ เพื่อสะท้อนคุณค่าของส่วนสนับสนุนต่างๆ และบูรณภาพของมันอย่างเต็มที่ ระบบความรู้ที่ต่างกันสามารถมีอิทธิพล สร้างแรงจูงใจ และเสริมเพิ่มเติมให้กันและกันได้ แต่แนวทางของ MEB เตือนเราว่าความรู้เหล่านั้นโดดเด่นและมีคุณค่าเท่าเทียมกัน มาเรีย เท็งโก ได้แบ่งปันบางตัวอย่างของการที่ ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น มีวิถีทางต่างกันในการตรวจความถูกต้องของความรู้ ตัวอย่างเช่น การเรียนรู้จากประสบการณ์ การเรียนรู้ด้วยการลงมือ โดยผ่านผู้พิทักษ์ความรู้ การสื่อสารกับจิตวิญญาณ ฯลฯ เรื่องนี้ได้เคยมีการอภิปรายกันในการเสวนาและการประชุมเดินปฏิบัติการก่อนหน้าแล้วระหว่างระบบความรู้ต่างๆ

ในหลายปีที่ผ่านมาของการเสวนาและนำร่องแนวทาง MEB ได้พบว่าการขับเคลื่อนความรู้ และการสร้างความเชื่อมั่นในผู้ถือครองความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ว่าจะเรียบเรียงความรู้ของพวกเขาได้อย่างไรก่อนแบ่งปันเป็นเรื่องสำคัญ แต่ก็ยังมีความสำคัญว่าท่านจะนิยามคำถามของท่านได้อย่างไร – มีความสำคัญว่าผู้ปฏิบัติที่แตกต่างกันกำลังร่วมผลิตนิยามของความรู้เพื่อร่วมมือกันให้บังเกิดผล ยิ่งไปกว่านั้น ความจำเป็นที่จะต้องวิเคราะห์ร่วมกันระหว่างระบบความรู้ต่างๆ และการประเมินผลของภาพที่ได้รับการเสริมเติมความเข้าใจมักจะไม่ถูกกล่าวถึง ความเข้าใจร่วมกันถึงหลักฐานที่เข้ากันและต่างกันระหว่างระบบความรู้นับเป็นจุดสร้างสรรค์สำหรับการสร้างองค์ความรู้ต่อๆ ไป การประเมินการผสมเกสร รวมทั้งข้อความสำคัญๆ ใน SPM แสดงชัดเจนถึงคุณค่าของระบบความรู้ที่หลากหลายเพื่อเพิ่มเติมภาพเกี่ยวกับสถานการณ์สำหรับผู้ผสมเกสรและการผสมเกสร อย่างไรก็ตาม ในเชิงกระบวนการ มีหลายวิถีทางในการปรับปรุงและเสริมความเข้มแข็งให้แก่ความเป็นประโยชน์สำหรับผู้เกี่ยวข้องทั้งหมดโดยตลอด โดยเฉพาะ เกี่ยวกับการกำหนดร่วมกันของปัญหาในการสืบค้นและการวิเคราะห์ร่วมของการมีส่วนสนับสนุนของระบบความรู้ที่ต่างกัน [11]

มาเรีย เท็งโก ยังคงให้แนวทางสำหรับการทำงานกับแนวทางแบบ MEB ได้อย่างไร เธอเน้นถึงความจำเป็นที่ต้องกล่าวถึงผู้ปฏิบัติ สถาบันและกระบวนการ เมื่อระบบความรู้มามีปฏิสัมพันธ์กัน ผู้ปฏิบัติ: ใครคือผู้นำเสนอความรู้ นี่ต้องย้อนกลับไปที่กรอบที่ 1 ซึ่งกล่าวเกี่ยวกับผู้เชี่ยวชาญประเภทต่างๆ ที่เป็นตัวแทน ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ในการประเมินผลของ IPBES ก่อนหน้านี้ นักวิทยาศาสตร์ อาทิเช่น นักมานุษยวิทยามักจะถูกเรียกใช้เพื่อนำเสนอ ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ยิ่งกว่านั้น สถาบัน: ที่เสริมสร้าง คุ้มครอง และถ่ายทอดความรู้อาจแตกต่างกันอย่างมากระหว่างระบบความรู้ต่างๆ ในระบบความรู้แบบวิทยาศาสตร์ มันถูกวางโครงสร้างอยู่ในมหาวิทยาลัย คณะต่างๆ การศึกษาระดับปริญญาเอก และสิ่งพิมพ์ในวารสารทางวิทยาศาสตร์ ในระบบความรู้แบบชนเผ่าพื้นเมือง สถาบันที่พิทักษ์องค์ความรู้อาจเป็นผู้อาวุโสที่ได้รับการฝึกอบรมให้เป็นผู้นำ พิธีกรรมและการปฏิบัติที่ประยุกต์ใช้ความรู้ ตัวอย่างเช่น ในการทำไร่หรือเลี้ยงผึ้ง นี่มีความสำคัญเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างไร ใครเป็นผู้ชี้แนะการเรียนรู้นั้น การถ่ายทอดความรู้ดำเนินไปอย่างไร และการตรวจความถูกต้องเกิดขึ้นอย่างไร ประการสุดท้าย เกี่ยวกับกระบวนการ: มีความสำคัญที่จะต้องออกแบบการประชุมไปในวิถีทางที่ผู้ปฏิบัติทั้งหมดสามารถมีส่วนร่วมและเรียนรู้ในระดับที่เท่าเทียมกันและไม่อนุมานว่าพวกเขามีจุดเริ่มต้นเท่ากัน

มาเรีย เท็งโก ได้เสนอแนะว่าเรื่องนี้จำเป็นต้องมีความใส่ใจในภาระงานห้าประการ (โปรดดู ภาพที่ 4) และได้ใช้การจัดการเสวนานี้แสดงให้เห็น

1) **ขับเคลื่อนความรู้**: ให้แน่ใจว่าความรู้ได้ถูกใช้แบ่งปันกันและในวิถีทางที่เหมาะสมทางวัฒนธรรมและผู้ถือครองความรู้ได้รับการเสริมพลังที่จะร่วมประชุมในระดับที่เท่าเทียมกัน ในที่ประชุมนี้ ผู้เข้าร่วมทั้งหมดจาก IPLC มีประสบการณ์การทำงานกับชุมชนของตนเพื่อฟื้นฟูและรวบรวมความรู้ของตนเอง
2) **แปลความรู้**: นี่เป็นกระบวนการร่วมที่ผู้ปฏิบัติต่างๆ มีโอกาสเข้าใจความรู้ของกันและกันและบางสิ่งเกี่ยวกับระบบความรู้ที่พึงเคารพ เราใช้แนวทางการประชุมเดินปฏิบัติการและภูมิทัศน์เองกับทั้งภาพโปสเตอร์ที่มีข้อความสำคัญๆ เป็นวิถีทางที่เอื้อต่อการแปล
3) **ต่อรองความรู้**: วิเคราะห์ร่วมกันถึงส่วนของความรู้ที่แตกต่างกัน การยอมรับว่าอาจมีการซ้อนเหลื่อมกันและความเห็นพ้อง แต่ยังมี

11. โปรดดูรายงานการประชุมเดินปฏิบัติการก่อนหน้านี้: https://swed.bio/reports/mobilisation-of-indigenous-and-local-knowledge-for-community-andecosystem-wellbeing/ and https://swed.bio/reports/internationalexchange-meeting-for-mobilisation-of-indigenous-and-local-knowledgefor-community-and-ecosystem-wellbeing/

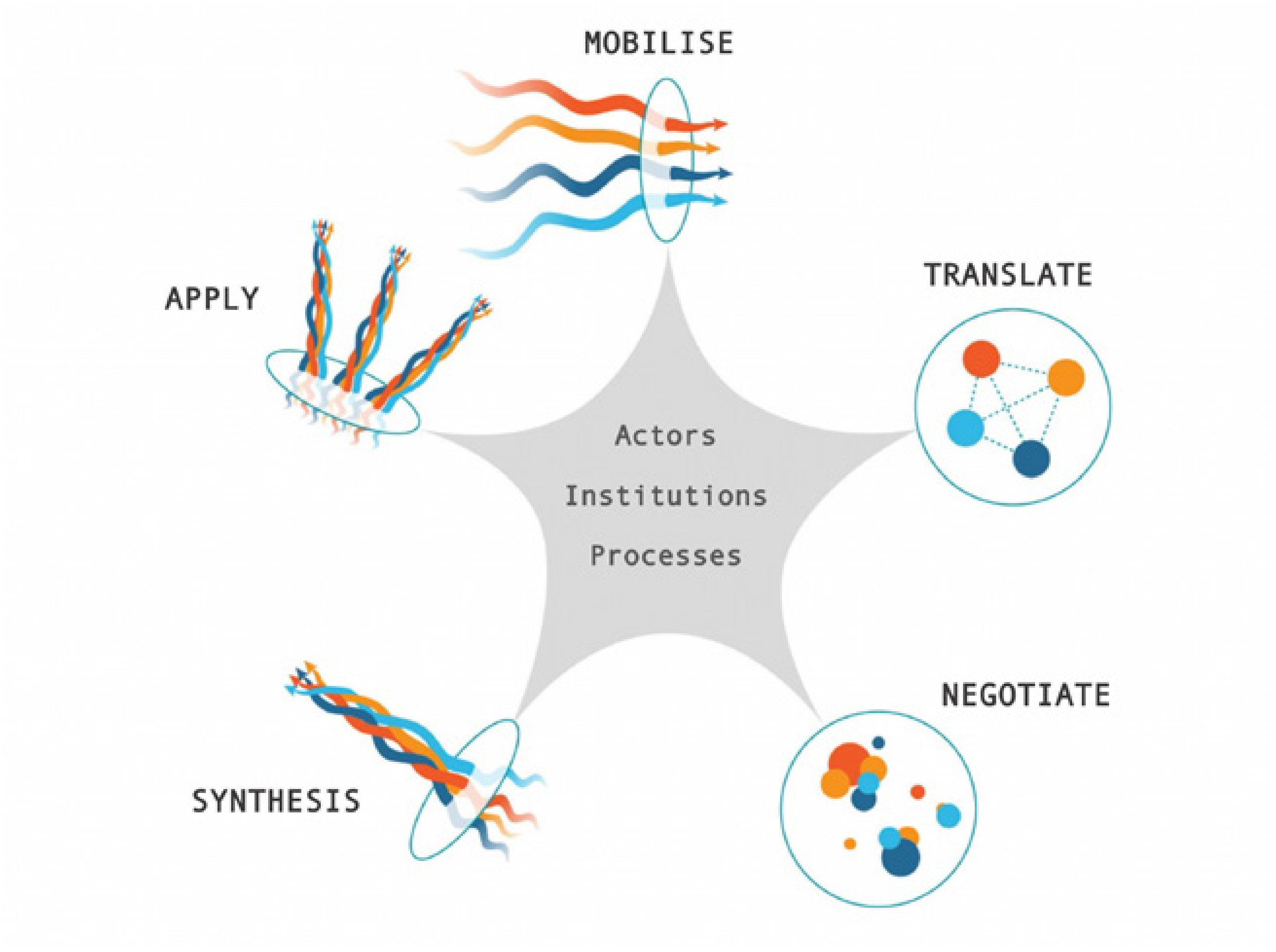

ภาพที่ 4 ภาระงานหลักห้าประการในแนวทาง MEB TengÖ, Hill, Malmer, Raymond, Spierenburg, Danielsen, Elmqvist, Folke (2017)

ความไม่เห็นพ้องและความขัดแย้งด้วย ในเวทีเสวนา เรามุ่งให้พื้นที่สำหรับการอภิปรายและการพิจารณาที่แตกต่างกัน

4) สังเคราะห์ความรู้: นำความรู้มาร่วมกัน ขณะที่ยังคงเคารพบูรณภาพและความไม่เห็นพ้องที่เป็นไปได้ และไม่บังคับให้เกิดฉันทามติ ณ จุดนี้ เราเน้นให้การเสวนาเป็นกระบวนการแสวงหาวิถีทางแจกแจงเรื่องที่ตกลงร่วมกันและไม่ตกลงร่วมกัน
5) ประยุกต์ใช้ความรู้: พัฒนาความรู้ที่สามารถดำเนินการในระดับและบริบทที่แตกต่างกันได้ – ความเป็นประโยชน์สำหรับผู้เกี่ยวข้องทั้งหมด ความใฝ่ฝันของเราที่จะทำเรื่องนี้สะท้อนอยู่ในวัตถุประสงค์สี่ประการของการเสวนา เป็นตัวแทนผลประโยชน์ของผู้เข้าร่วมที่แตกต่างกัน

หลังจากนี้ เป็นการอภิปรายเปิด ผู้เข้าร่วมคนหนึ่งกล่าวว่านี่เป็นก้าวย่างไปข้างหน้าที่สำคัญ กระนั้น ปัญหาหนึ่งคือ เราพูดกันไปในทิศทางต่างๆ กัน ขั้วตรงข้ามภายในศาสตร์เอง (คือนักวิทยาศาสตร์ธรรมชาติกับนักสังคมศาสตร์) เป็นปัญหาในการผนวกรวม ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ หรือศาสตร์สายแข็ง มักจะมีอำนาจมากกว่าสังคมศาสตร์ การอ้างอิงในการประเมินผลของ IPBES จึงมักจะถูกครอบงำโดยวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ

12. Ontological คือการศึกษาเชิงปรัชญาของสิ่งที่ดำรงอยู่ โดยกว้าง คือการศึกษามโนภาพที่สัมพันธ์โดยตรงกับสิ่งที่ดำรงอยู่ โดยเฉพาะ การเกิดขึ้น การมีอยู่ ความเป็นจริง กับทั้งการจัดหมวดหมู่พื้นฐานของสิ่งที่ดำรงอยู่และความสัมพันธ์ของสิ่งเหล่านั้น

มีการสะท้อนว่าบางทีเราอาจจำเป็นต้องสร้างการเสวนาระหว่างอภิปรัชญา (interontological[12]) ด้วย เพื่อให้สามารถเข้าใจกันและกันได้

"เราได้รับการร้องขอให้มีส่วนและนำ ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น เข้าสู่การอภิปรายของ IPBES แต่เรามองไม่เห็นพื้นที่สำหรับความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น เลย – เราเห็นเพียงปึกใหญ่ของเอกสารทางวิทยาศาสตร์" มีผู้กล่าวไว้ ผู้เข้าร่วมคนหนึ่งได้สะท้อนประสบการณ์ของเขาเมื่อทำงานกับการผสมเกสรและผู้ผสมเกสรกับชนเผ่าพื้นเมืองในประเทศเม็กซิโก – จึงจำเป็นต้องย้อนการอภิปรายกลับไปที่ขั้นพื้นฐานและการผสมเกสรยังมิได้เป็นมโนภาพที่เข้าใจกันดี เป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องวางฐานการอภิปรายให้เป็นที่เข้าใจได้และปฏิบัติได้ในท้องถิ่น – รวมทั้งการใช้ยาปราบศัตรูพืชและผลกระทบต่อผู้ผสมเกสร และผลกระทบต่อการผลิตพืชผล (และเศรษฐกิจ)

ผู้เขียนรายงานการประเมินการผสมเกสรคนหนึ่งอธิบายว่า เหตุผลหนึ่งที่ว่าทำไมเราจึงมีการประเมินผลการผสมเกสร ก็เพราะผู้เลี้ยงผึ้งโดยเฉพาะในสหรัฐฯ และฝรั่งเศส ผู้เลี้ยงผึ้ง ผู้เป็นผู้ถือครองความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่นด้วย พูดกันมากและได้ดึงความสนใจไปที่ประเด็นการลดลงของผู้ผสมเกสร ในสหราชอาณาจักร มีผู้เลี้ยงผึ้งอยู่ในรัฐสภา และนั่นคือเหตุผลว่าทำไมจึงมียุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยผู้ผสมเกสร

ผู้เข้าร่วมคนหนึ่งที่ทำงานกับ IPBES กล่าวว่าการเพิ่มเติมความรู้ระหว่างกันมีความจำเป็นเพื่อนำสู่ทางเลือกเชิงนโยบายเพื่อแก้ปัญหา

เบรนดา ทาฮี และอาตามีรา ทูมาแร สำนักทรัพย์สินทูโฮ ทูอาเวนูอา อาโอเทรัว (ชื่อเมารีสำหรับประเทศนิวซีแลนด์" นำเสนอประสบการณ์ของตนในฐานะชาวบ้านและในฐานะผู้ถือครองความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ทั้งความรู้และความชำนาญเกี่ยวกับผู้ผสมเกสรและการผสมเกสร ภาพโดย: J. Bumroongchai

ทั้งระดับท้องถิ่นไปถึงระดับโลก เราต้องการความรู้ที่ปฏิบัติได้ ใช้ประโยชน์ได้ ประยุกต์ได้ ด้วยเหตุที่มีความไม่สมดุลเชิงอำนาจ การเสริมสร้างศักยภาพจึงเป็นกุญแจสำหรับการเสวนาที่เท่าเทียมกัน ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ดำรงอยู่ได้ในที่ที่สถาบันของชนเผ่าพื้นเมืองยังดำรงอยู่ ซึ่งมีความสำคัญสำหรับการขับเคลื่อน ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น การสร้างความตระหนักก็มีความสำคัญ เพื่อที่ผู้ถือครองความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่นจะสามารถเข้ามีส่วนร่วมได้ด้วยสุ้มเสียงที่เข้มแข็งใน IPBES และที่อื่นๆ ที่ระบบความรู้ต่างๆ มาพบกัน

มาเรีย เท็งโก ได้อธิบายว่า มีคุณค่าในการยอมรับบทบาทของผู้ปฏิบัติในฐานะผู้มีส่วนได้เสียและเป็นผู้ถือครองความรู้ในกระบวนการขับเคลื่อนความรู การนิยามประเด็นของการประเมินผล เป็นส่วนหนึ่งของการกำหนดขอบเขต และนั่นชี้ว่าเพราะเหตุใดจึงมีความสำคัญที่ผู้ถือครองความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ต้องเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการตั้งแต่เริ่มต้นและจนตลอดเส้นทาง อย่างไรก็ตาม ชนเผ่าพื้นเมืองมักถูกมองในเบื้องต้นว่าเป็นผู้มีส่วนได้เสีย แต่พวกเขายังเป็นผู้ถือครองความรู้อีกด้วย และสามารถให้มุมมองว่าจะนิยามและแก้ปัญหาได้อย่างไร ลักษณะตรงกันข้ามมักจะเกิดกับนักวิทยาศาสตร์ – พวกเขาถูกมองว่าเป็น ผู้เชี่ยวชาญเท่านั้น และที่ว่าพวกเขาก็มีส่วนได้เสียกลับไม่ถูกพิจารณาด้วย

ได้มีการเน้นว่า สิ่งที่ IPBES มองหาคือ ความรู้เพื่อการปฏิบัติ มันคือความรู้เพื่อการปฏิบัติที่มีความสำคัญ ความรู้ที่สามารถเชื่อมโยงระหว่างระดับต่างๆ ของการอภิบาลและเป็นฐานสำหรับการตัดสินใจเชิงนโยบายที่ได้รับข้อมูล มีข้อถกเถียงที่แข็งขันในการมองให้ทะลุความรู้ทางวิทยาศาสตร์ และมุ่งสู่ความรู้ที่สามารถประยุกต์ได้จริงในการอภิบาลที่ยั่งยืนในระดับพื้นที่ มีการหยิบยกขึ้นเสนอวา เมื่อการเสวนาล้มเหลว มักจะเป็นว่ายังมีความใส่ใจไม่พอให้เกิดเงื่อนไขของความเป็นธรรม

วาระที่ 2: การแบ่งปันประสบการณ์ของผู้ถือครองความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ที่มีส่วนในการประเมินการผสมเกสรของ IPBES

ความมุ่งหมายของวาระนี้คือเพื่อทบทวนเนื้อหาของการประเมินการผสมเกสรของ IPBES ผ่านข้อค้นพบหลักๆ ที่เกิดขึ้นจากการมีส่วนของความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น โดยเฉพาะ มีการเสวนาเรื่อง ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ที่จัดขึ้นในประเทศปานามาในปี 2557[13] ที่รวบรวมผู้ถือครองความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและผู้เชี่ยวชาญชนเผ่าพื้นเมืองว่าด้วยการผสมเกสร ร่วมกับสมาชิกของคณะทำงาน ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ของ IPBES ซึ่งจัดตั้งขึ้นในขณะนั้นเมื่อไม่นานมานี้ การมีส่วนของพวกเขาในการประเมินการผสมเกสรมีความสำคัญ และโดยเฉพาะส่วนที่เสนอในบทที่ 5 ผู้ถือครองความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น เหล่านี้อยู่ในกลุ่มผู้ที่ได้รับเชิญเข้าร่วมการเสวนานี้ในประเทศไทย ด้วยการมุ่งสู่เป้าหมายสองประการในการให้โอกาสพวกเขาได้ตอบกลับเกี่ยวกับผลลัพธ์ของการประเมินผล และเพื่อให้ได้ทัศนะของพวกเขาต่อความเข้ากันได้ของการวิเคราะห์และข้อสรุปในประเด็นหลักๆ ของ SPM นอกจากนี้ ผู้ถือครองความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น จากความริเริ่มอื่นๆ เกี่ยวกับผู้ผสมเกสรก็ได้รับเชิญ ดังนั้นจึงมีการนำเสนอจำนวนมากกว่าด้วยความริเริ่มเรื่องผู้ผสมเกสรจากทั่วโลกในวาระนี้

13. Lyver, P. et al. 2015

เบรนดา ทาฮี (Brenda Tahi) **และ อาตามีรา ทูมาแร** (Atamira Tumarae) **สำนักทรัพย์สิน ทูโฮ ทูอาเวนูอา** (Tuhoe Tuawhenua Trust) **อาโอเทรัว** (Aotearoa)/**นิวซีแลนด์**

เบรนดา ทาฮี จากเผ่านกาตี โพรู แต่อาศัยอยู่ร่วมกับเผ่าทูโฮ ในรูอัทฮูนา ส่วนอาตามีรา ทูมาแร เป็นลูกหลานของเผ่าทูโฮ เผ่าเหล่านี้เป็นชาวเมารีแห่งอาโอเทรัว – เป็นชื่อภาษาเมารีของประเทศนิวซีแลนด์ ประสบการณ์ของเผ่าทูโฮเป็นส่วนหนึ่งของการเสวนา ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ระยะเริ่มแรกว่าด้วยผู้ผสมเกสร ในประเทศปานามา ปี 2557

เบรนดา ทาฮี ได้เริ่มโดยการรับรู้ชาวบ้านในพื้นที่อันเป็นที่จัดการเสวนานี้ อาตามีรา ทูมาแร ได้นำเสนอภาพโปสเตอร์แสดงโลกทัศน์ของชาวเมารี เธออธิบายว่าพวกเขาได้สืบวงศาย้อนไปถึงบรรพบุรุษ ว่าพวกเขาเป็นที่รู้จักกันว่าเป็นลูกหลานของเมฆหมอก โลกทัศน์ของชาวเมารีแสดงถึงวงศาวิทยาที่มีบิดาแห่งท้องฟ้าและมารดาแห่งปฐพี วงศาวิทยาทั้งหมดของพวกเขาจึงมาจากทั้งเมฆหมอกและขุนเขา วงศาวิทยานี้ได้แฝงฝังความหมายว่าพวกเขาเป็นใคร เป็นสิ่งสำคัญต่อสุขภาวะของพวกเขา และถือเป็นอัตลักษณ์ของตน “ในเผ่าของเรา เราระบุตัวเองผ่านแผ่นดิน การดำรงอยู่ทั้งหมดของเราล้วนเกี่ยวกับแผ่นดินและความเชื่อมโยงของเรากับแผ่นดิน และหากปราศจากแผ่นดินเราจึงสิ้นไร้ทุกสิ่ง” เธอกล่าว “นี่เป็นโลกทัศน์ของเราว่าเราคือใคร ผู้คนรู้จักเราว่าคือ เมารี แต่เราเรียกตัวเองว่า ทังกะตา เวนูอา ซึ่งหมายถึง “คนของแผ่นดิน” หากปราศจากแผ่นดิน เราไม่ได้เป็นอะไรเลย”

เบรนดา ทาฮี ได้ขอบคุณทุกคนสำหรับโอกาสที่ได้พูดเกี่ยวกับความรู้และโลกทัศน์ของพวกตนในเรื่องผู้ผสมเกสรและการผสมเกสร อาตามีรา ทูมาแร ได้บรรยายถึงโลกทัศน์ของเขา เธอกล่าว นี่เป็นกรอบของงานที่ได้พัฒนามากับผู้อาวุโสชาวเมารีหลายคน “ชาวเมารีเป็นผู้ที่ถูกครอบครองอาณานิคม และกระบวนการล่าอาณานิคมดำเนินมาเป็นเวลา 150 ปี นี่หมายถึงการเปลี่ยนแปลงมากมายเกิดขึ้นกับคนของเราและการสูญเสียประเพณีของเรา ในไม่กี่ทศวรรษมานี้ มีการพลิกฟื้นประเพณีของเราอย่างมากมาย เป็นการต่อสู้ที่ยิ่งใหญ่สำหรับเราภายในชุมชนของเราเอง ที่จะฟื้นฟูความรู้ของอดีตได้จริง และนำสิ่งเหล่านั้นมาให้มีบทบาทสำหรับคนรุ่นอนาคตของเรา” เธออธิบาย “โลกทัศน์นี้[14] (ภาพที่ 5) เราต้องใช้เวลาถึงสามปีที่จะรวบรวมโดยผ่านการสนทนากับผู้อาวุโสของเรา นิยามของเราถึงความรู้ตามประเพณีจะแตกต่างไปจากที่เข้าใจกันโดยคนอื่นๆ เพราะผลกระทบจากการล่าอาณานิคมต่อความรู้ของเรา ที่เริ่มขึ้นในช่วงปี 2343 เป็นต้นมา

“รูอาทาฮูนา นั่งอยู่ในหุบเขาในท่ามกลางที่ดิน 125,000 ไร่ (20,000 เฮคตาร์) ที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ของชาวเมารี ที่ดินมีความสำคัญต่อสุขภาวะของเรา ป่าของเราบางส่วนได้ถูกเลือกตัดทำไม้ เรามีมุมมองว่าเราต้องการให้มีป่าของเราแบบใดในอนาคต และการผสมเกสรคือกุญแจสำคัญในเรื่องนี้ อันเนื่องมาจากการล่าอาณานิคม มีศัตรูพืชจำนวนมากถูกนำเข้าสู่ป่าและเราต้องการที่จะสามารถจัดการพวกนั้นได้ในอนาคต เรากำลังทำงานร่วมกับผู้เฒ่าผู้แก่ของเราที่จะยึดจับความรู้ตามประเพณีให้ได้มากที่สุดที่เราจะสามารถทำได้ ที่เราจะได้ใช้ในอนาคต การระบุผู้ผสมเกสรของเรา และทำหน้าที่ผสมเกสรอย่างไรคือความสนใจของเรา อย่างไรก็ตาม สายพันธุ์ที่สำคัญสำหรับเรา ถูก ‘คุ้มครอง’ โดยรัฐบาล และเราถูกกีดกันจากการเกี่ยวข้องกับสายพันธุ์เหล่านั้น – ที่จะเก็บเกี่ยวและจัดการตามวิถีประเพณีของเรา เป็นเรื่อง

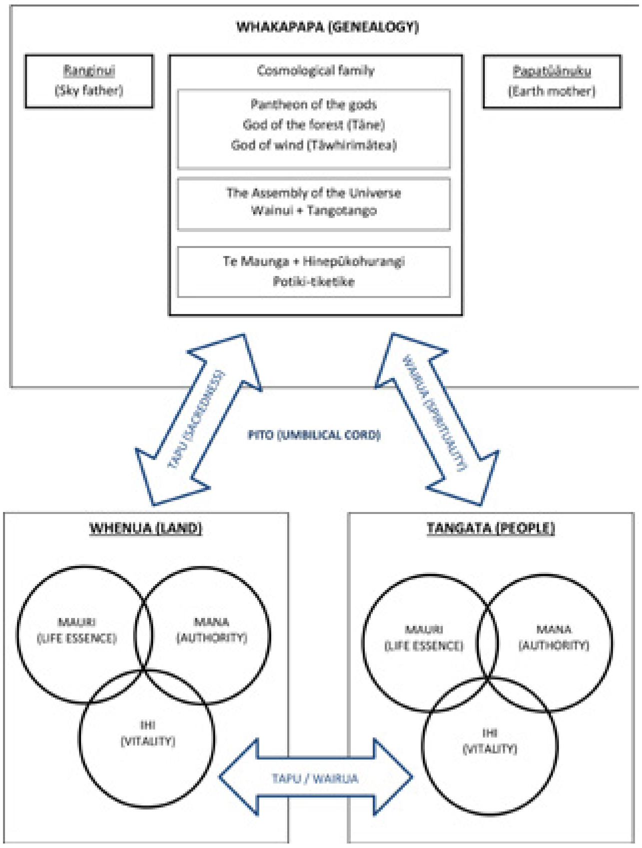

ภาพที่ 5 โลกทัศน์ทูอาเวนูอาที่เชื่อมโยงกับสามเสาหลักของวากาปาปา (สายตระกูล) เวนูอา (ผืนดินและสิ่งแวดล้อม) และทังกาตา (ผู้คน) และมีหน้าที่ที่ถูกกำกับโดยความคิดของมาอูรี (พลังชีวิต) มานา (อำนาจ) และอีฮี (พลังสำคัญ ความรู้สึก) ที่มา: Timoti et al. 2017

ยากลำบากมากสำหรับชาวเมารีที่จะดำเนินและมีชีวิตอยู่ในระบบการถือครองที่ดินในนิวซีแลนด์ แต่เราต้องทำของเราให้ดีที่สุด

เราเป็นนักล่าหาน้ำผึ้งป่า แต่เราได้สูญเสียธรรมเนียมเหล่านี้ไปมาก เราไม่ได้รับอนุญาตให้จัดการป่าในวิถีทางที่เราควรจะทำเหมือนในอดีต เราถูกจำกัดในสิ่งที่เราอาจทำอะไรได้บ้างกับที่ดินของเราซึ่งสูงชันเป็นเทือกเขา เราไม่ได้รับอนุญาตให้ก่นถางป่า และกำหนดว่าการเลี้ยงผึ้งเป็นวิถีทางหนึ่งของการพัฒนาวิสาหกิจที่ยั่งยืน เราจัดจำหน่ายเข้าสู่ตลาดนักท่องเที่ยวและในซุเปอร์มาร์เก็ตบางแห่ง และเราส่งออกบ้าง เราจัดการน้ำผึ้งตามแนวทางของห่วงโซ่มูลค่าจาก ‘ที่ดินสู่ชื่อสินค้า’ (land to brand) มากกว่าขายให้แก่สหกรณ์หรือที่คล้ายกันนั้น เราแสวงหาวิธีเชื่อมโยงคนของเรากลับคืนสู่ป่า และกำลังมองหาแผนงานที่ช่วยสร้างความสัมพันธ์ระหว่างคนของเรากับป่าของเรา

ดังนั้น การเลี้ยงผึ้งเป็นหนึ่งในไม่กี่กิจกรรมที่เราได้รับอนุญาตให้ทำได้ เราสนใจมากว่าชาวกะเหรี่ยงจัดการป่าอย่างไร เราพบว่ามันค่อนข้างสร้างแรงบันดาลใจ อีกทั้ง เรามองหาการหวนคืนมาเชื่อมโยงคนของเรากับป่า เราต้องการมีประสบการณ์กับป่า เข้าใจป่า ฟื้นฟูป่าและรักษาป่าให้ดีเพื่อคนรุ่นอนาคต

เราได้ถูกครอบครองอาณานิคม แต่เพราะว่าเราแยกอยู่ห่างไกล เราจึงสามารถรักษาความรู้บางส่วนไว้ได้ดีกว่าชาวเมารีเผ่าอื่นๆ เรากำลังทำงานกับคนของเราเพื่อรักษาความรู้ตามประเพณีไว้ให้ได้มากที่สุดที่จะเป็นไปได้ เราต้องการเน้นสายพันธุ์ที่โดดเด่นของเรา แต่ระเบียบข้อ

14. Timoti et al. 2017

บังคับของรัฐบาลป้องกันมิให้เรา 'เชื่อมโยง' กับสายพันธุ์เหล่านี้ ความเชื่อมโยงนี้ที่ได้สูญเสียไปมีผลกระทบต่อคนของเรา นี่เป็นบางสิ่งที่เราต้องการจะฟื้นฟู"

ผู้เข้าร่วมคนหนึ่งถามเกี่ยวกับว่า พวกเขาทำอย่างไรที่จะให้ได้ความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงผึ้งมา เบรนดา ทาฮี กล่าวว่ามันทำด้วยความยากลำบากมาก พวกเขาได้ลงทุนอย่างมากในการฝึกอบรมและพัฒนาทักษะ การพัฒนาชุมชนคือคำตอบ

รูธ สเปนเซอร์ (Ruth Spencer) **แผนงานเงินทุนขนาดเล็ก GEF** (GEF SGP) **และ สำนักทรัพย์สิน MEPA ประเทศแอนติกาและบาร์บูดา**

รูธ สเปนเซอร์ เป็นผู้ประสานงานแห่งชาติของ GEF SGP ในประเทศแอนติกาและบาร์บูดา เธอเป็นส่วนหนึ่งของการเจรจาสามฝ่ายระดับภูมิภาคว่าด้วยผู้ผสมเกสร ความมั่นคงทางอาหาร และการปรับสภาพของภูมิอากาศ ซึ่งเป็นกิจกรรมสร้างความเข้าใจของการประเมินการผสมเกสรของ IPBES ที่จัดโดย ข่าย-BES (BES-Net) แผนงานพัฒนาแห่งสหประชาชาติ[15] (UNDP) ในปี 2561 เธอเริ่มการนำเสนอโดยอธิบายว่าการเลี้ยงผึ้งสัมพันธ์กับการเกษตรและการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนในประเทศแอนติกา เธอพูดเกี่ยวกับเขตรักษาพันธุ์นกธรรมชาติโดยใช้ความรู้ท้องถิ่นมาสนับสนุนผู้ผสมเกสรและเสริมสร้างการปรับสภาพต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เขตรักษาพันธุ์สัตว์นี้ถือเป็นห้องปฏิบัติการที่มีชีวิตในเกาะ เธออธิบาย การจัดตั้งเขตรักษาพันธุ์นกธรรมชาติได้สร้างพื้นที่สำหรับนกผสมเกสร: นกซาวเออร์ซอป นกพิราบมงกุฎขาว นกกระจิบเหลือง นกเหยี่ยวปีกกว้าง นกขมิ้น และอีกมาก กรมสิ่งแวดล้อมได้จัดการท่องเที่ยวสำหรับเด็กในเขตรักษาพันธุ์นกนี้

"การถากถางที่ดินทำให้พืชและสายพันธุ์ต่างๆ ตายลงที่ผู้ผสมเกสรต้องอาศัยอยู่ด้วย ยิ่งกว่านั้น ยังเป็นการสร้างความสูญเสียผู้ผสมเกสรรวมทั้งนกและค้างคาว ตัวอย่างของยุทธศาสตร์ที่พัฒนาโดยชุมชนคือผู้เลี้ยงผึ้งกำลังพัฒนาแปลงพืชมะพร้าวที่ต่อต้านโรคได้และพืชไม้ดอกอื่นๆ ชุมชนท้องถิ่นมีองค์ความรู้และท่านควรจะต้องให้คุณค่าแก่ความรู้นั้น ความหลากหลายทางชีวภาพของเรากำลังถูกทำลาย ดังนั้น เราบรรดาชุมชนจำเป็นต้องบอกแจ้งผู้กำหนดนโยบายและทำให้พวกเขาตระหนักว่า เรามีความรู้ที่จำเป็นเพื่อปกป้องผู้ผสมเกสร ในแอนติกาเราผลักดันกฎหมายออกมา ผลักดันเพื่อกลุ่มท้องถิ่นของท่าน เสริมพลังให้พวกเขา และให้เขาพูดเพื่อตนเอง ให้แน่ใจว่าผู้กำหนดนโยบายรับฟังพวกเขา รัฐบาลก็ต้องการข้อสนเทศของเรา มันสำคัญที่ไม่เพียงแต่ให้ความรู้เท่านั้น แต่เพื่อให้มีการเสวนา และเรียกร้องให้พวกเขาลงมือกระทำ ดังนั้น จัดให้มีกิจกรรมและจัดทำกรณีศึกษาและให้แน่ใจว่ากรณีเหล่านี้รวมอยู่ในรายงานของรัฐบาลด้วย

แต่เรายังต้องการข้อสนเทศด้วย และเรากำลังพยายามให้ความรู้กลุ่มทั้งหมดในชุมชน ฉันจึงมีความรับผิดชอบเมื่อกลับถึงบ้านจึงนำกลุ่มต่างๆ ของฉันมาร่วมกันเพื่อบอกแจ้งพวกเขาว่ากำลังเกิดอะไรขึ้นใน IPBES และชักนำผู้คนมาสู่การอภิปรายเหล่านี้ที่จัดขึ้นที่นี่"

ซีโมน อาทาอีเด (Simone Athayde) **มหาวิทยาลัยแห่งฟลอริดา และมหาวิทยาลัยสหพันธรัฐแห่งโทแคนทินส์ สหรัฐฯ/บราซิล**

ซีโมน อาทาอีเด คือคณะแกนของแผนงานอนุรักษ์และพัฒนาเขตร้อน (TCD) ที่มหาวิทยาลัยแห่งฟลอริดา เธอนำเสนอกรณีจากประเทศบราซิลในชื่อ "การชักนำความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและความรู้วิชาการว่าด้วยผึ้งในแอมะซอน" ซึ่งได้รับการปรับจากการมีส่วนของเธอในการเสวนา ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น เรื่องการผสมเกสรในประเทศปานามา ในปี 2557 อันเป็นตัวอย่างที่เป็นรูปธรรมว่าด้วยการร่วมผลิตความรู้ ในกระบวนการของการนำความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและความรู้วิชาการมาร่วมกันเกี่ยวกับผึ้งในแอมะซอน[16] ที่มีลักษณะคู่ขนานอย่างมากกับแนวทางMEB.

"โครงการ ซึ่งถูกพัฒนาโดยองค์กรพัฒนาเอกชนบราซิล ชื่อ Instituto Socioambiental (ISA) โดยเป็นหุ้นส่วนกับสมาคมที่ดินชนเผ่าพื้นเมืองซินกู (ATIX) ที่มีเป้าหมายในการสร้างรายได้จากผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่ท่อนไม้ ที่มีกลุ่มชนเผ่าพื้นเมืองสี่กลุ่มเข้าร่วม โดยพัฒนาการเลี้ยงผึ้งที่ใช้ผึ้งอัฟริกันและการฝึกอบรมผู้เลี้ยงผึ้งชนเผ่าพื้นเมือง นี่จึงต่างไปจากจารีตประเพณีที่พวกเขาคุ้นเคยในการออกล่าหาน้ำผึ้งในป่าและรวบรวมน้ำผึ้งจากผึ้งสายพันธุ์ชันโรง

หน่วยงานผู้สนับสนุนงบประมาณให้แก่โครงการได้ตั้งคำถามว่าอะไรคือผลกระทบของผึ้งสายพันธุ์อัฟริกันที่แปลกใหม่ต่อสายพันธุ์พื้นถิ่นของชันโรง ผึ้งสายพันธุ์อัฟริกันเป็นพันธุ์ผสมระหว่างผึ้งยุโรปกับผึ้งอัฟริกัน ซึ่งสร้างขึ้นโดยอุบัติเหตุจากการทดลองที่ดำเนินการโดยนักวิทยาศาสตร์ชาวบราซิลในช่วงปี 2490 กว่า สายพันธุ์ผสมนี้ดุมาก แต่ให้น้ำผึ้งจำนวนมาก ตามที่ได้ดำเนินการวิจัยแบบมีส่วนร่วมเพื่อกล่าวถึงข้อกังวลของแหล่งทุน ชนเผ่าพื้นเมืองบางคนมีเรื่องราวเกี่ยวกับผึ้งพันธุ์ผสม และกล่าวว่ามีเพียงหมอผีเท่านั้นที่สามารถกินน้ำผึ้งนี้ได้ คนอื่นๆ ไม่รู้แม้แต่ว่าผึ้งสายพันธุ์อัฟริกันเป็นสายพันธุ์แปลกใหม่

คำถามหรือปัญหาชี้นำได้รับการกล่าวถึงโดยนำชุมชนชนเผ่าพื้นเมืองเข้าร่วม กับทั้งผู้ปฏิบัติที่ไม่ใช่ชนเผ่าพื้นเมืองและนักวิทยาศาสตร์ แนวทางข้ามสาขาวิชาเริ่มด้วยการกำหนดกรอบปัญหา จากนั้นจึงระบุมุมมองที่เกี่ยวข้องจากระบบความรู้ต่างๆ นำระบบความรู้ที่แตกต่างเหล่านี้เข้าร่วม และสุดท้ายประเมินและประยุกต์ความรู้ที่ผลิตร่วมกันนี้ องค์ประกอบหนึ่งที่มีความสำคัญสูงสุดของแนวทางนี้คือการสะท้อนร่วมกันต่อกระบวนการ

มุมมองหนึ่งที่น่าสนใจที่ออกมาจากโครงการนี้คือสำหรับชนเผ่าพื้นเมือง ผึ้งคือจิตวิญญาณที่เชื่อมสวรรค์กับแผ่นดิน โดยผ่านดนตรีและการขับร้อง หมอผีสามารถสื่อสารกับจิตวิญญาณของผึ้งและเรียนรู้จักชื่อเหล่านั้น ชันโรงก็มีเรื่องราวผูกพันอยู่ด้วย ผู้ที่ได้รับฟังเรื่องเล่าโดยผู้สูงอายุสู่เยาวชนในโรงเรียนชนเผ่าพื้นเมืองที่เข้าร่วม ตามที่ผู้สูงอายุบอกเล่า จิตวิญญาณเป็นผู้รับผิดชอบในการกำหนดว่าจะผลิตน้ำผึ้งได้มากเท่าไร และจะเก็บผลผลิตได้สักเท่าไร ผึ้งอัฟริกันจึงเหมือนกับนักล่าอาณานิคมที่ไม่ใช่ชนเผ่าพื้นเมือง ที่มาและยึดที่ดินของเราไป แต่เราจะต้องเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกับพวกเขา ที่มาและยึดที่ดินของเราไป แต่เราจะต้องเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกับพวกเขา ชนเผ่าพื้นเมืองเปรียบผึ้งพันธุ์ผสม(อัฟริกัน)ที่ถูกนำเข้ากับการครอบครองอาณานิคม – และข้อเท็จจริงที่ว่าพวกเขาต้องหาทางที่จะอยู่ร่วมกัน" ข้อสรุปสำคัญคือว่าในแอมะซอน ในแผ่นดินของชาวซิงกู (Xingu) ไม่มีปัญหาในการทำงานช่างฝีมือและการเลี้ยงผึ้งขนาดเล็ก แต่มันจะเป็นปัญหาหากทำในระดับอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ดังนั้น ข้อสรุปที่ว่าการอยู่ร่วมกันระหว่าง

15. https://www.besnet.world/event/caribbean-regional-trialogue

16. Athayde, et.al 2016

ผู้เข้าร่วมได้รับการต้อนรับด้วยข้าวเหนียวมะพร้าวในห่อใบตองและชาดอกอัญชัญ ภาพ: J. Bumroongchai

ผึ้งอัฟริกันกับชันโรงย่อมเป็นไปได้ แต่ก็ต่อเมื่อถ้าและเมื่อไรที่อยู่ภายใต้การควบคุม

จอห์น เล็งโกอิซา (John Lengoisa) **แผนงานพัฒนาชาวโอกีก** (OPDP) **ประเทศเคนยา**

จอห์น เล็งโกอิซา เป็นเจ้าหน้าที่แผนงานของ OPDP และสมาชิกของชุมชนชาวโอกีก ในป่ามาอู ประสบการณ์ของชาวโอกีกก็ถือเป็นส่วนหนึ่งของการสนับสนุน ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ในการเสวนาในประเทศปานามา ปี 2557 เขาได้นำเสนอเกี่ยวกับชีวิตป่าของชาวโอกีก โดยวิดีทัศน์สารคดีที่ชุมชนผลิตเอง ชื่อเรื่อง "การฟื้นฟูสิทธิในที่ดินของชาวโอกีก: เรื่องราวของเอกภาพและความยืดหยุ่น"[17] ชาวโอกีกได้สูญเสียที่ดินให้กับการทำเกษตร การกว้านที่ดินและการทำลายป่า แต่ในปี 2560 นักล่าและหาของป่าชาวโอกีกแห่งป่ามาอูประสบชัยชนะจากการต่อสู้กับรัฐเคนยา ณ ศาลอัฟริกัน แห่งสิทธิมนุษยชนและประชาชน วิดีทัศน์นำเสนอภาพของชาวโอกีกและปัญหาที่พวกเขากำลังเผชิญ กล่าวถึงความสำคัญของป่าเพื่อการดำรงรักษาความรู้ของชาวโอกีก เชื่อมโยงกับประเทศของตน ความสามารถในการเลี้ยงผึ้งและสอนเด็กๆ ถึงความรู้ของพวกเขา และวิถีชีวิต ชาวโอกีกเป็นส่วนของป่าและป่าเป็นบ้านแห่งเดียวของพวกเขา

"ชาวโอกีกออกเก็บน้ำผึ้งในป่า น้ำผึ้งจึงมีส่วนสำคัญต่อวัฒนธรรมโอกีก: พิธีกรรม พิธีต่างๆ การร่ายรำ และอื่นๆ มันมีความสำคัญทางวัฒนธรรม ตัวอย่างเช่นในพิธีแต่งงานและพิธีเปลี่ยนวัย เบียร์น้ำผึ้งเป็นอย่างหนึ่งที่ใช้ในการให้พรในหมู่ชาวโอกีก แม้แต่สำหรับเป็นค่าสินสอดเจ้าสาว มันเป็นเงินตราสำหรับการค้าขาย น้ำผึ้งกี่ถุงที่ท่านจะจ่ายสำหรับ X จอห์น เล็งโกอิซาให้ดูภาพงานแต่งงานตามประเพณีของชาวโอกีก ในภาพ ท่านจะเห็นผู้เฒ่าผู้แก่อวยพรในพิธีด้วยเบียร์น้ำผึ้ง

มีปฏิบัติการหลายอย่างที่ชาวโอกีกกำลังทำเพื่อปกป้องผึ้ง รวมทั้งยกระดับความตระหนักถึงการอนุรักษ์ผึ้งโดยผ่านการฟื้นฟูระบบนิเวศ หรือสนับสนุนความคิดริเริ่มในการเลี้ยงผึ้งในหลากหลายระดับ รังผึ้งสมัยใหม่ก็ถูกแนะนำด้วยในชุมชน และพวกเขากำลังทำงานกับรัฐบาลโดยผ่านพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติแห่งเคนยา และหน่วยงานอื่นๆ ที่จะจดบันทึกความรู้เรื่องผึ้ง เพื่อที่มันจะไม่ได้สูญหายไป

ชาวโอกีกได้สูญเสียที่ดินจำนวนมากไปกับการเกษตรและปัจจัยผลักดันอื่นๆ ของการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ บทเพลงบางเพลงในปัจจุบันของชาวโอกีกเป็นการคร่ำครวญถึงป่าที่ต้องสูญเสียไปหรือเสื่อมโทรมไป ก่อนนี้บทเพลงของชาวโอกีกเป็นเรื่องของการชื่นชม คือชื่นชมป่าและผลผลิตจากป่าที่มีให้แก่ชาวโอกีก

ชาวโอกีกได้จัดทำแผนที่แบบมีส่วนร่วมตลอดทั้งป่ามาอู ผู้เฒ่าผู้แก่สามารถแสดงให้เห็นว่าต้นน้ำถูกทำลายลงไปได้อย่างไรเพราะเหตุจากการทำลายป่า หนองบึงหลายแห่งแห้งเหือด เป็นสิ่งสำคัญที่จะไม่แยกความรู้เรื่องการผสมเกสรขาดออกจากส่วนอื่นๆ ของข้อสนเทศและความรู้ที่กว้างขวางกว่านั้นของชาวโอกีก" จอห์น เล็งโกอิซา กล่าวเน้น

มีข้อสังเกตว่าความรู้ของชาวโอกีกเกี่ยวกับภูมิทัศน์และความหลากหลายทางชีวภาพมีความซับซ้อนมาก และพวกเขามีความรู้อีกมากเกี่ยวกับผลกระทบของการพัฒนาต่อภูมิทัศน์อีกด้วย ชุมชนชาวโอกีกยังได้พัฒนาแผนที่และแผนผังของความรู้ตามประเพณีของป่ามาอูและพื้นที่ลาดชัน

เอ็ลเมอร์ กอนซาเลซ (Elmer González) Fundación para la Promoción del Conocimiento Indígena (FPCI) **ประเทศปานามา**

เอ็ลเมอร์ กอนซาเลซ มาจากชาวกูนา และเป็นประธานของ FPCI เขาอยู่ในกลุ่มผู้รู้ ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ว่าด้วยการผสมเกสรที่มีส่วนในการเสวนา ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น เรื่องการผสมเกสรครั้งแรกในปานามา ปี 2557 เขาได้เริ่มนำเสนอโดยกล่าวว่าความรู้ที่เขานำมาแบ่งปัน ณ ที่นี้ เป็นองค์ความรู้ร่วมจากชาวกูนาในชายฝั่งคาริบเบียนของประเทศปานามา อันเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามประเพณี ความรู้ของเขาสร้างสรรค์โดยชาวบ้าน ความรู้ตะวันตกมีลักษณะเป็นปัจเจกบุคคลมากกว่า ถ้าเราพูดกันเกี่ยวกับระบบความรู้มักจะเป็นการอ้างอิงตัวบุคคล แต่ความรู้ที่เขาพูดถึงเป็นของส่วนรวม ถึงแม้จะมีปัจเจกบุคคลที่เป็นผู้พูดในอดีตก็ตาม

"แรกสุดผมจะกล่าวจากพื้นฐานของประสบการณ์ของชาวกูนา เรามีเขตแดนที่มีอาณาเขต เขตแดนกูนา ยาลาของเราจัดตั้งเมื่อปี 2481 อันเป็นที่ที่ต่างออกไปในปานามา ที่ท่านจำเป็นต้องมีหนังสือเดินทางเพื่อจะเข้าไป – ต่างออกไปจนเกือบเหมือนเป็นคนละประเทศ ข้อได้เปรียบสำหรับเราชาวกูนาคือ รัฐบาลไม่เข้ามายุ่งด้วยนัก นี่จึงทำให้เรา

17. โปรดดูวีดิทัศน์เรื่อง "การฟื้นฟูสิทธิในที่ดิน" https://www.youtube.com/watch?v=2z5iMXDmH5c

18. การแถลงข่าวของคณะกรรมการอัฟริกันว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและประชาชนตามการส่งมอบคำตัดสินในแบบ 006/2012 โดยศาลอัฟริกันhttp://www.achpr.org/press/2017/05/d358/

รู้จักเขตแดนของเราจากชายฝั่งไปจนถึงแผ่นดิน ชาวกูนารู้จักแม่น้ำและชื่อสัตว์ต่างๆ ของตน

ความรู้ตามประเพณีบอกเราว่าเราทั้งหมดคือครอบครัวหนึ่ง สายพันธุ์ทั้งหมด แม่น้ำทั้งหมด และอื่นๆ ความคุ้นเคยนี้ทำให้เราพูดถึงพวกนกได้ ผู้เชี่ยวชาญเรื่องนก (นักปักษีวิทยา) มีความรู้เกี่ยวกับนก เสียงร้องของนกส่งไปถึงบรรพบุรุษและถ่ายทอดความรู้จากพวกเขา นกนี้เองที่นำเมล็ดพันธุ์ต่างๆ มา มีคนอีกลักษณะหนึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญเรื่องพืช เขามีความรู้ว่าเมื่อไรที่ต้นไม้จะออกผล เขาก็เป็นผู้เชี่ยวชาญด้วย ชาวกูนาเข้าใจเรื่องการอพยพของนกที่บ่งบอกถึงอะไรบางอย่างและมีผีเสื้อจำนวนมหาศาล เพราะมีอาหารสำหรับนกต่างๆ และพวกนกก็ทำหน้าที่ผสมเกสรอยู่ในพื้นที่ ชาวกูนากล่าวว่ามีที่บางแห่งหนาวเย็นมากและนั่นทำให้เรารู้ว่าพวกนกกำลังมา โดยสรุป นี่ย่อมหมายถึงความรู้ในระบบนิเวศของท่าน นี่คือการทำงานของระบบ และความรู้ของระบบนิเวศจึงเข้าสู่จิตใจของผู้คน ทั้งหมดนี้วางอยู่บนการสังเกตการณ์ และอะไรที่เป็นก้าวแรกของความรู้แบบวิทยาศาสตร์ มันก็คือการสังเกตการณ์เช่นกัน เพราะว่าการสังเกตการณ์เหล่านี้ที่ทำให้เราสามารถเป็นชาวไร่ชาวนาได้ มันเป็นระบบนิเวศที่เปราะบางมากและขณะนี้ระบบกำลังอยู่ภายใต้ความเสี่ยง

มีการสังเกตการณ์ที่ชาวกูนาได้มาจากการผสมเกสร เราจำเป็นต้องมีการศึกษาตามประเพณีที่ต่อเนื่องเพื่อถ่ายทอดสิ่งนี้สู่คนรุ่นต่อๆ ไป นี่สะท้อนถึงแนวทางแบบองค์รวมของความรู้ชนเผ่าพื้นเมือง”

เอ็ลเมอร์ กอนซาเลซยังได้อธิบายอีกเล็กน้อยเกี่ยวกับภูมิภาคกูนายาลา ว่าเป็นภูมิภาคที่ปกครองตนเองภายใต้การควบคุมของชาวกูนา คองเกรโซ เจเนอรัล กูนา (Congreso General Guna) เป็นสถาบันของชาวกูนา และเป็นสถาบันที่ได้รับการจัดตั้งที่ดีที่สุดแห่งหนึ่งในปานามา “องค์กรของชาวกูนากำลังเน้นว่าเราจำเป็นต้องเริ่มด้วยความรู้ร่วมมากกว่าเรื่องความรู้ส่วนบุคคล เรา ชาวกูนาคือกลไกทำหน้าที่บันทึกเอกสารองค์ความรู้ของเราเอง ถ้าคนอื่นๆ ต้องการเข้ามาในชุมชน (นักวิจัย) และแม้หากเราต้องการทำวิจัยด้วยตัวเอง มันมีเงื่อนไขและพิธีการในการปฏิบัติต่อความรู้นั้น – บนพื้นฐานของความเข้าใจที่ว่าความรู้ทั้งหมดในหมู่ชาวกูนาเป็นของชุมชน” เอ็ลเมอร์สรุป

เอ็ดการ์ เปเรซ (Edgar Pérez) Fundación para el desarrollo rural Junej T'inam **ประเทศกัวเตมาลา**

เอ็ดการ์ เปเรซ เคยเป็นสมาชิกของ IPBES MEP อดีตประธานร่วมของคณะทำงาน ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น และเขาเคยเป็นส่วนหนึ่งของการจัดเสวนา ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ด้านการผสมเกสรในประเทศปานามา ปี 2557 เขาได้พูดทิ้งท้ายว่าอารยธรรมของชาวมายาที่มีความรู้เป็นอันมากเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมของตน รวมทั้งบรรดาผู้ผสมเกสรและบทบาทของพวกเหล่านั้น

“จุดอันตรายของความหลากหลายทางชีวภาพเกี่ยวข้องอย่างมากกับอารยธรรมโบราณและวัฒนธรรมทั่วโลก เมโสอเมริกาและอินโด-เบอร์มาเป็นพื้นที่อันตรายสองแห่ง ซึ่งประกอบด้วยความหลากหลายทางชีวภาพจำนวนมากและวัฒนธรรม อารยธรรมของชาวมายามีความรู้มากมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมของตน รวมทั้งบรรดาผู้ผสมเกสรและบทบาทของพวกนั้น เมื่อ 10,000 ปีก่อน ชาวมายาเก็บหาสิ่งที่ตนต้องการทั้งหมดโดยตรงจากป่า พวกเขา ‘ทำสวนในป่า’ อาจเป็นวิธีเดียวกันกับที่ชาวกะเหรี่ยงจากประเทศไทยทำอยู่ในทุกวันนี้ ตามประมวลกฎหมายมายันแห่งมาดริด ชาวมายาเลี้ยงชันโรง เรียกว่า ‘ค้าบ’ (Mellipona beecheii) ในปี 50 ก่อน ค.ศ.
ทั้งชาวมายาและชาวกะเหรี่ยงต่างทำไร่หมุนเวียนในป่าของตนเพื่อผลิตอาหาร แต่ไม่ได้หมายความว่าป่าของพวกเขาถูกเปลี่ยนเป็นแปลงการผลิต ในหลายกรณี ขั้นตอนต่างๆ ของการหมุนเวียนและการฟื้นฟูป่าตามธรรมชาติ (มากกว่า 20-30 ปี) ยังรักษาและสร้างสมดุลของความหลากหลายทางชีวภาพในภาพปะติดปะต่อของภูมิทัศน์ การปลูกพืชผสมและระบบการปลูกพืชแซมมีผลิตภาพสูง หลากหลายมากและรวมถึงการใช้ประโยชน์เอนกประสงค์จากพืชต่างประเภทกัน

การจัดการภูมิทัศน์และป่าตามประเพณีได้นำสายพันธุ์ใหม่ๆ มาปลูกเพื่อเป็นอาหารและการเกษตร สายพันธุ์ผลไม้ใหม่ๆ ได้ถูกนำรวมเข้าเป็นอาหารของมนุษย์ พืชใหม่ๆ ที่เป็นยา ที่อยู่อาศัยและเครื่องประดับ ฯลฯ ก็เกิดขึ้น ความรู้และการปฏิบัติของชนเผ่าพื้นเมือง (ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น) ได้ทำหน้าที่เหมือนเป็นแอ่งพันธุกรรมชีววัฒนธรรมไม่เพียงเพื่อการผลิตอาหารเท่านั้น แต่เพื่อมนุษยชนทั้งปวง ไม่นานมานี้ ความรู้และการปฏิบัติของชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ได้ถูกนำมารวมไว้ใน “สวนข้างบ้าน” ทั่วภูมิภาคเขตร้อนและอนุภูมิภาคเขตร้อนของโลกที่เก็บรวบรวมได้มากกว่า 800 สายพันธุ์ ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่นP ยังได้ประยุกต์ใช้การเลือกเมล็ดพันธุ์และสร้างสรรค์พันธุ์ต่างๆ ขึ้นอีกจำนวนมาก ในฮิวฮิวเทนานโก (Huehuetenango) ในพื้นที่สูงภาคตะวันตกของประเทศกัวเตมาลามีพันธุ์ข้าวโพดมากกว่า 60 ชนิดต่างๆ กัน ประเทศไทยมีพันธุ์ข้าวมากกว่า 10,000 ชนิดต่างๆ กัน นี่เป็นความมั่งคั่งจริงหรือ หรือเราอยากเห็นวิถีตะวันตกของการผลิตในความเสื่อมโทรมของความหลากหลายทางชีวภาพ

วิธีการตามประเพณีของการผลิตและการบริโภคอาหารเกี่ยวข้องมากกว่าเรื่องอาหาร มันเกี่ยวกับความหลากหลายของอาหารและความหมายของมัน คือวิถีชีววัฒนธรรมของการเก็บออมความมั่งคั่งและความรู้ของโลก”

ฮูลิโอ โลเปซ มาลโดนาโด (Julio López) Universidad de San Carlos de Guatemala **ประเทศกัวเตมาลา**

ฮูลิโอ โลเปซ มาลโดนาโด เป็นผู้เชี่ยวชาญว่าด้วย ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น เรื่องผู้ผสมเกสรและการผสมเกสร และเขาได้เข้าร่วมในการเสวนา ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ว่าด้วยการผสมเกสรของ IPBES ในปี 2557 และมีส่วนเสนอกรณีศึกษาเข้าสู่รายงาน

ฮูลิโอ โลเปซ ยังเล่าเรียงร้อยเกี่ยวกับชาวมายาส์ต่อเนื่อง และบทบาทสำคัญของผู้ผสมเกสรในระบบความเชื่อของพวกเขา “มีหลักฐานวัตถุจำนวนมากมายที่แสดงให้เห็นว่าผึ้งมีบทบาทสำคัญในสังคมชาวมายา” เขากล่าว “ผึ้งมีอยู่ในแหล่งทางประวัติศาสตร์หลายแห่งในหมู่ชาวมายา แม้ในโบสถ์ชาวมายาบางแห่งยังถูกออกแบบเลียนรังผึ้ง เราไปที่ใดก็มีผึ้งในโบราณคดี รูปร่างและโครงสร้างอาคารของพวกเขาก็สะท้อนรูปร่างตามธรรมชาติของรวงผึ้ง แม้ในประติมากรรมและภาพแกะสลักโบราณ ก็มีรูปรวงผึ้งและรังผึ้ง มีการกล่าวถึงผึ้งอยู่มากในอารยธรรมของชาวมายา รวมทั้งการวางพื้นฐานโครงสร้างทางสังคมของตนในภาคประชาสังคมตามพฤติกรรมและชีวิตของผึ้ง ชาวมายาได้ทิ้งข้อสนเทศจำนวนมหาศาลไป แม้กระนั้นความเข้าใจของพวกเขาเรื่องผึ้งก็ยังก้าวหน้ามากกว่าความเข้าใจในปัจจุบัน

หนังสือโบราณจากชาวมายาแสดงให้เห็นการมีอยู่ของผึ้ง เอกสารตัวเขียน Badianus[19] ถูกเขียนขึ้นโดยผู้เชี่ยวชาญชนเผ่าพื้นเมืองสองคนในศตวรรษที่ 16 สัญลักษณ์วิทยาจักรวาลของภาวะเจริญพันธุ์ถูกนำเสนอด้วยผึ้ง ความสำคัญทางจักรวาลวิทยาของผึ้งนั้นชัดเจนอยู่ในเรื่องเล่าปรำปราและในหนังสือ เอกสารโบราณของชาวมายาแสดงถึงข้อสนเทศที่สำคัญมากและลึกซึ้งเกี่ยวกับผึ้ง"

ฮูลิโอ โลเปซ ยังเล่าต่อเนื่องเกี่ยวกับการศึกษาจากการปฏิบัติในประเทศกัวเตมาลาทุกวันนี้ และกล่าวว่าการผสมเกสรขึ้นอยู่กับแมลง นก ค้างคาวและสัตว์สายพันธุ์อื่นๆ เขาได้อธิบายว่าในโครงการของเขาได้ระบุสมาชิกของสังคมว่ามีความรู้เรื่องผู้ผสมเกสร พวกเขาได้เตรียมตาข่ายเพื่อจับแมลงเพื่อศึกษาดู โครงการมีองค์ประกอบด้านการสอนด้วย การให้การศึกษาแก่ชุมชนเกี่ยวกับว่ามีแมลงอะไรบ้างที่พบในพื้นที่ ทั้งได้พบว่าคนท้องถิ่นในชุมชนนี้มิได้ตระหนักถึงความสำคัญของผู้ผสมเกสรและแมลงหลายชนิดถูกเหมารวมด้วยกันและระบุว่ามีผลกระทบเชิงลบต่อพืชและถูกกำจัดไป กิจกรรมอื่นๆ เกี่ยวข้องกับการเก็บรวบรวมพืชสมุนไพรและสร้างการเสวนาในหมู่ชุมชนถึงขอบเขตและขบวนของความรู้พืชสมุนไพร แล้วจึงสร้างความเข้าใจบทบาทและประโยชน์ของผู้ผสมเกสร

ทิงเรพี ลังกาโว (Thingreiphi Lunghawo) **สหพันธ์สตรีนากา ประเทศอินเดีย**

ทิงเรพี ลังกาโว เป็นสตรีชนเผ่าพื้นเมืองจากชุมชนทังคุล นากา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของอินเดีย เธอเป็นคนหนึ่งใน เพื่อนชนเผ่าพื้นเมืองโลกเพื่อความหลากหลายทางชีวภาพ ภายใต้ GEF SGP เธอทำงานร่วมกับผู้เลี้ยงผึ้งในชุมชนของเธอและเข้าร่วมในการประชุมปฏิบัติการของ IPBES ว่าด้วยการสร้างองค์ความรู้: ผู้ผสมเกสรและการผสมเกสร ในปี 2560 ทิงเรพี ลังกาโว ได้อธิบายว่าชาวนากาที่เธอเป็นส่วนหนึ่งมีความเข้าใจการผสมเกสรในฐานะที่เป็นกระบวนการตามธรรมชาติของการบำรุงดินและมองมันแบบเป็นองค์รวม "การผสมเกสรเป็นส่วนหนึ่งของระบบที่ซับซ้อนที่ให้นิยามว่าเราสัมพันธ์กับโลกธรรมชาติอย่างไร" ตามความเชื่อของพวกเขา "ผึ้งถูกพิจารณาว่าเป็นผู้ส่งสาร โดยบรรทุกข่าวสารสำคัญและว่าการเลี้ยงผึ้งถูกบูรณาการเข้าไว้ในการทำเกษตรและสวนป่า และ "สวนข้างบ้าน" อันเป็นส่วนหนึ่งของระบบการจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่ซับซ้อน ผู้ผสมเกสรถูกมองว่าเป็นผู้เชื่อมโยงระหว่างพืชกับสัตว์และระบบนิเวศทั้งหมดในที่ดินของเรา ชาวนากามีระบบการใช้ที่ดินและการจัดการที่ซับซ้อนและได้พัฒนาการใช้ที่ดินและการทำเกษตรเมื่อมีการทำรังผึ้งและเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าด้วย พวกเขายังได้ดูแลสภาพดิน และหาวิธีผลิตขยะให้น้อยลงและเพาะปลูกไม้ดอกรอบบ้านเพื่อดึงดูดผู้ผสมเกสร"

"เราได้ระบุผู้ผสมเกสรจำนวนมาก" ทิงเรพี ลังกาโวอธิบาย "ตัวอย่างเช่น หมู่บ้านหนึ่งได้ระบุนกเฉพาะถิ่น 96 สายพันธุ์ในหมู่บ้านของตน และผึ้ง 7 ชนิด เราไม่เน้นความสำคัญของผู้ผสมเกสรชนิดใดชนิดหนึ่งเหนือกว่าอีกชนิดหนึ่ง เราให้ความสำคัญเท่าเทียมกันแก่ผู้ผสมเกสรทั้งหมด เราเชื่อว่า หากเราดูแลที่ดินของเรา ที่ดินของเราก็จะดูแลเรา เรานำภูมิปัญญาจากอดีตมาเพื่อปัจจุบันและอนาคตของคนรุ่นต่อๆ ไปของเรา เราเชื่อในจิตวิญญาณของสิ่งที่มองไม่เห็น นี่ทำให้เรารักษาสมดุลกับธรรมชาติและระบบนิเวศได้ และมันก็มีอิทธิพลต่อคุณค่าของเรา ทั้งหมดเป็นเรื่องเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับธรรมชาติ ไม่ใช่เรื่องมูลค่าทางเศรษฐกิจ แต่เกี่ยวข้องกับจิตวิญญาณของเราและการพัฒนาวัฒนธรรมของเรา เครื่องอัญมณีที่ฉันสวมใส่วันนี้ได้รับแรงบันดาลใจมาจากผึ้ง

สถานภาพและแนวโน้มในพื้นที่ของเราคือเรายังคงมีผู้ผสมเกสรอยู่ แต่หลายชนิดกำลังลดจำนวนที่เคยมีมากมายลง ผึ้งประเภทสันโดษมีน้อยลง แต่เราก็ยังมีเหลืออยู่บ้าง ปัจจัยผลักดันภายนอก อาทิเช่นการทำเหมืองแร่ และการใช้สารเคมีเกษตร เป็นตัวผลักดันให้พวกนี้ลดลงเป็นส่วนใหญ่ เราทำเรื่องความตระหนักและสนับสนุนการออกนโยบายเกี่ยวกับผู้ผสมเกสรในภูมิภาคเทือกเขาหิมาลัยของอินเดีย และจากความคิดริเริ่มของรัฐบาลที่ทำ อาทิเช่น 'ภารกิจผึ้ง' เราได้เริ่มความร่วมมือระหว่างภาคตะวันออกเฉียงเหนือของอินเดียกับพม่าด้วยแล้ว"

วาระที่ 3: การนำเสนอเกี่ยวกับข้อค้นพบหลัก ๆ ของการประเมินการผสมเกสรของ IPBES

หลังจากการมีส่วนให้ข้อมูลและกรณีตัวอย่างจากผู้รู้ ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น และผู้เชี่ยวชาญจากทั่วโลก ผลลัพธ์สำคัญของการประเมินการผสมเกสรของ IPBES ได้ถูกนำเสนอ ทั้งกลุ่มได้รวมตัวอีกครั้งหนึ่งรอบภาพโปสเตอร์ 8 ภาพ เป็นภาษาอังกฤษ 4 ภาพ และภาษาไทย 4 ภาพ ลีนน์ ดิคส์ (Lynn Dicks) นักวิจัยแมลงและการผสมเกสรจากมหาวิทยาลัยแห่งแองเกลียตะวันออก (University of East Anglia) และเป็นผู้หนึ่งที่ร่วมในกลุ่มผู้เขียนนำของการประเมินการผสมเกสรของ IPBES ได้ร่วมกับโร ฮิลล์ในการนำเสนอนี้

อะไรคือผู้ผสมเกสรและทำไมพวกนี้จึงมีความสำคัญ

มีมากกว่า 100 คนที่เกี่ยวข้องในการเขียนการประเมินการผสมเกสรของ IPBES ผลที่เกิดขึ้น มีความรู้ทางวิทยาศาสตร์จำนวนมากว่าด้วยผู้ผสมเกสรและการผสมเกสร ทั้งยังมีกระบวนการนำเรื่อง ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น เข้ามาร่วม โร ฮิลล์ เกี่ยวข้องในการเขียนบทที่ว่าด้วยคุณค่าทางชีววัฒนธรรมของผู้ผสมเกสร ผู้ผสมเกสรคือสัตว์ต่างๆ ที่มีความสำคัญในการเคลื่อนย้ายเกสรดอกไม้จากตัวผู้ไปสู่ตัวเมีย ค้างคาว นก ด้วง ตัวต่อ และผีเสื้อกลางคืน จัดอยู่ในกลุ่มผู้ผสมเกสรของโลก มีข้อกังวลเกี่ยวกับการลดลงของสัตว์เหล่านี้ ประมาณ 90% ของดอกไม้ป่าทั้งหมดในโลกต้องพึ่งพาผู้ผสมเกสรในบางระดับ

ผู้เข้าร่วมคนหนึ่งได้กล่าวถึงพืช rooibos ที่ถูกเพาะพันธุ์โดยมด แต่กลับมิได้พิจารณาว่าเป็นผู้ผสมเกสร เหตุใดผู้ผสมเกสรจึงถูกกันออกจากการประเมินผล มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างพืช-สัตว์ต่างๆ จำนวนมาก อาทิเช่น การกระจายเมล็ดพันธุ์ ผู้เข้าร่วมอีกคนหนึ่งกล่าวว่ากำหนดการสวยงามมาก แต่สิ่งต่างๆ มีความซับซ้อนมาก ตัวอย่างเช่น แม่น้ำเป็นปัจจัยขนส่งเมล็ดพันธุ์ ถึงแม้มันจะไม่ใช่การผสมเกสร ก็ควรเป็นส่วนหนึ่งของแผนการนี้ การประเมินผลเป็นแผนการของนักอนุมานโลกธรรมชาติ ที่เจาะจงจากมุมมองเดียวของระบบนิเวศทั้งหมด มีคำอธิบายว่าการผสมเกสรและสายพันธุ์รุกรานเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินผลตามประเด็นบางส่วนของ IPBES สำหรับการประเมินผลอื่นๆ อาทิเช่น การประเมินผลระดับภูมิภาค มีมุมมองแบบบูรณาการและเป็นองค์รวมมากขึ้น การประเมินการผสมเกสรจัดทำ

19. De la Cruz, Martinus, and J. Badianus. 1552. The Badianus Manuscript. Codex Barberini, Latin 241: John Hopkins Press in 1940 published from original found at the Vatican Library in 1929, written by Martinus de la Cruz in Mayan, and Juannes Badianus, who translated the text into Latin.

การอภิปรายกลุ่มเกี่ยวกับข้อค้นพบในการประเมินการผสมเกสรว่าด้วยคุณค่าของผู้ผสมเกสร ภาพ: P. Malmer

กว่าสองปี ในขณะที่การประเมินผลส่วนใหญ่ของ IPBES จัดทำใน ระยะเวลาสามปี

ความสำคัญของความเฉพาะถิ่น[20] ในการผสมเกสรได้รับการบันทึกไว้ พืชบางชนิดต้องพึ่งพาผู้ผสมเกสรชนิดเดียว สิ่งต่างๆ เหล่านั้นมีกล่าวครอบคลุมอยู่ในตัวบทหลักของการประเมินผล มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างพืช-สัตว์เฉพาะพิเศษอย่างสุดขั้ว ลูกนัทของบราซิลเป็นตัวอย่างที่ดีเยี่ยม เพราะต้องพึ่งพาผึ้งป่าอย่างเต็มที่

บทสรุปของข้อค้นพบในการประเมินผล: คุณค่าของผู้ผสมเกสร

การกำหนดมูลค่าทางเศรษฐกิจเป็นส่วนที่สำคัญมากของการประเมินผล ผู้ผสมเกสรมีมูลค่าถึง 170 พันล้านเหรียญสหรัฐต่อปี อย่างไรก็ตาม จำนวนนี้วางอยู่บนพื้นฐานการผลิตพืช ยังมีมูลค่าอื่นๆ "ที่มิใช่เศรษฐกิจ" อีก ตัวอย่างเช่น อาหารสุขภาพ (พืชของผู้ผสมเกสรเป็นส่วนหลักของพืชอาหารที่อุดมไวตามินและคุณค่าทางโภชนาการ) กล่าวได้ว่า 1/3 ของผลไม้ทั้งหมดที่ผลิตในโลกต้องพึ่งพาการผสมเกสร

ผู้ผสมเกสรจำนวนมากเป็นกุญแจสำคัญทางวัฒนธรรมสำหรับ IPLCs ทั่วโลก ตัวอย่างเช่น ชาวกูนา ยาลาให้ความสำคัญทางจักรวาลวิทยาอย่างมีเนื้อหาสาระแก่ผู้ผสมเกสร อีกทั้งผลไม้ที่ได้รับการผสมเกสรยังมีความสำคัญเชิงสัญลักษณ์สำหรับชาวกูนา ยาลา และยังถูกใช้เป็นสัญลักษณ์ทางการเมืองอีกด้วย คุณค่าที่เกี่ยวพันกับการเลี้ยงผึ้งและการออกล่าหาน้ำผึ้งไปด้วยกันได้ดีนอกเหนือมูลค่าทางเศรษฐกิจจากการผลิตพืชผล มีคุณค่าทางวัฒนธรรมของผู้ผสมเกสรในฐานะที่เป็นแหล่งให้ความบันดาลใจในวรรณกรรม ศิลปะและดนตรี การเลี้ยงผึ้งและล่าหาน้ำผึ้งสำคัญอย่างยิ่งยวดสำหรับสังคมต่างๆ จำนวนมากทั่วโลก มีกรณีศึกษาบางแห่งว่าน้ำผึ้งยังใช้เป็นยา คุณค่าของผู้ผสมเกสรในการฟื้นฟูยังถูกกล่าวถึงในการประเมินผลอีกด้วย ในบทสรุปสำหรับผู้กำหนดนโยบาย บทบาทหลักของผู้ผสมเกสรในการทำหน้าที่ในระบบนิเวศได้ถูกหยิบยก มีข้อคิดเห็นจากผู้เข้าร่วมว่าชนเผ่าพื้นเมืองมักจะเป็นผู้จัดการการผสมเกสร มิใช่เพียงผู้ล่าหาน้ำผึ้งเท่านั้น อย่างไรก็ตาม ยังมีพื้นที่ในโลกอีกที่การล่าหาน้ำผึ้ง (ต.ย. ในภาคตะวันออกเฉียงใต้ของอัฟริกา) ไม่มีความยั่งยืน ที่ต้นไม้ถูกทำลายเพื่อให้ได้น้ำผึ้ง ต.ย. โดยไฟ

บทสรุปของข้อค้นพบจากการประเมินผล: สถานภาพและแนวโน้มของผู้ผสมเกสร

ข้อความสำคัญจากการประเมินการผสมเกสรคือว่าผู้ผสมเกสรพันธุ์ป่าดูเหมือนจะลดลงในที่ที่เรามีข้อสนเทศ แต่ผู้ผสมเกสรที่มีการจัดการ (ต.ย. ผึ้งเลี้ยง) กำลังเพิ่มขึ้นทั่วโลก ยกเว้นชันโรง ยังมีข้อสนเทศไม่เพียงพอที่จะกำหนดสถานภาพของชันโรง ผึ้งยังไปได้ดี ถึงแม้จะมีปัญหาอยู่บ้างในที่เฉพาะแห่งที่มีโรค หรือในที่ที่ผึ้งถูกจัดการอย่างเข้มข้น

20. สภาพการณ์ของความเป็นท้องถิ่น หรือถูกจำกัดอยู่ในการกระจายตัวทางภูมิศาสตร์ไปยังพื้นที่หรือภูมิภาค โปรดดู: https://biologydictionary.net/endemism/

มีข้อสนเทศที่ดีมากเกี่ยวกับผู้ผสมเกสรที่มีกระดูกสันหลังในส่วนใหญ่ของโลก 16.5% ของผู้ผสมเกสรที่มีกระดูกสันหลังกำลังถูกคุกคามโดยการสูญพันธุ์ระดับโลกและตัวเลขนี้ยิ่งสูงขึ้นถึง 30% ในเกาะต่างๆ ในยุโรป การลดลงของแมลงกำลังค่อยๆ ช้าลง แต่ไม่มีข้อมูลสำหรับส่วนอื่นๆ ของโลกอย่างน้อยก็ในทางวิทยาศาสตร์ ข้อค้นพบที่สำคัญบางส่วนคือแบบแผนของการลดลงที่แพร่ออกไปอย่างกว้างขวางของแมลงภู่อเมริกาเหนือ แต่กรณีนี้ด้วยที่มีข้อมูลไม่เพียงพอนอกยุโรปและอเมริกาเหนือที่จะประเมินสถานภาพและแนวโน้มได้อย่างเหมาะสม ผู้ผสมเกสรพันธุ์ป่าได้ลดลงในภาคตะวันตกเฉียงเหนือของยุโรปและอเมริกาเหนือ แต่มีช่องว่างด้านข้อมูลสำหรับภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก- ถึงแม้จะมีการรับรู้ถึงผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการเก็บผลผลิตที่ไม่ยั่งยืน ในหลายกรณี ผึ้งสายพันธุ์ยุโรปเอาชนะเหนือสายพันธุ์ท้องถิ่น หลังการเสนอภาพรวมนี้ ผู้เข้าร่วมเกิดข้อสงสัย: อะไรคือสาเหตุของการลดลง มีคำอธิบายว่าเหล่านี้มีทั้งการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดิน โรค การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การทำเกษตรแบบเข้มข้น ปัจจัยผลักดันเหล่านี้กำลังเกิดขึ้นทุกแห่งหน เรารู้ไหมว่าอะไรคือปัจจัยผลักดันที่มากที่สุด ลีน ดิคส์ อธิบายว่าเป็นเรื่องยากที่จะเชื่อมโยงปัจจัยผลักดันต่างๆ เข้ากับการลดลงเฉพาะแห่งเพราะปัจจัยผลักดันเหล่านี้หลายอย่างเกิดขึ้นในขณะเดียวกันและมีปฏิสัมพันธ์กันในวิถีทางที่ซับซ้อน (สายพันธุ์ผู้รุกราน การเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดิน ยาปราบศัตรูพืช การถากถางที่ดิน ฯลฯ)

บทสรุปของข้อค้นพบจากการประเมินผล: ความเสี่ยงและการตอบสนองเพื่อผู้ผสมเกสร

การประเมินการผสมเกสรพยายามประเมินว่าสังคมมีการตอบสนองต่อการลดลงของผู้ผสมเกสรอย่างไร สำหรับเชื้อโรค ปัญหาคือการขาดระเบียบข้อบังคับในการค้าผึ้ง ซึ่งมักจะเกิดผลเป็นการกระจายโรค ตัวอย่างเช่น การค้าผึ้งได้นำไวรัสบางประเภทไปยังออสเตรเลีย ยิ่งกว่านั้น ยาฆ่าแมลงและยาฆ่าเชื้อรามีผลกระทบโดยตรงต่อผู้ผสมเกสร หลังจากที่การประเมินผลถึงขั้นสุดท้าย ผลกระทบเชิงลบอย่างหนักของยาฆ่าแมลง นีโอนิโคทินอยด์ ที่มีต่อผึ้งและแมลงอื่นๆ เกิดขึ้นอย่างชัดเจน[21] ปุ๋ยได้ลดความร่ำรวยสายพันธุ์ต่างๆ ลงในเขตทุ่งหญ้า ซึ่งมีผลต่อที่อยู่อาศัยของผู้ผสมเกสร ข้อเสนอแนะเพื่อหาทางแก้ไขถูกนำเสนอในการประเมินผล ถึงแม้เรายังไม่มีความรู้ทางวิทยาศาสตร์เพียงพอสำหรับเครื่องมือเหล่านี้หลายอย่างและเส้นทางข้างหน้า การประเมินผลชี้ไปที่การเกษตรอินทรีย์ และบทบาทของเครือญาติและความสัมพันธ์กับผู้ผสมเกสรบนพื้นฐานของ ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น เป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องมองหาทางเลือกจากการใช้ยาปราบศัตรูพืชด้วยเช่นกัน การฟื้นฟูก็ถือเป็นยุทธศาสตร์สำคัญของการปกป้องผึ้งและผู้ผสมเกสรอื่นๆ ด้วย มีรายการเป็นชุดของการตอบสนองที่ต่างๆ กันที่จะต้องพิจารณา การตอบสนองหนึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการเปลี่ยนความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ รวมทั้งแบบแผนการผลิตอาหารและการบริโภค นี่เป็นทางออกในระยะยาวแต่ก็เป็นสิ่งที่สำคัญมาก

วาระที่ 4: การอภิปรายประเด็นหลัก ๆ และประสบการณ์ของท้องถิ่น

ในวาระที่ 4 ผู้เข้าร่วมได้สะท้อนเนื้อหาสามส่วนของบทสรุปข้อค้นพบจากการประเมินการผสมเกสรที่ได้นำเสนอแล้วในวาระที่ 3: คุณค่า สถานภาพและแนวโน้มและความเสี่ยงและการตอบสนอง มีการอภิปรายในสามกลุ่ม แต่ละกลุ่มได้รับมอบหมายประเด็นที่จะอภิปรายกัน ท้ายที่สุด กลุ่มเหล่านี้ได้แบ่งปันและสะท้อนทั้งสามเรื่องนี้ร่วมกัน

ว่าด้วยคุณค่าของการผสมเกสร

กลุ่มคิดว่าคุณค่าดูเหมือนถูกวางกรอบไว้กว้างๆ ในข้อความสำคัญๆ และมีความไม่สมดุลบางอย่างระหว่างประเภทต่างๆ ของคุณค่า ยังไม่ชัดเจนว่ามุมมองทางวัฒนธรรมทั้งหมดที่ได้พูดคุยกันมาในช่วงวาระก่อนหน้าและโดยเฉพาะในการนำเสนอโดยผู้รู้ ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ได้รับการแจกแจงดีหรือไม่ในข้อความสำคัญเหล่านั้น มุมมองทางวัฒนธรรมอาจยังไม่เป็นที่เข้าใจกันดีนัก ต.ย. น้ำผึ้งที่ใช้ในการแต่งงานและพิธีอื่นๆ โดยชาวโอกีกจากประเทศเคนยา (และโกโก้ในอเมริกากลาง) มีวิธีเข้าถึงมุมมองทางวัฒนธรรมที่ดีกว่านี้หรือไม่ อย่างไรก็ตาม ใน SPM มีการอ้างอิงถึงอัตลักษณ์และการปฏิบัติหลายอย่างตามวัฒนธรรม รายงานการประเมินผลฉบับเต็มมีรายละเอียดเกี่ยวกับคุณค่าทางวัฒนธรรมสำหรับ IPLCs โดยเฉพาะในบทที่ 5

การสะท้อนอีกส่วนหนึ่งคือคำว่า “คุณค่า” มักจะใช้เทียบเท่ากับมูลค่าทางเศรษฐกิจ มักจะมีการกล่าวถึงลักษณะทั่วไปของคุณค่าและไม่ได้อภิปรายกันถึงคุณค่าทั้งหมดในระดับเดียวกัน คุณค่าอาจจำแนกได้ว่ามีความสำคัญหลายระดับ ต.ย. กลุ่มคำบางอย่าง อาทิเช่น มูลค่าทาง ‘เศรษฐกิจ’ และ ‘เชื้อเพลิงชีวภาพ’ อาจไม่ได้อยู่ในนามธรรมระดับเดียวกัน หากมีการทบทวน บางทีกลุ่มคำเหล่านี้อาจจัดไว้ในระดับต่างๆ กัน มีข้อสังเกตว่า คำว่า “คุณค่า” ดูจะเข้าใจต่างกันในภาษาและวัฒนธรรมที่ต่างกัน ตัวอย่างเช่น ในภาษาสเปน คำว่า “valor” มีนัยความหมายว่าเป็นเพียงการตีมูลค่าทางการเงินมากกว่าคุณค่าที่มากและหลากหลาย มีการอภิปรายกันว่าอาจมีคำศัพท์ที่เป็นตัวแทนที่ดีกว่านี้ถึงความหลากหลายของคุณค่าที่เรากำลังพูดถึงอยู่หรือไม่

ทั้งยังมีการสะท้อนเกี่ยวกับคุณค่าทางการเมืองของผู้ผสมเกสรอีกด้วย ผู้เข้าร่วมที่เป็นชนเผ่าพื้นเมืองคนหนึ่งอธิบายว่าพวกเขาวัดขอบเขตของเขตแดนของตนโดยคิดว่าผู้ผสมเกสรไปได้ไกลถึงไหน ดังนั้น “ผู้ผสมเกสรจึงสามารถถูกใช้อ้างอิงทางการเมืองได้ เป็นเครื่องมือสำหรับการอภิบาลวัฒนธรรม” คุณค่าจากผู้ผสมเกสรสำหรับชนเผ่าพื้นเมืองอาจแสดงออกในวิถีทางที่ที่อยู่อาศัยของผู้ผสมเกสรถูกมองว่าศักดิ์สิทธิ์ ตัวอย่างเช่น สำหรับชาวกูนา มีสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่ไม่สามารถแตะต้องได้ เป็นที่ที่ค้างคาวอาศัยอยู่ จึงกลายเป็นพื้นที่อนุรักษ์ของชุมชน ในบริบทนี้ ผู้ผสมเกสรจึงมีคุณค่าสำหรับการอนุรักษ์ด้วยในฐานะที่เป็นตัวกระตุ้นการอนุรักษ์ สำหรับชาวกูนา การผสมเกสรยังเกิดขึ้นในมหาสมุทรด้วย ในช่วงฤดูผสมพันธุ์ในแนวปะการัง ดังนั้น มันจึงไม่ใช่ความคิดที่สัมพันธ์เพียงเฉพาะปฏิสัมพันธ์ระหว่างสัตว์-พืชเท่านั้น ยังมีมิติอื่นๆ ที่พวกเขาระบุอยู่ในเขตแดนของตน

ถึงแม้จะมีข้อจำกัด การเปลี่ยนไปสู่คุณค่าหลากหลายลักษณะนี้ ซึ่งนำมาเสนอ ณ ที่นี้โดย IPBES เป็นความสำเร็จในตัวเองอยู่แล้ว น่า

21. https://www.efsa.europa.eu/en/press/news/180228

เสียดายที่มูลค่าทางการเงินมักจะชนะและนี่เป็นเหตุผลสำคัญว่าทำไมนักการเมืองจึงพยายามให้ความสำคัญกับมูลค่าทางการเมืองเสมอ ข้อสรุปจากการอภิปรายกลุ่มนี้คือการรับรู้ถึงความสำคัญที่จะต้องจดจำไว้เสมอว่าคุณค่ามิใช่เพียงทางเศรษฐกิจ ยังมีคุณค่าอื่นๆ อีกหลายอย่าง และมีความสำคัญที่จะต้องให้ความยุติธรรมอย่างเสมอภาคกัน-ไม่น้อยไปสำหรับผู้ผสมเกสรและการผสมเกสร

ว่าด้วยสถานภาพและแนวโน้มของผู้ผสมเกสร

กลุ่มนี้อภิปรายกันว่าทำไมเราไม่มีข้อสนเทศที่เพียงพอสำหรับสถานภาพของผู้ผสมเกสร มีบางอย่างขาดหายไปจากภาพ ข้อสนเทศเกี่ยวกับสถานภาพและแนวโน้มของผู้ผสมเกสรจากระบบท้องถิ่นและความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ขาดหายไปในการวิเคราะห์ของการประเมินผล มีข้อเสนอแนะว่าเป็นเรื่องยากที่จะหาจุดเข้าเพราะการประเมินผลมุ่งเน้นเรื่องผู้ผสมเกสร ถึงแม้หากการมุ่งเน้นเปิดมากกว่านี้จะยากหรือไม่ที่จะหามุมมองของท้องถิ่น เราได้เรียนรู้อะไรบ้างจากผู้ถือครองความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ที่ได้นำเสนอแล้วก่อนหน้าในช่วงบ่ายนี้-พวกเขาสะท้อนเรื่องสถานภาพและแนวโน้ม จากการสังเกตการณ์พบว่าทุกคนเริ่มขึ้นจากมุมมองแบบองค์รวม และจากนั้นเพียงเวลาต่อมาได้พูดกันเกี่ยวกับผู้ผสมเกสรเมื่อพวกเขานำเสนอกรณีของตน ถ้าท่านเริ่มจากระดับของระบบ ก็จะนำมาสู่มุมมองที่ต่างออกไปเกี่ยวกับผู้ผสมเกสร อันเป็นส่วนหนึ่งของส่วนที่ใหญ่ยิ่งกว่า

มีการหยิบยกตัวอย่าง ว่ามโนภาพของการผสมเกสรดังกล่าวไม่ปรากฏในบางบริบท ตัวอย่างเช่น สำหรับชาวโอกีก แต่ก็ยังมีความสัมพันธ์โดยตรงระหว่างผึ้งกับพืช น้ำผึ้งเป็นสมบัติของชุมชนและผลิตออกมาหลายลักษณะ ผึ้งและแมลงตอมพืชแตกต่างกัน และท่านสามารถบอกได้ว่าพืชใดที่แมลงเหล่านี้เก็บรวบรวมเกสร โดยการชิมรสชาติของน้ำผึ้ง บรรดาต้นไม้ที่ผึ้งแวะลงถือเป็นต้นไม้ศักดิ์สิทธิ์ อันเป็นส่วนหนึ่งของมรดกชุมชน ความกว้างใหญ่และหนักแน่นของป่ามีความต่างกันไปพร้อมกับผึ้ง อีกด้านหนึ่งที่มีความสำคัญคือผลผลิตที่ผึ้งรวบรวมได้ อาทิเช่น เกสรดอกไม้ ขี้ผึ้ง ฯลฯ ด้วยความรู้ในเนื้อหาสาระเหล่านี้ – ท่านสามารถสรุปและเกิดความเข้าใจเรื่องความสัมพันธ์นี่จึงเป็นจุดนำเข้าสำหรับการพูดคุยเกี่ยวกับการกำกับติดตามและตัวชี้วัดบนฐานชุมชน เมื่อไรที่เราจะรู้ว่ามีข้อมูลพอเพียงแล้ว มันขึ้นอยู่กับคำถามที่ถูกถาม

วิถีทางที่ระบบการกำกับติดตามและตัวชี้วัดบนฐานชุมชน (CBMIS) ทำหน้าที่ คือว่าบรรดาชุมชนสามารถกำหนดวาตัวชี้วัดที่สำคัญคืออะไรบ้าง หมายความว่า พวกเขาระบุประเด็นที่มีความสำคัญมากต่อตน ดังตัวอย่าง สำหรับชุมชนหนึ่งในประเทศฟิลิปปินส์งานเทศกาลที่สำคัญที่สุดคืองานเทศกาลผึ้ง ดังนั้น สำหรับพวกเขาแล้ว อะไรคือตัวชี้วัดที่สำคัญที่สุด อะไรคือเหตุผลที่เป็นสาเหตุให้ต้องมีการยกเลิกงานเทศกาลนี้ไป ทั้งยังมีความเชื่อมโยงระหว่างพฤติกรรมของพืชกับพฤติกรรมของผึ้งว่าเป็นอย่างไร ตัวอย่างเช่น การจับกลุ่มของผึ้งคือตัวชี้วัดการผลิต บางครั้งท่านวางรังผึ้งและผึ้งต้องใช้เวลานานในการสร้างรวง สำหรับชุมชน นี่เกี่ยวกับการสังเกตการณ์ของกระบวนการ พวกเขารู้ว่าต้นไม้ประเภทใดที่ผึ้งต้องการ ในภาคเหนือของอินเดีย ในภูมิทัศน์ของชาวนากา สำหรับชันโรง ก็จะเป็นต้นโอ๊คพวกเขาไม่ประกอบพิธีกรรมที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์นี้อีกต่อไปแล้ว เพราะหันไปนับถือศาสนาคริสต์ และยิ่งกว่านั้น ยังมีคำถามเกี่ยวกับการจัดการที่ดินในดินแดนของชาวนากา พวกเขาสังเกตว่าเคยเห็นแมลงภู่มากมาย แต่ว่าไม่ได้เห็นอีกเลย บทบาทของพิธีกรรมได้ถูกเน้นและว่าสถานภาพของผึ้งก็คือตัวชี้วัดสถานภาพของสิ่งแวดล้อม การลดลงของพิธีกรรมก็เป็นตัวชี้วัดการลดลงของ ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น อีกตัวอย่างหนึ่งคือว่าในซิงกู ประเทศบราซิล คนหนุ่มสาวไม่รู้ชื่อและความหลากหลายของผึ้งหลายชนิด นี่อาจเป็นตัวชี้วัดความเสื่อมโทรมของ ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ด้วยเช่นกัน

ว่าด้วยความเสี่ยงและการตอบสนองสำหรับผู้ผสมเกสร

กลุ่มนี้พูดคุยเกี่ยวกับความเสี่ยงของการสูญเสีย ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น เรื่องผู้ผสมเกสร และเรื่องการศึกษาและการสื่อสาร ซึ่งได้ถูกกล่าวถึงในรายงานประเมินผลฉบับเต็ม แต่มิได้กล่าวถึงในข้อความสำคัญจาก SPM เช่นกันที่ถูกหยิบยกขึ้นในช่วงบ่ายนี้ การปฏิบัติของชนเผ่าพื้นเมือง อาทิเช่น การทำไร่หมุนเวียนอยู่ในตารางการตอบสนองของ SPM และมีข้อเสนอแนะว่าพวกเขาอาจทำให้โดดเด่นขึ้นเกี่ยวกับการตอบสนอง – การทำไร่หมุนเวียนสนับสนุนผู้ผสมเกสร และเป็นแนวทางเพิ่มเติมเพียงแต่พักเรื่องพื้นที่คุ้มครองไว้ก่อน ความหลากหลายของแนวทางการจัดการผู้ผสมเกสรเป็นเรื่องสำคัญ

ความเสี่ยงโดยอ้อมดูจะเป็นเรื่องยากที่จะแจกแจงในการประเมินผล – อาทิเช่น การสร้างภาวะชายขอบให้กับ ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น และการขาดความสามารถในการบังคับใช้กฎระเบียบและกฎหมาย นี่ดูเหมือนจะขาดหายไปในข้อความสำคัญ ช่องว่างนี้อาจเป็นผลของการขาดผู้แทน ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ในคณะผู้เขียน และขาดนักสังคมศาสตร์กับผู้ที่คล้ายกันนี้ มีข้อคิดเห็นว่าการไม่ผนวกรวม ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น อาจเป็นความเสี่ยง มากกว่าที่ “ชูเรื่องโอกาส” ในการผนวกรวม ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ตามที่กล่าวไว้ในข้อเสนอแนะหนึ่ง การอภิบาลที่อ่อนแอและการขาดการบังคับใช้กฎหมายมีผลกระทบต่อผู้ผสมเกสรจำนวนมาก – ในข้อความหลักเกี่ยวกับความเสี่ยงที่ได้นำเสนอเหล่านี้มิได้ถูกผนวกรวมไว้ และจะเป็นการเพิ่มเติมที่ดี หากมิได้ยึดกุมและแจกแจงอยู่ในที่แห่งอื่นในการประเมินผล มีการชื่นชมที่ IPBES SPM สนับสนุนแนวทางชีววัฒนธรรมในงานอนุรักษ์ นี่เป็นการบรรลุความสำเร็จสำคัญในตัวเอง ในการเสวนาบางครั้ง ผู้เข้าร่วมถามว่า “เราจะทำอะไรต่อไป” “ชุมชนของเราจะทำอะไรได้บ้างเพื่อสนับสนุนเรื่องความเข้าใจในข้อค้นพบเหล่านี้” ความเสี่ยงอย่างหนึ่งคือการขาดการเผยแพร่ข้อสนเทศนี้และการสร้างเสริมศักยภาพของชุมชนถึงความสำคัญของผู้ผสมเกสร ความสำคัญของการศึกษาก็ไม่อยู่ในประเด็นสำคัญๆ ดังตัวอย่างของวิถีทางข้างหน้า มีการพูดกันว่า IPBES กำลังพัฒนาเครื่องมือสนับสนุนนโยบายเพื่อปรับปรุงการกำหนดนโยบายในระดับต่างๆ IPBES ได้พัฒนากล่องเครื่องมือสนับสนุนเชิงนโยบายเสร็จแล้วและคลังข้อมูลสาธารณะที่มีออน-ไลน์เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจที่มีเหตุผล มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความสำคัญของการจัดตั้งคณะกรรมการหรือโครงสร้างที่ทุกพื้นที่ของรัฐบาลมีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อนำความเข้าใจในผลลัพธ์ของการประเมินผลสู่ขั้นต่อไป เพื่อที่ทุกคนจะได้เชื่อมโยงกันจนตัดข้ามปัจจัยคุกคามที่จะเกิดขึ้น นำข้อสนเทศออกสู่กระแสหลักไปยังภาคส่วนอื่นๆ ฯลฯ – ไม่เพียงในเรื่องความหลากหลายทางชีวภาพและเกษตรเท่านั้น แต่ทั่วทุกภาคส่วน ตัวอย่างเช่น การนำภาคธุรกิจขนาดใหญ่เข้าร่วมจะสำคัญมากในการอภิปรายของ

IPBES เนื่องจากพวกนั้นมีศักยภาพเป็นผู้ผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญได้ การตอบสนองที่สำคัญโดยทั่วไปเพื่อเปลี่ยนระบบสังคมทั้งหมด หาวิธีหลีกเลี่ยงการให้รางวัลแก่การทำลายสิ่งแวดล้อม และกำจัดแรงจูงใจแบบวิปริต คำถามสุดท้ายคือ “อะไรคือบทบาทสำคัญของฝ่ายรับประกัน-ในเชิงการจัดการความเสี่ยงและการผลักดันการเปลี่ยนแปลง”

การอภิปรายในเวทีใหญ่ว่าด้วยคุณค่า สถานภาพ และแนวโน้มและความเสี่ยงกับการตอบสนอง

ในการรายงานกลับมาจากกลุ่มต่างๆ มีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม อาทิเช่น แทนที่จะพูดถึง “อาหารสุขภาพของมนุษย์” เราควรพูดเกี่ยวกับอธิปไตยทางอาหาร นี่เป็นที่ยอมรับกันว่าเป็นความคิดที่ดี อย่างไรก็ตาม มีคำอธิบายว่า คำว่า “อธิปไตยทางอาหาร” ถูกตัดออกจาก SPM ในการเจรจาต่อรองในที่ประชุมใหญ่ นอกจากนี้ มีความคิดเห็นว่าเป็นสิ่งสำคัญที่ IPBES ได้เปิดประตูสู่การสนทนากับระบบความรู้อื่นๆ การสนทนาว่าด้วยคุณค่าของชีววัฒนธรรม คุณค่าทางเศรษฐกิจ และอธิปไตยทางอาหารได้หยิบยกขึ้นโต๊ะเจรจาพร้อมกัน กระนั้น ถ้ารัฐบาลโยนทิ้งความคิดเช่นอธิปไตยทางอาหาร นี่อาจเป็นปัญหาอย่างมากได้ IPBES กำลังเพ่งเล็งเรื่องคุณค่าหลายแบบ และเป็นการขยายตะกร้าบรรจุคุณค่าต่างๆ โดยยอมรับคุณค่าทางวัฒนธรรมและควบคุมงานบริการ ถึงแม้อาจเป็นการยากที่จะแจกแจงเชิงปริมาณองค์ประกอบเหล่านี้บางส่วน องค์ประกอบเหล่านี้ก็ควรได้รับการผนวกเข้าไว้ในนโยบายและการตัดสินใจ

มีผู้กล่าวว่าเมื่อเราพูดถึงสิ่งแวดล้อม เรากำลังพูดถึงเรื่องที่มีผลต่อทั้งโลก ดังตัวอย่างเช่น น้ำมันปาล์มกำลังแพร่หลายออกไปเร็วมากในบรรดาประเทศเขตร้อนและอนุภาคเขตร้อนอันเนื่องมาจากมูลค่าทางการค้าของผลผลิต นี่เป็นหนึ่งในแนวโน้มหลายอย่างที่มีความสำคัญที่จะต้องแสดงให้เห็นคุณค่าอันหลากหลายของภูมิทัศน์ต่างๆ ที่ถูกเข้ามาแทนที่โดยพืชน้ำมันปาล์ม เพื่อป้องกันมิให้เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นอีก เกี่ยวกับสถานภาพและแนวโน้มของผู้ผสมเกสร ได้อภิปรายกันว่าเหตุใดบางประเทศมีข้อมูล ขณะที่ประเทศอื่นๆ ไม่มี มีการกล่าวถึงว่าสิ่งที่ขาดหายไปในภาพเหล่านี้คือข้อสนเทศท้องถิ่นในเชิงของความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น และ ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น จะสามารถมีส่วนในภาพรวมนี้ได้อย่างไร ตัวชี้วัดบนฐานชุมชนอาจเป็นประโยชน์ในการติดตามสถานภาพและตัวผลักดันผู้ผสมเกสร บรรดาชุมชนที่ดำเนินการกำกับติดตามบนฐานชุมชนควรได้รับโอกาสที่จะตัดสินใจว่าควรจะกำกับติดตามอะไรและอย่างไร ตัวอย่างเช่น แนวโน้มในพิธีกรรมบางอย่าง (ต.ย. หากมิได้ประกอบพิธีกรรมหนึ่ง นี่อาจเป็นสัญญาณของการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมในตัวเอง) จำนวนรังผึ้งสำหรับผึ้งอพยพและผึ้งท้องถิ่นแต่ละอย่างสามารถใช้วัดการเพิ่มหรือลดประชากรได้อย่างไรในพื้นที่ที่มีรังผึ้งวางไว้ในป่าเพื่อการผลิตน้ำผึ้ง เหมือนกับที่ชาวกะเหรี่ยงปฏิบัติกันอยู่ไม่นานมานี้ ตัวอย่างเพิ่มเติมคือการเป็นเจ้าของที่ดินและทรัพยากรมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรและมีผลต่อการถ่ายทอดความรู้ไปสู่คนหนุ่มสาวได้อย่างไร

ตัวชี้วัดหลายตัวของการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับการสูญเสียและความเสื่อมโทรมของ ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น อย่างไร และการสูญเสีย ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น แปลได้ว่ามีความเสื่อมโทรมด้านสิ่งแวดล้อมมากขึ้น อันเป็นวงจรอุบาทว์ อย่างไรก็ตาม การตระหนักรู้ว่าหลักฐานแสดงให้เห็นว่าผู้ผสมเกสรกำลังลดลงได้นำไปสู่เจตนารมณ์ทางการเมืองที่จะคุ้มครองผู้ผสมเกสร ดังนั้น ข้อสนเทศประเภทนี้จำเป็นต้องมีอยู่เพื่อจุดชนวนให้เกิดปฏิบัติการร่วมกันด้วย

ท้ายที่สุด มีการเน้นย้ำอีกว่า รายงานจากการเสวนานี้ควรแปลออกเป็นหลายภาษา ดังนั้น ผู้มีส่วนทั้งหมดจะสามารถเข้าใจและมองเห็นการมีส่วนระดมของพวกเขา – ถึงแม้การใช้คำศัพท์เฉพาะเช่น “อธิปไตยทางอาหาร” สามารถเป็นสัญญาณเตือนสำหรับบางรัฐบาลได้ มีคำศัพท์ที่แตกต่างกันสำหรับวัฒนธรรมที่ต่างกัน และยังมีวาทกรรมและคำศัพท์ของตนเองที่จำเป็นต้องมีโดยชนเผ่าพื้นเมือง นอกจากนี้ มีการแสดงความต้องการให้รายงานการประเมินผู้ผสมเกสรทั้งหมดได้รับการแปลเป็นภาษาเสปน ไม่ใช่เพียง SPM เท่านั้น

วาระที่ 5: แนะนำชุมชนหินลาดใน

ประเสริฐ ตระการศุภกร ผู้อำนวยการสมาคมปกาเกอะญอเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน (PASD) ได้แนะนำบ้านหินลาดใน ชุมชนที่ชาวคณะได้รับเชิญเข้าพักอาศัยในหลายวันของการเสวนา ตัวเขาเองเป็นผู้นำและผู้ปฏิบัติงานพัฒนาสังคมในบรรดาชนเผ่าพื้นเมืองในประเทศไทยและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และเป็นนักวิทยาศาสตร์ด้วย คำว่าปกาเกอะญอหมายถึง “กะเหรี่ยง” ในภาษาของตนเอง และ PASD ดำเนินงานสนับสนุนการปฏิบัติตามจารีตประเพณี ความรู้ และวิถีชีวิตของชาวกะเหรี่ยง ประเสริฐ ตระการศุภกร เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มผู้ริเริ่มการเสวนา และนับแต่นั้นได้เข้าร่วมอย่างมากในการเตรียมงานในประเทศไทย ร่วมกับเพื่อนร่วมงานใน PASD และ ศ.ว.ท. และกับชุมชนหินลาดใน

เขากล่าวว่าชาวบ้านหินลาดในเฝ้ารอต้อนรับพวกเรา และเราจะเข้าพักกับพวกเขาที่บ้าน ชาวบ้านจะเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นให้เราและเป็นผู้เชี่ยวชาญการผสมเกสรที่เราจะได้แลกเปลี่ยนความรู้กับพวกเขาและเรียนรู้จากพวกเขา ชุมชนหินลาดในได้มีส่วนในการขับเคลื่อนความรู้ของตนมาเป็นเวลาช้านานเพื่อเป็นวิถีทางให้เกิดการยอมรับสิทธิของชาวกะเหรี่ยงในวัฒนธรรมและเขตแดนของตน พวกเขาได้เข้าเป็นส่วนหนึ่งของการนำร่องแนวทางบนฐานของหลักฐานที่หลากหลาย[22] และภาคภูมิใจที่สามารถแบ่งปันความรู้และประสบการณ์ของตนจากการจัดการระบบไร่หมุนเวียนของชาวกะเหรี่ยงในวิถีทางที่ให้ประโยชน์แก่ผู้ผสมเกสรและการผสมเกสร กับทั้งการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพโดยรวม

จะมีล่ามภาษาระหว่างภาษากะเหรี่ยง ไทย อังกฤษ และเสปน เพื่อทุกคนจะสามารถพูดคุยซึ่งกันและกันได้ ชุมชนจะนำเราไปยังป่าและระบบไร่หมุนเวียนของพวกเขา ที่ผู้ผสมเกสรจำนวนมากอาศัยอยู่ และเป็นที่มีการเลี้ยงผึ้งและเก็บน้ำผึ้งเป็นแหล่งที่สำคัญสำหรับวิถีชีวิต รายได้ อาหาร และคุณค่าทางจิตวิญญาณของชุมชน กับทั้งเพื่อสุขภาวะของระบบนิเวศ ประเสริฐยังได้ให้แนวทางเกี่ยวกับการแสดงพฤติกรรมอย่างไรให้สอดคล้องไปกับสิ่งที่เหมาะสมทางวัฒนธรรมในชุมชน

22. โปรดดู: https://swed.bio/reports/report/mobilizing-traditional-knowledgeinnovations-and-practices-in-rotational-farming-for-sustainabledevelopment/

The community of Hin Lad Nai.
Photo: D. Crimella

กล่อง 2 แนะนำชุมชนหินลาดใน

ชุมชนหินลาดในตั้งอยู่ในภาคเหนือของประเทศไทย อำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย ตัวหมู่บ้านตั้งอยู่ระหว่างเขตป่าสงวนแห่งชาติและอุทยานแห่งชาติขุนแจ ประมาณ 130 กม. จากตัวเมืองเชียงราย ที่ดินของชุมชนเป็นพื้นที่ป่าเขาโดยตลอด ซึ่งมีลำห้วยเล็กๆ มากกว่า 14 สายไหลผ่าน ป่าชุมชนครอบคลุมเนื้อที่ 19,437.5 ไร่ โดยมีที่ดินเพื่อการเกษตรประมาณ 3562.5 ไร่

ชาวบ้านเป็นชาวกะเหรี่ยง หรือปกาเกอะญอในภาษาของตนเอง ชาวบ้านหินลาดในมีความเชื่อในขวัญวิญญาณและศาสนาพุทธ หินลาดในเป็นหมู่บ้านขนาดเล็ก ประมาณ 20 หลังคาเรือน และประชากร 108 คน ชาขึ้นตามธรรมชาติในป่าแต่มีการจัดการและตัดแต่งเพื่อให้ได้ใบที่ดีที่สุด มีการเก็บหาหน่อไม้ และน้ำผึ้งเก็บรวบรวมในป่าจากการวางกล่องรังผึ้งอย่างเอาใจใส่ที่เอื้อต่อการเก็บรวบรวมและหนุนเสริมการเก็บน้ำผึ้ง เหล่านี้เป็นแหล่งรายได้หลัก ระบบไร่หมุนเวียนประกอบด้วยความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยิ่งของบรรดาสายพันธุ์พืชบริโภคและพืชกึ่งเพาะปลูก มีไม่น้อยกว่า 207 สายพันธุ์และชนิดที่พบในระบบหมุนเวียนที่ให้พื้นฐานสำหรับอาหารที่มีคุณค่าต่อสุขภาพและรสชาติดี ยิ่งกว่านั้น ไร่ยังเป็นที่อยู่ของความหลากหลายของสายพันธุ์พืชอันมั่งคั่ง และยังสร้างที่พักพิงและที่อาศัยให้กับสัตว์ นก และแมลงหลายชนิดในช่วงขั้นตอนต่างๆ ของการหมุนเวียน ชุมชนยังได้ปลูกไม้ผลและเก็บหาของป่า อาทิเช่น ชา หน่อไม้ และน้ำผึ้ง ซึ่งเป็นแหล่งรายได้สำคัญของพวกเขา อีกทั้งพวกเขายังเลี้ยงหมู ไก่ และควาย

กล่อง 3 การเปลี่ยนแปลง การตอบสนอง และชัยชนะในประวัติหินลาดใน กว่า 40 ปีที่ผ่านมา

ในช่วงปี 2523 กว่า สัมปทานทำไม้ได้ทำลายป่าเกือบทั้งหมดของชุมชน ในปี 2532 เมื่อการทำไม้ถูกห้ามโดยรัฐบาลไทย ชุมชนจึงเริ่มฟื้นฟูและบูรณะป่าของตน ในปี 2535 รัฐบาลไทยประกาศจัดตั้งอุทยานแห่งชาติขุนแจ ที่อยู่ในพื้นที่ข้างเคียง แล้วสั่งให้ชุมชนหินลาดในอพยพออกจากป่า อย่างไรก็ตาม ชาวบ้านได้รวมพลังกับองค์กรอื่นๆ อาทิเช่น เครือข่ายเกษตรกรภาคเหนือ มีการชุมนุมประท้วงหลายครั้ง และในปี 2546 บ้านหินลาดในได้รับการยอมรับในที่สุด ในขณะนั้น ชุมชนได้ฟื้นฟูป่าได้ 80% ของพื้นที่เคยทำไม้ และยังได้นำแหล่งรายได้ใหม่ๆ ที่มาจากป่า ที่สนับสนุนวิถีชีวิตของพวกเขา และมีส่วนในการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพอันมั่งคั่ง

ในปี 2556 หินลาดในประกาศเป็น “เขตพื้นที่วัฒนธรรมพิเศษ” อันเป็นกลไกเพื่อสนับสนุนชาวกะเหรี่ยงในการยอมรับสิทธิทางวัฒนธรรมและเขตแดนบรรพบุรุษของตนบนพื้นฐานของกรอบมติคณะรัฐมนตรีวันที่ 3 สิงหาคม 2553 จากกระทรวงวัฒนธรรมของไทย “เขตพื้นที่วัฒนธรรมพิเศษ” คือพื้นที่เพื่อการดำรงรักษาและฟื้นฟูวิถีชีวิตตามประเพณีของชาวกะเหรี่ยงบนพื้นฐานของความรู้และการปฏิบัติตามประเพณี โดยบูรณาการเข้ากับความรู้แบบวิทยาศาสตร์ที่เหมาะสมที่สอดคล้องกับบริบทของท้องถิ่นในปัจจุบัน อันแสดงนัยถึงการพึ่งตนเองบนพื้นฐานของความรู้และการปฏิบัติของชนเผ่าพื้นเมือง และเพื่อดูแลทรัพยากรธรรมชาติในวิถีทางที่ยั่งยืนที่สนับสนุนเป้าประสงค์ของการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกระดับ

ในปีเดียวกัน (2556) นายปรีชา ศิริ ผู้นำคนหนึ่งของท้องถิ่นบ้านหินลาดใน ได้รับรางวัลวีรบุรุษป่า ณ เวทีแห่งสหประชาชาติว่าด้วยป่าไม้ (UNFF) ในกรุงอิสตันบูล สำหรับการนำต่อสู้เพื่อต่อต้านบริษัททำไม้ และจากนั้นได้เป็นผู้นำและจัดการฟื้นฟูป่าด้วยความสำเร็จ

เพื่อเพิ่มรายได้ของพวกเขา ชุมชนได้สร้างชื่อยี่ห้อน้ำผึ้งของตน ชื่อ HOSTBEEHIVE ซึ่งเป็นน้ำผึ้งป่า 100% จากหินลาดใน โดยส่งผ่านการตลาดของเครือข่ายที่ยั่งยืนของชาวกะเหรี่ยง ชื่อยี่ห้อยังถูกมองว่าเป็นเครื่องมือเพิ่มความเข้าใจ ความพึงพอใจ และการยอมรับวิถีชีวิตชาวกะเหรี่ยงและสิทธิทางวัฒนธรรมและเขตแดนบรรพบุรุษของตน ดังตัวอย่างเช่น ลาเทอลิเย เดอ โจเอล โรบูชอง (L’Atelier de Joel Robuchon) ร้านอาหารติดดาวมิเชลินในกรุงเทพฯ ใช้น้ำผึ้งกะเหรี่ยงของพวกเขา ยังมีแม้กระทั่งบทหนึ่งในหนังสือเขียนเกี่ยวกับ “ผึ้งกระซิบ” ในหมู่ชาวกะเหรี่ยง และ “การเดินทางของน้ำผึ้ง” เป็นการประชุมปฏิบัติการว่าด้วยเทคนิคสำหรับการผลิตน้ำผึ้งในหมู่ชาวกะเหรี่ยง ซึ่งนักศึกษามหาวิทยาลัยหลายคนเข้ามีส่วนร่วม PASD และเครือข่ายเขตพื้นที่วัฒนธรรมพิเศษได้จัดทำหนังสือตำราอาหาร ชื่อ “อาหารในไร่หมุนเวียน” เพื่อส่งเสริมความหลากหลายของผลผลิตอาหารจากไร่หมุนเวียนว่าเป็นอาหารเลิศรสที่สนับสนุนความหลากหลายทางชีวภาพ

วันที่ 2: ประชุมเดินปฏิบัติการในป่าต้นน้ำภาคเหนือ บ้านหินลาดใน

เช้าตรู่วันที่สอง ผู้เข้าร่วมระหว่างประเทศได้เดินทางจากเชียงใหม่มายังชุมชนหินลาดใน ในจังหวัดเชียงราย พวกเขาได้รับการต้อนรับอย่างอบอุ่นโดยชุมชน และนำเข้าพักยังบ้านของครอบครัวเจ้าบ้าน เพื่อพักอาศัยเป็นเวลาสามวัน หลังจากพิธีกรรมต้อนรับและแนะนำตัวแล้ว ทั้งหมดได้ออกเดินทางเข้าสู่พื้นที่ต้นน้ำ ที่การอภิปรายเป็นกลุ่มย่อยจัดขึ้นเกี่ยวกับประเด็นสำคัญต่างๆ ของคุณค่าจากการประเมินการผสมเกสร

วาระประชุมในศาลาชุมชน จากซ้าย: หี่โข่บ้านหินลาดใน พะตี่ปูนูปาปา ผู้อาวุโสปรีชา ศิริประเสริฐ ตระการศุภกร และอัลวาโร เฟอร์นานเดซ-ลามาซาเรส ภาพ: J. Bumroongchai

วาระที่ 1: ขอต้อนรับสู่หินลาดในและพิธีเปิด

นายอำเภอ นายประเสริฐ จิตพลีชีพ กล่าวต้อนรับชาวคณะและกล่าวว่าหินลาดในเป็นหมู่บ้านที่ดูแลป่าดีมาก โดยที่วิถีชีวิตของพวกเขาสัมพันธ์อย่างมากกับป่า เขายังได้ชวนเชิญผู้เข้าร่วมให้เยี่ยมชมงานเทศกาลประจำปีของอำเภอเวียงป่าเป้า ที่จัดงานในวันเดียวกัน หากมีเวลาพอ พาตินู ปาปา หี่โข่ของชุมชน เป็นผู้นำพิธีกรรมต้อนรับที่เขาได้สวดและอวยพรให้แก่จิตวิญญาณของเรา

หลังจากนี้ คณะผู้นำท้องถิ่น ปรีชา ศิริ ชัยประเสริฐ โพคา ร่วมกับหี่โข่ พาตินู ปาปา เล่าประวัติท้องถิ่นสั้นๆ ของชุมชน พวกเขากล่าวถึงความสำคัญของไร่หมุนเวียนสำหรับชาวกะเหรี่ยง พวกเขามีความภูมิใจที่ได้กินอาหารของท้องถิ่นอันเป็นผลผลิตที่ปลูกเองในระบบไร่หมุนเวียนของตน ซึ่งเป็นไร่ที่ผลิตพืชต่างๆ ในวงจรหลายปี ระบบนี้ให้เวลาสำหรับดินที่จะฟื้นตัวด้วยแร่ธาตุอาหาร โชคไม่ดีที่เจ้าหน้าที่ป่าไม้ของรัฐบาลดูจะไม่ยอมรับรูปแบบนี้ของการจัดการตามประเพณี กระนั้น พวกเขาก็พยายามรักษาและนิยามใหม่ถึงกฎจารีตประเพณีและจิตวิญญาณของชุมชน คณะผู้นำได้อธิบายถึงความสำคัญของเพลงพื้นบ้านของชาวกะเหรี่ยงและการเล่านิทานอันเป็นวิถีทางของการถ่ายทอดความรู้จากคนรุ่นหนึ่งสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง ตัวอย่างเช่น พวกเขามีพิธีกรรมพิเศษสำหรับทุกความเจ็บป่วย และมีพิธีกรรมหลายอย่างที่ส่งเสริมสุขภาพ

ภาระผูกพันทางจิตวิญญาณคือแก่นกลางของการปฏิบัติและการมีตัวตนของชุมชน มีพิธีกรรมหลายอย่างต่างๆ กัน วงจรจันทรคติมีความสำคัญและกิจกรรมของพิธีกรรมก็เชื่อมโยงกับวงจรนั้น มีคำอธิบายว่าการเกิดขึ้นใหม่ของจิตวิญญาณคือกุญแจสำคัญของระบบความเชื่อ ผู้อาวุโสยังได้กล่าวถึงความสำคัญของเขล่อ หรือต้นไทร (Ficus religiosa) ของชาวกะเหรี่ยง พวกเขาเชื่อว่า เขล่อ คือยายของชาวกะเหรี่ยง

ชัยธวัช จอมติ ผู้นำหนุ่มชาวกะเหรี่ยง กล่าวว่าโดยทั่วไป หน่วยงานของรัฐบาลมิได้เคารพต่อวิถีชีวิตของชาวกะเหรี่ยง เขากล่าวว่า "เราสามารถมีชีวิตอย่างมีความสุขและสงบสันติกับป่าได้" กระนั้น เจ้าหน้าที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม บางครั้งก็ไม่เข้าใจวิถีชีวิตของเรา เขาเน้นว่าขนบธรรมเนียมประเพณีของชาวกะเหรี่ยงคือการดูแลป่าอย่างสงบสันติ นี่รวมถึงมุมมองที่แตกต่างของการศึกษา การมีงานทำ และวิถีชีวิตโดยผ่านการปลูกพืชผสม

ชัยประเสริฐ โพคา ได้พูดเกี่ยวกับสัมปทานทำไม้ในช่วงปี 2523 เป็นต้นมา ป่าของหินลาดในทุกวันนี้กลับมาสมบูรณ์อีกครั้งหนึ่ง ทั้งมีต้นไม้สูงใหญ่ แต่ในช่วงปี 2523 เป็นต้นมา บริษัททำไม้ได้รับสัมปทานในพื้นที่โดยปราศจากการปรึกษาหารือใดๆ กับชุมชน บริษัทได้ตัดไม้ทั้งหมด รวมทั้งพื้นที่ศักดิ์สิทธิ์ของชุมชน เราสูญเสียพวกต้นไม้ใหญ่ แต่เราตัดสินใจร่วมกันที่จะฟื้นป่าขึ้นใหม่ในพื้นที่ เขาอธิบาย ชุมชนช่วย

หี่โข่พะตี่ปูนู ปาปา บ้านหินลาดใน ภาพ: J. Bumroongchai

ดูแลพื้นที่ พวกเขาได้จัดทำแนวกันไฟและปกป้องผืนดินจากไฟป่า และโชคดีที่ป่าเติบโตขึ้นอีก ขณะนี้ที่ป่าหนาแน่น เจ้าหน้าที่จากรัฐบาลเข้ามายังชุมชนและบอกว่าพวกเขาต้องการประกาศให้ชุมชนเป็นส่วนหนึ่งของอุทยานแห่งชาติ มีการประกาศว่าพื้นที่นี้เป็นส่วนหนึ่งของพื้นที่ต้นน้ำและมีแผนที่จะอพยพชาวบ้านอีก ถึงแม้ชาวกะเหรี่ยงได้จัดการตนเองเพื่อปกป้องป่า และนี่เป็นเหตุให้ชุมชนยังคงอยู่

“เมื่อเราถามว่า เราสามารถอยู่ในอุทยานแห่งชาติได้ไหม – เราได้รับคำตอบว่า ‘ไม่’ แต่เราไม่อาจยอมรับคำประกาศอุทยานแห่งชาติที่กำหนดในพื้นที่นี้ที่ไม่อนุญาตให้เราอยู่ที่นี่และมีการปฏิบัติต่อเนื่องได้ เราอยู่ที่นี่มาก่อนสัมปทานทำไม้ และเราเป็นผู้ฟื้นฟูป่านี้”

แผนที่จะประกาศให้ชุมชนเป็นส่วนหนึ่งของอุทยานแห่งชาติจึงถูกเลื่อนออกไปจนถึงเดี๋ยวนี้

นิเวศ ศิริ ผู้นำท้องถิ่นอีกคนหนึ่งอธิบายว่า “ป่าจำเป็นต้องอยู่กับคน เราสามารถอยู่ร่วมกับป่าได้ และเรามีสิทธิความเป็นชนเผ่าพื้นเมืองที่จะทำเช่นนั้น เราสามารถอยู่อย่างสันติร่วมกับป่าได้ในอนาคต และมีความสำคัญที่จะต้องพิสูจน์ว่าชาวบ้านสามารถดูแลป่าได้ ป่านี้ดีมาก เพราะเราดูแลอย่างดี และความหลากหลายทางชีวภาพของป่าสามารถให้ชีวิตที่มีสุขภาวะแก่เราได้”

ดาวใจ ศิริ ผู้นำจากทีมเยาวชนสตรี กล่าวว่า กลุ่มเยาวชนในชุมชนควรมีส่วนเข้าร่วมในการพัฒนาสังคมและชุมชน ชุมชนต้องต่อสู้เรื่องสิทธิในที่ดิน พวกเขาต้องพิสูจน์ว่าพวกเขาสามารถอาศัยจากป่าได้ นี่ได้ผลักดันการพัฒนากลุ่มเยาวชนในชุมชน: เพื่อเตรียมรับกระแสโลกาภิวัตน์ ในเชิงของการพัฒนาและโอกาสทางเศรษฐกิจ ชุมชนต้องการเงินอยู่บ้าง พวกเขามีข้าวเพียงพอที่จะบริโภค แต่การพัฒนาเศรษฐกิจให้ความมั่นคงบางอย่างแก่ชุมชน ทรัพยากรธรรมชาติต้องได้รับการพัฒนา ดังตัวอย่างเช่น ในอดีต ชาราคาถูก แต่เดี๋ยวนี้มีราคาดีกว่า ดังนั้น จึงมีโอกาสอยู่นั่น เยาวชนในรุ่นของเธอได้เข้าร่วมกับชาวกะเหรี่ยงอื่นๆ และแสดงให้เห็นว่าพวกเขาสามารถอยู่ร่วมกับป่าได้ พวกเขาผลิตน้ำผึ้งและกาแฟเช่นกัน แต่พวกเขายังต้องการให้ความรู้แก่คนภายนอก เพื่อพิสูจน์ว่าพวกเขาสามารถอยู่ร่วมกับป่า ดูแลป่า และนั่นคือวิถีชีวิตของพวกเขาผูกพันอยู่กับป่า และควรได้รับการยอมรับโดยรัฐบาล ทั้งยังได้เน้นว่าเครือข่ายที่ใหญ่ขึ้นระดับจังหวัดและระดับภาคทำให้พวกเขารับรู้วิถีชีวิตของตนและวิถีชีวิตใหม่ๆ ด้วย ดังนั้น พวกเขาเคลื่อนไหวช้าๆ และมีความก้าวหน้าในฐานะที่เป็นเครือข่าย

ต่อจากนี้ มีคำถามเกี่ยวกับผลกระทบในท้องถิ่นของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในพื้นที่ พวกผู้นำได้อธิบายว่าคำกล่าวโทษจะลงที่ชาวบ้านที่อาศัยอยู่ในป่าเสมอ บางคนถึงขั้นถูกจับกุม อีกบางส่วนไม่ได้รับอนุญาตให้ทำเกษตร ป่าของพวกเขากักเก็บคาร์บอนไว้จำนวนมหาศาล และพวกเขาก็ปลูกพืชอาหาร วัฏจักรทั้งหมดของไร่หมุนเวียนคือเวลาเจ็ดปี นี่อนุญาตให้ดินฟื้นฟูแร่ธาตุอาหารและเก็บกักคาร์บอน พวกเขาได้ตรวจวัดการมีส่วนของป่าในการดูดซับคาร์บอนเพื่อคาร์บอนเครดิต แต่พวกเขาบอกว่านี่ไม่ใช่ทางออกของภาวะโลกร้อน พวกผู้นำกล่าวว่า บางทีจุดเน้นควรจะอยู่ที่การลดการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงและอุตสาหกรรม เพื่อให้มีผลกระทบต่อภาวะโลกร้อน

ประเสริฐ ตระการศุภกร อธิบายว่า หนึ่งวันในสัปดาห์ในโรงเรียนบ้านหินลาดใน ครูได้รับอนุญาตให้สอนวัฒนธรรมประเพณีได้ เขาหวังว่าสักวันหนึ่งข้อสนเทศเกี่ยวกับความมั่นคงทางอาหาร เรื่องเล่าพื้นบ้านและเอกสารจากงานวิจัยนี้จะถูกสอนโดยสมาชิกเยาวชนในโรงเรียน และสร้างจุดเชื่อมโยงระหว่างผู้อาวุโสกับคนหนุ่มสาว

เอ็ลเมอร์ กอนซาเลซ จากกูนา ยาลา ในประเทศปานามากล่าวว่าเขารู้สึกยินดียิ่งที่ได้มาร่วมการเสวนา เขาพูดด้วยภาษากูนาและกล่าวว่ามีหลายสิ่งหลายอย่างที่เหมือนกันในระหว่างชนเผ่าพื้นเมือง ในหมู่ชาวกูนา สายสะดือเด็กจะนำรวมกับเมล็ดพันธุ์ฝังไว้ในดิน และเป็นความรับผิดชอบของชุมชนที่จะต้องคอยคุ้มครองต้นไม้ที่ผุดขึ้นมาจากเมล็ดพันธุ์นั้นและป่าทั้งหมด นี่คล้ายคลึงกันมากกับธรรมเนียมของชาวกะเหรี่ยง เขากล่าวต่อ: “วิถีทางการถ่ายทอดโดยผ่านบทเพลงและธรรมเนียมมุขปาฐะก็ยังเหมือนกันในหมู่ชาวกูนา ชาวกูนายังร้องเพลงถ่ายทอดความรู้อีกด้วย เหมือนที่ชาวกะเหรี่ยงทำ พวกเขาเรียกทะเลว่า ‘ยาย’ เหมือนวิธีเดียวกับที่ชาวกะเหรี่ยงเรียกต้นไทร เมื่อผู้ล่าอาณานิคมมาถึง พวกเขาซ่อนตัวอยู่ที่ชายฝั่ง ทะเลปกป้องพวกเขา เมื่อพ่อแม่ของท่านทำโทษท่าน ท่านก็จะหาความคุ้มครองจากยาย ไม่เป็นความจริงที่ว่าเราทำให้ผืนดินเสียหาย เป็นพวกเขาเองที่ทำลายผืนดิน”

ยังมีปัญหาเกี่ยวกับการล่าสัตว์ในหินลาดในด้วย มีคำอธิบายว่าภายในเนื้อที่หนึ่งกิโลเมตรรอบชุมชน ไม่อนุญาตให้มีการล่าสัตว์ เมื่อเป็นดังนั้น สายพันธุ์ที่เกือบจะหมดไป อาทิเช่น ไก่ฟ้า ขณะนี้กำลังคืนกลับมาในหินลาดใน ในขณะเดียวกัน พวกเขาอธิบายว่าเพราะสัมปทานป่าไม้ ลิงหลายฝูงไม่อยู่ในพื้นที่อีกต่อไป พวกเขาเคยเห็นลิงฝูงใหญ่ๆ ข้ามผ่านไร่ไปในอดีต แต่ว่านั่นมันนานมาแล้ว พวกเขายังอธิบายว่าพวกเขาล่าหนูไหน่เล็กๆ โดยใช้กับดัก

วาระการประชุมยุติลงด้วยดนตรีพื้นบ้าน จอนิ โอ่โดเชา และพาตี่นูปาปา ผู้อาวุโสแห่งหินลาดใน เป่า “แกว” เครื่องดนตรีที่ทำจากเขาควายและไม้ พวกเขาเชื่อว่าเทพเจ้าจากไปสักพักหนึ่ง และเมื่อพวกเขาเป่าแกว เทพเจ้าก็จะกลับมายังหมู่บ้าน พวกเขาเป่าเพื่อให้เทพเจ้ากลับมา

วาระการต้อนรับจบลงด้วยเสียง “แกว” เครื่องดนตรีทำจากเขาควายและไม้ ผู้บรรเลงคือผู้อาวุโสกะเหรี่ยงจอนิ โอ่โดเชา ภาพ: N. Crawhall

วาระที่ 2: การเดินสู่ต้นน้ำและป่าแก่

ก่อนที่จะเริ่มเดินสู่ต้นน้ำและป่าแก่ สำนวนที่ปรับปรุงใหม่ของเรื่องความเห็นชอบโดยอิสระ ล่วงหน้า และได้รับการบอกแจ้งมีการหยิบยกขึ้นมา ต่อเนื่องจากการสนทนาในวันจันทร์ เป็นอีกครั้งหนึ่งที่กล่าวว่าเอกสารนี้หมายให้เป็นพื้นฐานสำหรับทำงาน ดังนั้น เราทั้งหมดจึงสามารถเคารพบูรณภาพของความรู้ที่แบ่งปันกัน สำนวนภาษาไทยของเอกสาร FPIC ได้ถูกอ่านออกเสียงและมีการเชิญชวนให้ข้อคิดเห็นอีกครั้งหนึ่งที่ไม่ใช่ชาวบ้านทุกคนมีส่วนในการอภิปรายในวันก่อน ด้วยข้อเสนอแนะอีกเพียงเล็กน้อยที่รวมไว้ในฉบับร่าง ที่ปล่อยไว้เพื่อเพิ่มข้อสะท้อนจนกว่าจะถึงเช้าวันรุ่งขึ้น เมื่อทุกคนลงนามแล้วในที่สุด (โปรดดู ภาคผนวก 4) จากนั้น มาเรีย เท็งโกได้แนะนำเป้าประสงค์ของการเดินสู่ต้นน้ำ ซึ่งรวมถึงการแวะดูไม้ใหญ่ต้นหนึ่งในไม่กี่ต้นที่ยังหลงเหลืออยู่หลังจากการสัมปทานทำไม้ และเป็นสถานที่เชิงสัญลักษณ์สำหรับชุมชน การเดินจะนำผู้เข้าร่วมการประชุมปฏิบัติการผ่านป่าคุ้มครองของชุมชนที่ห้ามทั้งการล่าสัตว์และการเกษตรแบบพักฟื้นที่ดิน

ในการร่วมกับวิธีวิทยาการเสวนา “ประชุมเดินปฏิบัติการ” ผู้เข้าร่วมถูกแบ่งออกเป็นกลุ่มๆ แต่ละกลุ่มยังรวมทั้งผู้เชี่ยวชาญท้องถิ่นหนึ่งหรือสองคนในฐานะมัคคุเทศก์ เป็นผู้ที่อาจให้ข้อสะท้อนในระหว่างการเดิน เมื่อแต่ละกลุ่มเดินถึงป่า มีประเด็นสำคัญบางอย่างของการประเมินการผสมเกสรที่จะต้องอภิปรายร่วมกัน แต่ละกลุ่มจะได้รับภาพโปสเตอร์ 2 ภาพ ภาพหนึ่งเป็นภาษาอังกฤษ อีกภาพหนึ่งเป็นภาษาไทย ที่มีข้อความสำคัญที่คัดสรรมาโดยเลือกจากส่วนของบทสรุปสำหรับผู้กำหนดนโยบายเกี่ยวกับ “คุณค่า” ทุกกลุ่มจะต้องประกอบด้วยทั้งชาวไทยท้องถิ่นและแขกผู้มาเยือนจากภายนอก เพื่อให้แน่ใจว่ามีโอกาสสูงสุดสำหรับการเรียนรู้และการอภิปรายระหว่างทั้งผู้ถือครองความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น นักวิทยาศาสตร์ และผู้ปฏิบัติ

เป้าประสงค์คือตอบคำถามต่อไปนี้: (1) ข้อความสำคัญเหล่านี้จะเชื่อมโยงกับข้อสนเทศที่ได้ยินจากหินลาดในได้อย่างไร (2) ข้อความสำคัญเหล่านี้จะเชื่อมโยงกับประสบการณ์ของท่านได้อย่างไร และ (3) จุดแข็ง จุดอ่อน และช่องว่างคืออะไรบ้าง

แต่ละกลุ่มจะต้องรายงานกลับในวาระที่เป็นการสะท้อนร่วมกันเมื่อกลับถึงหินลาดในแล้ว มาเรีย เท็งโก ชี้ว่าทุกข้อความใน SPM มากับช่วงของความมั่นใจและที่สะท้อนถึงความมั่นใจที่เกิดเป็นความคิดในเรื่อง ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น และมันถูกกำหนดอย่างไรในระบบความรู้แบบวิทยาศาสตร์ที่ควรเป็นจุดเน้นของแต่ละกลุ่ม

บทสรุปของการอภิปรายในสี่กลุ่มในช่วงการเดินสู่ต้นน้ำ

ชันโรง (Meliponini sp) เป็นพันธุ์ที่เล็กสุดของผึ้งสามสายพันธุ์ที่อาศัยอยู่ในป่ารอบหินลาดใน ภาพ: N. Crawhall

เกี่ยวกับป่าและภูมิทัศน์รอบหินลาดใน

การเดินผ่านทะลุพื้นที่อนุรักษ์ของชุมชน บรรดาต้นไม้และพืชที่เป็นประโยชน์ อาทิเช่น ชา กาแฟ และต้นไม้ผลปลูกกันในป่า ผึ้ง รวมทั้งชันโรงพบได้ภายในป่านี้และรังผึ้งถูกวางบริเวณนี้ เมื่อเราเดินผ่านป่าชุมชน ผู้เชี่ยวชาญท้องถิ่นได้ให้ดูพันธุ์พืชสมุนไพรและพืชกินได้หลายชนิดทั้งที่ปลูกและขึ้นเอง บรรดา “วัชพืช” ก็อธิบายว่ามีคุณค่าในฐานะที่เป็นพืชสมุนไพร เครื่องเทศ ที่ควบคุมศัตรูพืช แมลง และช่วยปรับปรุงแร่ธาตุอาหารในดิน ต้นไผ่และหวายใช้เป็นวัสดุ และขณะนี้พวกเขาปลูกไผ่ 9 ชนิด เราได้เห็นต้นไม้ผลปะปนกันทั่วป่า รวมถึงมะม่วง มะนาวใหญ่ มะนาวเล็ก ส้มโอ และพลับ ผลผลิตจากป่าที่ทำรายได้สำคัญที่สุดได้แก่ ชา น้ำผึ้ง ดอกไม้ และหมากขม ดอกชาได้รับการผสมเกสรโดยทั้งผึ้งหลวงและชันโรง แม้จะในเวลาแตกต่างกันในรอบปีก็ตาม มัคคุเทศก์คนหนึ่งอธิบายว่าความหลากหลายทำให้เขารู้สึกมั่นคง โดยที่รู้ว่าพวกเขามีไร่หมุนเวียน นาข้าว สวน การเก็บชา การเลี้ยงสัตว์ขนาดเล็ก และผลผลิตน้ำผึ้งทำให้เขามีความมั่นใจ

ปฏิบัติการในการจัดการผึ้งและน้ำผึ้ง

เมื่อเราเดินผ่านป่า เราได้เห็นรังผึ้งที่เป็นการปรับปรุงที่อยู่อาศัยสำหรับผึ้งต่างชนิดกัน โพรงไม้ของต้นไม้ใหญ่ใช้ดึงดูดผึ้ง ตามที่มีรูเล็กๆ หลายรู ซึ่งช่วยให้เป็นที่อยู่อาศัย รังผึ้งมักจะวางตามช่องบริเวณผนังชัน และสภาพที่คล้ายคลึงกันของป่าเพื่อความมุ่งหมายนี้ ควรเป็นที่ที่มีร่มบังและใกล้กับต้นไม้ใหญ่ ต้นไม้บางชนิดก็ดึงดูดผึ้งด้วย เพื่อที่จะดึงดูดผึ้งเมื่อเริ่มวางรังใหม่จะใช้ขี้ผึ้งวางภายในรัง ผึ้งไม่เลี้ยงด้วยน้ำตาลและผึ้งเลือกที่จะอาศัยอยู่ในรัง

พวกเขาเก็บรวบรวมน้ำผึ้งจากผึ้งมิ้ม (Apis mellifera) ผึ้งหลวง (Apis dorsata) และชันโรง (Meliponini sp.) ทั้งหมดนี้พบได้ในรังในป่า แต่ก็ยังมีในที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติด้วย ผึ้งหลวงตัวใหญ่กว่าและส่วนใหญ่จะพบรูในโพรงไม้เพื่อสร้างรัง ผึ้งหลวงอยู่ในรังจากเดือนธันวาคมถึงพฤษภาคม และมีการอพยพเป็นฤดูกาล น้ำผึ้งจะเก็บได้ในช่วงปลายเดือนเมษายน หรือเดือนพฤษภาคม มัคคุเทศก์คนหนึ่งให้ข้อมูลกับกลุ่มว่า ช่วงเวลาเก็บน้ำผึ้งมีความสำคัญที่จะให้แน่ใจว่าผึ้งจะกลับมาในปีถัดไป ตามที่เขากล่าว เมื่อดอกไม้เริ่มมีน้อย คือเวลาที่ควรเก็บรวบรวมน้ำผึ้ง อีกทั้ง แมลงนักล่าผึ้งเริ่มปรากฏในเดือนพฤษภาคม เมื่อเขาเก็บรวบรวมน้ำผึ้ง แรกสุดเขาจะขออนุญาตและค่อยๆ เป่าควันเข้าไปในรังเพื่อให้ผึ้งสงบลง เขาละรวงไว้ให้ผึ้งอาศัยอยู่ต่อได้

น้ำผึ้งอาจดูและรสชาติแตกต่างกันในรอบปี และแม้แต่ในฤดูเดียวกัน มีสีต่างกันจากเหลืองไปจนเกือบดำ มัคคุเทศก์คนหนึ่งอธิบายว่าเขารู้ว่าพืชชนิดใดที่ผึ้งใช้รวบรวมน้ำหวาน ดูจากสีและรสชาติ (ต.ย. ต้นลำไย (Dimocarpus longan) น้ำผึ้งจะใสมาก ยางพาราให้สีน้ำตาลแก่) เมื่อผึ้งแวะตอมพืชสมุนไพรบางชนิด น้ำผึ้งก็จะมีคุณสมบัติเป็นยาด้วยเช่นกัน ผึ้งบางชนิดมาก็ต่อเมื่อต้นข้าวออกดอกเท่านั้น เมื่อข้าวออกดอก น้ำผึ้งจะออกรสเปรี้ยวเล็กน้อยและมีสีขาว

ผู้เชี่ยวชาญคนหนึ่งได้อธิบายว่า เขาต้องการขยายการเลี้ยงผึ้งของเขา เพื่อทำเช่นนั้น ประการแรกเขาต้องให้แน่ใจว่าผึ้งมีที่อยู่อาศัยที่พอเพียง เขาจำเป็นต้องมองหาจุดที่มีร่มเงาและเย็นสำหรับรัง และเขาต้องการปลูกต้นไม้ดอกเพิ่มขึ้น อาทิเช่น ชมพู่ (Syzygium sp.) ที่ผึ้งและนกชมชอบ เขายังต้องการเพิ่มความหลากหลายและดูแลสภาพแวดล้อมที่ดีสำหรับผึ้ง

ทั้งยังมีคำอธิบายว่าผึ้งและการผสมเกสร ณ ที่นี้ในบ้านหินลาดในมีการเชื่อมโยงความรู้ท้องถิ่นเข้ากับนวัตกรรม ชุมชนมีการทดลองความคิดใหม่ๆ ทดลองกล่องรังผึ้งต่างๆ กัน และวัสดุต่างๆ กันเพื่อพัฒนาและปรับปรุงการปฏิบัติของตน

“อยู่กับผึ้ง” – การหนุนนำทางวัฒนธรรมของผึ้ง น้ำผึ้ง และการผสมเกสรในหินลาดใน

ในกลุ่มหนึ่ง มัคคุเทศก์ที่เป็นผู้นำท้องถิ่น อธิบายว่าความมุ่งหมายสำคัญของการเดินนี้สำหรับเขา คือเพื่อให้กลุ่มได้เข้าใจความสัมพันธ์ของชาวกะเหรี่ยงกับป่าและผึ้ง ผึ้งได้ใช้น้ำผึ้งเล่าเรื่องหมู่บ้าน เขาพาดพิงว่าคนไทยทั่วไปไม่เห็น (และไม่เข้าใจ) ความเชื่อมโยง – พวกเขาเพียงเห็นว่าเป็นระบบธรรมชาติ “ธรรมดา”

มีหลายเรื่องราว บทกวีและบทเพลงที่เชื่อมโยงชาวบ้านหินลาดใน ผึ้ง และป่า และนั่นเหมือนเป็นคลังความรู้และการปฏิบัติที่ดี ธา คือ บทกวี เรื่องราว และบทเพลงที่บอกเล่าโดยชาวกะเหรี่ยง ธา สะท้อนถึงความรู้มากมายที่ชาวกะเหรี่ยงมีเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมรอบตัว โดยเฉพาะ

โพรงผึ้งจัดวางตามยุทธศาสตร์รอบป่า ที่ชุมชนรู้ว่าผึ้งชอบอาศัย ภาพ: N. Crawhall

อย่างยิ่งเกี่ยวกับชนิดต่างๆ ของพืชและสัตว์ป่าและสัตว์เลี้ยง ธาหนึ่งกล่าวว่าเรามีความสัมพันธ์กับผึ้ง นี่หมายความว่าผึ้งดูแลคนและคนรายได้ส่วนหนึ่งจากน้ำผึ้งกลับมาลงทุนกลับคืนให้กับป่า – เป็นการแลกเปลี่ยนกัน มัคคุเทศก์ยังได้อธิบายต่อไปว่าผึ้งเป็นทั้งหมอและเป็นทั้งครูของเราอย่างไร ผึ้งในรังทำหน้าที่เป็นตัวอย่างของบทบาทสำหรับชีวิตพวกเขา

เรื่องนี้ยังแสดงอยู่ใน ธา เกี่ยวกับว่าชาวกะเหรี่ยงควรจะเดินเหมือนผึ้ง ไม่ใช่เหมือนตัวต่อ ธาบทนี้หมายความว่าผึ้งเป็นตัวอย่างของการที่เราจะมีชีวิตอยู่อย่างไร “เมื่อผึ้งบิน พวกมันบินด้วยกันได้ดีกว่า” และดูแลกันและกันและทั้งชุมชนของผึ้งในรัง พวกมันอยู่กันอย่างสมานฉันท์ และช่วยเพิ่มความหลากหลายทางชีวภาพในป่าด้วยการกระทำของตน – เหมือนที่เราควรกระทำ พวกมันเก็บรวบรวมน้ำหวานและเกสรจากดอกไม้หรือพืชนานาพรรณในป่า เหมือนที่เรากระทำ ผึ้งยังมองหลังมองหน้าด้วยเมื่อรวมฝูง – เรามนุษย์พึงมองอดีตเมื่อเราคิดเกี่ยวกับอนาคตด้วย ในทางตรงข้าม ตัวต่ออยู่โดดเดี่ยวและเข่นฆ่าผึ้ง

บทสรุปของการอภิปรายเกี่ยวกับข้อความสำคัญว่าด้วยคุณค่าในระหว่างการเดิน

กล่อง 4 ข้อความสำคัญว่าด้วยคุณค่าจากบทสรุปสำหรับผู้กำหนดนโยบายที่ได้อภิปรายกันระหว่างการเดินวาระที่ 1

- วิถีชีวิตบนพื้นฐานของการเลี้ยงผึ้งและการล่าหาน้ำผึ้งถือเป็นหลักสำหรับชุมชนชนบทหลายแห่ง และยังเป็นแหล่งที่ให้ประโยชน์ทางการศึกษาและบันเทิงหลายแบบทั้งในบริบทที่เป็นชนบทและเมือง (ดำเนินดีแล้ว)
- คุณภาพชีวิตที่ดีสำหรับหลายคนขึ้นอยู่กับบทบาทที่ดำเนินอยู่ของผู้ผสมเกสรในมรดกที่มีความสำคัญของโลกในฐานะสัญลักษณ์ของอัตลักษณ์ ในฐานะสุนทรียะที่สำคัญของภูมิทัศน์ ดอกไม้ นกค้างคาว และผีเสื้อ และในความสัมพันธ์ทางสังคมและการอภิบาลปฏิสัมพันธ์ของชนเผ่าพื้นเมืองและชุมชนท้องถิ่น (ดำเนินดีแล้ว)

มุมมองเกี่ยวกับข้อความสำคัญว่าด้วยคุณค่า

โดยทั่วไป กลุ่มต่างๆ ได้พบว่าส่วนใหญ่พวกเขาเห็นด้วยกับเนื้อหาของข้อความสำคัญที่นำเสนอในภาพโปสเตอร์ – แม้อย่างนั้น พวกเขาเกิดความคิดในการอภิปรายที่ระดมกันมากเกี่ยวกับวิถีทางเลือกของการแจกแจงและพูดคุยเกี่ยวกับคุณค่า ลำดับความสำคัญ และการสะท้อนเพิ่มเติมเกี่ยวกับคุณค่า

หลายกลุ่มได้พบว่าข้อความในการประเมินผลของ IPBES ที่นำเสนอในภาพโปสเตอร์ยังมิได้ยึดกุมอย่างเต็มที่ถึงความซับซ้อนของความสัมพันธ์ระหว่างชาวกะเหรี่ยง ผึ้ง และป่า หรือกับวัฒนธรรมของตนเองทั่วโลก มัคคุเทศก์ท้องถิ่นในกลุ่มหนึ่งตั้งคำถามความคิดของการเลี้ยงผึ้งและการล่าหาน้ำผึ้ง มันดูตื้นเขินและพื้นๆ และพรรณนาความคิดของกระบวนการแนวทางเดียว สำหรับเขา ในความเป็นจริงผึ้งดูแลพวกเขา (ตามที่บรรยายอยู่ใน ธา ที่กล่าวถึงข้างต้น) ยิ่งกว่านั้น “เวลาวางรังผึ้ง ท่านกำลังพูดกับธรรมชาติ ท่านกำลังเชื้อเชิญผึ้งให้มา ผึ้งก็สามารถตัดสินใจไม่มาได้ ในแบบนั้น ผึ้งกำลังท้าทายเรา”

มุมมองคล้ายคลึงกันนี้ได้แบ่งปันโดยผู้แทนจากกลุ่มชนเผ่าพื้นเมืองที่อื่น มีคำอธิบายว่าชาวมายาและชาวเมโสอเมริกันในทางประวัติศาสตร์มีความสัมพันธ์อย่างมากกับชันโรง สำหรับชาวโอกีกในประเทศเคนยา การเก็บหาน้ำผึ้งในป่าเป็นปฏิบัติการของบรรพบุรุษ การเลี้ยงผึ้นในกล่องเป็นการปฏิบัติเมื่อไม่นานมานี้และยังคงมิใช่เป็นเชิงพาณิชย์ มีความสัมพันธ์ระหว่างชาวบ้าน ต้นไม้ และป่า แต่มิได้แสดงออกถึงการผสมเกสร – “ความคิดของผู้ผสมเกสรเป็นเรื่องของนักวิทยาศาสตร์” ชาวโอกีกยังสะท้อนว่าคนจำนวนมากเป็นที่รับรู้ถึงบทบาทในการเพาะเมล็ดพันธุ์ แต่ไม่ใช่ในฐานะผู้ผสมเกสร นกอาจเป็นเสาโทเท็มของตระกูลและได้รับการคุ้มครอง นี่ยังสอดคล้องกับผู้ถือครองความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น จากประเทศนิวซีแลนด์ หลายคนรู้สึกว่าคงจะเป็นประโยชน์ที่จะเปลี่ยนถ้อยคำเสียใหม่เกี่ยวกับบทบาทของการเลี้ยงผึ้งและน้ำผึ้งสำหรับชุมชนท้องถิ่น เพื่อที่มันจะสามารถสะท้อนมุมมองของชนเผ่าพื้นเมืองได้

ศิวกร โอ่โดเชา และนิเวศ ศิริ เป็นผู้เชี่ยวชาญชาวกะเหรี่ยงสองคนด้านการผสมเกสรและผู้ผสมเกสรที่เป็นมัคคุเทศก์กลุ่มในการประชุมเดินปฏิบัติการในป่าหินลาดในและภูมิทัศน์ไร่หมุนเวียน ภาพ: N. Crawhall

ข้อเสนอแนะในการปรับถ้อยคำของข้อความสำคัญเกี่ยวกับบทบาทของผึ้งและน้ำผึ้งให้เป็นแนวเดียวกับ ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่นให้ดีขึ้นถูกแบ่งปันว่า:

> ผึ้งและน้ำผึ้งเป็นรากฐานของการมีตัวตนของมนุษย์สำหรับชาวชนบทจำนวนมากในวิถีทางต่างๆ ที่หนุนเสริมสุขภาวะทางจิตวิญญาณ วัฒนธรรม เศรษฐกิจ และกายภาพ นี่ขยายจากวิถีชีวิตบนพื้นฐานของการเลี้ยงผึ้งและการเก็บน้ำผึ้งสู่การอยู่ร่วมกันที่ได้รับประโยชน์ทั้งสองฝ่ายในระบบนิเวศชนบท และในฐานะเป็นตัวกำหนดทางวัฒนธรรมและแหล่งแรงบันดาลใจทางปรัชญา

การอภิปรายเรื่องคุณค่าที่หลากหลาย:
ในหลายกลุ่ม มีการอภิปรายเกี่ยวกับการขาดสิทธิและการยอมรับมีนัยอย่างไรสำหรับวิถีชีวิตและคุณค่าที่แตกต่างกันที่สัมพันธ์กับผู้ผสมเกสรและการผสมเกสร (รวมทั้งการเลี้ยงผึ้งและน้ำผึ้ง) ตัวอย่างเช่น ในกลุ่มหนึ่งผู้เชี่ยวชาญท้องถิ่นที่เป็นมัคคุเทศก์ได้อธิบายว่า "พวกเขาไม่มีความมั่นคงในการดำรงชีวิตอย่างที่ได้ทำมา และนี่ก็มีผลต่อการปฏิบัติเรื่องการเลี้ยงผึ้ง ความมั่นคงของการเลี้ยงผึ้งและการล่าหาน้ำผึ้งตกอยู่ในความเสี่ยงหากสิทธิของชาวบ้านไม่ได้รับการยอมรับ รวมทั้งการถือครองที่ดิน ไร่หมุนเวียนยังต้องขึ้นอยู่กับสิทธิในที่ดินด้วย" เขาชี้ว่าการเลี้ยงผึ้งมิได้เกิดขึ้นโดยลำพัง แต่กลับเป็นส่วนหนึ่งของภูมิทัศน์ที่ใหญ่กว่า เขากล่าวว่าเราจะพลาดส่วนหนึ่งของภาพไป หากเรามองเพียงการเลี้ยงผึ้งเท่านั้น ข้อความจึงควรเกี่ยวกับภูมิทัศน์และระบบการผลิตอาหารแบบบูรณาการ ที่มุมมองหลักในการเข้าใจคือแง่มุมที่หลากหลายที่วนเกษตรและระบบไร่หมุนเวียนจัดให้กับธรรมชาติและชาวบ้าน

กลุ่มส่วนใหญ่พูดคุยกันเกี่ยวกับความจำเป็นต้องเน้นประเภทต่างๆ ของคุณค่า – คุณค่าในเชิงวัตถุ เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และจิตวิญญาณ คุณค่าหลายอย่างได้มีการอภิปรายกันข้ามกลุ่ม ตามที่ทำให้ง่ายขึ้นในส่วนต่อๆ ไป ได้พบว่าข้อความสำคัญสองเรื่องที่พูดคุยกันมีส่วนเสริมกันและกัน – คุณค่าทางเศรษฐกิจและความสำคัญสำหรับวิถีชีวิตช่วยเสริมคุณค่าสำหรับคุณภาพชีวิต "รายได้ทางเศรษฐกิจที่ได้จากน้ำผึ้งมีความสำคัญ แต่มันเป็นโบนัสเพิ่มให้กับความสุขที่ได้จากการเลี้ยงผึ้ง เหล่านี้จับมือกันไป" นี่ยังเกี่ยวพันสำหรับเยาวชนด้วย ร้อยละเก้าสิบของเยาวชนจากหินลาดในยังคงอยู่ในหมู่บ้านและหลายคนก็เลี้ยงผึ้ง เป็นเรื่องง่ายสำหรับพวกเขาที่จะได้รับรายได้อย่างชอบธรรมจากน้ำผึ้งมากกว่าออกไปทำงานที่อื่น และพวกเขาชมชอบความอิสระที่จะทำแบบผ่อนคลาย ณ ที่นี้ และพึงพอใจในเครือญาติและการเอาใจใส่ในขณะที่อยู่กับครอบครัวและชุมชน ตามคำกล่าวของมัคคุเทศก์คนหนึ่ง ทุกวันนี้ น้ำผึ้งเป็นแหล่งรายได้หลัก เสริมด้วยผลผลิตอื่นๆ จากป่า อาทิเช่น ชาและหน่อไม้ ส่วนหนึ่งของรายได้จากผลผลิตนำเข้ากองทุนชุมชนที่จะใช้เพื่อความจำเป็นหรือความต้องการส่วนรวมที่เร่งด่วน และเพื่อพัฒนาและจัดการทรัพยากรของชุมชน รายได้อันเกิดจากการขายน้ำผึ้งมีความสำคัญต่อชุมชน แต่บทบาทของผึ้งในฐานะผู้ผสมเกสรก็ถูกมองว่ามีความสำคัญยิ่งด้วย และผึ้งยังถูกมองในฐานะที่เป็นส่วนสำคัญและมีบูรณาการในการจัดการระบบนิเวศทั้งหมดของป่าและพื้นที่ไร่หมุนเวียน รังผึ้งให้การผลิตที่ดีในไร่เหล่า และน้ำผึ้งก็เหนียวน้อยลง และมีรสชาติต่างออกไป มีผู้ชี้ว่าสุขภาวะของผึ้งก็คือสุขภาวะของชาวบ้านและที่ดิน สุดท้าย แต่ไม่ใช่ท้ายสุด น้ำผึ้งจัดให้มีสุขภาวะในฐานะที่เป็นส่วนสำคัญมากของการแพทย์พื้นบ้าน ทั้งภายในและในการรักษาแผล

ผึ้งในฐานะที่เป็นตัวชี้วัด
คุณค่าทางอ้อมคือว่าผึ้งเป็นตัวชี้วัดการเปลี่ยนแปลงและให้วิถีทางพูดจากับธรรมชาติ ตัวอย่างเช่น ผึ้งสามารถให้ข้อสนเทศเกี่ยวกับลมฟ้าอากาศ ถ้าผึ้งหลวงเลือกทำรังระดับต่ำในต้นไม้ จะมีพายุหลายครั้งในฤดูที่จะมาถึง ถ้ารังสูงก็จะไม่มีพายุ ผึ้งจับฝูงชี้ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงลมฟ้าอากาศและสภาพแวดล้อม – ผึ้งเกาะฝูงไปตามเส้นทางที่เข้าถึงอาหารได้ ผึ้งยังเป็นสัญลักษณ์ของวัฏจักรฤดูกาล โดยที่ผึ้งมาอยู่ในช่วงต่างกันเกิดขึ้นในฤดูกาลที่ต่างกัน และผึ้งยังเป็นส่วนหนึ่ง

การสะท้อนข้อความสำคัญเกี่ยวกับคุณค่าของผู้ผสมเกสร แบ่งปันประสบการณ์ของตน ขณะที่เรียนรู้เกี่ยวกับปรัชญาและการปฏิบัติของชาวกะเหรี่ยงในช่วงการเดิน ภาพ: M. Ferrari

ของวัฏจักรพืช จากประเทศพม่า มีการแบ่งปันว่าผู้อาวุโสในชุมชนทำนายลมฟ้าอากาศโดยใช้น้ำผึ้ง ถ้าน้ำผึ้งเหนียว ฝนจะมาเร็วๆ นี้ ถ้าไม่เหนียว ฝนจะมาช้า ยิ่งกว่านั้น จากชุมชนชาวมายา มีแผนผังแสดงการทำนายผลผลิตจากพืชต่างๆ บนพื้นฐานของการผลิตน้ำผึ้ง

คุณค่าทางวัฒนธรรมของผึ้ง

ชาวกะเหรี่ยงมีความเชื่อมโยงทางวัฒนธรรมที่แข็งขันกับผึ้งผ่านบทกวีและบทเพลง ซึ่งผ่านการกระทำของผึ้งเป็นอุปมาสำหรับพฤติกรรมและการอภิบาลของมนุษย์ ตามที่ได้ยกตัวอย่างมาแล้วข้างต้น ขี้ผึ้งยังมีบทบาททางวัฒนธรรมที่สำคัญที่ใช้ในพิธีกรรมและการสื่อสารกับจิตวิญญาณ ขี้ผึ้ง เนื้อไก่ และเหล้าเป็นการเสนอเครื่องเซ่นที่สำคัญที่สุด และขี้ผึ้งจะถูกจุดไฟในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์เมื่อมีคนตาย “เพื่อมีชีวิตอยู่รอด ท่านต้องมีสองอย่าง: ข้าวสำหรับกินและขี้ผึ้งสำหรับใช้สวดมนตร์และพิธีกรรม” ผู้หญิงก็ใช้ขี้ผึ้งลงเส้นด้ายฝ้ายเมื่อทอผ้า และนี่คือส่วนที่สำคัญมากของความรู้ตามประเพณีของสตรีชาวกะเหรี่ยง คนอื่นๆ ได้สะท้อนว่าผึ้งคือสัญลักษณ์ที่สำคัญของความสมานฉันท์ระหว่างคนกับธรรมชาติในหลายส่วนของโลก ผึ้งยังมีความสำคัญทางการศึกษาด้วยในการสื่อสารถึงความสำคัญของความหลากหลายทางชีวภาพ

ผึ้งยังมีการนำเสนอในบทเพลง สุภาษิตคำพังเพย และพิธีกรรม มีพิธีกรรมชื่อ แกว๊โพ แปลว่า “พิธีปู่ผึ้ง” ได้เล่าให้ฟังกันในกลุ่ม พิธีกรรมนี้จะประกอบขึ้นที่โคนต้นไม้แห้งตายเพื่อเรียกขวัญกลับมายังเจ้าของ เพราะเชื่อกันว่าต้นไม้แห้งตายเป็นสื่อระหว่างชีวิตและความตาย ต้นไม้แห้งยังเป็นสถานที่ที่ดีสำหรับแกว๊ ชันโรง (Apis cerana) อยู่อาศัย เพราะส่วนใหญ่ต้นไม้เหล่านี้มีรูโพรงให้ผึ้งอยู่อาศัย นั่นจึงเป็นเหตุผลที่พิธีกรรมที่จะประกอบกันที่โคนต้นไม้แห้งตายเรียกว่าแกว๊โพ หรือ “พิธีปู่ผึ้ง”

ผู้แทนจากส่วนต่างๆ ของโลกยังได้แบ่งปันว่าผึ้งและน้ำผึ้งมีบทบาทสำคัญทางวัฒนธรรมอย่างไร ผึ้งมีอยู่ในหลายบทเพลงของชาวโอกีก และมีคำอธิบายว่าชาวมายาและเมโสอเมริกันมีความสัมพันธ์เหนียวแน่นกับชันโรงที่ถูกมองว่าศักดิ์สิทธิ์

การอภิปรายในที่ประชุมว่าด้วยคุณค่า

ผู้แทนจากแต่ละกลุ่มเป็นผู้รายงานให้แก่ที่ประชุมเมื่อกลับมายังห้องประชุมของชุมชน ในการอภิปราย ชัดเจนว่าการผสมเกสรและการเลี้ยงผึ้งเป็นเป็นจุดเริ่มที่มีประโยชน์ในการอธิบายและสื่อสารว่าธรรมชาติและวัฒนธรรมมาถักทอร่วมกันและการการมีชีวิตอยู่ในป่าด้วยการแลกเปลี่ยน มีข้อคิดเห็นบางประการจากผู้อภิปรายบางคนตอกย้ำว่าความมั่นคงของการเลี้ยงผึ้งในทางปฏิบัติและการผสมเกสรที่ผึ้งกระทำตกอยู่ภายใต้ความเสี่ยง เหตุเพราะขาดสิทธิ เป็นอะไรบางอย่างที่สมควรยกชูให้ดีขึ้นในการประเมินการผสมเกสร มีข้อสังเกตว่า

ผู้นำบ้านหินลาดในชัยประเสริฐ โภคา สะท้อนเกี่ยวกับคุณค่าของผู้ผสมเกสรใต้ต้นไม้ใหญ่ที่ต้นน้ำ ภาพ: J. Bumroongchai

ความสัมพันธ์กับผึ้งยังได้หนุนเสริมความสัมพันธ์ระหว่างชาวบ้านและหล่อเลี้ยงความสมานฉันท์ทางสังคม มุมมองอื่นๆ ที่มีการพูดคุยกันรวมถึงความคิดที่ว่าการหนุนเสริมและนวัตกรรมโดย IPLCs จำเป็นต้องได้รับการยอมรับและสื่อสารด้วย และความสำคัญของการหนุนเสริมเครือข่ายผู้เลี้ยงผึ้ง

ในช่วงท้ายการประชุม ผู้อาวุโสได้ขับบทเพลงเกี่ยวกับผึ้ง เนื้อเพลงมีว่า หากจะสร้างสรรค์พลังพิเศษ ท่านจะต้องทำอย่างผึ้ง ท่านจะต้องเอาใจใส่กลุ่มของท่าน สิ่งนี้สร้างพลัง ท่านจะต้องทำเหมือนอย่างผึ้ง

วาระที่ 3 แนะนำเครือข่ายของศูนย์เกียรติยศว่าด้วยความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น

หลังอาหารเย็น กลุ่มแขกผู้มาเยือนได้รวมตัวกันกับเจ้าบ้านชาวกะเหรี่ยงรอบกองไฟเพื่อสะท้อนข้อสนเทศและแบ่งปันกัน ประเด็นสุดท้ายคือแนะนำเครือข่ายของศูนย์เกียรติยศว่าด้วย ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น และที่หยั่งรากอยู่ในวัฒนธรรมและอัตลักษณ์ของชนเผ่าพื้นเมือง ที่เชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับการต่อสู้อันยาวนานเพื่อการยอมรับความเป็นชนเผ่าพื้นเมือง เครือข่ายนี้ประกอบด้วยองค์กรต่างๆ ที่ดำเนินแผนงานการทำงานเกี่ยวกับ ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ในภูมิภาคต่างๆ ของโลก และเริ่มดำเนินงานในกรุงกัวลาลัมเปอร์ ในปี 2559 ร่วมไปกับการประชุมใหญ่ ครั้งที่ 4 ของ IPBES ศูนย์แต่ละแห่งมีกิจกรรมที่โดดเด่นและความเข้มแข็งของตนเอง แต่แต่ละแห่งได้โอบอุ้มเครือข่ายร่วมกันอย่างเต็มที่เพื่อสร้างสรรค์กรอบงานระหว่างประเทศที่เข้มแข็งมากขึ้นสำหรับการส่งเสริม ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ในเวทีนโยบายและเวทีความรู้ในระดับต่างๆ ขณะที่ยอมรับความเชื่อมโยงระหว่างกันของความหลากหลายทางชีวภาพและความหลากหลายทางวัฒนธรรม เครือข่ายนี้เป็นกลไกเชิงสถาบันสำหรับการระบุบอกและการร่วมงานของผู้ถือครองและผู้เชี่ยวชาญความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ในภูมิภาคตามภูมิศาสตร์หรือแบ่งตามประเด็นของความเชี่ยวชาญ สร้างผู้ประสานงานเพื่อความร่วมมือในการทำงานซึ่งกันและกัน และร่วมกับรัฐบาล นักวิทยาศาสตร์ นักวิจัย และผู้เชี่ยวชาญด้านนโยบาย

โจจี คาริโน และประเสริฐ ตระการศุภกร คือสองคนในผู้ร่วมก่อตั้งเครือข่ายได้แนะนำวาระ แล้วส่งต่อการอภิปรายให้ผู้อาวุโสของชุมชนหินลาดในและชาวกะเหรี่ยงที่อยู่ในที่นั้น ดิลก ตระกูลรุ่งอำไพ ปรีชา ศิริ และจอนิ โอ่โดเชา ผู้อาวุโสของหินลาดในเป็นผู้เปิดวาระโดยกล่าวถึงสถานการณ์ของชาวกะเหรี่ยง และเส้นทางที่พวกเขามองไปสู่อนาคต ที่การศึกษาของเยาวชน และการผนวกเข้าสู่หลักสูตรของโรงเรียนเป็นหนึ่งในยุทธศาสตร์หลักเพื่อการเปลี่ยนแปลง เยาวชนกะเหรี่ยง ศิวกร โอ่โดเชา กล่าวว่า ส่วนใหญ่เขาเรียนรู้ทุกสิ่งทุกอย่างที่เขารู้มาจากผู้อาวุโส เขาเน้นว่ามีความรู้มากมายเกี่ยวกับธรรมชาติอยู่ในชุมชน และในฐานะที่เป็นชาวกะเหรี่ยง พวกเขาชอบที่จะจัดการความรู้อย่างอิสระด้วยตนเอง “แต่ เรายังต้องการที่จะไปด้วยกันวิทยาศาสตร์กับความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองเป็นเหมือนสองขา เราต้องการทั้งสองขาที่จะช่วยให้สามารถเดินได้ดี”

โจจี คาริโน ได้ชี้ว่า กรอบความคิดของ IPBES ยอมรับความรู้แบบวิทยาศาสตร์และ ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ว่าเป็นระบบความรู้ที่โดดเด่นที่ยืนได้อย่างเท่าเทียมกัน โชคไม่ดี ที่ความหลากหลายทางวัฒนธรรมไม่ได้รับความเข้าใจและไม่ได้รับความเคารพอยู่เสมอมา การยัดเยียดศาสนาและการพัฒนาได้นำสู่การปฏิเสธความหลากหลายและนำสู่ภาวะความเป็นชายขอบและการกีดกันชนเผ่าพื้นเมืองออก เป็นเพราะประวัติศาสตร์แบบนี้ ชนเผ่าพื้นเมืองในหลายประเทศจึงได้เริ่มขบวนการเพื่อสนับสนุนสิทธิของชนเผ่าพื้นเมือง การเกิดขึ้นไม่นานมานี้ของเครือข่ายแห่งศูนย์เกียรติยศว่าด้วย ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น จึงเป็นเหมือนแบบฝึกหัดของสิทธิทางวัฒนธรรมชนเผ่าพื้นเมืองและเพื่อเสริมพลังให้แก่พื้นที่ระหว่างวัฒนธรรมและการเสวนาระหว่างระบบความรู้แบบต่างๆ เธอได้ร้อยเรียงว่าขบวนการของชนเผ่าพื้นเมืองเพื่อการกำหนดตนเองเกิดขึ้นอย่างไร ในประเทศฟิลิปปินส์ ขบวนการเหล่านี้ได้เริ่มจากปฏิกิริยาต่อการก่อสร้างเขื่อนในช่วงปี 2513 กว่า นี่เป็นจุดเริ่มต้นสำหรับกระบวนการที่นำมาสู่ปฏิญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิของชนเผ่าพื้นเมือง ในปี 2550 หลังจากที่ต่อสู้มาร่วม 20 ปี จึงกลายเป็นก้าวย่างเดินหน้าที่สำคัญในการรับรองวัฒนธรรม ความรู้ และสิทธิของชนเผ่าพื้นเมือง

ชนเผ่าพื้นเมืองยังได้เข้าร่วมใน CBD และใน IPBES ที่ได้เริ่มจัดการตนเองเป็นเครือข่ายแห่งศูนย์เกียรติยศว่าด้วย ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ในฐานะที่เป็นเส้นทางที่ยังคงเดินบนเส้นทางนี้ต่อเนื่องไป ดังเช่นวันนี้ มีสมาชิกเครือข่ายสิบสามคนที่อยู่ในภูมิภาคต่างๆ กัน เครือข่ายมีลำดับความสำคัญเชิงยุทธศาสตร์หลักสี่ประการเพื่อ

การอภิปรายภาคค่ำรอบกองไฟด้วยเรื่องเล่าเกี่ยวกับวัฒนธรรมและอัตลักษณ์ชนเผ่าพื้นเมืองในภาคเหนือของไทยและส่วนอื่นของโลก จากซ้าย: โจจี คาริโน ศูนย์เกียรติยศว่าด้วย ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ประเสริฐ ตระการศุภกร PASD และผู้อาวุโสกะเหรี่ยงจอนิ โอ่โดเชา ภาพ: N. Crawhall

ปฏิบัติการ: (1) เข้าร่วมใน IPBES และแสดงให้เห็นความเชื่อมโยงของความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ในระดับโลก (2) สร้างความมั่นใจในการถ่ายทอด ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ในชุมชน (3) ส่งเสริมงานวิจัยแบบมีส่วนร่วมบนฐานชุมชนที่ชี้นำโดยความต้องการของตนเอง และโดยผ่านวิถีทางความรู้ของตนเอง และ (4) สนับสนุนการแลกเปลี่ยนระหว่างชุมชนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันและเปิดพื้นที่ระหว่างวัฒนธรรม

โจจี คาริโน ได้ชี้ว่าสถาบันทางวัฒนธรรมเป็นสถาบันที่เสนอภาพสะท้อนอยู่ในตัวเอง และนั่นทำให้สถาบันเหล่านี้เสนอโอกาสในการสะท้อนวิถีทางส่งเสริมและคุ้มครองความรู้ร่วม เธอกล่าวว่าเครือข่ายแห่งศูนย์เกียรติยศว่าด้วย ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ร่วมมือกับ เวทีชนเผ่าพื้นเมืองระหว่างประเทศว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ (IIFB) อันเป็นองค์ประชุมสำหรับชนเผ่าพื้นเมืองที่มารวมตัวกันในช่วงการประชุม CBD ระดับโลก และกับเวทีชนเผ่าพื้นเมืองระหว่างประเทศว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพและบริการระบบนิเวศ (IIFBES) อันเป็นองค์ประชุมของ IPLCs ในช่วงวาระของ IPBES โดยที่ส่วนใหญ่ของความหลากหลายทางชีวภาพที่เหลืออยู่ตั้งอยู่ในเขตแดนของ IPLCs เธอจึงเน้นว่าชุมชนชนเผ่าพื้นเมืองทุกแห่งคือศูนย์เกียรติยศว่าด้วย ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ในตัวเอง ทำให้เกิดและอุปถัมภ์ความสัมพันธ์ระหว่างกันระหว่างความหลากหลายทางชีวภาพและความหลากหลายทางวัฒนธรรม

ผู้ร่วมฟังรู้สึกได้รับแรงบันดาลใจอย่างมากที่จะได้เห็นเป็นครั้งแรกที่ชนเผ่าพื้นเมืองต่อสู้เพื่อประเด็นเดียวกันในหลายๆ ที่ และนำเสนอประสบการณ์ของตนเอง อาทิเช่น จากชาวเมารี ที่ทำงานกับโรงเรียนในท้องถิ่น พยายามนำความรู้แบบวิทยาศาสตร์มาร่วมกับภูมิปัญญาพื้นบ้านของท้องถิ่น เพื่อให้เด็กๆ มีเครื่องมือที่จะเติบโตอย่างเข้มแข็งและชาญฉลาด อันเป็นส่วนหนึ่งของการต่อสู้ของชาวเมารีเพื่อกระบวนการฟื้นฟูความเข้มแข็ง “ถ้าเราเยียวยาแผ่นดิน เราก็เยียวยาผู้คน”

วันที่ 3: ประชุมเดินปฏิบัติการสู่พื้นที่ไร่เหล่า

เมื่อกลุ่มมารวมตัวกันในเวลาเช้า ได้มีการแบ่งปันความคิดกันในวันก่อนหน้า การอภิปรายได้นำมาสู่ความเข้าใจที่ลึกยิ่งขึ้นถึงชั้นต่างๆ ของข้อสนเทศในการประเมินผลของ IPBES และความสัมพันธ์ระหว่างข้อความหลักๆ ใน SPM และความร่ำรวยของความรู้ที่รองรับอยู่ อีกสายหนึ่งในการปรึกษาหารือคือเรื่องกระบวนการพินิจพิเคราะห์และรับรอง SPM โดยผ่านการเจรจาต่อรองกับรัฐบาล ที่สัมพันธ์กับหลักฐานที่รวบรวมได้ในเอกสารการประเมินผลฉบับเต็ม ความสำคัญของการเชิญชวนการมีส่วนร่วมของผู้ถือครองความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ในการสนทนาก่อนหน้านี้ ในการกำหนดข้อความหลักๆ ให้กลายเป็นความเข้าใจอย่างลึกซึ้งจากการรวมตัวในภาคเช้า ก่อนที่จะออกไปยังไร่เหล่า และดำเนินการเสวนาต่อเนื่องเกี่ยวกับข้อความสำคัญใหม่ๆ

จากนั้น ส่วนที่เหลือของวันจึงเป็นการประชุมเดินปฏิบัติการในพื้นที่ไร่เหล่าของระบบไร่หมุนเวียนในหินลาดใน

วาระที่ 1: การประชุมก่อนออกเดิน สะท้อนผลลัพธ์ของวันที่ 2

โร ฮิลล์ ในฐานะที่เป็นผู้เขียนนำคนหนึ่งของการประเมินการผสมเกสร ได้สังเกตว่ามีเพียงสองเรื่องของข้อความสำคัญจากการประเมินผู้ผสมเกสรที่ได้มีการนำเสนอเพื่อพูดคุยกัน แต่คิดว่านี่เป็นแนวทางที่ดี เนื่องจากรายงานประเมินการผสมเกสรของ IPBES เล่มหนามาก เธอตั้งข้อสังเกตว่ามีข้อความใน SPM ที่ครอบคลุมข้อกังวลและช่องว่างบางประการที่ได้รับการหยิบยกขึ้นในการอภิปรายเมื่อวานนี้ นอกจากนี้ หลายส่วนเหล่านี้เป็นตัวแทนที่ดีอยู่ในบทที่ 5 ของรายงานฉบับเต็ม ซึ่งกล่าวถึงความหลากหลายทางชีววัฒนธรรม SPM ได้ถูกพินิจพิเคราะห์บรรทัดต่อบรรทัดโดยรัฐบาล และจากนั้น ต่อจากการตอบสนองจากบรรดาผู้เขียน ในที่สุดก็ได้รับการยอมรับ ข้อความสำคัญๆ จะต้องสะท้อนภาพของหลักฐานที่รวบรวมได้อยู่ในรายงานฉบับเต็ม แต่ก็ยังต้องให้รัฐบาลเห็นชอบในSPM การประเมินผลรับรู้ว่าผู้ผสมเกสรคือแหล่งของผลประโยชน์ที่หลากหลายแก่ทุกคน ตามที่ได้ชี้ให้เห็นในการอภิปรายเมื่อวานนี้

มีการหยิบยกว่าไม่ใช่ทุกคนที่พึงพอใจกับข้อความที่ถูกวางกรอบไว้อย่างไรในการประเมินการผสมเกสร – การสกัดข้อมูลขนาดใหญ่ให้เป็นข้อความหลักๆ เป็นความท้าทายอย่างยิ่ง มีความจำเป็นต้องให้แน่ใจว่าข้อความต่างๆ ถูกเรียบเรียงในวิถีทางที่มีส่วนของ ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น บางคนคิดว่าลักษณะการแลกเปลี่ยนของชาวกะเหรี่ยงและวิธีการมองโลกของพวกเขายังมิได้สะท้อนดีนักในข้อความต่างๆ ที่เผยแพร่ออกไป นอกจากนี้ ยังมีปัญหาที่รู้สึกกันในการวางกรอบ ที่ว่าไม่ควรเป็นเรื่อง “การเลี้ยง” หรือ “การลา” แต่น่าจะเป็นเรื่องของคนที่อยู่กับผู้ผสมเกสร เน้นเรื่องการแลกเปลี่ยน จากนั้น

เดินผ่านป่าและสวนในป่าไปยังไร่เหล่า ภาพ: J. Bumroongchai

จึงมีข้อเสนอแนะว่าข้อความบางส่วนน่าจะเขียนขึ้นใหม่ เพื่อให้ยึดกุมความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ได้ดีขึ้น

โร ฮิลล์ ได้อ่านอีกข้อความหนึ่งที่สำคัญ ว่าด้วยประโยชน์ที่ไม่ใช่ทางเศรษฐกิจนอกเหนือเรื่องการจัดหาอาหารเพียงลำพัง แน่นอน รวมถึงศิลปะ ดนตรี ศาสนา วรรณกรรม และแรงบันดาลใจ เพื่อเน้นว่ายังมีข้อความสำคัญๆ อยู่ในการประเมินการผสมเกสร ที่ช่วยเสริมเรื่องราวเหล่านั้นที่ได้อภิปรายกันในวันก่อน เธอยังได้รับรู้ว่า IPLCs ควรจะได้รับการเชิญชวนให้มาร่วมเป็นส่วนหนึ่งของการสนทนาก่อนหน้านี้ และที่ว่ามีความสำคัญที่จะต้องเข้าใจว่าข้อความสำคัญๆ ตามที่ได้กำหนดขึ้นช่วงแรกโดยบรรดาผู้เขียนได้ถูกต่อเติมอย่างมากโดยรัฐบาล

ข้อเท็จจริงที่ว่าในช่วงการสนทนา ผู้ถือครองความรู้หลายคนเห็นชอบกับของข้อความต่างๆ ทั้งรับรู้ด้วยในการพิจารณา ผู้เข้าร่วมคนหนึ่งชี้ว่าบางทีเราไม่ควรมุ่งเจาะจงกับข้อเสนอให้เขียนข้อความขึ้นใหม่ แต่ทว่าในข้อเสนอแนะใดที่สามารถนำเสนอได้สำหรับแผนงานการทำงานต่อไปของ IPBES และการประเมินผลอื่นๆ ที่อาจตามมา จุดเน้นควรเป็น “เกิดอะไรขึ้นขณะนี้” เป็นสิ่งสำคัญสำหรับ ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ที่จะมีส่วนพัฒนากระบวนการต่อไป ตัวอย่างเช่น เพื่อให้สามารถให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการกำหนดคำถามและหัวข้อสำหรับการประเมินผลในอนาคตว่าถูกวางกรอบอย่างไร กับทั้งกิจกรรมหลังการประเมินผล ความสำคัญที่ผู้ถือครองความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น จะสามารถทำถ้อยแถลงได้อย่างไรเกี่ยวกับกระบวนการของ IPBES และให้ข้อเสนอแนะว่าจะเน้นการปรับปรุงการเข้าร่วมของ ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ได้อย่างไร การเสวนานี้สามารถที่จะเป็นโอกาสสำหรับให้ข้อเสนอแนะ

ผู้เข้าร่วมอีกคนหนึ่งให้ข้อสังเกตว่าจากการสนทนาเมื่อวานนี้ เห็นได้ชัดว่าวิถีทางที่ชาวกะเหรี่ยงมองตนเองโดยสัมพันธ์กับผู้ผสมเกสรแตกต่างอย่างมากจากที่แสดงอยู่ในภาพโปสเตอร์ ถ้าผู้แทนรัฐบาลเปลี่ยนถ้อยคำในข้อความสำคัญในช่วงสุดท้ายก่อนการรับรอง นั่นทำให้รู้สึกกันว่าจำเป็นต้องมีข้อคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการและมันอาจจะอยู่เบื้องหลังการเข้าร่วมและการทำงานอย่างหนักของผู้คนที่มีส่วนในการประเมินผล มีข้อเสนอว่ากระบวนการตัดสินใจควรจะได้รับการอธิบายให้ดีขึ้นและจากนั้นจึงได้ส่งอิทธิพลเพื่อให้เกิดการหนุนเสริม

สมาชิกคนหนึ่งของคณะทำงาน ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่นของ IPBES ให้ข้อสังเกตว่าการประเมินการผสมเกสรเป็นช่องทางเร่งด่วน และยังเป็นการประเมินผลตามประเด็นครั้งแรกที่ดำเนินการโดย IPBES และการนำร่องขั้นตอนสำหรับการผนวกรวม ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น การสะท้อนกลับที่ได้ให้ไว้ในการเสวนานี้มีคุณค่าอย่างที่สุด และจะไม่ถูกละเลยในการทำงานต่อไปของ IPBES ผู้คนยังได้รับการสนับสนุนให้เสนอข้อคิดเห็นที่สำคัญต่อร่างการประเมินผลที่จะมาถึง อาทิเช่น การประเมินผลระดับโลกและการประเมินผลว่าด้วยคุณค่า มีคำอธิบายว่าใครๆ ก็สามารถให้ข้อคิดเห็นต่อถ้อยคำและผู้เขียนประเมินผลจะต้องตอบสนองและจัดพิมพ์คำตอบสนองเหล่านั้นขึ้นออนไลน์ ถ้ามีข้อมูลและข้อคิดเห็นจากชนเผ่าพื้นเมืองว่าการวางกรอบทั้งหมดไม่ถูกต้อง – นั่นจะเป็นประโยชน์ยิ่ง ผู้เข้าร่วมคนหนึ่งให้ข้อคิดเห็นว่าการประเมินผลของ IPBES มิได้มุ่งหมายให้เป็นคำสั่ง-ทางนโยบาย แต่ควรเกี่ยวโยงกับนโยบาย เราต้องการสนับสนุนรัฐบาลในการเรียนรู้และการเข้าใจ และสร้างการเสวนาและนำรัฐบาลกับชุมชนเข้าร่วมเพื่อสร้างความสนใจและเอื้อให้เกิดการอภิปรายและให้ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจเชิงนโยบาย ทุกคนควรกลับบ้านและทำเช่นนั้น

มีการนำเสนอว่าหากท่านไม่ลงลึกในการปฏิบัติระดับชาติและระดับท้องถิ่น ท่านก็จะพลาดที่จะกล่าวถึงผลกระทบต่อความหลากหลายทางชีวภาพและต่อคน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องให้แน่ใจว่า IPLCs และ ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ของพวกเขาได้รับการผนวกเข้าไว้ในทุกกระบวนการ เป็นที่น่าผิดหวังว่ามีชนเผ่าพื้นเมืองเพียงน้อยนิดที่ได้เข้าร่วมกับ IPBES จนถึงวันนี้ แต่ชนเผ่าพื้นเมืองคือผู้ตัดสินใจและผู้กำหนดนโยบายในเขตแดนของตนเอง – ใครที่จะสร้างเสริมและมีส่วนร่วมกับ IPBES ได้ดีกว่าชนเผ่าพื้นเมืองที่เป็นผู้จัดการพื้นที่อันกว้างขวางของความหลากหลายทางชีวภาพอยู่ในปัจจุบัน

แขกผู้มาเยือนผู้เป็นชนเผ่าพื้นเมืองคนหนึ่งกล่าวว่า ชาวบ้านหินลาดในอยู่ในฐานะที่เหมาะสมในการแสดงให้เห็นว่าพวกเขาได้ทำเรื่องความหลากหลายทางชีวภาพมาอย่างไรเพื่อฟื้นฟูระบบนิเวศป่า ระบบนิเวศนี้ได้แสดงให้พวกเขาเห็นว่าจะฟื้นฟูชีวิตและความหลากหลายของเขาได้อย่างไร การฟื้นฟูป่า คือการฟื้นฟูชาวบ้าน เกี่ยวกับข้อกังวลเรื่องจะผนวก IPLCs เข้ากับ IPBES อย่างเต็มที่ได้อย่างไร – ผู้อาวุโสชาวกะเหรี่ยงที่ร่วมกับเราได้มีส่วนแล้วอย่างมากในการแบ่งปันความรู้ – แต่ก็มีข้อคุกคามทั้งภายในและภายนอกในการแบ่งปันความรู้นี้ – ดังนั้น เราจะต้องมีความระมัดระวัง คือระมัดระวังเกี่ยวกับเขตแดนของเรา เราจะทำอย่างไรเกี่ยวกับการรวบรวมและจัดทำเอกสารเรื่อง ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น นี่จะต้องทำในวิถีทางที่ถูกต้องผ่านสถาบันของชุมชน ที่หินลาดในนี้ ชาวกะเหรี่ยงได้แสดงให้เห็นแล้วว่าความรู้สามารถแบ่งปันกันได้

วาระที่ 2: การเดิน – ความรู้ การปฏิบัติและจิตวิญญาณของไร่หมุนเวียนสำหรับความหลากหลายทางชีวภาพ ผู้ผสมเกสรและความมั่นคงทางอาหาร

ช่วงเวลาที่เหลือของวันก็อยู่ในระบบไร่เหล่า ซึ่งเป็นใจกลางของความรู้การปฏิบัติและวิถีชีวิตตามประเพณีของชาวกะเหรี่ยง กระบวนการทำไร่มีพิธีกรรมหลายอย่างในขั้นตอนต่างๆ อาทิเช่น การเลือกพื้นที่ไร่ การปลูกและเก็บเกี่ยว พื้นที่ไร่เหล่ายังมีประโยชน์สำหรับสัตว์อีกด้วย เพราะมีอาหารมากมายสำหรับสัตว์และเป็นสถานที่ที่เหมาะจะซ่อนตัวและอาศัย บางสิ่งบางอย่างที่เป็นของใหม่ในไม่กี่ปีที่ผ่านมาคือว่ามีการวางรังผึ้งไว้ในไร่เหล่า ไม่ใช่เพียงในป่าเหมือนที่เคยทำมาก่อน เช่นเดียวกับวันก่อน การเดินผ่านพื้นที่มีผู้อาวุโสจากชุมชนหินลาดในเป็นมัคคุเทศก์ ความประทับใจจากการเดินช่วยสร้างแรงบันดาลในการพูดคุยในกลุ่มที่ผสมผสานกันโดยนั่งกันรอบภาพโปสเตอร์ทั้งภาษาอังกฤษและภาษาไทย โดยนำเสนอข้อความสำคัญๆ เป็นชุดๆ จากการประเมินการผสมเกสร ชุดแรกเกี่ยวกับสถานภาพและแนวโน้มของผู้ผสมเกสรและการผสมเกสร ชุดที่สองเกี่ยวกับปัจจัยผลักดันการเปลี่ยนแปลง ความเสี่ยงและโอกาส และการตอบสนอง

ทั้งกลุ่มได้เดินผ่านตัวหมู่บ้านขึ้นเขาเพื่อไปยังไร่หมุนเวียน ทั้งสี่กลุ่มแยกย้ายกันไปตามผู้เชี่ยวชาญท้องถิ่นและมัคคุเทศก์ของตนไปยังจุดที่พวกเขารู้จักอย่างดี แต่ละกลุ่มได้เห็นไร่เหล่าปีและหรือปีที่สอง และบางกลุ่มยังได้เห็นไร่เหล่าช่วงระยะอื่นๆ อยู่ใกล้ๆ กลุ่มเหล่านี้ได้พักและนั่งในร่มเงาของกระต๊อบไม้ไผ่ในไร่ในช่วงการเก็บเกี่ยว ชาวคณะกินมื้อกลางวันด้วยกันบริเวณแนวกันไฟ ข้างกระท่อมที่พักที่สร้างสำหรับพวกที่มาเฝ้าระวังและควบคุมไฟในช่วงฤดูร้อน พวกเขาส่วนใหญ่เป็นคนหนุ่มและใช้กระท่อมเป็นที่พักในเวลากลางคืน เพราะพวก

ประชุมเดินปฏิบัติการในไร่เหล่าปีแรก ฉี่ย หลังปีเพาะปลูก คึ โดยปรกติมีกระท่อมไม้ไผ่ไว้พักจากงาน ภาพ: D. Crimella

ในกระท่อมไม้ไผ่ ผู้เข้าร่วมได้แบ่งปันการสะท้อนเรื่องความเสี่ยงและการตอบสนองสำหรับผู้ผสมเกสร ภาพ: D. Crimella

กล่อง 5 เกี่ยวกับไร่หมุนเวียนที่ปฏิบัติในหินลาดใน

เมื่อเตรียมไร่ผืนใหม่ ไม้ท่อนและไม้ไผ่จะถูกเก็บไป และจากนั้นจึงกำจัดวัชพืชและทิ้งไว้ให้แห้งประมาณหนึ่งสัปดาห์ แปลงนั้นจึงเผาไร่อย่างมากประมาณ 30 นาที ฤดูเผาไร่เกิดขึ้นก่อนมรสุม วงจรพักฟื้นเต็มรูปแบบมีช่วงเวลา 7 – 10 ปี พืชต่างๆ ที่ไร่แปลงหนึ่งใช้ปลูกเพียงหนึ่งปีเท่านั้นจากการที่ดินต้องสูญเสียแรธาตุอาหารให้แก่พืช อย่างไรก็ตามพืชหลายชนิดและพืชป่ามีการเก็บหาได้ในช่วงของการพักฟื้นที่ดินปีแรก การเติบโตขึ้นใหม่ของต้นไม้และพืชพรรณจากการเผาไร่เกิดขึ้นเร็วอย่างเห็นได้ชัด ตอไม้ที่ถูกเผาในไร่ก็ยังมีชีวิตอยู่ หัวหน้าหมู่บ้านเป็นผู้คาดการณ์ว่าแปลงใดควรให้ครอบครัวใดตามสภาพพื้นที่ที่มีอยู่และตามความต้องการ วิธีนี้ ระบบการเพาะปลูกจึงมีการจัดการอย่างเท่าเทียมกันและมีการแลกเปลี่ยนกันได้ในชุมชน พืชอาหารทั้งหมดที่ผลิตได้จากแปลงก็บริโภคกันในชุมชนและไม่ขาย ทุกวันนี้ มีแหล่งรายได้อื่นๆ จากชา น้ำผึ้ง และผลผลิตอื่นๆ จากวนเกษตร การปลูกพืชอาหารชนิดอื่นๆ ก็ทำในไร่เช่นกัน อาทิเช่น แตงกวา มะเขือยาว และพืชเครื่องเทศต่างๆ รวมแล้วมีพืชมากกว่า 30 ชนิดที่ปลูกในแหล่งไร่หมุนเวียนแต่ละปี และเมล็ดพันธุ์ต่างๆ จะถูกเก็บรวบรวมไว้ปลูกในปีถัดไป ผู้หญิงเป็นผู้ปลูกและเก็บเมล็ดพันธุ์ส่วนใหญ่ หลังเก็บเกี่ยวข้าวปีแรก พืชป่าเริ่มโตขึ้นเมื่อวงจรไร่เหล่าเริ่มต้น ในไร่เหล่าปีแรก พืชลงหัว เช่น เผือก มัน ก็เก็บหาได้ ในไร่เหล่าปีที่ 3 - 4 สามารถเก็บข่าจากไร่เหล่าได้ ร่วมไปกับพืชอื่นอีกหลายชนิด ผึ้งมีความจำเป็นในฐานะผู้ผสมเกสรสำหรับพืชทั้งหมดที่ปลูกในแหล่งไร่หมุนเวียน ยกเว้นตะไคร้และพวกพืชลงหัว

มีที่อยู่อาศัยของสัตว์หลายชนิดในช่วงระยะต่างๆ ของไร่เหล่า หนู นก กระรอกกระแต หมูป่า เสือขนาดเล็ก ที่อยู่อาศัยเหล่านั้นในไร่เหล่าใหม่ ประมาณ 3 -5 ปี สมัยก่อน เป็นเรื่องปรกติที่ได้เห็นสัตว์ใหญ่ด้วย อาทิเช่น กวาง และควายป่า ทุกวันนี้ สัตว์ใหญ่ที่สุดคือหมูป่า เมื่อสามปีก่อน มีคนเห็นเสือขนาดใหญ่ แต่ก็ย้ายออกไปยังที่แห่งอื่น รอบๆ พื้นที่ไร่หมุนเวียน ป่าถูกจัดการโดยทำแนวกันไฟ ณ ที่นี้ ต้นไม้ใหญ่ถูกปล่อยไว้ แต่ระดับพื้นของป่าจะถูกถากถางพวกพุ่มไม้และพืชพรรณต่างๆ เพื่อเป็นการควบคุมไฟ

กล่อง 6 พิธีกรรมในไร่หมุนเวียนของชาวกะเหรี่ยงแห่งบ้านหินลาดใน

มีพิธีกรรมหลายอย่างที่อธิบายถึงงานในระบบไร่หมุนเวียน ตัวอย่างเช่น พิธีกรรมก่อนปลูกและหลังเก็บเกี่ยว ต่อไปนี้เป็นบางตัวอย่าง:

พิธีกรรมเพื่อการเก็บเกี่ยวข้าวได้ดี ไม้ไผ่ยาวที่ใช้ปลูกข้าวนำวางลงบนพื้นดิน โดยมีปลายชี้ขึ้นฟ้าเพื่อเรียกฝน ใช้ไม้เจาะหลุมลงบนดินและเติมน้ำใส่ แล้วจึงสวดว่า "ให้ต้นข้าวใหญ่ดังต้นกล้วย ให้เมล็ดข้าวใหญ่ดังแตงกวา ให้ใบข้าวใหญ่ดังใบกล้วย ซ่อนเมล็ดไว้ในดิน เพื่อมดจะได้ไม่กิน ให้เมล็ดเจ้าเปิดตัว หากมีฝนมา แต่ซ่อนตัวหากมีฟ้าผ่า" และชาวบ้านจะรดน้ำใส่กันเพื่อเรียกฝน มีความเห็นว่าในทะเลทรายที่ออสเตรเลีย ชาวอะบอริจินมีพระเจ้าเรียกกันว่า โปตู ปูรี (Potou Pouri) ผู้ให้ฝน และชาวบ้านก็รดน้ำใส่กันเพื่อเรียกฝนด้วยเช่นกัน

พิธี "ตาแซะ" เป็นการขับไล่ศัตรูพืชต่างๆ ออกไป พิธีกรรมนี้เป็นการ "ปิดปาก" สัตว์ทั้งหมดที่เป็นอันตรายต่อพืช อาทิเช่น หมูป่า ในกระชุไม้ไผ่มีไก่ผู้หนึ่งตัว กับเลือดและขน แป้งข้าวหมัก ข้าวเปลือก ข้าวสารเปลือกไม้วางไว้เป็นเครื่องเซ่นสิ่งศักดิ์สิทธิ์พร้อมคำอธิษฐานให้ศัตรูพืชทั้งหมดหนีหายไป

พิธีขวัญข้าว ในกรงข้างไร่ มีไก่แม่สำหรับขอให้แม่โพสพ หรือแม่แห่งขวัญข้าวช่วยให้ได้ผลผลิตที่ดี โดยมีดอกไม้ตกแต่ง เพื่ออธิษฐานให้ข้าวสมบูรณ์แข็งแรงดี ไก่จะถูกผ่าออกและแต่ละส่วนจะนำมาทำสุกด้วยวิธีเฉพาะ

ข้อสรุปของการอภิปรายว่าด้วยความเสี่ยงและการตอบสนองที่พูดคุยกันในไร่เหล่า

กล่อง 7 ข้อความสำคัญที่เกี่ยวกับความเสี่ยงและการตอบสนองจากบทสรุปสำหรับผู้กำหนดนโยบายที่ได้อภิปรายกันในวาระการเดินครั้งที่ 2

I. จัดการและบรรเทาผลกระทบของการลดลงของผู้ผสมเกสรต่อคุณภาพชีวิตที่ดีของชาวบ้านอาจได้รับประโยชน์จากการตอบสนองแบบบูรณาการหลายอย่าง

II. ความมั่นคงทางอาหารรวมทั้งความสามารถของชาวบ้านในการกำหนดนโยบายสำหรับอาหารและพืชพันธุ์
- การปกป้องที่ดิน น้ำ อากาศ พรรณพืช และวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน และความเชื่อมโยงระหว่างเรื่องเหล่านี้
- เสริมความเข้มแข็งให้แก่การอภิบาลตามประเพณีที่สนับสนุนผู้ผสมเกสร
- ความเห็นชอบสำหรับการอนุรักษ์ล่วงหน้าและได้รับการบอกแจ้ง
- ยอมรับการถือครองและมรดกสำคัญด้านการเกษตร ชีวภาพ และวัฒนธรรม
- วางกรอบการอนุรักษ์ให้เชื่อมโยงกับคุณค่าของชาวบ้าน

III. การปฏิบัติบนพื้นฐานของความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและชุมชนสามารถเป็นที่มาของทางออกจากข้อท้าทายในปัจจุบันได้ การปฏิบัติเหล่านี้ประกอบด้วย:
- ระบบเกษตรที่หลากหลาย
- นิยมลักษณะที่แตกต่างกันของภูมิทัศน์และเรือกสวน
- ความสัมพันธ์ทางเครือญาติที่ช่วยปกป้องผู้ผสมเกสรเฉพาะอย่างหลายชนิด
- ใช้ตัวชี้วัดตามฤดูกาลเพื่อกระตุ้นให้เกิดปฏิบัติการ
- จำแนกประเภทอันกว้างขวางของผู้ผสมเกสร
- ดูแลที่อยู่ตามต้นไม้ ดอกไม้ และทรัพยากรอื่นๆ ของผู้ผสมเกสร

เขาจำเป็นต้องอยู่ตลอดและคอยเฝ้าดูแนวกันไฟตลอดวันตลอดคืนในช่วงฤดูร้อนเพื่อป้องกันป่าและพรรณพืช

การสะท้อนโดยทั่วไปว่าด้วยข้อความสำคัญเรื่องความเสี่ยงและการตอบสนอง (กล่อง 7)

ในช่วงแรกมีการพูดคุยกันอยู่บ้างเกี่ยวกับถ้อยคำในภาพโปสเตอร์ โดยเฉพาะภาพที่แปลเป็นภาษาไทย และต้องการคำอธิบาย ตัวอย่างเช่น มีความสับสนเกี่ยวกับความเสี่ยงและการตอบสนองว่าหมายความอย่างไร กลุ่มหนึ่งสับสนกับการใช้คำต่างๆ รวมทั้ง "ระบบเกษตรที่หลากหลาย" ซึ่งถูกแปลว่าเป็นประเภทต่างๆ ของระบบเกษตร – ที่สามารถสนับสนุนการเกษตรแบบพืชเชิงเดี่ยว อาทิเช่น ข้าวโพด – ซึ่งอันที่จริงหมายความถึงการเน้นระบบเกษตรที่มีความหลากหลายอย่างมากของพืชและไร่นา อาทิเช่น สิ่งที่เป็นประสบการณ์ในบ้านหินลาดใน ผลลัพธ์ของการพูดคุยเหล่านี้คือการรับรู้ถึงความสำคัญของการแปลและตีความข้อความต่างๆ ให้ถูกต้อง

เป็นที่รับรู้ว่าข้อความเหล่านี้ครอบคลุมถึงแนวทางแบบองค์รวม ผู้เข้าร่วมได้ชี้ว่าผึ้งมิใช่ผู้ผสมเกสรเพียงเท่านั้น ค้างคาว ผีเสื้อ และกระบวนการกับปฏิสัมพันธ์ที่เกี่ยวพันอีกหลายอย่างก็มีส่วนในการผสมเกสรเช่นกัน กวางกินผลไม้และช่วยการแพร่กระจายและการงอกงามของพืช และจากนั้นเหล่ากวางยังช่วยในการผลิตดอก ซึ่งเป็นอาหารให้กับผึ้งที่ช่วยผสมเกสรข้าวและผลิตน้ำผึ้ง – นี่คือวัฏจักรที่เป็นระบบบูรณาการและผู้ผสมเกสรไม่อาจถูกพิจารณาว่าแยกขาดออกไปจากระบบส่วนอื่นทั้งหมดได้ ทัศนะนี้จำเป็นในการก่อรูปเชิงบูรณาการยิ่งขึ้นของสุขภาวะด้านภูมิทัศน์ ผู้เข้าร่วมชนเผ่าพื้นเมืองคนหนึ่งให้ข้อคิดเห็นว่า ถึงแม้ชนเผ่าพื้นเมืองใช้ตัวชี้วัดตามฤดูกาลเพื่อกระตุ้นให้เกิดปฏิบัติการ ยังคงมีตัวชี้วัดทางวัฒนธรรมด้วยเช่นกัน ที่ไม่จำเป็นต้องเป็นไปตามฤดูกาล นั่นก็เป็นส่วนสำคัญของระบบ ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ด้วย

มีข้อสังเกตว่าข้อความสำคัญอีกเรื่องหนึ่ง (#23) "การปฏิบัติหลายอย่างเพื่อสนับสนุนผู้ผสมเกสรพันธุ์ป่าและพันธุ์เลี้ยงและการผสมเกสรสามารถดำเนินการให้มีประสิทธิผลยิ่งขึ้นได้ด้วยการปรับปรุงการอภิบาล" จะช่วยครอบคลุมการอภิปรายบางส่วนที่เกิดขึ้นได้

มีคำกล่าวของชาวกะเหรี่ยงที่นำมาแบ่งปัน – "ปิดทองหลังพระ" (อันเป็นที่ที่คนมองไม่เห็น) หมายความว่าท่านทำความดีบางอย่าง แต่ไม่ต้องการให้ใครรับรู้ ผึ้งก็เช่นกัน – พวกมันทำงานที่สำคัญมากโดยปราศจากการขอบคุณ ความเสี่ยงสำคัญคือชาวบ้านมิได้ตระหนักถึงบทบาทที่สำคัญของผึ้ง ยังมีเวลาพอสำหรับจัดการศึกษาเพิ่มเติม ยิ่งกว่านั้น ผู้เข้าร่วมคนหนึ่งกล่าวว่า ถ้าคนหนึ่งเพียงต้องการดูเรื่องประเด็นทรัพยากรที่ไม่เชื่อมโยงกับวัฒนธรรม นั่นคือความเสี่ยงในตัวเอง หลายกลุ่มพบว่าข้อความสำคัญๆ มีส่วนสนับสนุน แต่ได้สะท้อนว่าข้อท้าทายสำคัญคือทำให้เกิดการดำเนินงานได้จริงในระดับพื้นที่ ตัวอย่างเช่น มีข้อพิจารณาว่าอธิปไตยทางอาหารคือกุญแจสำคัญ และความสำคัญของการถือครองซึ่งได้ถูกหยิบยกขึ้นกล่าวหลายครั้งในการอภิปราย

มีช่องว่างสำคัญที่ถูกระบุโดยสัมพันธ์กับความเสี่ยงและการตอบสนอง ประการแรก ความเสี่ยงที่เกี่ยวพันกับการปลูกพืชเชิงเดี่ยวยังไม่ถูกกล่าวถึงอย่างเพียงพอ อย่างน้อยก็ไม่มีอยู่ในภาพโปสเตอร์ ประการที่สอง มีการเรียกร้องให้มุ่งเน้นเรื่องการรักษาความรู้ไว้ – ระบบความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น และภาษาก็ตกอยู่ในความเสี่ยง เรื่องนี้ได้รับการเน้นย้ำมากพอหรือไม่ในข้อความสำคัญ ประการสุดท้าย ข้อคิดเห็นอย่างหลังถูกเชื่อมโยงเข้ากับการสะท้อนในภาพใหญ่ – เรื่องใดควรมาก่อน ระหว่างชุมชนหรือทรัพยากร – โดยอ้างอิงได้ว่าปัจจัยคุกคามต่อระบบนิเวศและผู้ผสมเกสรเป็นที่รับรู้ แต่ไม่รับรู้ถึงปัจจัยคุกคามต่อชุมชนและวิถีชีวิตของพวกเขา

การสะท้อนบนพื้นฐานของการปฏิบัติและประสบการณ์ในบ้านหินลาดในและสถานที่ท้องถิ่นอื่น ๆ

ผู้เข้าร่วมท้องถิ่นเห็นพ้องว่าข้อความต่างๆ ครอบคลุมส่วนใหญ่ของวัฒนธรรมและมิติที่สำคัญอื่นๆ ในความเป็นจริงที่บ้านหินลาดในตัวอย่างเช่น ข้อความแรกของการปรับการสนทนาและการปฏิบัติเป็นข่าวดีสำหรับชาวบ้านที่นั่น มีการกล่าวว่าระบบตามประเพณีได้เพิ่มความหลากหลายทางชีวภาพแล้วและยังคงทำหน้าที่จัดการนั้นอยู่ แต่ขณะนี้เราต้องการการยอมรับจากรัฐบาลถึงผลประโยชน์ที่ได้จากระบบนี้ โดยทั่วไป ความเสี่ยงที่บ้านหินลาดในส่วนใหญ่เชื่อมโยงกับสาเหตุด้านสิ่งแวดล้อม อาทิเช่น อากาศเย็นมากกว่าเป็นเรื่องการปฏิบัติของมนุษย์ เกี่ยวกับความหลากหลายของการปฏิบัติ ผู้เข้าร่วมจากประเทศพม่าให้ความคิดเห็นว่าพวกเขาทำเกษตรที่หลากหลายอย่างมาก "ตัวอย่างเช่น ไร่เหล่าของเรามีขนาดเล็กลงและช่วงเวลาพักฟื้นไร่ก็ยาวนานขึ้น แต่เมื่อเราพูดคุยกับรัฐบาล เขาบอกเราว่าการปฏิบัติของเราใช้พื้นที่ป่ามากขึ้น แม้ว่านี่จะไม่เป็นความจริงและพื้นที่ป่าก็เพิ่มขึ้นจริง" รัฐบาลเห็นว่าไร่หมุนเวียนเป็นปฏิบัติการเชิงทำลาย แต่พวกเขามักจะมองที่พื้นราบที่ไม่เพียงแต่ไม่มีการทำไร่หมุนเวียน แต่ยังมีการผสมผสานกับการปฏิบัติแบบอื่นๆ อีกด้วย ซึ่งอาจเป็นเชิงทำลายได้ จากประเทศเคนยา มีการแบ่งปันว่าชุมชนมีสิทธิและความสัมพันธ์เหนียวแน่นกับที่ดิน แต่ก็มีกฎหมายปิดกั้นการปฏิบัติตามวัฒนธรรมของพวกเขาและจำกัดการใช้ประโยชน์ของพวกเขา พวกเขาใคร่จะให้กฎระเบียบจารีตประเพณีของตนได้รับการยอมรับร่วมไปกับเขตแดนตามประเพณีของพวกเขาและให้อยู่นอกเหนือกฎหมายที่ดิน สถานการณ์คล้ายคลึงกันก็ถูกแบ่งปัน จากประเทศนิวซีแลนด์ ด้วยเรื่องสิทธิในการล่าสัตว์เป็นตัวอย่าง

มัคคุเทศก์ท้องถิ่นผู้ชำนาญคนหนึ่งแบ่งปันว่าความเสี่ยงประการหนึ่งที่พวกเขาได้เรียนรู้ในบ้านหินลาดในคือการใช้ฮอร์โมน พวกเขาได้ยินเกี่ยวกับฮอร์โมนว่าเป็นประโยชน์สำหรับผึ้ง และดังนั้นพวกเขาจึงนำไปวางไว้บนต้นไม้ที่ผึ้งเคยอยู่ แต่ผึ้งกลับไม่ชอบและย้ายหนีไป พวกเขาจึงไม่ได้ใช้ฮอร์โมนอีกเลย เขากล่าวว่าวิธีการสำคัญในการกล่าวถึงเรื่องการเปลี่ยนแปลง ความเสี่ยง และโอกาสคือการสังเกตการณ์ ชาวบ้านที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงผึ้งสังเกตว่าทำอะไรแล้วนำไปสู่อะไร ผึ้งจึงเป็นครูของพวกเขา สังเกตผึ้ง พวกเขาได้เรียนรู้เกี่ยวกับผึ้ง

แขกผู้เข้าร่วมที่เป็นชนเผ่าพื้นเมืองได้ถามว่าพวกเขามีความใฝ่ฝันและวิสัยทัศน์ที่รู้ได้ว่าควรจะเก็บเกี่ยวทรัพยากรได้เมื่อไรหรือเปล่า คำตอบอธิบายว่าหี่โข่เป็นผู้เดียวที่ตีความหมายของความฝันและวิสัยทัศน์ เขาได้รับคำปรึกษาแนะนำจากบรรดาผู้อาวุโสเพื่อให้แน่ใจว่าการตีความนั้นถูกต้อง นี่จึงช่วยในการตัดสินใจว่าควรจะออกเก็บน้ำผึ้งเมื่อ

พักอาหารกลางวันในร่มไม้บริเวณแนวกันไฟซึ่งชุมชนใช้ปกป้องและจัดการไฟป่า ภาพ: J. Bumroongchai

ใด มัคคุเทศก์คนหนึ่งประกาศว่าเขาจะยังคงเป็นผู้เลี้ยงผึ้งต่อไปเพราะมันเป็นวิถีชีวิตที่ถูกต้อง มัคคุเทศก์อีกคนหนึ่งสะท้อนว่าพวกเขาเป็นผู้นิยมความสุข: “เราทำสิ่งต่างๆ เพื่อจิตใจที่เป็นสุข ไม่ใช่เพื่อมุ่งการค้าหรือการตลาด”

ผู้เข้าร่วมคนหนึ่งแบ่งปันถึงความคิดและการปฏิบัติในป่าของชาวมายา ด้วยระบบมิลปาและ “สวนข้างบ้าน” ว่ามีความคล้ายคลึงอย่างไรกับบ้านหินลาดใน เป็นป่าที่อุดมไปด้วยความหลากหลายทางชีวภาพเช่นกัน ที่ทำหน้าที่เหมือนเป็นธนาคารเมล็ดพันธุ์ “สวนข้างบ้าน” ก็คล้ายคลึงกับวนเกษตรในลักษณะที่พวกเขาเพิ่มคุณค่าได้อย่างไรโดยการทำผลผลิตจากธรรมชาติผ่านกรรมวิธี และที่ชาวบ้านทำเช่นนั้นเพื่อความสุขและสุขภาวะของตน ป่าที่เราเห็นในปัจจุบันในประเทศกัวเตมาลาได้มาจากแบบอย่างและรูปลักษณ์ที่ทำโดยชาวมายา ในวิถีทางเดียวกันกับที่เกิดขึ้นในบ้านหินลาดในนี้ มีคำอธิบายว่าในอดีตชาวมายาเคยบันทึกความรู้ทั้งหมดของตนลงในหนังสือที่เรียกว่า “หนังสือจารึก” (Códices)

การจัดการผึ้งเลี้ยงในประเทศสวีเดนมีผู้เข้าร่วมให้คำอธิบาย เห็นได้ชัดเจนว่าเป็นระบบที่แตกต่างอย่างมากเมื่อเปรียบเทียบกับบ้านหินลาดใน ตัวอย่างคือว่าผึ้งจำเป็นต้องเลี้ยงด้วยน้ำตาลในฤดูหนาวเนื่องจากไม่มีอาหารตามธรรมชาติสำหรับผึ้งในช่วงเวลาที่อากาศหนาวมาก ที่ผู้เลี้ยงผึ้งได้เก็บน้ำผึ้งทั้งหมดที่ผึ้งผลิตได้จากดอกไม้และต้นไม้ หินลาดในไม่จำเป็นต้องทำเช่นนั้นเลย แต่ในประเทศไทย ผู้เลี้ยงผึ้งบางส่วนให้น้ำตาลเป็นอาหารผึ้งอยู่ดี มีข้อสังเกตว่าน้ำผึ้งที่ผลิตจากการให้น้ำตาลถูกมองว่าเป็นของไม่แท้ในหินลาดใน มีชาวจีนบางคนมาที่หมู่บ้านเพื่อหาซื้อน้ำผึ้งและพวกเขามีวิธีที่จะรู้ได้ว่าผึ้งได้อาหารจากดอกไม้หรือจากน้ำตาล ถ้าเลี้ยงด้วยน้ำตาล พวกเขาจะจ่ายน้อยลง น้ำผึ้งธรรมชาติที่ได้จากป่า (เป็นแบบอินทรีย์) มีราคาแพงกว่ามาก เขายังกล่าวด้วยว่าความสนใจที่เพิ่มขึ้นจากคนภายนอก เดี๋ยวนี้จึงมีรังผึ้งมากขึ้นในชุมชน ถ้าคนภายนอกไม่สนใจ พวกเขาก็จะยังคงทำเหมือนเช่นในอดีตตามประเพณี

ข้อท้าทายที่จะทำให้ไร่หมุนเวียนเป็นที่เข้าใจและชื่นชม

ถึงแม้ข้อเท็จจริงที่ว่าไร่หมุนเวียนมีส่วนในด้านบวกต่อผู้ผสมเกสร ประเด็นสำคัญในเชิงความเสี่ยงและนโยบายคือ การผสมเกสรและการผลิตอาหาร รัฐบาลและสังคมทั่วไปถูกชี้นำอย่างผิดพลาดด้วยภาพตัวแทนและความเห็นว่าด้วยไร่หมุนเวียน เมื่อใดก็ตามที่มีหมอกควันในเมืองเชียงใหม่ ชนเผ่าพื้นเมืองบนภูเขาก็จะถูกกล่าวโทษว่าเป็นต้นเหตุ ในบ้านหินลาดใน ชาวบ้านยังคงเผาไร่ เพราะพวกเขาเป็นชุมชนที่เข้มแข็งและมีชื่อเสียงในการใช้ชีวิตที่ดีในป่า แต่ในที่อื่นๆ การเผาไร่นำ

ไปสู่ความขัดแย้งระหว่างชุมชนกับรัฐบาล งานวิจัยหลายชิ้นสนับสนุนการทำไร่หมุนเวียน แต่รัฐบาลกลับไม่ต้องการสนับสนุน ชาวบ้านหินลาดในเข้มแข็งมากในการสื่อสารเรื่องคุณค่าของวิถีชีวิตแห่งตน

ผู้เข้าร่วมคนหนึ่งตั้งคำถามเกี่ยวกับเขตพื้นที่วัฒนธรรมพิเศษ ซึ่งได้รับการรับรองจากรัฐบาล ได้รับคำอธิบายว่าเรื่องนี้มีความก้าวหน้าอยู่บ้าง – ตัวอย่างเช่น การเผาไร่ไม่ได้รับอนุญาตโดยทั่วไป แต่ในเขตพื้นที่วัฒนธรรมพิเศษจะได้รับอนุญาตสำหรับไร่หมุนเวียน อย่างไรก็ตาม มีความไม่เชื่อมโยงระหว่างกระทรวงและนโยบายของตน กระทรวงวัฒนธรรมแห่งประเทศไทยให้การสนับสนุนสังคมพหุวัฒนธรรมและพหุนิยมทางวัฒนธรรม แต่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ก็ยังไม่รับรองเขตพื้นที่วัฒนธรรมพิเศษและคุณค่าของความรู้และการปฏิบัติของชาวกะเหรี่ยงในการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ มัคคุเทศก์คนหนึ่งอธิบายว่าเจ้าหน้าที่ป่าไม้มักจะมาเยี่ยมหมู่บ้านเป็นประจำและพวกเขาต้องการประกาศให้พื้นที่นี้เป็นอุทยานแห่งชาติ เขากล่าวว่าขณะที่การให้ความเห็นชอบโดยอิสระ ล่วงหน้า และได้รับการบอกแจ้งมีความสำคัญต่อพวกเขาในฐานะที่เป็นชนเผ่าพื้นเมือง รัฐก็มิได้ทำตามนี้เสมอไป ได้มีการชูประเด็นว่าชุมชนหินลาดในไม่มีสิทธิในที่ดินหรือเอกสารสิทธิ ที่ดินของพวกเขาเป็นของรัฐบาล พวกเขาได้รับอนุญาตให้เพาะปลูกได้ แต่ไม่ได้ถือครองที่ดิน มีข้อเสนอแนะว่าข้อความสำคัญประการหนึ่งสำหรับการสัมมนาที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ควรเกี่ยวกับความสำคัญของการทำให้บ้านหินลาดในและชุมชนชาวกะเหรี่ยงที่อื่นๆ สามารถอยู่ได้ในที่ที่ตนอาศัยอยู่แล้วและยังคงปฏิบัติตามวิถีของตน รวมทั้งโดยผ่านการมีสิทธิในที่ดินตามประเพณีของตน สิทธิที่จะมีความสุขและโดยการเสริมความเข้มแข็งให้แก่การอภิบาลท้องถิ่นและตามประเพณี

ในประเทศพม่า พวกเขาประสบกับปัญหาอย่างเดียวกันเกี่ยวกับสิทธิในที่ดินและการมีส่วนร่วมของชนเผ่าพื้นเมืองในการตัดสินใจ กระทรวงต่างๆ ก็ไม่พูดคุยซึ่งกันและกันและไม่มีการประสานงานกันและมีความขัดแย้งหลายอย่างระหว่างขอบเขตอำนาจของนโยบาย ผู้เข้าร่วมอีกคนหนึ่งได้แบ่งปันว่าชาวนากาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศอินเดียได้รับการปกครองตนเอง แต่ชนเผ่าพื้นเมืองอื่นๆ ในประเทศอินเดียมิได้มีความมั่นใจเช่นนั้นเกี่ยวกับเรื่องสิทธิของตน

เยาวชนและการศึกษาที่มีการปรับตัวทางวัฒนธรรมคือกุญแจสู่อนาคต

ผู้เข้าร่วมท้องถิ่นคนหนึ่งได้สะท้อนว่าคนหนุ่มสาวมีระบบวิถีชีวิตที่หลากหลายมากขึ้น และการเพาะปลูกในระบบไร่เหล่าก็มิได้เป็นแหล่งรายได้เพียงแหล่งเดียว ผลผลิตจากไร่หมุนเวียนเพื่อการยังชีพเป็นหลักในด้านอาหาร การเลี้ยงผึ้ง การเก็บกาแฟและชาและจำหน่าย และการทำนาข้าวเป็นกิจกรรมเหมือนๆ กัน ถ้าเคยมีข้าวเพียงพอมาก่อน ก็อาจไม่พอแล้วในปัจจุบันนี้ และเราจำเป็นต้องมีสิ่งสำรองสำหรับวิถีชีวิตของเรา โดยเฉพาะในขณะที่โลกกำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วมาก เรายังจำเป็นต้องจัดการน้ำ ซึ่งเดี๋ยวนี้ยิ่งไม่คงที่มากขึ้น เราต้องการน้ำเพื่อมนุษย์ แต่ก็เพื่อสัตว์และผึ้งด้วย เป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องเสริมความเข้มแข็งให้แก่การอภิบาลตามประเพณี แต่ธรรมเนียมใหม่ๆ อาจถูกสร้างขึ้นเพื่อคนหนุ่มสาว แขกคนหนึ่งกล่าวว่าด้วยความคิดเชิงบวกที่จะได้เห็นว่าบ้านหินลาดในกำลังคิดอย่างไรเกี่ยวกับการจะจัดการกับอนาคตและการที่จะยังคงมีชีวิตที่ดีและวิถีชีวิตได้อย่างไรในอนาคต ผู้อาวุโสคนหนึ่งได้สะท้อนว่าหากเยาวชนเรียนรู้วิถีชีวิตตามประเพณีของเรา พวกเขาก็จะสามารถอยู่รอดได้ดี ณ ที่นี้ โดยไม่ต้องคำนึงถึงการศึกษาของพวกเขา การศึกษาระดับสูงนำเด็กๆ ของเราออกไปจากชาวบ้านของเรา สถานที่ของเรา และเป็นอุปสรรคต่อการอยู่รอดของชุมชนในระยะยาว หากมิใช่เพราะถูกบีบให้เรียนให้มากขึ้น คงเป็นการยากที่จะหางานทำในเมืองสำหรับคนหนุ่มสาว ถึงแม้ว่าจะมีข้อยกเว้น เหมือนที่ เด็กหนุ่มคนหนึ่งที่กำลังเรียนแพทย์อยู่ที่ประเทศญี่ปุ่น หญิงสาวคนหนึ่งของท้องถิ่นให้ข้อคิดว่าเยาวชนเติบโตขึ้นในชุมชน และความรู้และการปฏิบัติก็เรียนรู้จากผู้อาวุโส นี่ประกอบด้วยความหมายและข้อได้เปรียบของระบบไร่หมุนเวียนเพื่อธรรมชาติและผู้คน นี่เป็นบางสิ่งที่ควรมีการปฏิบัติมากขึ้นและดำเนินต่อไป บทบาทของโรงเรียนชนเผ่าพื้นเมืองและการศึกษาระหว่างวัฒนธรรมว่าด้วยการแจกแจงระบบความรู้ที่หลากหลายและการถ่ายทอด ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น เป็นประจำได้ถูกกล่าวถึงโดยแขกผู้เข้าร่วมที่เป็นชนเผ่าพื้นเมืองหลายคน

การสะท้อนทั่วไปว่าด้วยข้อความสำคัญเกี่ยวกับสถานภาพและแนวโน้ม

ข้อความสำคัญจากการประเมินการผสมเกสรที่จะต้องอภิปรายกันคือ ผู้ผสมเกสรพันธุ์ป่าได้ลดลงทั้งจำนวนและความหลากหลาย (และจำนวนอันมากมายของบางสายพันธุ์) ในระดับท้องถิ่นและระดับภูมิภาคในยุโรปตะวันตกเฉียงเหนือและอเมริกาเหนือ ถึงแม้จะขาดข้อมูลผู้ผสมเกสรพันธุ์ป่า (อัตลักษณ์ทางสายพันธุ์ การกระจายตัวและจำนวนอันมากมาย) ในละตินอเมริกา อัฟริกา เอเชีย และโอเชียเนียที่ยับยั้งการกล่าวทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพในภูมิภาคของตน ก็มีการบันทึกถึงการลดลงในระดับท้องถิ่น

การสะท้อนทั่วไปว่าด้วยข้อความสำคัญเกี่ยวกับสถานภาพและแนวโน้ม

แนวโน้มที่สังเกตโดยชุมชนชนเผ่าพื้นเมือง ในหินลาดในกับทั้งผู้ถือครองและผู้เชี่ยวชาญความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น จากส่วนอื่นๆ ของโลก ส่วนใหญ่สอดคล้องกับแนวโน้มที่ระบุอยู่ในรายงานการประเมินผล สิ่งที่แสดงให้เห็นคือการลดลงในบรรดาผู้ผสมเกสรพันธุ์ป่าและการเพิ่มขึ้นของผู้ผสมเกสรที่มีการจัดการ อย่างไรก็ตาม ขอบเขตสายพันธุ์ผู้ผสมเกสรที่มีการจัดการในหินลาดในมีความหลากหลายมากกว่าข้อความเกี่ยวกับผู้ผสมเกสรที่มีการจัดการที่สะท้อนอยู่ในรายงานการประเมินผล การปฏิบัติในการเลี้ยงผึ้งในบ้านหินลาดในได้สนับสนุนการเพิ่มจำนวนของผึ้งที่มีการจัดการสามสายพันธุ์ คือ ผึ้งมิ้ม ผึ้งหลวง และชันโรง จึงมีประโยชน์ที่จะพิจารณาความหลากหลายของการปฏิบัติด้านการเลี้ยงผึ้ง และวิถีทางที่สิ่งนี้อาจสนับสนุนขอบเขตที่หลากหลายมากขึ้นของสายพันธุ์ต่างๆ

ประสบการณ์ด้านสถานภาพและแนวโน้มของผู้ผสมเกสรในบ้านหินลาดใน และชุมชนอื่น ๆ ที่มีส่วนร่วม

บรรดาผู้เข้าร่วมได้แบ่งปันเรื่องสถานภาพและแนวโน้มของผู้ผสมเกสรในชุมชนของตน จากบ้านหินลาดใน มีรายงานในกลุ่มหนึ่งว่าประชากรผีเสื้อคงที่และประชากรผึ้งหลวงขึ้นๆ ลงๆ ในไม่กี่ปีมานี้ ประชากรผึ้งทั้งหมดในรังที่มีการจัดการเพิ่มจำนวนขึ้น ประชากรนกบางชนิดกำลังขาดหายไป – นับตั้งแต่เมื่ออุณหภูมิลดลงอย่างรุนแรงในปีหนึ่งเมื่อนกจำนวนมากตายและประชากรยังไม่ฟื้นตัว อีกกลุ่มหนึ่ง ผู้เชี่ยวชาญ

การอภิปรายข้อความสำคัญว่าด้วยสถานภาพและแนวโน้มสำหรับผู้ผสมเกสร ภาพ: J. Bumroongchai

ท้องถิ่นในหมู่ผู้เข้าร่วมเห็นด้วยว่าโดยทั่วไปสายพันธุ์ผึ้งที่เข้ารังกำลังเพิ่มจำนวนขึ้น จำนวนของผึ้งผูกพันกับสภาพอากาศ ถ้าแห้งแล้งมากเกิน จำนวนผึ้งก็ลดลง และผึ้งยังตายในอากาศที่หนาวเย็น สายพันธุ์หนึ่งซึ่งตัวเล็กและอยู่ในป่าแล้งเคยตายในอดีต จากอากาศที่หนาวเย็น ลูกเห็บก็ยังฆ่าผึ้งด้วย ในบ้านหินลาดใน พวกเขามีการใช้กล่องเลี้ยงผึ้งที่เริ่มเมื่อสิบปีก่อนแล้ว พวกเขาเริ่มวางกล่องในไร่เหล่าประมาณสามปีก่อน มัคคุเทศก์ท้องถิ่นอีกคนหนึ่งและผู้เชี่ยวชาญผู้ผสมเกสรกล่าวว่า ผึ้งมิ้มและชันโรงยังคงเดิม – เพียงที่เพิ่มขึ้นในกล่องเลี้ยงผึ้งเป็นเพราะผึ้งย้ายกันมาจากที่อื่นๆ ทั้งยังมีการแบ่งปันต่อไปอีกว่าสายพันธุ์นกจำนวนมากลดลง ถึงแม้บรรดานกที่อาศัยอยู่ในป่าจะได้รับผลน้อยกว่าเนื่องจากนกเหล่านี้ได้รับการปกป้องมากกว่า ค้างคาว รวมทั้งค้างคาวผลไม้มีอยู่ในป่าชุมชน จากชุมชนชาวกะเหรี่ยงในที่อื่นๆในจังหวัดเชียงราย มีรายงานว่าประชากรของผึ้งพื้นถิ่นในชุมชนลดจำนวนลงโดยอ้างอิงถึงผึ้งที่อยู่ในป่าและสร้างรวงผึ้งธรรมชาติ ในอีกชุมชนหนึ่งชาวบ้านมีประสบการณ์ว่าจำนวนค้างคาวกำลังลดลง พวกเขายังได้รู้เห็นการลดลงอย่างรุนแรงของผึ้งหลวงในปีหนึ่ง และพวกเขาเชื่อว่าเป็นเพราะไฟป่าในปีนั้น ประชากรกลับมาเพิ่มขึ้นในปีต่อๆ มา ผู้เข้าร่วมจากอีกส่วนหนึ่งของภาคเหนือของประเทศไทยเพิ่มเติมว่าเขตพื้นที่ของตนก็อุดมด้วยผึ้งหลวงเช่นกัน และประชากรผึ้งกำลังเพิ่มขึ้นโดยทั่วไปและไม่ลดลง เขาอธิบายว่าน้ำผึ้งมีการเก็บกันด้วยการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ดังนั้น มีผึ้งจำนวนมากขึ้นที่กำลังมายังพื้นที่ของเรา ในอีกชุมชนหนึ่ง กล่าวกันว่าประชากรผีเสื้อและนกคงที่ แต่ว่าประชากรผึ้งป่าได้ลดลง

จากเท อูเรเวรา (Te Urewera) ประเทศนิวซีแลนด์ มีรายงานว่าประชากรผึ้งที่มีการจัดการได้เพิ่มจำนวนขึ้น แต่บรรดาสายพันธุ์ผู้ผสมเกสรพันธุ์ป่าทั้งหมดลดลง ผึ้ง นก และค้างคาว การลดลงของสายพันธุ์นกป่ายังมีผลกระทบต่อสุขภาวะของป่าด้วย เนื่องจากนกเหล่านี้มีบทบาทสำคัญในการแพร่กระจายเมล็ดพันธุ์ ดังนั้น ชุมชนจึงได้ดำเนินการกำกับติดตามประชากรนกในเขตพื้นที่ของตน มีการประกาศว่ามีข้อมูลจากบรรดาชุมชนที่มีการกำกับติดตามจำนวนสายพันธุ์ แต่ข้อมูลเหล่านี้มิได้ถูกถามหาหรือผนวกเข้าไว้ในการประเมินการผสมเกสร

ในเขตแดนของชาวนากาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศอินเดีย ผึ้งผาหินบางชนิดและสายพันธุ์อื่นๆ มีประสบการณ์ของจำนวนที่ลดลง ในประเทศเนปาล ผู้ผสมเกสรพันธุ์ป่ากำลังลดลง และส่วนหนึ่งของเรื่องนี้เกี่ยวพันกับข้อเท็จจริงที่ว่ามีการลดลงของจำนวนผักมัสตาร์ดที่เพาะปลูก เนื่องจากน้ำมันสำหรับบริโภคที่มีราคาถูกกว่าหาได้ง่ายผ่านตลาดโลก

ในประเทศพม่า ผู้เข้าร่วมได้บรรยายว่าในชุมชนของตน พวกเขาเคยมีนกและค้างคาวจำนวนมาก แต่จำนวนมากได้จากไปและจำนวนเหล่านั้นได้ลดลงในไม่กี่ปีมานี้ สิ่งแวดล้อมกำลังเปลี่ยนแปลงและ

ผึ้งสายพันธุ์ต่างๆ ชอบที่อยู่อาศัยเฉพาะภายในระบบนิเวศป่าทึบ ภาพ: J. Bumroongchai

จำนวนผู้ผสมเกสรกำลังลดลง ถึงแม้พวกเขาอาจไม่เห็นว่ามีการลดลงในท้องถิ่น ผู้เข้าร่วมจากประเทศพม่าเห็นพ้องว่ามีการลดลงโดยรวม ที่อยู่อาศัยสำหรับผึ้งก็ลดลงด้วย และมีการอธิบายว่าผึ้งก็เหมือนต้นไม้บางชนิดไม่มีให้เห็นเป็นปรกติอีกต่อไป ที่อยู่อาศัยของพวกนั้นกำลังลดลง

จากประเทศเคนยา เรื่องราวคือว่าผึ้งกำลังลดลง หรืออย่างน้อยก็ชัดเจนว่าผลผลิตน้ำผึ้งจากผึ้งป่าน้อยกว่าเมื่อก่อน การรับรู้คือว่าชุมชนที่เสริมสร้างผึ้งกำลังลดลง เหตุผลคือพื้นที่ป่าลดลง ดังนั้นจึงมีที่อยู่อาศัยไม่พอเพียงสำหรับผึ้ง

ปัจจัยผลักดัน

การใช้ยาปราบศัตรูพืชถูกระบุว่าเป็นสาเหตุของการลดลงของผู้ผสมเกสร และจึงมีความรู้สึกกันว่าควรจะต้องมีการกำกับติดตามที่เข้มแข็งกว่านี้ในการใช้ยาปราบศัตรูพืช และผลกระทบที่เรื่องนี้มีต่อผู้ผสมเกสรและระบบนิเวศโดยรวม หลายคนถกเถียงว่าเพื่อปกป้องผึ้ง จำเป็นต้องหลีกเลี่ยงการใช้สารเคมี ในกลุ่มหนึ่งมีการกล่าวว่า “เราสามารถสังเกตแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นของผู้ผสมเกสรในบ้านหินลาดในและหมู่บ้านอื่นๆที่คล้ายกันนี้ แต่แท้จริงแล้วหลายหมู่บ้านในภาคเหนือของประเทศไทยมีการเพาะปลูกพืชเชิงเดี่ยว อาทิเช่น ข้าวโพด และหมู่บ้านเหล่านั้นไม่มีผู้ผสมเกสรมากนัก”

มีการอภิปรายกันว่าคงจะน่าสนใจที่จะรวบรวมข้อมูลจากหมู่บ้านที่ทำไร่หมุนเวียนหลายแห่งเพื่อให้สามารถแสดงหลักฐานว่าการปฏิบัติเหล่านี้ส่งเสริมผู้ผสมเกสร และนี่สามารถนำมาเปรียบเทียบกับหมู่บ้านอื่นๆ ซึ่งทำเกษตรพืชเงินสดแบบเข้มข้น มีการถกเถียงว่าบรรดาหมู่บ้านที่มีการเปลี่ยนผ่านมาสู่พืชเงินสดได้เห็นการลดลงของผู้ผสมเกสร ทิศทางและแนวโน้มของนโยบายกระแสหลักดูเหมือนจะส่งเสริมพืชเงินสดเชิงเดี่ยว นี่อาจผลักดันให้ผู้ผสมเกสรลดลงต่อเนื่องไป มีการสะท้อนว่านโยบายพึงให้การสนับสนุนชาวบ้าน ซึ่งมีความรู้เรื่องป่าและเป็นผู้อนุรักษ์กระบวนการผสมเกสร – ซึ่งได้รับการสนับสนุนโดยข้อความสำคัญในการประเมินการผสมเกสร อีกกลุ่มหนึ่งอภิปรายกันถึงการเปลี่ยนแปลงของประชากรผึ้งผ่านกาลเวลา ผู้อาวุโสคนหนึ่งของบ้านหินลาดในได้อธิบายว่าเขาเริ่มทำไร่เมื่ออายุได้แปดปี และได้เห็นผึ้งมิ้มจำนวนมากเข้ามาหาอาหารในป่า เมื่อเขาอายุได้สิบเอ็ด-สิบสองปี เขาได้เห็นผึ้งส่วนใหญ่ย้ายไปทางทิศตะวันตก แต่ไม่กลับมาอีก พวกผึ้งมุ่งไปในทิศทางของภูเขาใหญ่ ที่นั้นมีหน้าผาใหญ่ และผึ้งยังอาจอยู่ที่นั่นในทุกวันนี้ แต่สถานที่นั้นชาวบ้านไม่สามารถเข้าถึงได้ หลังการสัมปทานตัดไม้ในหินลาดในในช่วงปี 2530 กว่า ผึ้งจำนวนมากไม่กลับมาเลย เขาบอกว่า “เรายังมีนกซึ่งเราเคยเห็นที่นี่ แต่ไม่ได้เห็นอีกแล้ว มันหายไปเมื่อ 32 ปีก่อนนับตั้งแต่ยังมีสัมปทานตัดไม้” ผู้เข้าร่วมชาวกะเหรี่ยงหลายคนได้สะท้อนว่าผึ้งกำลังอพยพ ในอีกที่หนึ่ง พวกเขามีประสบการณ์ว่าผึ้งย้ายผ่านพื้นที่นี้ไปยังหน้าผาใหญ่กับผึ้งอีกจำนวน

มาก ทั้งยังมีการกล่าวว่าแมลงต่างๆ อพยพตามสถานการณ์ด้านสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกัน

การกำกับติดตาม

กลุ่มต่างๆ ได้อภิปรายกันด้วยมุมมองที่แตกต่างกันและนวัตกรรมสำหรับการกำกับติดตาม ในกลุ่มหนึ่ง พวกเขาคิดว่าคงเป็นไปได้สำหรับการกำกับติดตามที่จะสร้างขึ้นในการปฏิบัติด้านการเลี้ยงผึ้ง – เกษตรกรจำนวนมากในบ้านหินลาดในได้มีการกำกับติดตามจำนวนรังผึ้งที่ตนเป็นเจ้าของในแต่ละปี อาจเป็นไปได้ที่จะป้อนข้อมูลดังกล่าวเข้าสู่การประเมินผล อย่างไรก็ตาม ยังมีคำถามเกี่ยวกับการควบคุมและการเป็นเจ้าของข้อมูลดังกล่าว อีกโอกาสหนึ่งอาจเป็นการกำกับติดตามสายพันธุ์ต้นไม้บางพันธุ์ที่มีประสบการณ์ว่าเชื่อมโยงกับผึ้ง อาทิเช่น ลูกหว้า (Syzygium cumini)

ผู้เชี่ยวชาญท้องถิ่นคนหนึ่งเสนอแนะว่าสิ่งหนึ่งที่ควรทำคือกำกับติดตามผึ้ง แต่ก็มีความสำคัญด้วยที่จะต้องกำกับติดตามการใช้และผลกระทบของยาปราบศัตรูพืชด้วยเพื่อให้เกิดความเข้าใจความเสี่ยงสำหรับผู้ผสมเกสรได้ดีขึ้น สมาชิกของชุมชนยังได้อภิปรายกันอีกหลายเรื่อง พวกเขาอยากสืบค้นต่อไป ตัวอย่างเช่น เพื่อทดสอบกล่องเลี้ยงผึ้งในหลายส่วนของระบบไร่หมุนเวียน มีการสังเกตการณ์อยู่บ้างว่ามีการผลิตน้ำผึ้งมากขึ้นโดยรังที่จัดวางในพื้นที่ไร่เหล่าจากความหลากหลายและจำนวนของดอกไม้และพืชอื่นๆ คงน่าสนใจที่จะวางกล่องไว้ในที่ที่มีการกระจุกตัวของสายพันธุ์พืชบางอย่าง (อย่างเช่นพุ่มไม้จำพวกรสขม) และเพื่อประเมินว่าคุณสมบัติทางยาของพืชสามารถถ่ายทอดจากผึ้งสู่น้ำผึ้งได้หรือไม่ ชุมชนยังสนใจในการค้นหาเพิ่มขึ้นเกี่ยวกับโภชนาการของบางสายพันธุ์ที่ผึ้งกินและมีอิทธิพลต่อเนื้อหาทางโภชนาการของน้ำผึ้งที่ผลิตได้หรือไม่

หลายกลุ่มได้อภิปรายกันถึงโอกาสที่จะใช้โทรศัพท์มือถือกำกับติดตามผึ้งและได้พบว่าเยาวชนถนัดที่จะทำสิ่งเหล่านี้ มีความต้องการให้จัดการแลกเปลี่ยนความรู้ในรูปแบบต่างๆ ผู้เข้าร่วมหลายคนรู้สึกว่าชาวบ้านควรมีส่วนร่วมในการกำกับติดตามและที่ว่าเทคโนโลยีสามารถนำมาใช้สำหรับเรื่องนี้ได้ ผู้เข้าร่วมชาวพม่าได้สะท้อนเกี่ยวกับความต้องการกำกับติดตามการทำลายป่าและความสำคัญในการสร้างศูนย์และภูมิภาคของการฝึกอบรมสำหรับเรื่องนี้ –มีความต้องการสถานที่และเครือข่ายเพื่อการสาธิต มีความรู้สึกว่า ด้วยข้อมูลที่มากขึ้นนี่จะสามารถสนับสนุนการตัดสินใจที่เป็นวัตถุวิสัยได้ และนักวิทยาศาสตร์ควรให้การสนับสนุนเรื่องนี้

การสะท้อนว่าด้วยการประเมินผลความมั่นใจและระบบความรู้ที่แตกต่างกัน

ข้อความสำคัญบางประการที่ได้อภิปรายกันมีเรื่องการประเมินผลความเชื่อมั่นที่กำหนดไว้ อาทิเช่น “แน่นหนาดี” หรือ “แน่นหนาแต่ไม่สมบูรณ์” ในแต่ละกลุ่ม ความหมายของการมอบงานเรื่องความเชื่อมั่นนี้ในการประเมินผลของ IPBES ได้รับการอธิบายโดยใช้ภาพโปสเตอร์ มีการอภิปรายกันในหลายระดับในกลุ่มต่างๆ เกี่ยวกับสิ่งที่ข้อความความเชื่อมั่นเหล่านี้วางอยู่บนพื้นฐานของแนวทางวิทยาศาสตร์หมายความว่าอะไร และความเชื่อมั่นถูกประเมินอย่างไรใน ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่นS บางกลุ่มพบว่าการอภิปรายนี้เป็นเรื่องยาก มีคำอธิบายว่าความเชื่อมั่นคือวิธีการทางวิทยาศาสตร์ที่แสดงว่าข้อความเป็น “ความจริง” เพียงใด “หนักแน่นแต่ไม่สมบูรณ์” หมายความว่าจำนวนของหลักฐานไม่เพียงพอ หรือที่ว่ามีการสนับสนุนจากบางพื้นที่ แต่ไม่เป็นที่รับรู้ของผู้อื่น ตัวอย่างหนึ่งคือได้พบว่าผู้ผสมเกสรลดลงในหลายพื้นที่ แต่ก็มีข้อสนเทศ(ทางวิทยาศาสตร์)ที่ขาดหายไปจากหลายส่วนของโลก

สิ่งที่พิจารณาว่าเป็นหลักฐานและความรู้ด้วยความเชื่อมั่นมีความสำคัญสำหรับการตัดสินใจและนโยบาย มีข้อถกเถียงว่าผู้กำหนดนโยบายไม่เชื่อว่าชุมชนจะสามารถเก็บรวบรวมข้อมูลได้ แต่หลักฐานก็ไม่อาจปฏิเสธได้ ดังนั้น หากชุมชนรวบรวมข้อสนเทศและเขียนขึ้น ก็ไม่สามารถปฏิเสธได้ว่าวิธีการเหล่านั้นที่พวกเขาใช้อยู่มันได้ผล ยิ่งกว่านั้น มีข้อเสนอแนะว่ายังอาจเหมาะกับผู้กำหนดนโยบายด้วยและความสนใจของพวกเขาที่จะกล่าวว่าข้อความบางอย่างไม่สมบูรณ์ ผู้เข้าร่วมชนเผ่าพื้นเมืองคนหนึ่งกล่าวว่าข้อมูลก็อยู่ที่นั่น แต่ไม่ถูกใช้โดยนักวิทยาศาสตร์ และเธอไม่รู้ว่าอะไรเป็นอุปสรรค

ผู้อาวุโสบ้านหินลาดในคนหนึ่งกล่าวถึงสุภาษิตของชาวกะเหรี่ยงที่กล่าวว่า “น้ำกำลังจะเสียหายนะสาวเอ๋ย ผืนแผ่นดินจะเสียหายนะสาวเอ๋ย ไก่ป่าไม่อยากขันแล้ว ไก่บ้านก็ไม่อยากขันแล้ว มองลงไปในไร่นาพื้นราบ หญิงไปทำงานร้องไห้ไป” หรือ “ผู้คนกำลังร้องไห้” ดังนั้น เราจำเป็นต้องนำเสนอหลักฐานของเรา” เพื่อให้ข้อความเหล่านั้นมีความสมบูรณ์ ชาวบ้านผู้ที่พึงมีสิทธิในการจัดการทรัพยากรจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาล การรับรองดังกล่าวควรมีความหนักแน่นเพื่อทำความเชื่อมั่นในความรู้ให้สมบูรณ์ และมีเพียงชุมชนที่สามารถให้หลักฐานที่แสดงว่าสิ่งนี้ได้ผล มีข้อกังวลว่าอะไรคือปฏิบัติการที่ดีที่สุดจริงๆ และดำเนินการในระดับท้องถิ่นที่อยู่บนพื้นฐานของประสบการณ์และถูกโจมตีและไม่ได้รับการสนับสนุน ทางออกที่ได้ผล – อาทิเช่น การทำไร่หมุนเวียนในบ้านหินลาดใน – ควรได้รับการสนับสนุนอยู่ในนโยบาย และความเข้มแข็งในความหลากหลายของทางออกของท้องถิ่นบนพื้นฐานของประสบการณ์ที่ควรได้รับการรับรองจากระดับท้องถิ่นไปจนถึงระดับนานาชาติ ชุมชนมักจะได้รับความกดดันโดยนโยบายแบบทั่วไป ต.ย. เช่น โดยผ่านการส่งเสริมการปลูกพืชเชิงเดี่ยวและพืชเงินสด และพื้นที่คุ้มครอง จัดการโดยชาวบ้านไม่ได้รับอนุญาตให้อยู่อาศัยในเขตแดนตามประเพณีอีกต่อไป ดังตัวอย่าง ชุมชนที่ไม่ไกลจากนี้ขณะนี้ตกอยู่ในช่วงเวลาวิกฤติ เนื่องจากพวกเขาถูกกดดันโดยการขยายพื้นที่อุทยานแห่งชาติ และพวกเขาไม่รู้ว่าพวกเขาจะสามารถยังคงวิถีชีวิตของตนอยู่บนพื้นฐานของการทำไร่หมุนเวียนได้หรือไม่

ผู้เข้าร่วมคนหนึ่งกล่าวถึงภาพความหลากหลายทางชีวภาพของท้องถิ่น และที่ว่าขณะนี้พวกเขากำลังมองหากรณีศึกษา[23]ในการผนวกกรณีไร่หมุนเวียนของชาวกะเหรี่ยงที่อาจช่วยสนับสนุนมันได้ ตามที่มันจะถูกอธิบายด้วยความใส่ใจเพื่อชาวโลก และยุติลงในเงื้อมมือของรัฐบาล

วิธีหนึ่งที่จะพูดเกี่ยวกับความเชื่อมั่นใน ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่นS กลุ่มหนึ่งได้อภิปรายกันว่าท่านจะรู้ได้อย่างไรว่าความรู้ของท่านเป็นจริง หรือว่ามันได้ผล มีการชี้ว่าความรู้มีการถ่ายทอดจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง และที่ว่าการสังเกตการณ์ผ่านเวลาหลายปี

23. https://beta.localbiodiversityoutlooks.net

ผู้ทรงความรู้และผู้เชี่ยวชาญเรื่องผู้ผสมเกสรและการผสมเกสรจากระบบความรู้ที่หลากหลาย Simone Athayde, Brazil/US; Edgar Pérez, Guatemala; Hpa t· Poonoo Papa, Thailand; Julio López Maldonado, Guatemala; Jorni Odochao, Thailand; John Lengoisa, Kenya; Elmer González, Panama and Atamira Tumarae, New Zealand. ภาพ: J. Bumroongchai

เป็นเรื่องสำคัญ ทั้งยังมีข้อตกลงกันว่าชาวบ้านบางคนมีการรับรู้โดยชุมชนว่าเป็นบุคคลผู้ทรงความรู้ เป็นผู้ทรงอำนาจ ในขอบเขตของความรู้เฉพาะด้าน เมื่ออภิปรายกันถึงความรู้ในบ้าหินลาดใน มีหลายตัวอย่างจากการแพทย์ที่ถูกใช้เป็นตัวอย่าง – ความรู้เกี่ยวกับการบำบัดรักษาได้รับการพิสูจน์โดยประสบการณ์ และพิสูจน์ว่ามันได้ผลได้เพิ่มพูนขึ้นตามกาลเวลา ผู้เข้าร่วมได้สะท้อนเกี่ยวกับการสังเกตการณ์เป็นเวลาหลายปี และทั้งบทบาทของคำให้การต่างๆ ที่ได้จากคนอื่นๆ ทั้งยังได้บันทึกด้วยเกี่ยวกับผู้บำบัดรักษาที่พวกเขาได้รับการเผยให้เห็นจากโลกของจิตวิญญาณ – ซึ่งได้ให้แรงบันดาลใจสำหรับการปฏิบัติของพวกเขา ยิ่งกว่านั้น ชาวบ้านก็มีความแตกต่างในเชิงของการที่ร่างกายมีปฏิกิริยาต่อยาอย่างไร และผู้บำบัดรักษาชาวกะเหรี่ยงขอให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์เพื่อยารักษาโรคสำหรับบุคคลเฉพาะรายและเกี่ยวกับความสัมพันธ์ใกล้ชิดระหว่างผู้บำบัดรักษาและผู้ป่วย เป็นที่ตกลงกันว่าคนบางคนมีความชอบธรรมและความรู้ของพวกเขามีความเชื่อมั่น ตัวอย่างเช่น ถ้าผู้บำบัดรักษาประสบความสำเร็จ เขาหรือเธอก็จะมีชื่อเสียง

ผู้เชี่ยวชาญท้องถิ่นคนหนึ่งได้สะท้อนเรื่องความรู้ของการเลี้ยงผึ้งและนั่นแท้จริงแล้วเป็นของใหม่ในหินลาดใน เขาอธิบายว่า “การเลี้ยงผึ้งมิได้ทำกันแบบผิวเผินในหินลาดใน ชุมชนมีการประชุมภายในกันหลายครั้งเพื่อประเมินถึงข้อดีและข้อเสีย หลักการสำคัญประการหนึ่งที่เห็นพ้องกันและที่ได้ชี้แนะการเพิ่มขึ้นของการเลี้ยงผึ้งคือว่าชาวบ้านไม่ควรตักตวงจากธรรมชาติมากเกินไป ไม่ควรโลภ นักวิจัยชาวญี่ปุ่นได้แนะนำความคิดเรื่องการเลี้ยงผึ้งและได้ให้งบประมาณเริ่มต้นบางส่วน ระบบของญี่ปุ่นไม่ได้ผลดีนักในที่นี้ ด้วยเหตุที่ผึ้งจากภายนอกเข้ามาขโมยอาหารจากผึ้งท้องถิ่น ดังนั้น เราจึงปรับวิธีและให้อยู่บนฐานของกระบวนการธรรมชาติและผึ้งท้องถิ่นในสภาพแวดล้อมของบ้านหินลาดใน” เขาชี้ว่าก่อนที่ชาวญี่ปุ่นจะเข้ามา เขามีความรู้เกี่ยวกับผึ้งอยู่แล้ว การปฏิบัติต่างหากที่ได้เปลี่ยนไป

บทสรุปการอภิปรายในที่ประชุมใหญ่ที่รายงานกลับจากการประชุมเดินปฏิบัติการ

กลับมายังชุมชนหลังจากวันในระบบไร่หมุนเวียน ทุกกลุ่มได้รายงานกลับสู่กันและกันและตามมาด้วยการอภิปราย โดยทั่วไป พวกเขาได้แสดงความชื่นชมถึงสิ่งที่พวกเขาได้เรียนรู้ในช่วงที่ออกเดินกัน และคุณค่าของการแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ การอภิปรายได้หยิบยกหลายสิ่งที่ได้สรุปไว้ในส่วนต่างๆ ก่อนหน้านี้ แต่ก็มีความคิดเพิ่มเติมบางอย่างด้วย

กลุ่มได้สังเกตว่าในบ้านหินลาดใน ปรากฏว่ามีการไม่เข้าคู่กันระหว่างแนวโน้มของโลกเรื่องการลดลง และการเพิ่มขึ้นของประชากรผึ้งในชุมชน อย่างไรก็ตาม มีเหตุการณ์สำคัญๆ ที่ผู้ผสมเกสรได้ลดลงแต่ก็กลับฟื้นตัวขึ้นอีก

การตอบสนองจำนวนมากต่อข้อคุกคามที่เสนอแนะไว้ในข้อความสำคัญๆ ที่ได้อภิปรายกันในช่วงวันอันเกี่ยวโยงสำหรับบ้านหินลาดในและยังมีการปฏิบัติกันและดำเนินการในที่นี้

นวัตกรรมเป็นส่วนสำคัญและควรได้รับการพิจารณาและทำให้เห็นได้มากขึ้นในข้อความสำคัญ การเรียนรู้ข้ามรุ่นคนก็ได้รับการเน้นย้ำในแง่นี้ “คนหนุ่มสาวต้องการการชี้แนะของผู้อาวุโส เพื่อบรรลุความต้องการของอนาคตและปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลง คนหนุ่มสาวย่อมคิดถึงอนาคต” ผู้เข้าร่วมคนหนึ่งกล่าว

มีการเน้นว่าการปฏิบัติที่สำคัญและวิถีการดำรงชีวิตที่สนับสนุนผู้ผสมเกสรมิใช่เพียงการรับรู้ที่ไม่เพียงพอ – แต่มักจะถูกโจมตีด้วย “ถ้าท่านจัดการป่าของท่านได้ดี ผึ้งก็จะมายังป่าของท่าน เมื่อเป็นดังนั้นการปกป้องผู้ผสมเกสรควรที่จะยอมรับ IPLCs” ยังมีข้อสังเกตด้วยว่า “ส่วนใหญ่แล้วเรื่องจิตวิญญาณของสรรพสิ่งขาดหายไปในการประเมินผล SPM”

ในแนวทางเดียวกัน มีความสำคัญที่จะต้องรับรู้ถึงความจำเป็นที่จะต้องดำรงรักษา ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ไว้ และที่ว่าการสูญเสีย ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ก็เทียบได้กับการสูญเสียสายพันธุ์ที่มีความรู้เชื่อมโยงอยู่ด้วย “อะไรมาก่อนกัน ชาวบ้านหรือทรัพยากร มิใช่เพียงการผสมเกสรที่กำลังลดลง การปฏิบัติตามประเพณีก็กำลังลดลงด้วย – และที่ไปด้วยกันคือความรู้ที่สัมพันธ์กัน ที่อยู่อาศัยของคนก็กำลังลดลง ดังนั้น ชาวบ้านจึงไม่สามารถประยุกต์ใช้การปฏิบัติตามประเพณีของตน”

ในการอภิปรายกลุ่ม มีความรู้สึกว่าข้อความของความเชื่อมั่นไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะดำเนินการด้วย อย่างไรก็ตาม มันก็ชัดเจนด้วยว่าวิธีที่ท่านรับรู้เรื่องความเชื่อมั่นมีความสำคัญ และข้อสนเทศอะไรที่ท่านนำเข้ามาเมื่อท่านวางหลักข้อความของความเชื่อมั่นแล้ว มีการเน้นว่า “เหตุผลที่ทำไมข้อค้นพบมีความหนักแน่นแล้วแต่ไม่สมบูรณ์ เป็นเพราะเรื่องราวของเรายังไม่ถูกรับฟังหรือเข้าใจทั้งหมด ข้อมูลของเรายังไม่ได้ถูกผนวกรวมเข้าไว้ทั้งหมด นี่แสดงให้เห็นความจำเป็นต้องบันทึกเอกสารและแบ่งปันความรู้ของเราเกี่ยวกับผู้ผสมเกสร” ผู้เข้าร่วมคนหนึ่งตั้งคำถาม “อะไรคือความจริง” เขาให้ความคิดเห็นต่อไปว่าบางครั้งวิทยาศาสตร์ก็มีการเปลี่ยนแปลงกระบวนทัศน์และนี่ก็เกิดขึ้นด้วยใน ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ความรู้มีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา แท้จริงแล้ว ระบบความรู้ทั้งหมดล้วนเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลา

การกำกับติดตามได้รับการยอมรับต่อไปว่ามีความสำคัญมาก – แต่ไม่ใช่เพียงแต่เกี่ยวกับผู้ผสมเกสรเท่านั้น ยังการกำกับติดตามเรื่องอื่นๆ อาทิเช่น การใช้สารเคมี ศาสตร์ของพลเมืองเสนอแอ๊ปและเครื่องมือบางอย่างที่อาจเป็นประโยชน์ในการกำกับติดตามผึ้ง และทำแผนผังสิ่งเหล่านั้นออกมาอย่างง่ายดาย มีข้อสังเกตว่าข้อมูลจำนวนมากที่นำมาผนวกเข้าสู่การประเมินผลไม่ได้ผลิตขึ้นโดยนักวิทยาศาสตร์ แต่กลับเป็นว่าโดยนักธรรมชาตินิยมและมือสมัครเล่น (ต.ย. เช่น บรรดานักดูนกและผู้เลี้ยงผึ้ง) – แต่ในประสบการณ์ของผู้เข้าร่วม ยังคงมีช่องว่างกับ ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น อยู่ข้อความสำคัญในการประเมินการผสมเกสรเป็นที่รับรู้โดยทั่วไปว่าอ่อนเกินไป และจะให้มีการดำเนินการในระดับนโยบายคงจะต้องเป็นข้อท้าทาย มีข้อคิดเห็นด้วยความกังวลว่า กระบวนการของ IPBES ผิดพลาด และแนวทางระหว่างรัฐบาล ที่รัฐบาลสามารถกำหนดการแจกแจงหลักฐานขึ้นใหม่อีกและเสนอแนะโดยวิทยาศาสตร์ละผู้ทรงความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น นำไปสู่ข้อความที่อ่อนลงและข้อคิดเห็นเพียงเล็กน้อย “เราจะถามชาวกะเหรี่ยงอย่างไรให้กำกับติดตามและตอบกลับ หากผลกระทบไม่แข็งขันพอ อะไรคือวิถีทางสู่ผลกระทบความเข้าใจเรื่องความรู้ต้องการข้อความที่แน่นหนา”

สุดท้ายแต่ไม่ใช่ท้ายสุด มีข้อเสนอแนะว่า “IPBES ควรมีการสะท้อนภายในเกี่ยวกับการจัดลำดับความสำคัญของตนเอง และมันจะเชื่อมโยงกับความเป็นจริงและความต้องการของท้องถิ่นได้อย่างไร จำเป็นต้องมียุทธศาสตร์แสวงหาความร่วมมือที่เหมาะสมและชัดเจนเพื่อนำข้อความเข้าสู่ระดับชาติ”

ค่ำคืนวัฒนธรรม

ค่ำคืนวัฒนธรรม ที่สมาชิกทั้งหมดของชุมชนหินลาดในได้รับเชิญด้วยกัน โดยเริ่มจากวาระการชิมน้ำผึ้ง ด้วยน้ำผึ้งที่นำมาจากประเทศสวีเดน เอสโทเนีย และออสเตรเลีย ร่วมกับน้ำผึ้งชนิดต่างๆ จากบ้านหินลาดใน จากผึ้งมิ้ม ชันโรง และผึ้งหลวง ทั้งยังมีน้ำผึ้งกับสมุนไพร วาระการชิมน้ำผึ้งนี้เปิดให้แขกระหว่างประเทศและเจ้าภาพท้องถิ่นได้มีประสบการณ์ถึงคุณค่าของการผสมเกสรในวิถีทางที่แตกต่างกัน หลังจากการชิมน้ำผึ้ง มีการแสดงทางวัฒนธรรมโดยผู้เข้าร่วมการประชุมปฏิบัติการทั้งหมด รวมทั้งการฟ้อนดาบตามประเพณีโดยชาวกะเหรี่ยงร่วมไปกับดนตรีพื้นบ้าน ผู้เข้าร่วมทั้งหมดได้รับเชิญให้ขึ้นเวทีเพื่อแบ่งปันบทกวี บทเพลง และการฟ้อนรำ นับจากบทเพลงอิตาเลียน จากการต่อต้านนิวซีแลนด์ ด้วยการเต้นปอยและเต้นฮาคา ในบรรยากาศที่รื่นเริงและแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม

วันที่ 4 เส้นทางข้างหน้าสำหรับผู้ผสมเกสร การผสมเกสร และชาวบ้านและภูมิทัศน์ที่เอื้อต่อสิ่งเหล่านี้

ในช่วงเช้า บรรดาผู้เข้าร่วมทำงานกันรอบภาพโปสเตอร์ชุดใหม่ว่าด้วยเส้นทางที่ระบุโดยการประเมินการผสมเกสร ที่นำมาจากการสังเกตการณ์วันสุดท้ายในภาคสนามและปฏิสัมพันธ์ระหว่างระบบความรู้ในช่วงการเดิน การนำเสนอเพิ่มเติมที่มีส่วนสร้างภาพรวมของภูมิทัศน์ระหว่างประเทศขององคาพยพที่จะหนุนความสัมพันธ์ของความรู้-นโยบายเพื่อสนับสนุน ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่นP และแนวทางการอนุรักษ์ชีววัฒนธรรม อะไรที่สามารถจะทำได้เพื่อหนุนเสริมความเข้าใจในการประเมินการผสมเกสรในนโยบายระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระหว่างประเทศ ทำอย่างไรที่จะให้ความเข้าใจดังกล่าวเชื่อมโยงความรู้ของชาวกะเหรี่ยงเข้ากับสัมพันธภาพวิทยาศาสตร์-นโยบาย อันเป็นส่วนของความพยายามเสริมความเข้มแข็งให้แก่การยอมรับการปฏิบัติตามจารีตประเพณีของพวกเขาที่มีส่วนในการอนุรักษ์และการใช้อย่างยั่งยืนของความหลากหลายทางชีวภาพ และเพื่อวิถีชีวิตของชาวกะเหรี่ยง คำถามเหล่านี้ที่เป็นส่วนหนึ่งของวัตถุประสงค์ของการเสวนาด้วย อันเป็นหัวใจสำคัญของการตรึกตรองในเช้านี้

วาระที่ 1: การอภิปรายเกี่ยวกับความเข้าใจและเส้นทางข้างหน้ า

สำหรับวาระนี้ โร ฮิลล์ และลีนน์ ดิคส์ ได้รวมกลุ่มรอบภาพโปสเตอร์หกแผ่น สามแผ่นเป็นภาษาอังกฤษ อีกสามแผ่นเป็นภาษาไทย ที่นำเสนอชุดหลักๆ สามชุดของเส้นทางนำสู่ทางออกที่ระบุอยู่ในการประเมินการผสมเกสร (โปรดดู กล่อง 8) ขณะที่ทบทวนด้วยว่ามีหลายเส้นทางที่ระบุในระดับท้องถิ่นแล้ว อาทิเช่นส่วนที่เราได้มีประสบการณ์ในบ้านหินลาดใน

พวกเขาได้นำเสนอการตอบสนองเชิงยุทธศาสตร์หลักต่อความเสี่ยงและโอกาสที่สัมพันธ์กับผู้ผสมเกสร โดยเน้นบรรดาที่เกี่ยวข้องกับ IPLCs เหล่านี้ยังรองรับความสำคัญของการสนับสนุนแนวทางการอนุรักษ์ชีว วัฒนธรรมด้วย โดยผ่านการรับรองสิทธิการถือครองและการเสริมความเข้มแข็งของ ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น และการอภิบาลตามประเพณี มีการหยิบยกว่าการเชื่อมโยงข้ามระบบความรู้อันหลากหลายของผู้คนมีความสำคัญสำหรับการเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์ของสังคมกับธรรมชาติ มีการเน้นเรื่องเส้นทางความร่วมมือในฐานะที่เป็นวิถียุทธศาสตร์ภายภาคหน้า

ในการอภิปรายที่ตามมารอบภาพโปสเตอร์ ผู้เข้าร่วมได้ให้ข้อคิดเห็นว่ามีช่องว่างขนาดใหญ่ระหว่างการวางยุทธศาสตร์ภายหน้ากับการดำเนินงาน นี่เป็นจุดยุ่งยากของประเด็น การให้การศึกษาแก่ผู้

กล่อง 8 ข้อความสำคัญจาก SPM สรุปประเด็นการ สัมพันธ์กับผู้ผสมเกสรและการผสมเกสร:

ปรับปรุงเงื่อนไขในปัจจุบันเพื่อผู้ผสมเกสรและเพื่อดำรงรักษาการผสมเกสร
- จัดการความเสี่ยงปัจจุบัน
- ใช้โอกาสในปัจจุบัน

เปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ด้านการเกษตร
- การเกษตรแบบเข้มข้นเชิงนิเวศวิทยา โดยผ่านการจัดการบริการระบบนิเวศอย่างแข็งขัน
- เสริมความเข้มแข็งให้แก่ระบบเกษตรอันหลากหลายที่มีอยู่
- สนับสนุนระบบเกษตรอันหลากหลาย เกษตรอินทรีย์ และความมั่นคงทางอาหาร รวมทั้งความสามารถในการกำหนดนโยบายเกษตรและอาหารของตนเอง การเร่งรัดการปรับสภาพและนิเวศวิทยา
- สนับสนุน "ความหลากหลายทางชีววัฒนธรรม" และแนวทางอนุรักษ์ผ่านการรับรองสิทธิ การถือครองและเสริมความเข้มแข็งของความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่นและการอภิบาลตามประเพณีที่สนับสนุนผู้ผสมเกสร

ลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานทางนิเวศวิทยา

เปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์ของสังคมกับธรรมชาติ
- บูรณาการความรู้อันหลากหลายของผู้คน
- บูรณาการผู้คนกับผู้ผสมเกสรผ่านแนวทางความร่วมมือระหว่างภาคส่วน

จัดการของระบบการเกษตรแบบเข้มข้นขนาดใหญ่เกี่ยวกับผลประโยชน์และบทบาท

สำคัญของผู้ผสมเกสรเป็นกุญแจสำคัญ วิถีทางสู่ภายหน้าเพื่อสนับสนุนชุมชนให้เข้าหาเอกสารโดยจัดหมวดหมู่ข้อเสนอแนะที่สัมพันธ์กับพวกเขา และทั้งสนับสนุนวิถีทางสำหรับพวกเขาด้วยเพื่อเชื่อมโยงกับสถานการณ์ของตนและพัฒนานโยบายของตนเองที่ชี้แนะโดยข้อเสนอแนะของ IPBES

ผู้เข้าร่วมคนหนึ่งที่เป็นชนเผ่าพื้นเมืองได้เตือนความจำว่าเราจำเป็นต้องแจ้งต่อรัฐบาลของเราว่า "ยาปราบศัตรูพืชกำลังปล่อยสารพิษให้แก่ที่ดินของเรา นี่จึงเสี่ยงที่จะทำลายพืชและสัตว์ของเรา และหากเราสูญเสียพืชและสัตว์ของเราไป เราก็จะสูญเสียความรู้ของเราไปด้วย ถ้าเราสูญเสียพืชสมุนไพรอย่างหนึ่ง เราก็จะสูญเสียความรู้เกี่ยวกับพืชชนิดนี้ โดยการทำเช่นนั้น พวกเรากำลังทำลายอัตลักษณ์ของเราเอง ฉันอาจดูเป็นชนเผ่าพื้นเมือง แต่หากเมื่อฉันสูญเสียอัตลักษณ์ของฉัน ฉันก็ไม่เป็นอีกต่อไป ในแง่นี้ มีความสำคัญที่จะต้องรับรู้บทเพลงของเรา การฟ้อนรำของเรา และเรื่องราวของเราซึ่งอยู่ภายในความรู้ของเราที่แฝงฝังอยู่ การปฏิบัติเหล่านี้เชื่อมโยงความรู้เข้ากับระบบนิเวศท้องถิ่น นี่มีความสำคัญในการเข้าใจว่าเราเสริมแรงให้แก่ระบบบูรณาการและเสริมสร้างการศึกษาได้อย่างไร รัฐบาลและบรรดาบริษัทจะต้องไม่ชอบการผลักดันนี้เพื่อลดการใช้ยาปราบศัตรูพืช แต่เราจะต้องเข้มแข็งพอที่จะต่อต้าน"

การกล่าวว่าการมีความมั่นคงในเขตแดนและการปกป้อง ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่นS เป็นวาทกรรมที่สัมพันธ์ซึ่งกันและกันสองด้าน แต่นั่นมิได้เชื่อมโยงกันเสมอไป มีความสำคัญว่าทั้งสองส่วนนี้ได้รับการกล่าวถึงเมื่อพูดคุยกับรัฐบาลเกี่ยวกับการปกป้องความหลากหลายทางชีวภาพและระบบนิเวศ – ต.ย. เช่น เมื่อมีการนำเสนอคุณค่าของ ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น มีความสำคัญเช่นกันที่จะต้องพูดถึงสิทธิของ IPLCs เกี่ยวกับการเชื่อมโยงความรู้ประเภทต่างๆ ผู้เข้าร่วมอีกคนหนึ่งเพิ่มเติมว่ามีหลายวิธีเข้าถึงความรู้ และระบบความรู้มีความสำคัญ และระบบการอภิบาลก็มีความสำคัญ – แต่ยังจำเป็นต้องเชื่อมโยงกับความรักในที่ดิน การแลกเปลี่ยน และการทะนุถนอมความสัมพันธ์ระหว่างผู้คนกับธรรมชาติ ประเภทของความสัมพันธ์ที่เราต้องการสร้างเสริมกับระบบนิเวศ คือที่วางอยู่บนฐานของความเมตตา ความรัก ความใส่ใจ ความเคารพและความรับผิดชอบ นี่คือลักษณะของการเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์ของสังคมกับธรรมชาติที่เราต้องการ และนี่ควรเป็นจุดเน้นหนักของการอภิปรายของเรา

มีการหยิบยกความสำคัญของการมีความคิดเชิงบวก เรากำลังถูกกระหน่ำอย่างต่อเนื่องด้วยข่าวกดดันด้านสิ่งแวดล้อม และบางครั้งนั่นทำให้เรามุ่งเน้นมากเกินในความเศร้าโศกและเคราะห์กรรม นี่เป็นความเสี่ยงอย่างยิ่งที่ทำให้สังคมสิ้นหวังและปล่อยวาง ฉะนั้น บางทีเราจำเป็นต้องมุ่งเน้นมากขึ้นบนฐานของการแก้ไข ด้วยแนวทางเชิงบวก ดังนั้น จึงเป็นการสร้างแรงบันดาลใจที่จะได้เห็นว่า การประเมินการผสมเกสรของ IPBES ได้ระบุทางออกและเครื่องมือจำนวนมากและสิ่งที่เป็นเชิงบวกที่สามารถทำได้เพื่อปรับปรุงสถานภาพของผู้ผสมเกสร นี่พึงเป็นเหตุผลสำหรับการมองโลกในแง่ดี เราต้องการการเล่าเรื่องของความหวังและเราต้องการที่จะเชื่อกันทั้งหมดว่าเราคือผู้สร้างการเปลี่ยนแปลง และที่ว่าการเปลี่ยนแปลงแบบพลิกโฉมอยู่ในเงื้อมมือของเรา

ตามแนวทางเดียวกันนี้ มีการเพิ่มเติมว่าเราพูดกันเกี่ยวกับการยกระดับ ต.ย. เช่น ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่มีความหมายในระดับที่สูงขึ้น และเกี่ยวกับการขยายผล ซึ่งเกี่ยวกับการสร้างเครือข่ายและการกระจายความคิดริเริ่ม – เขตพื้นที่วัฒนธรรมพิเศษเป็นตัวอย่างที่ดีของการขยายผล อย่างไรก็ตาม มีการเน้นมากขึ้นว่าเพื่อทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง จำเป็นต้องเจาะลึก เพื่อเชื่อมโยงการเปลี่ยนแปลงเข้ากับคุณค่าที่รองรับ เชื่อมโยงกับผู้คนที่มีแรงกระตุ้นที่ลึกซึ้งและเพื่อให้รากฐานมีความมั่นคงสำหรับสังคมที่มีการปรับสภาพ

ผู้เข้าร่วมที่เป็นชนเผ่าพื้นเมืองได้สะท้อนว่าตัวอย่างเช่นบ้านหินลาดในช่วยให้เรามีความยืดหยุ่น เป็นเรื่องยากที่จะให้คุณค่าสิ่งที่ไม่รู้จัก ฉะนั้น ลองพยายามทำให้ความรู้ของเราเป็นที่เห็นได้! คงจะเป็นการดีที่จะรักษาการติดต่อไว้หลังจากการเสวนาเสร็จสิ้นลง เพื่อที่เราจะสามารถสนับสนุนกันและกันได้ต่อหน้าความไร้อำนาจของรัฐบาล

เส้นทางของชุมชนหินลาดใน

ประเสริฐ ตระการศุภกร ได้อธิบายว่า ชาวบ้านจากหินลาดในมีกระบวนการที่เข้มแข็งในการจัดการกับป่า อาทิเช่น การทำไร่หมุนเวียนและการสร้างความเข้มแข็งให้แก่การจัดการป่าร่วมกันตามประเพณี แต่วิถีชีวิตของพวกเขายังมีความเสี่ยงที่ป่าของพวกเขาถูกเสนอชื่อเพื่อการอนุรักษ์ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ เราจะช่วยสนับสนุนชาวกะเหรี่ยงได้อย่างไรในการคุ้มครองและป้องกันป่าของตน ชาวกะเหรี่ยงไม่มีสิทธิผ่านกรอบกฎหมายใด และนี่ยังคงเป็นกรณีที่แม้พวกเขาจะมีการปฏิบัติที่ดีก็ตาม

ตัวอย่างหนึ่งที่หยิบยกขึ้นมาถึงข้อความเชิงบวกเกี่ยวกับวิถีชีวิตของชาวกะเหรี่ยงมีการสื่อสารกันอย่างไรโดยผ่านเรื่องราวของน้ำผึ้งของตน โดยผ่านการชิมน้ำผึ้ง – แหล่งดั้งเดิมหนึ่งเดียว โดยการสื่อสารเรื่องราวของหินลาดในออกสู่คนภายนอก – นี่ทำให้ชาวบ้านภาคภูมิใจมาก การสนทนาได้กลับมาที่เส้นทางท้องถิ่นที่ถูกระบุในหินลาดใน อาทิเช่น การกำหนดขอบเขตพื้นที่วัฒนธรรมพิเศษ สิ่งที่กลุ่มได้เป็นประจักษ์พยาน ณ ที่นี้จะเป็นแรงบันดาลใจที่ดีให้คิดถึงกลไกที่เชื่อมโยงเรื่องราวของโลกกับความเป็นจริงในท้องถิ่น บท ธา ของชาวกะเหรี่ยงให้การสนับสนุนการเดินทางสายนี้เป็นธรรมดาตลอดช่วงของการสนทนา

พะติ[24]ปุ๊นุผู้นำตามประเพณีได้เริ่มการสนทนาโดยการกล่าวว่า เขาหวังว่าพวกเขากำลังช่วยกันสร้างโลกที่ดีกว่า เขาได้แบ่งปัน คำพังเพย โดยเฉพาะที่กล่าวว่า "กินจากน้ำ รักษาน้ำ กินจากผืนดินรักษาผืนดิน" บทธาอีกชิ้นหนึ่งที่กล่าวถึงคือ "นับย้อนสายตระกูลถึงยุคตั้งท้องที่น่องเราทั้งผองพี่น้องกัน" เขาเล่าต่อว่า "มนุษย์ทั้งปวงเป็นพี่น้องกัน และเราแต่ละกลุ่มย่อมมีการปฏิบัติตามประเพณีของตนเอง เราไม่ควรลืมเหล่านี้คือความรู้ที่เป็นรากเหง้า เป็นรากเหง้าผู้คนของท่าน และเป็นรากฐานการปฏิบัติของท่าน ท่านสามารถนำความรู้อื่นเข้ามาได้ แต่กระนั้น ความรู้ตามประเพณีของท่านก็เป็นรากเหง้าของท่าน ท่านไม่ควรทำลายหรือลืมเลือนความรู้ตามประเพณีของท่านเมื่อท่านก้าวไปสู่อนาคต ผู้คนของโลกเป็นพี่น้องกันและเราต้องมองหาร่วมกันสำหรับทางออกจากปัญหาของโลกของเรา ชาวกะเหรี่ยงของบ้านหินลาดในกำลังมองหาการสนับสนุนของคนกลุ่มนี้ – เป็นการรวมตัวของคนที่มีพลัง"

24. พะตี่ หมายถึง ลุง

เส้นทางก้าวสู่ภายหน้าหลังการเสวนามีการอภิปรายอย่างกว้างขวางในศาลาชุมชน ภาพ: J. Bumroongchai

นิเวศน์ ศิริ ผู้นำชาวกะเหรี่ยงอีกคนหนึ่งกล่าวถึงอีกบทธาหนึ่ง “เราเป็นพี่น้องที่ดี และเมื่อเราไปไร่หมุนเวียน เราไปด้วยกัน เราถางหญ้าด้วยกันจนพระอาทิตย์ตก พี่น้องจับมือกันกลับบ้าน” นี่หมายความว่าเรามีความสัมพันธ์อันเข้มแข็งในฐานะที่เป็นพี่น้องกันและช่วยเหลือกันในชุมชน เขากล่าวต่อว่า “หากท่านมีความเชื่อมโยงที่เข้มแข็งทางจิตวิญญาณกับที่ดินของท่าน มันก็จะช่วยการทำไร่นาของท่าน ความสัมพันธ์อันใกล้ชิดเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของแนวทางเกษตรกรรมยั่งยืนเพราะนิเวศวิทยาและทรัพยากรของที่ดินและป่าที่ชาวบ้านได้จัดการด้วยความใส่ใจที่นี่ สิ่งเหล่านี้อุดมสมบูรณ์ ผลที่เกิดขึ้น รัฐบาลได้สำรวจที่ดินของเรา เพื่อให้สามารถจัดตั้งอุทยานแห่งชาติ ผลที่เกิดขึ้นขณะนี้ชาวบ้านกำลังเป็นกังวล – ไม่เพียงเพื่อตนเอง แต่เพื่อสัตว์ด้วย วัวควาย ไก่ ผึ้ง พวกนั้นจะต้องได้รับผลจากการประกาศนี้ด้วย”

ดิปู๊นผู้นำคนหนุ่มจากหมู่บ้านป่าแป๋ได้เพิ่มเติมว่าชาวกะเหรี่ยงถูกกล่าวโทษอย่างผิดๆ อยู่เสมอเรื่องการทำลายป่า จึงมีความสำคัญที่จะต้องฟื้นฟูไร่หมุนเวียนตามประเพณี และชี้ว่าการประกาศ “เขตคุ้มครองสัตว์ป่าและห้ามล่า” ที่ประกาศโดยรัฐบาล ซ้อนทับกับพื้นที่ที่พวกเขาทำไร่หมุนเวียน ชาวกะเหรี่ยงต้องพึ่งพิงป่า ถึงแม้อุทยานแห่งชาติยังคงอยู่ในช่วงเตรียมการ ชาวบ้านก็รู้สึกไม่มั่นคงแล้ว สัตว์เลี้ยงอย่างวัวควายจะประสบกับปัญหาเช่นกัน เพราะข้อบังคับที่เข้มงวดของอุทยานแห่งชาติ “รัฐบาลไม่เข้าใจวิถีชีวิตของเรา เหมือนที่ท่านมาที่นี่เพื่อเรียนรู้วิถีชีวิตของเรา เราจะทำอย่างไรให้เจ้าหน้าที่มาและเกิดความเข้าใจ เราไม่มีน้ำหนักพอที่จะพูดคุยกับรัฐบาล” มีคำอธิบายด้วยว่า สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ก็ไม่ได้รับการยอมรับ เพราะพวกเขาบอกว่ามันไม่มีหลักฐาน หินลาดในถูกมองว่าโชคดีโดยกลุ่มอื่นๆ แต่ชาวบ้านที่นี่ก็ยังไม่มีหลักฐานที่จะพิสูจน์ว่าสถานที่นั้นเป็นแหล่งศักดิ์สิทธิ์ – ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ไม่ได้รับการยอมรับ จะทำอะไรได้บ้างเพื่อให้เทพพิทักษ์ป่ามีความมั่นคง

ผู้นำชาวกะเหรี่ยงหนุ่มเสริมกลุ่มให้อธิบายต่อโลกถึงวิถีชีวิตของพวกเขา “การต่อสู้ของเราเป็นเรื่องใหญ่ ไม่ใช่เรื่องเล็ก เป็นการต่อสู้ทุกๆ วัน เราต้องการปกป้องผู้คน เราจำเป็นต้องลุกขึ้นและต่อสู้ มิฉะนั้นคนของเราจะถูกจับกุมและนำส่งศาล”

ผู้เข้าร่วมจากชุมชนกะเหรี่ยงแห่งอื่นๆ นายนันทวัฒน์ เที่ยงตรงสกุลจากบ้านแม่ลานคำเพิ่มเติมว่า สิ่งที่ชาวบ้านที่ชุมชนนี้กำลังทำเป็นสิ่งที่ดี พวกเขาร้องขอให้รัฐบาลหลีกเลี่ยงการสร้างพื้นที่คุ้มครองใหม่ๆ ในที่แห่งนี้ โดยเฉพาะโดยปราศจากการพิจารณาถึงสิทธิของชาวบ้านที่อาศัยอยู่และมีเขตพื้นที่ตามประเพณีของตนอยู่ที่นั่น การจัดการป่าของบ้านหินลาดในเป็นที่ยอมรับในระดับสากลแล้ว แต่ข้อท้าทายของพวกเขาคือรัฐบาลแห่งชาติ

ดังนั้น เยาวชนจึงได้รับโอกาสที่จะพูด หญิงสาวสองคนได้อธิบายว่ารัฐบาลไม่ยอมรับชาวกะเหรี่ยง เพราะเขาไม่เข้าใจวิถีชีวิตของเรา แต่ที่นี่เราสอนเด็กๆ ของเราที่ว่าสิ่งที่ผู้เฒ่าผู้แก่ได้ทำมามิใช่ไร้ประโยชน์ ในชุมชนเล็กๆ บางแห่ง เด็กๆ อายุสามหรือสี่ปีต้องเดินทางไปยังพื้นราบเพื่อเข้าโรงเรียน เพราะไม่มีโรงเรียนชุมชนในท้องถิ่น เหมือนที่นี่ ในบ้านหินลาดใน เด็กๆ เหล่านี้ไม่ได้ติดตามพ่อแม่ไปไร่ พวกเขาต้องออกจากชุมชนเพื่อไปเรียนต่อ และเมื่อพวกเขากลับมา เขาก็ไม่รู้ว่าจะทำอะไร

ณัฐดนัย ตระการศุภกร ได้อธิบายว่า เมื่อเขาอยู่ในโรงเรียนในเมือง เขาไม่เคยเอ่ยอ้างว่าเขาเป็นกะเหรี่ยงเลย เพราะชาวกะเหรี่ยงถูกกล่าวร้ายว่าเป็นผู้ทำลายป่า มีความสำคัญว่าสิทธิของเด็กจะต้องได้รับการเคารพและความรู้จากวัฒนธรรมของตนเองต้องได้รับการรับรู้และสอนกันในโรงเรียน เราอยากจะตั้งโรงเรียนที่เด็กๆ สามารถเรียนความรู้ของชาวกะเหรี่ยงและความรู้กระแสหลักไปด้วยกัน – มิฉะนั้นพวกเขาก็จะไม่ใส่ใจในความรู้ของตนเองเลย เราต้องการให้พวกเขามีความภาคภูมิใจในตนเองว่าเขาเป็นใคร

วาระนี้ยุติลงด้วยการสะท้อนความรู้สึกในใจจากชุมชนของบ้านหินลาดใน

วาระที่ 2 การอภิปรายว่าด้วยโอกาสการขยับขยายสู่ระดับนานาชาติและผลกระทบ

วาระที่ 2 ได้เสนอภาพรวมของโอกาสสำหรับการขยับขยายสู่ระดับนานาชาติและผลกระทบโดยเชื่อมโยงปฏิบัติการของท้องถิ่นเข้าสู่งานของหน่วยงานระหว่างประเทศ และเพื่อการเรียนรู้ว่าสิ่งเหล่านี้จะสามารถสนับสนุนการยกระดับและเรื่องความรับผิดชอบได้อย่างไร หลังจากนั้น การมีวิสัยทัศน์ของเส้นทางข้างหน้าต่อเนื่องด้วยการอภิปรายถึงปัจจัยเอื้อหลักๆ ก่อนที่จะยุติการเสวนา

ไนเจล ครอว์ฮอลล์ (Nigel Crawhall) ได้แนะนำ UNESCO (องค์การวิทยาศาสตร์ การศึกษา และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ) เขาได้อธิบายว่า UNESCO เป็นแหล่งของอนุสัญญาระหว่างประเทศหลายฉบับ รวมทั้งอนุสัญญาว่าด้วยมรดกโลกนับตั้งแต่ปี 2515 และอนุสัญญาเพื่อการสงวนรักษามรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ นับจากปี 2546 คณะกรรมการบริหาร UNESCO ได้บันทึกไว้ด้วยความพึงพอใจถึงนโยบายใหม่ไม่นานมานี้ในการเข้าเกี่ยวข้องกับชนเผ่าพื้นเมือง[25] นโยบายนั้นสอดรับกันกับปฏิญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิชนเผ่าพื้นเมือง (UNDRIP) UNESCO ยังได้เป็นเจ้าภาพในปีสากลแห่งภาษาชนเผ่าพื้นเมือง ปี 2562 อีกด้วย ฝ่ายงานเพื่อหมู่เกาะขนาดเล็กและความรู้ชนเผ่าพื้นเมือง ซึ่ง ไนเจล ครอว์ฮิลล์ เป็นหัวหน้า เป็นเจ้าภาพให้กับหน่วยสนับสนุนทางเทคนิคว่าด้วย ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ของ IPBES

คุณกมลรัตน์ ชยามฤตจากสำนักงาน UNESCO ที่กรุงเทพฯ ได้แนะนำสั้นๆ เกี่ยวกับงานของสำนักงาน UNESCO กรุงเทพฯ เธออธิบายว่าสำนักงานให้การสนับสนุนการดำเนินงานของอนุสัญญาว่าด้วยมรดกโลกในประเทศไทย

มาดาฟ คาร์กี (Madhav Karki) ได้กล่าวถึง IPBES ในศักยภาพที่เขามีในฐานะประธานร่วมของคณะทำงาน ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น กับทั้งเป็นสมาชิก MEP และประธานร่วมของการประเมินผลในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก เขาอธิบายว่า เป้าประสงค์สำคัญคือเพื่อหนุนเสริมการประสานสัมพันธ์ระหว่างความรู้และนโยบาย เขาได้ชี้ว่า IPBES ยังเป็นสถาบันที่เยาว์วัยมาก และกิจกรรมต่างๆ อาทิเช่น การเสวนานี้ก็เป็นส่วนของกระบวนการเรียนรู้สำหรับ IPBES ชุมชนหินลาดในสามารถสอนเราได้มากมายเกี่ยวกับ “การอยู่อย่างสมานฉันท์กับธรรมชาติ” มีความหมายอย่างไรในทางปฏิบัติ เขากล่าว

มาดาฟ คาร์กี ในบทบาทที่เป็นรองประธานคณะกรรมการ IUCN ว่าด้วยการจัดการระบบนิเวศ ยังได้อธิบายสั้นๆ ว่า ความรู้และวัฒนธรรมของชนเผ่าพื้นเมืองควรเป็นส่วนหนึ่งของงานอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพและการปฏิบัติด้านการจัดการทั้งหมด

โจจี คาริโน ได้พูดเกี่ยวกับเครือข่ายของศูนย์เอกลักษณ์ว่าด้วยความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ที่เชื่อมโยงกับบรรดาองค์กรของ IPLCs เป็นผู้ที่มีพันธะในการส่งเสริมการยอมรับ ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น (ดู วันที่ 1 วาระที่ 5) ขณะนี้ CBD กำลังอภิปรายกันถึงแผนยุทธศาสตร์ในอนาคต คือกรอบความหลากหลายทางชีวภาพโลกหลังปี 2563 และมันยังเกี่ยวข้องกับว่า CBD จะยังคงทำงานกับ IPLCs ได้อย่างไร เราจำเป็นต้องชี้ประเด็นและเน้นว่าอนาคตคือธรรมชาติและวัฒนธรรมร่วมกัน วิธีที่จะทำเช่นนี้คือโดยผ่านภาพลักษณ์ความหลากหลายทางชีวภาพท้องถิ่น[26] ซึ่งแสดงถึงการมีส่วนของ IPLCs เพื่อบรรลุเป้าประสงค์ของ CBD ขณะนี้สิ่งเหล่านี้ได้ผสานเข้าไว้ในการพัฒนาภาพลักษณ์ความหลากหลายทางชีวภาพท้องถิ่นครั้งที่สอง (LBO-2) ที่จะดำเนินการร่วมกันกับภาพลักษณ์ความหลากหลายทางชีวภาพโลก-5 เพื่อเสริมและขัดแย้งกับข้อค้นพบบางประการ ในท้ายที่สุด บรรดาศูนย์เอกลักษณ์ยังเข้าร่วมใน IPBES โดยผ่านเวทีชนเผ่าพื้นเมืองระหว่างประเทศว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพและบริการระบบนิเวศ (IFF BES) ซึ่งเป็นที่ประชุมสำหรับ IPLCs ที่มีความแข็งขันในช่วงการประชุมระดับโลกของ IPBES ท้ายที่สุด โจจี คาริโน ได้ชี้ว่าการเสวนาดังเช่นที่หินลาดในนี้ได้ให้โอกาสเข้าร่วมในความพยายามและทำ|ให้การมีส่วนของ IPLCs เป็นที่เห็นได้

มาร์ทจิน เทียเซ็น (Martjin Thiessen) ได้นำเสนอความคิดริเริ่มเรื่อง “ส่งเสริมผู้ผสมเกสร” (ก่อนหน้านี้คือ พันธมิตรสมัครใจ) เขาอธิบายว่า เมื่อการประเมินการผสมเกสรได้รับการตีพิมพ์แล้ว บางประเทศได้กำหนดคำประกาศที่จะมีปฏิบัติการเพื่อกลับสภาพการลดลงของผู้ผสมเกสร องค์ประกอบหลักของการร่วมพันธมิตรคือเชื่อมโยงเวทีวิทยาศาสตร์เข้ากับงานของรัฐบาล เพื่อสร้างเครือข่ายให้มีปฏิบัติการ เขาชี้ว่ามันเป็นเครือข่ายที่ไม่เป็นทางการ ซึ่งง่ายมากที่รัฐบาลจะเข้าร่วม

อับราม บิคสเลอร์ (Abram Bicksler) จึงอธิบายถึงงานขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) ที่มีบรรดาสมาชิกหลักคือรัฐบาลที่เป็นสมาชิก และทำหน้าที่เป็นตัวแทนความรู้ที่เป็นกลาง FAO มีกลไกต่างๆ สำหรับระหว่างรุ่นคนและการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม รวมทั้ง IPLCs เขาได้กล่าวว่าการร่วมสร้างความรู้ หลักฐานที่หลากหลาย และธรรมเนียมประเพณีทางวัฒนธรรมคือองค์ประกอบสำคัญของพวกเขาในงานเกษตรนิเวศวิทยา ผู้ผสมเกสร และการผสมเกสรโดยทีมงานเกษตรนิเวศวิทยาและบริการระบบนิเวศภายใน FAO งานหลักประการหนึ่งของพวกเขาคือการตรวจสอบและส่งเสริมระบบอาหารว่าจะสามารถแปลงสภาพให้มีความยั่งยืนยิ่งขึ้นได้อย่างไร เขาอธิบายว่า FAO ได้รับเชิญจากอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพให้ช่วยเอื้ออำนวยเรื่องแผนปฏิบัติการที่ปรับใหม่ปี 2561 – 2573 สำหรับความริเริ่มนานาชาติว่าด้วยการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนของผู้ผสมเกสร (IPI 2) ซึ่งได้วางไว้จนถึงปี 2573 ความริเริ่มนี้มุ่งเอื้อให้เกิดการดำเนินงานตามข้อค้นพบของการประเมินการผสมเกสรของ IPBES โดยผ่านนโยบายที่เอื้อ เป็นการดำเนินงานระดับพื้นที่ เพื่อส่งเสริมการเข้าร่วมของภาคประชาสังคมและโอกาสในการเสริมสร้างศักยภาพสำหรับการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนของผู้ผสมเกสร เขายังได้เน้นว่า FAO เป็นการขับเคลื่อนโดยประเทศต่างๆ ในความหมายว่าพวกเขาตอบสนองต่อความต้องการของบรรดาประเทศต่างๆ

ความหลากหลายของเส้นทางระดับท้องถิ่น

หลังจากการปฐมนิเทศเรื่องกรอบงานสนับสนุนที่ครอบคลุมระดับโลก การอภิปรายได้ดำเนินต่อไปเกี่ยวกับเส้นทางและยุทธศาสตร์การ

25. https://en.unesco.org/indigenous-peoples/policyy

26. https://beta.localbiodiversityoutlooks.net

โพรงผึ้งถูกจัดวางด้วยความใส่ใจและดูแลโดยชุมชนเพื่อให้ได้ผลผลิตน้ำผึ้งที่ดี ภาพ: D. Crimella

ดำเนินงาน โดยเริ่มจากระดับท้องถิ่น และปัจจัยเอื้อที่สำคัญสำหรับความเข้าใจยุทธศาสตร์เหล่านี้

ประโยชน์ที่ได้จากการแบ่งปันในฐานะที่เป็นวิถีทางยกระดับประสบการณ์ของเรา และเพื่อสถาปนาการเชื่อมโยงที่ดีขึ้นเพื่อลดช่องว่างของข้อสนเทศระหว่างบรรดาชุมชนของเรานับว่ามีความสำคัญ ข้อท้าทายก็คือจะปรับการตัดสินใจตามที่ได้ตกลงกันของ CBD และข้อความสำคัญที่เกี่ยวข้องกับนโยบายที่ได้มาจากการประเมินผลของ IPBES ให้เป็นความรู้ที่สามารถปรับประยุกต์ได้ที่สามารถปรับใช้ในระดับพื้นที่ได้อย่างไร เราจำเป็นต้องเสริมความเข้มแข็งให้แก่ชุมชนท้องถิ่นในระดับที่เป็นท้องถิ่นที่สุด และจากนั้นขยายออกเพื่อสร้างขบวนการปฏิบัติการที่สำคัญในระดับพื้นที่ จากนั้นจึงส่งอิทธิพลให้แก่นโยบายและการตัดสินใจของรัฐบาล

เกี่ยวกับสิทธิการถือครองของชนเผ่าพื้นเมือง มีประสบการณ์จำนวนมากจากทั่วโลกที่ได้แบ่งปันกัน ตัวอย่างหนึ่งคือการเปลี่ยนแปลงเมื่อเร็วๆ นี้ในการคุ้มครองความหลากหลายทางชีวภาพและพื้นที่คุ้มครองโดยกฎหมายในประเทศพม่าที่มีแนวโน้มที่จะยอมรับพื้นที่คุ้มครองของชุมชน ในอีกด้านหนึ่ง รัฐบาลพม่ากำหนดเป้าหมายไว้สูงสำหรับการกำหนดพื้นที่คุ้มครอง รวมทั้งพื้นที่ของชนเผ่าพื้นเมืองจำนวนมากและแผนแยกที่อยู่ของชนเผ่าพื้นเมืองเพื่อตอบสนองต่อการต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศภายใต้ UNFCCC นี่ส่งผลให้เกิดความกดดันต่อพื้นที่อนุรักษ์ของชุมชนชนเผ่าพื้นเมือง มีบทบาทที่สำคัญสำหรับชนเผ่าพื้นเมืองให้ทำในการส่งเสริม ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น และความผูกพันของพวกเขากับพื้นที่เหล่านี้ในประเทศปานามา มีประสบการณ์เชิงบวกของการจัดการร่วมพื้นที่ธรรมชาติที่ธรรมชาติและวัฒนธรรมบูรณาการเข้าหากัน ในเขตแดนกูนา ยาลา มีพื้นที่คุ้มครองที่จัดการโดยชาวกูนาเอง รัฐบาลปานามาได้ยอมรับว่าพื้นที่คุ้มครองนี้มีการจัดการที่ดีมาก คำแนะนำจากประสบการณ์นี้คือว่าเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องรู้จักสถาบันต่างๆ ของประเทศเราและผู้คนที่ทำงานในสถาบันเหล่านี้ เราจึงจะสามารถเชื่อมโยงกับพวกเขาได้ การเสริมความเข้มแข็งให้แก่แบบจำลองของพื้นที่อนุรักษ์บนฐานชุมชนถูกระบุว่าเป็นเส้นทางหนึ่ง ที่เขตพื้นที่วัฒนธรรมพิเศษของชาวกะเหรี่ยงเป็นแหล่งบันดาลใจอีกแหล่งหนึ่ง

ในแอมาซอน โดยเฉพาะในบรรดาประเทศที่สถานการณ์ของชนเผ่าพื้นเมืองย่ำแย่ลง อาทิเช่น บราซิลและโคลอมเบีย มีความสำคัญที่จะต้องทะนุถนอมและหนุนเสริมการเป็นหุ้นส่วนเชิงยุทธศาสตร์ระหว่างองค์กรของชนเผ่าพื้นเมือง ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม รัฐบาล ภาควิชาการ รวมทั้งหน่วยงานระหว่างประเทศ – นำไปสู่การยอมรับสิทธิผลประโยชน์ทางสังคม-สิ่งแวดล้อม และเศรษฐกิจของแนวทางมนุษย์-

พิธีปิดการประชุม ภาพ: J. Bumroongchai

ธรรมชาติและ ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น เพื่อยกร่างยุทธศาสตร์การสื่อสารเพื่อชักนำสังคมวงกว้างเข้าสู่ประเด็นเหล่านี้จะเป็นประโยชน์ เสริมความเข้มแข็งของธรรมชาติตามปรัชญาของชนเผ่าพื้นเมือง – นั่นคือ ธรรมชาติเป็นประธาน ไม่ใช่กรรม เป็นอีกทางหนึ่งที่ได้กล่าวแล้ว นอกจากนี้ เพื่อเสริมความเข้มแข็งให้แก่นักการเมืองชนเผ่าพื้นเมืองและส่งเสริมการรับเอาปรัชญาของชนเผ่าพื้นเมือง อาทิ เช่น “ชีวิตที่ดี” (Buen Vivir) ให้ตรงข้ามกับแนวทางแบบทุนนิยมที่เป็นอันตรายและเป็นปัจเจกบุคคล

ผู้เข้าร่วมคนหนึ่งบอกเราว่า เมื่อเขาติดต่อผู้ประสานของ IPBES ในประเทศของเขา เขาได้เรียนรู้ว่า การประเมินการผสมเกสรของ IPBES ได้ถูกใช้อย่างแข็งขันในการต่อสู้กับนโยบายที่วิปริตในการส่งเสริมการใช้ยาปราบศัตรูพืช ข้อความนี้ถูกใช้เพื่อหนุนเสริมผู้เข้าร่วมทั้งหมดให้ใช้ข้อสนเทศของการประเมินการผสมเกสรของ IPBES ที่เนื้อหาทั้งหมดในนั้นใช้ได้ฟรี ท่านสามารถนำกลับไปยังชุมชน หรือท่านอาจอ้างถึงในฐานะที่เป็นหลักฐานเมื่อท่านต้องถกเถียงกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภูมิภาค และรัฐบาลแห่งชาติ

มีผู้สะท้อนว่าสิ่งที่ดีประการหนึ่งเกี่ยวกับการเสวนานี้คือว่า เราได้รู้ว่ามีทางออกสำหรับข้อท้าทายอันน่ากลัวนี้อยู่ข้างหน้า เมื่อเรามาถึงเราตระหนักถึงความต้องการเปลี่ยนแปลงสภาพความสัมพันธ์กับธรรมชาติในสังคมวงกว้าง แต่ขณะนี้เราเชื่อมั่นว่าความสัมพันธ์นี้สามารถเปลี่ยนแปลงได้ และมีเครื่องมือและทางเลือกหลายอย่างที่สามารถช่วยให้เราเปลี่ยนแปลงมันได้ ที่ดินของชนเผ่าพื้นเมืองมักจะเหมือนเกาะแห่งความหวังในมหาสมุทรแห่งความสิ้นหวัง และมีความสำคัญที่จะต้องดูแลสะพานเชื่อมระหว่างเกาะเหล่านี้ มีความสำคัญที่จะถักทอคำบรรยายที่มีความหวัง ที่สร้างแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นให้ลงมือปฏิบัติในชุมชนของตน ผู้เข้าร่วมอีกคนหนึ่งเพิ่มเติมว่า ถ้าเราไม่

ใส่ใจในสิ่งเล็กๆ ในท้องถิ่นพวกเราแต่ละคน นี่จะสร้างประเด็นและข้อท้าทายของโลก

ผู้แทนชนเผ่าพื้นเมืองคนหนึ่งกล่าวว่า ผืนดินเรียกร้องให้เรามีบทบาทในฐานะผู้พิทักษ์ เธอระบุว่าเรามีความรับผิดชอบที่จะต้องจุดประกายไฟสู่การปฏิบัติ เราจำเป็นต้องมีความตระหนักและการตื่นรู้ว่ากำลังเกิดอะไรขึ้นในโลกนี้ – สร้างความตระหนักและจุดไฟในหมู่ชนเผ่าพื้นเมืองของท่าน-นี่มีความสำคัญอย่างแท้จริงในระดับท้องถิ่น ถ้าเด็กๆ ของโลกได้เรียนรู้ข้อความเหล่านี้ จากนั้นบรรดาผู้นำของวันพรุ่งนี้ก็จะพร้อมและอยู่ในตำแหน่งที่จะตัดสินใจได้ดี

บรรดาผู้เข้าร่วมยังได้ชี้ถึงความสำคัญของการสร้างความตระหนักของผึ้ง และเชื่อมโยงเข้ากับความเข้าใจนับแต่โบราณเรื่องผึ้ง และความจำเป็นทั่วไปสำหรับการศึกษาชุมชนให้มากขึ้นเกี่ยวกับความสำคัญของแมลงในฐานะที่เป็นผู้ผสมเกสร ไม่ใช่เพียงผู้กัดกินพืชเท่านั้น ยกตัวอย่างว่านี้เกี่ยวพันกับความต้องการที่ได้ระบุไว้เพื่อลดการใช้ยาปราบศัตรูพืช และส่งเสริมระบบเกษตรที่หลากหลายและเป็นแบบอินทรีย์ ผู้เข้ารวมบางคนกล่าวว่า รัฐบาลควรให้การสนับสนุนการศึกษาที่หลักสูตรหลอมรวมความรู้และการปฏิบัติตามประเพณีและการเรียนรู้ระหว่างรุ่นคนในโรงเรียนสำหรับเด็กๆ ชนเผ่าพื้นเมือง

ผู้นำกะเหรี่ยงกล่าวว่า เขาอยากเห็นรัฐบาลให้การสนับสนุนการศึกษาในระบบ แต่ก็ยอมรับความสำคัญของการเรียนรู้ระหว่างรุ่นคนและการถ่ายทอด ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น นอกหลักสูตรที่เป็นทางการว่าไม่ใช่เรื่องผิดหรือผิดกฎหมายที่จะเรียนรู้จากธรรมชาติ “ฉันไม่เคยได้รับการศึกษาในระบบเลย ฉันไม่ได้ไปโรงเรียน ฉันเรียนรู้จากธรรมชาติ”

ด้านอื่นๆ ที่มีการกล่าวถึง ประกอบด้วยการก้าวออกสู่ภายนอก การแบ่งปันข้อสนเทศ การสถาปนาความเป็นหุ้นส่วนเพื่อเงินทุน การสร้างเครือข่าย การแบ่งปันข้อสนเทศด้วยสำนึกอันเข้มข้นของความรับผิดชอบ การเปลี่ยนแปลงภาพลักษณ์ของชนเผ่าพื้นเมือง และการรับเอาเรื่องเกษตรนิเวศวิทยา ไม่ใช่เพียงในฐานะที่เป็นระบบของความรู้และการปฏิบัติเท่านั้น แต่ยังเป็นขบวนการทางสังคมอีกด้วย มีการหยิบยกเรื่องความรู้ของผู้หญิง กับทั้งความสำคัญของคนรุ่นหนุ่มสาว เราจะสามารถเข้าร่วมกับความรู้ของผู้หญิงได้อย่างไรและเมื่อไร เราจะช่วยรัฐบาลสร้างพันธะในการทำตามข้อตกลงระหว่างประเทศ ด้วยการสรางกลไกสนับสนุนผู้หญิงและเยาวชนได้อย่างไร

โจจี คาริโน ได้สรุปข้อเสนอแนะที่กระทบใจหลายประการเกี่ยวกับเส้นทางและยุทธศาสตร์ที่ได้มีการแบ่งปันกันในวาระ เธอกล่าวว่าเส้นทางหลักที่ถูกระบุได้หนุนความสำคัญของการเชื่อมโยงการตัดสินใจระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับโลกในวิถีทางที่ชัดเจน มีการแบ่งปันว่า การดำเนินงานระดับชาติอาจเป็น “คอขวด” ในการเชื่อมโยงเส้นทางของท้องถิ่นและวาทกรรมระดับโลก และข้อท้าทายเหล่านี้ควรได้รับการหยิบยกขึ้นกล่าวไว้ในยุทธศาสตร์ โจจี คาริโน ยังได้กล่าวว่าการแปลงโฉมหน้ามักจะมาจากระดับท้องถิ่น และก็ยังเป็นการแปลงโฉมหน้าของท้องถิ่นที่สามารถนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงในระดับที่สูงขึ้น ผู้เข้าร่วมแต่ละคนจะสามารถทำอะไรได้บ้างในระดับท้องถิ่นกับชุมชนของตน จากนั้น เธอได้เสนอแนะสามเวทีที่จำเป็นต้องมีการแปลงโฉมหน้า นั่นคือ เกี่ยวกับ:

1. ความสัมพันธ์ระหว่างการริเริ่มความหลากหลายทางชีวภาพและชุมชน
2. ความยั่งยืนของระบบอาหารของเรา
3. การผลิตร่วมของความรู้และการรับรู้ถึงระบบความรู้ที่หลากหลาย

ผู้เข้าร่วมหลายคนได้แบ่งปันข้อเสนอแนะว่าการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพควรได้รับการแปลงโฉมหน้าให้เคารพและส่งเสริมวัฒนธรรมชนเผ่าพื้นเมืองให้ดีขึ้น และให้ใช้ข้อได้เปรียบของการร่วมงานกันมากกว่าแบ่งแยกหรือจำกัดช่องทางของชนเผ่าพื้นเมืองในการเข้าถึงพื้นที่อนุรักษ์ เรื่องราวที่ได้หยิบยกขึ้นโดยพวกผู้นำกะเหรี่ยง กับทั้งโดยแขกผู้มาเยือนในหมู่ชนเผ่าพื้นเมืองจากประเทศอื่นๆ ได้เป็นประจักษ์พยานว่ายังคงมีความคิดอย่างแรงในลักษณะบนสู่ล่างในการปฏิบัติด้านการอนุรักษ์ IPBES ถูกกล่าวถึงว่าเป็นตัวเร่งที่สำคัญของความรู้เกี่ยวกับว่าอะไรพึงกระทำเพื่อเปลี่ยนแปลงหรือเสริมแรงความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ ทั้งยังมีความคิดที่แบ่งปันกันว่าวิทยาศาสตร์ยังไม่ยอมรับอย่างเต็มที่ถึงการมีส่วนของความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองสู่อนาคตที่ยั่งยืนเพื่อโลก มีความสำคัญที่จะต้องเข้าใจว่าใครเป็นพันธมิตรและการแปลงโฉมหน้าสำคัญที่จำเป็นคือการผลักดันเพื่อให้เกิดการสร้างขบวนการที่เข้มแข็ง

โจจี คาริโน ยังได้หยิบยกว่าความเคารพต่อผู้อาวุโส ผู้หญิงและเยาวชนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการเปลี่ยนแปลงแบบแปลงโฉมหน้า เธอสรุปโดยการเชื่อมโยงกับความคิดเชิงปรัชญาของชาวกะเหรี่ยงที่ว่าเราทั้งผองเป็นพี่น้องกัน ที่ว่าเราทั้งผองล้วนเกิดมาจากบรรพบุรุษเดียวกัน ดังนั้นเราจึงจำเป็นต้องจับมือกันและทำงานร่วมกันเพื่ออนาคตที่ดีกว่านี้

พิธีปิด

สำหรับพิธีปิด เหมือนกับพิธีต้อนรับเช่นกัน กลุ่มได้รวมตัวกันกับหี่โข่และผู้อาวุโสของหินลาดในที่ได้สวดและอวยพรให้แก่จิตวิญญาณของผู้เข้าร่วมทั้งหมด เพื่อที่ทุกค้นจะเดินทางกลับบ้านได้อย่างปลอดภัย

บทสรุปของผู้จัด

การเสวนาระหว่างระบบความรู้ชนเผ่าพื้นเมือง ท้องถิ่น และวิทยาศาสตร์ที่สะท้อนเกี่ยวกับการประเมินผู้ผสมเกสร การผสมเกสร และการผลิตอาหาร ของ IPBES มุ่งดำเนินการตามแนวทางบนฐานของหลักฐานที่หลากหลาย (MEB; ภาพที่ 1) ด้วยภาพเสริมเติมของความเข้าใจอันลึกซึ้งและความรู้ต่างๆ ที่สามารถครอบคลุมทั้งจุดร่วมและจุดแตกต่างในมุมมองสู่ความเข้าใจเชิงลึกมากขึ้น ที่มิได้มุ่งหมายจะรวมเสียงและความคิดทั้งหมดให้เป็นข้อความร่วมกัน บทสรุปของการเรียนรู้ของเรารวบรวมโดยทีมงานประสานงานจาก SwedBio ณ SRC, IMPECT, PASD, UNESCO, และ CSIRO มันไม่จำเป็นต้องเป็นตัวแทนความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมทั้งหมด แต่สามารถเห็นได้ในฐานะที่เป็นพื้นฐานสำหรับการสนทนาต่อเนื่องและก้าวไปข้างหน้าในเรื่องระบบความรู้ด้านงานทอผ้าใน IPBES และนอกเหนือจากนั้น

วัตถุประสงค์แรก: ทบทวนข้อความสำคัญจากการประเมินการผสมเกสรของ IPBES ให้การตอบสนอง ระบุช่องว่างที่ยังคงอยู่ และตรวจสอบโอกาสการประสานความรู้-นโยบายที่สัมพันธ์กับ ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ว่าด้วยผู้ผสมเกสรและการผสมเกสร

ถือเป็นประสบการณ์พิเศษที่ได้มาบ้านหินลาดในเพื่อให้ข้อสะท้อนเกี่ยวกับข้อความสำคัญของการประเมินการผสมเกสรของ IPBES กับผู้ถือครอง ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ผู้เชี่ยวชาญ ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น และผู้เชี่ยวชาญด้านอื่นๆ ที่ทำงานเกี่ยวกับการผสมเกสรและในการประสานสัมพันธ์ระหว่างระบบความรู้ที่หลากหลาย เราได้รับเกียรติให้มาร่วมการสะท้อนระดับนานาชาติดังกล่าวต่อเอกสารสำคัญนี้ในแหล่งที่กำลังเจริญก้าวหน้า ป่าที่มีความหลากหลายทางชีวภาพที่ได้รับการอนุรักษ์สอดคล้องตามคุณค่าและหลักการของชนเผ่าพื้นเมือง ชุมชนชาวกะเหรี่ยงหินลาดใน จังหวัดเชียงราย ประเทศไทย

ในช่วงของการอภิปราย เราได้พบว่าข้อพิจารณาหลายเรื่องมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อผู้ทรงความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองดังที่ได้แสดงไว้แล้วใน SPM ในข้อความสำคัญหรือที่ได้สกัดที่ลึกลงไปในรายงานฉบับเต็ม ผู้เข้าร่วมได้รับรู้ถึงความพยายามของ IPBES และผู้ทรงความรู้ด้านความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ผู้ที่ทำงานร่วมกับพวกเขาตลอดช่วงการเสวนา รับรู้ถึงการมีส่วนของ IPLCs เพื่อสนับสนุนและอนุรักษ์ผู้ผสมเกสรกับที่อยู่อาศัยทั่วโลก อย่างไรก็ตาม การอภิปรายในระหว่างการเสวนาที่บ้านหินลาดในแนะนำว่า IPLCs ควรจะให้ข้อความบางประการที่เด่นชัดและมีน้ำหนักมากขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับการที่ข้อความเหล่านี้ถูกนำเสนออย่างไรใน SPM ประเด็นหลักๆ เกี่ยวกับผู้ผสมเกสรและการผสมเกสรและการตอบสนองต่อสิ่งเหล่านั้นจะต้องวางกรอบให้ต่างออกไป โดยเน้นยุทธศาสตร์ด้านภูมิทัศน์โดยรวมให้มากขึ้น เน้นคุณค่าให้มากกว่าเศรษฐกิจ โดยเฉพาะคุณค่าทางวัฒนธรรมและจิตวิญญาณ และเน้นการลงทุนในคุณค่าเชิงสัมพันธ์จริยศาสตร์ของการดูแลและการระลึกถึงการแลกเปลี่ยนและการเคารพโลกธรรมชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มุ่งเน้นความใส่ใจในเรื่องผลลัพธ์เชิงลบจากนโยบายซึ่งยัดเยียดพื้นที่คุ้มครองลงไปในเขตแดนของชนพื้นเมืองและด้วยเหตุนั้นจึงห้ามการจัดการภูมิทัศน์ที่มีส่วนในการคุ้มครองผู้ผสมเกสร และจากนโยบายที่ส่งเสริม IPLCs ให้ทำเกษตรเชิงเดี่ยวและการใช้ยาปราบศัตรูพืชอย่างเข้มข้นซึ่งทำลายผู้ผสมเกสร ทิศทางของนโยบายที่ไม่สอดคล้องกันเหล่านี้จำเป็นต้องมีการประนีประนอมภายใต้แนวทางที่มีความครอบคลุมในการอภิบาลที่ยั่งยืนด้านภูมิทัศน์ทางสังคม-นิเวศวิทยา ที่ผู้กำหนดนโยบายและผู้ตัดสินใจจากหลายภาคส่วนมีการสื่อสารระหว่างกัน ข้อสังเกตดังกล่าวได้นำเสนอใน SPM (และนำเสนอโดยเฉพาะในบทที่ 5 ของการประเมินผล) แต่ก็ถูกถกเถียงว่าข้อสังเกตเหล่านี้อยู่ในฐานะที่ไม่มีความสำคัญ

เราได้รับฟังจากผู้เข้าร่วมหลายคนว่าในระบบความรู้ของตน การผสมเกสรมักจะไม่ถูกพิจารณาว่าเป็นปรากฏการณ์ที่แยกต่างหากออกไป แต่กลับเป็นที่เข้าใจกันว่าเป็นส่วนหนึ่งของความเชื่อมโยงอย่างเป็นระบบระหว่างพืช สัตว์ ภูมิทัศน์ และชาวบ้านในความเข้าใจที่กว้างขวางกว่า ความสำคัญของสิ่งเหล่านี้เป็นที่รับรู้ในหลายวิธี ตัวอย่างเช่น โดยผ่านบทบาทหลักของขี้ผึ้งและน้ำผึ้งในพิธีและพิธีกรรมต่างๆ และบทบาทของผึ้งในฐานะครูและแบบอย่างในเชิงบทบาท เป็นการให้ความเข้าใจอันลึกซึ้งในเรื่องความร่วมมือและวัฒนธรรมของการเรียนรู้ดังที่แสดงตัวอย่างไว้ในรายงานฉบับนี้แล้ว เมื่อเราขับเคลื่อนไปข้างหน้าถึงความเข้าใจนโยบายของการประเมินผล มีความสำคัญที่จะต้องพิจารณาการตอบสนองเหล่านี้ ระบบคุณค่า การคิดอย่างเป็นระบบและความเข้าใจแบบองค์รวม และเน้นการแลกเปลี่ยนระดับพื้นฐานของมนุษย์กับธรรมชาติ เป็นแกนกลางสำหรับความพยายามด้านการอนุรักษ์ ที่สำคัญที่สุด ความเข้าใจด้านนโยบายจำเป็นต้องให้แน่ใจว่าผู้ตัดสินใจและผู้ปฏิบัติทางเศรษฐกิจจากภาคธุรกิจเข้าร่วมอย่างเสมอภาคในการสนทนา และรับฟังเรียนรู้ร่วมไปกับนักวิทยาศาสตร์ และกับชนเผ่าพื้นเมืองและชุมชนท้องถิ่นที่อาศัยอยู่ในภูมิทัศน์และปฏิบัติด้านการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนตามจารีตประเพณี

ยิ่งกว่านั้น การอภิปรายยังได้ระบุว่า IPLCs ได้สร้างแหล่งข้อมูลสำคัญสำหรับการกำกับติดตามและความเข้าใจผู้ผสมเกสรที่ลดลงและทางออก ตามที่พวกเขาสังเกตอย่างใกล้ชิดถึงการเปลี่ยนแปลงและแนวโน้มตามกาลเวลา ชนเผ่าพื้นเมืองผู้ร่วมประชุมได้รายงานถึงการลดลงของผู้ผสมเกสรหลายชนิด อาทิเช่น ผึ้งในประเทศเคนยา หรือนกและค้างคาวในประเทศนิวซีแลนด์ – และทั้งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวมีผลกระทบอย่างไรต่อความเป็นอยู่ของชุมชนท้องถิ่น ภาพลักษณ์ความหลากหลายทางชีวภาพท้องถิ่นเป็นโอกาสหนึ่งสำหรับ IPLCs ในการแบ่งปันข้อมูลและการกำกับติดตามของตนในวิถีทางที่สอดรับกับระบบ ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น และในที่ที่การควบคุมยังคงอยู่กับชุมชน

เกี่ยวกับความเสี่ยง เราได้เห็นจากการอภิปรายว่าปัจจัยขับเคลื่อนโดยตรงของการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินและการใช้ยาปราบศัตรูพืชเป็นที่เข้าใจอย่างดีในระบบ ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น และถูกรับรู้ว่าเป็นปัจจัยขับเคลื่อนที่สำคัญที่ต้องการการจัดการความเสี่ยง

โดยเร่งด่วน นับได้ว่าเป็นก้าวที่ยิ่งใหญ่ไปภายหน้าที่การปฏิบัติของความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ที่สนับสนุนผู้ผสมเกสรและที่อยู่ของผู้ผสม กสรได้รับการรับรู้ใน SPM อันเป็นส่วนหนึ่งของการตอบสนองและทางออก อย่างไรก็ตาม สิ่งที่ยังคงขาดหายไปคือ การรับรู้อย่างเพียงพอและชัดแจ้งว่าระบบความรู้และระบบการอภิบาลที่ยังคงรักษาการปฏิบัติและที่อยู่อาศัยเหล่านี้เองก็ตกอยู่ภายใต้การคุกคามอยู่ทั่วโลก เพื่อให้การปฏิบัติดำเนินต่อไปได้ จำเป็นต้องมีเงื่อนไขที่สนับสนุน IPLCs ที่ดำเนินการเรื่องเหล่านี้ – รวมทั้งความหลากหลายของระบบอาหาร ระบบเกษตร การปฏิบัติทางวัฒนธรรม ระบบคุณค่าและการศึกษา การสนับสนุนบทบาทของ IPLCs ถูกมองว่าเป็นรากฐานของวิถีทางอื่นๆ ไปเบื้องหน้า มากกว่าเป็นเพียงองค์ประกอบหนึ่งภายใต้ "การแปลงโฉมหน้าภูมิทัศน์ทางการเกษตร" ซึ่งก็คือวิธีที่ได้วางกรอบไว้ใน SPM

วัตถุประสงค์ที่สอง: เพื่อมีส่วนในการพัฒนาแนวทางของวิธีวิทยาว่าด้วยการรับรู้และการทำงานกับ ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ใน IPBES รวมทั้งโดยผ่านกลไกการมีส่วนร่วมของ IPBES

เราได้พัฒนาความคิดเพื่อจัดการเสวนาและถักทอความรู้ผ่านการประชุมเดินปฏิบัติการ อันวางอยู่บนแนวทาง MEB และได้รับการนำร่องภายในภูมิทัศน์และการปฏิบัติทางชีววัฒนธรรมของบ้านหินลาดใน การแบ่งปันประสบการณ์ และภาพโปสเตอร์เคลื่อนที่ที่มีข้อความสำคัญเป็นเครื่องมือดำเนินงานตามภารกิจห้าประการที่นำเสนอในภาพที่ 4 จากการประเมินผลการเสวนา เราเห็นว่าแนวทางนี้ได้จัดการเพื่อสร้างความตื่นเต้นและการเข้ามีส่วนในบรรดาผู้เข้าร่วมทั้งหมด – และปรากฏว่าพวกเขาทั้งหมดพบคุณค่าในประสบการณ์ของตน ไม่ว่าจะเป็นผู้ทรงภูมิ ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ผู้เชี่ยวชาญ ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ผู้มาเยือน หรือนักวิชาการ การประเมินผลยืนยันการสะท้อนของเราในฐานะผู้จัดที่เปิดการเสวนาในระบบไร่หมุนเวียนและการเสวนาที่มีชุมชนหินลาดในเป็นเจ้าภาพมีความสำคัญที่จะเรียนรู้จากประสบการณ์จริงในระดับพื้นที่และส่งเสริมการเสวนาที่มีความหมายในบรรดาผู้เข้าร่วม การเสวนาจัดขึ้นในสถานที่ที่คุณค่าอันหลากหลายของการจัดการป่าชุมชนและไร่หมุนเวียนมีความชัดเจนและง่ายสำหรับทุกคนที่จะเข้าร่วม ผู้ถือครองและผู้เชี่ยวชาญความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น จากชุมชนกะเหรี่ยงมีประสบการณ์ยาวนานของการทำงานร่วมกันเพื่อเสริมความเข้มแข็งให้แก่ความรู้และการปฏิบัติของพวกเขา และมีการเตรียมการที่ดีที่จะแบ่งปันความรู้และปรัชญาของตนเกี่ยวกับภูมิทัศน์ของพวกเขา การจัดชุมชนของพวกเขาเอื้อให้มีการแบ่งปันอย่างเสมอภาค และสร้างเงื่อนไขซึ่งผู้ถือครอง ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ท้องถิ่นและผู้เชี่ยวชาญสามารถได้รับประโยชน์และเรียนรู้จากการแลกเปลี่ยนความคิดและข้อสนเทศกันได้ด้วย และผนวกรวมการเรียนรู้ใดๆ ที่เกี่ยวข้องเข้าเป็นกิจกรรมของตนได้ตามที่ตนพึงพอใจ ทั้งในชุมชนท้องถิ่นของตนและในกระบวนการกำหนดนโยบายในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และแม้ระดับโลก เราคิดว่าข้อค้นพบนี้มีนัยที่สำคัญสำหรับการถักทอความรู้ทั้งใน IPBES และนอกเหนือออกไป และมีค่าต่อการทดสอบต่อไป

เรายังยืนยันด้วยว่าการเข้าร่วมกับผู้ถือครอง ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น จากระยะเริ่มแรกของกระบวนการมีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับการประชุมปฏิบัติการที่ประสบความสำเร็จ ทั้งเนื้อหา ขอบเขตและการดำเนินการเสวนาได้ดำเนินและร่วมออกแบบด้วยความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับผู้ถือครอง ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น และผู้แทนจากชุมชนกะเหรี่ยงนับแต่เริ่มต้นเมื่อความคิดเรื่องการเสวนาเกิดขึ้นในกรุงเมเดลลิน (ประเทศโคลอมเบีย) ในระหว่างการประชุมครั้งที่ 6 ของ IPBES นี่เกิดขึ้นได้ผ่านประเสริฐ ตระการศุภกร ผู้ร่วมเป็นส่วนหนึ่งของการอภิปรายในกรุงเมเดลลิน โดยเป็นผู้แทนองค์กร IMPECT และ PASD ที่เป็นองค์กรของชนเผ่าพื้นเมืองที่หยั่งรากอยู่ในชุมชนกะเหรี่ยงในภาคเหนือของไทย การระบุความสนใจร่วมและการต่อรองการกำหนดวาระนำเสนอที่ตกลงร่วมกันด้วยเป้าประสงค์ที่หลากหลายเป็นเรื่องสำคัญเพื่อให้แน่ใจในการเข้าเกี่ยวข้องของผู้เข้าร่วมทั้งหมดตลอดการเสวนา

การประเมินผลโดยผู้เข้าร่วมแสดงว่าการเสวนาได้จัดการนำผู้ถือครอง ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น เข้าร่วมการสนทนาในเชิงสร้างสรรค์ สร้างแรงกระตุ้น และได้รับประโยชน์ร่วมกันกับผู้ปฏิบัติอื่นๆ โดยเสมอภาค นักวิทยาศาสตร์ รวมทั้งสมาชิกปัจจุบันและสมาชิกเก่าของ IPBES MEP และบรรดาผู้เขียนรายงานประเมินผล ได้พบว่าน่าสนใจมากและมีคุณค่าที่จะสอบถามเรื่องคุณภาพของการประเมินผลและข้อความสำคัญๆ ในวิถีทางที่ละเอียดถี่ถ้วน การพัฒนาการประเมินการผสมเกสรนับเป็นข้อท้าทายสำคัญและได้เปิดพื้นที่ใหม่ในเวลาเดียวกัน เป็นเวลาที่มีคุณค่าที่ได้นั่งร่วมในผลลัพธ์ขั้นสุดท้ายและเข้าร่วมในการสะท้อนที่มีความหมายกับผู้ทรงภูมิด้านผู้ผสมเกสรและความรู้เกี่ยวกับที่อยู่อาศัย การแปลตัวบทที่ซับซ้อนและหนาแน่นของ SPM ให้เป็นชุดของภาพโปสเตอร์ที่เห็นได้ชัดเจนทั้งในภาษาอังกฤษและภาษาไทยถือเป็นก้าวสำคัญที่เอื้อต่อแนวทางของ MEB เราได้พบว่าภาพโปสเตอร์ทำหน้าที่เป็น "วัตถุกำหนดขอบเขต" ที่มีประสิทธิผล ที่เชื่อมโยงเข้ากันกับผู้เข้าร่วมที่หลากหลาย รวมทั้งผู้ถือครอง ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น นักวิทยาศาสตร์ และผู้ปฏิบัตินโยบาย และสนับสนุนการอภิปรายอย่างมีปฏิสัมพันธ์ ด้วยการร้องขอของผู้เข้าร่วม เราจึงได้จัดการให้มีภาพโปสเตอร์แปลเป็นภาษาอื่นๆ

เราเชื่อว่าการเสวนาและรายงานฉบับนี้มีคุณค่าในการแสดงให้เห็นว่ามีความเป็นไปได้ที่จะเชื่อมโยงผู้ถือครอง ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น และผู้เชี่ยวชาญ ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น กับนักวิทยาศาสตร์ในการอภิปรายเชิงสร้างสรรค์เกี่ยวกับหัวข้อของการประเมินผล ถึงแม้หัวข้อดังกล่าวบางทีจะเป็นนามธรรมเมื่อเปรียบเทียบกับความเป็นจริงของท้องถิ่นในหลายชุมชน อย่างไรก็ตาม เราหวังว่ารายงานฉบับนี้ยังได้แสดงว่าการเสวนาที่ประสบความสำเร็จจำเป็นต้องมีการเตรียมการด้วยความใส่ใจและความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือที่ยั่งยืนและทะนุถนอมผ่านกาลเวลาด้วย เราจำเป็นต้องดำเนินต่อไปข้างหน้าเพื่อเอาชนะข้อท้าทายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการถักทอระบบความรู้ – ในเชิงของการแบ่งชั้นและความไม่เสมอภาคทางอำนาจระหว่างระบบความรู้ต่างๆ การเปิดกว้างของวิทยาศาสตร์สำหรับระบบความรู้ที่แตกต่างกัน การเข้าร่วมด้วยความเคารพต่อความเข้าใจที่ต่างกัน และศักยภาพระหว่างผู้ปฏิบัติที่เข้าร่วมในการเสวนาระหว่างวัฒนธรรมอย่างมีความหมายและจริงใจ สิ่งนี้เป็นที่ต้องการเพื่อเปลี่ยนโครงสร้างความคิดเดิมตามขนบที่เป็นเจ้าของร่วมกัน โดยนิยามไม่เพียงแต่ว่าอะไรคือความรู้เท่านั้น แต่ยังเป็นความสัมพันธ์ระหว่างระบบความรู้ที่แตกต่างกันด้วยที่ควรคลี่คลายออกมาในทางปฏิบัติ ในกรณีของการเสวนานี้ ได้มีการแบ่งปัน SPM และใช้ในการเสวนา ซึ่งได้ให้บริบท แต่ยังจำกัดขอบเขตของการอภิปรายอีกด้วย การสร้างพื้นที่ปลอดภัย ที่ยังคงเสริมสร้างโอกาส เวทีเชิง

ผู้เข้าร่วมการเสวนาในบ้านหินลาดในรวมตัวกันในพิธีปิด ภาพ: J. Bumroongchai

สร้างสรรค์ และศักยภาพสำหรับการเสวนามีความสำคัญในการเอื้ออำนวยการเปลี่ยนแปลงที่จำเป็นในชุดความคิดเดิม และแปลงโฉมหน้าของการแบ่งชั้นไปสู่ความเป็นธรรมระหว่างระบบความรู้ต่างๆ ภายใน IPBES และนอกเหนือออกไป

ข้อตกลงเรื่องการให้ความเห็นชอบโดยอิสระ ล่วงหน้า และได้รับการบอกแจ้ง (FPIC) ของเรานำไปสู่การอภิปรายอย่างกว้างขวางที่เปิดให้กับการแจกแจงระหว่างคุณค่าต่างๆ ของการแบ่งปันความรู้ และความสำคัญของสิทธิในการปกป้องความรู้ที่เป็นความลับหรือเพื่อเหตุผลอื่นที่ไม่เหมาะที่จะแบ่งปันกับคนภายนอก ในอีกด้านหนึ่ง วิสัยทัศน์ของการเสวนาคือเกี่ยวกับการพัฒนาความไว้วางใจสำหรับการแบ่งปันที่เสมอภาค มีการแลกเปลี่ยน และได้รับประโยชน์ร่วมกัน เงื่อนไขจึงควรเป็นความปลอดภัยของทุกคนที่จะแบ่งปันความรู้ที่พวกเขาต้องการมีส่วน เรารับรู้และเคารพเรื่องนั้นในบางระบบของ ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น กฎของการแบ่งปันความรู้ที่เจาะจงว่าการแบ่งปันจะเกิดขึ้นได้ในบางสถานที่เท่านั้น และโดยบุคคลบางคน กับบุคคลบางคนด้วยความเชื่อมโยงที่ถูกต้องภายใต้สถาบันตามจารีตประเพณี ดังนั้น จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องคุ้มครองสถาบันที่สร้างความมั่นใจใน ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น และมีส่วนในศักยภาพของผู้ถือครอง ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น ในการประเมินความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการแบ่งปันความรู้ของตน และของนักวิจัยและคนอื่นๆ ที่ดำเนินการและให้ความเคารพ FPIC อย่างเต็มที่ในทุกบริบท FPIC จะยังคงมีความสำคัญในขบวนการไปสู่การยอมรับและเคารพอย่างเต็มที่ของ ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น และสิทธิของ IPLCs

วัตถุประสงค์ที่สาม: เพื่อสนับสนุนบ้านหินลาดในและชาวกะเหรี่ยง เพื่อเชื่อมโยงความรู้ของพวกเขาเข้าสู่การประสานสัมพันธ์วิทยาศาสตร์-นโยบาย และเสริมความเข้มแข็งให้แก่การเคารพและการยอมรับระบบไร่หมุนเวียนของชาวกะเหรี่ยง และการมีส่วนของมันต่อการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน

ข้อความสำคัญจากชุมชนในการเสวนาคือการยอมรับและเคารพต่อสิทธิส่วนรวมในเขตแดนและการปฏิบัติระบบไร่หมุนเวียนมีความสำคัญสำหรับอนาคตของพวกเขา พวกเขาร้องขอการสนับสนุนในความพยายามอย่างต่อเนื่องของพวกเขาเพื่อบรรลุสิ่งนั้น – ร่วมไป ต.ย. เช่น กับข้อเสนอแนะของ SPM ให้สนับสนุนแนวทางอนุรักษ์ “ความหลากหลายทางชีว วัฒนธรรม” ผ่านการยอมรับสิทธิ การถือครอง และเสริมความเข้มแข็งให้แก่ความรู้ของชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น และการอภิบาลตามประเพณีที่สนับสนุนผู้ผสมเกสร ชุมชนหินลาดในและเพื่อนชาวกะเหรี่ยงได้ใช้หัวข้อการผสมเกสรเพื่อแสดงอย่างมั่นใจในคุณค่าของระบบ

ไร่หมุนเวียนสำหรับความหลากหลายทางชีวภาพและการอนุรักษ์ป่า และมันได้ฝังอยู่ในวัฒนธรรมอย่างไร วิถีชีวิต และประเพณีเชิงปรัชญา กลุ่มผู้มาเยือนระหว่างประเทศได้รับรู้และชื่นชมระบบไร่หมุนเวียนของชาวกะเหรี่ยง และได้พบว่านโยบายระดับท้องถิ่นหลายอย่างตอบสนองที่ทะนุถนอมผู้ผสมเกสรและกลับสภาพการลดลงของผู้ผสมเกสร ตามที่ได้บรรยายไว้ใน SPM ว่าที่จริงแล้วปฏิบัติกันในบ้านหินลาดใน นี่ได้ให้โอกาสในการเชื่อมโยงวาทกรรมนโยบายระดับโลกเข้ากับความเป็นจริงในท้องถิ่น

การต้อนรับสู่ป่าหินลาดใน สวน และพื้นที่เกษตร ที่ชาวบ้าน วัฒนธรรมและความหลากหลายทางชีวภาพเจริญรุ่งเรือง ในปี 2556 บ้านหินลาดในประกาศเป็น “พื้นที่เขตวัฒนธรรมพิเศษ” อันเป็นกลไกสนับสนุนชาวกะเหรี่ยงในการรับรองสิทธิทางวัฒนธรรมและเขตแดนบรรพชนบนฐานของกรอบมติคณะรัฐมนตรี จากกระทรวงวัฒนธรรม ภาพ: P. Malmer

ในวิถีทางที่มีความหมายและเชิญชวนเข้าเกี่ยวข้อง สำหรับชุมชน นี่นำไปสู่การรับรู้ต่อเนื่องไปของความรู้ของพวกเขาและคุณค่าของความรู้นั้น – อีกทั้งในปฏิสัมพันธ์กับระบบ ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น อื่นๆ และเรียนรู้จากระบบ ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น อื่นๆ การสัมมนาเปิด ณ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในวันที่ 25 มกราคม 2562 กลายเป็นโอกาสอันสำคัญในการดึงการสนับสนุนจากแขกผู้มาเยือนให้ส่งเสียงเรื่องมุมมองของชุมชนกะเหรี่ยงในการอภิปรายร่วมกับผู้แทนรัฐบาลระดับชาติและนักวิจัย โดยเฉพาะ ระบบไร่หมุนเวียนและความรู้ของชาวกะเหรี่ยงเรื่องการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพและการผสมเกสรมีตำแหน่งแห่งที่โดดเด่นในการอภิปรายนี้ มันเป็นโอกาสที่สำคัญสำหรับชาวกะเหรี่ยง รัฐบาล และวงวิชาการให้ร่วมสะท้อนเรื่องเหล่านี้ด้วยกันในการสนทนาแบบเปิด ในวงสัมมนา ผู้แทนจากรัฐบาลได้ยอมรับคุณค่าของการปกป้องป่าโดยชาวกะเหรี่ยง และยังมีข้อท้าทายบางเรื่องที่ชุมชนประสบกันอยู่ เป็นความหวังของเราว่าการใช้และการแพร่กระจายรายงานนี้อย่างกว้างขวางจะช่วยเสริมความเข้มแข็งและช่วยเป็นคานงัดข้อห่วงใย กับทั้งศักยภาพ ของชุมชนท้องถิ่นผู้ที่กำลังมีส่วนอย่างสำคัญต่อการผสมเกสร การอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ กับทั้งวิถีชีวิตและสุขภาวะของมนุษย์

วัตถุประสงค์ที่สี่: เพื่อสนับสนุนความเข้าใจในการประเมินการผสมเกสรในการตัดสินใจและนโยบายระดับท้องถิ่น ระดับชาติและนานาชาติ

การสัมมนาเปิด ณ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ นับเป็นแกนกลางสำหรับวัตถุประสงค์สุดท้ายของเราด้วย เพื่อสนับสนุนความเข้าใจการประเมินการผสมเกสรในนโยบายระดับท้องถิ่น ระดับชาติและนานาชาติ การเสวนาเป็นการทดลองเชื่อมโยงความเกี่ยวข้องของการประเมินผลในทั้งสามระดับ เราสรุปว่ามีความเป็นไปได้ที่จะสร้างความเกี่ยวข้องนี้ในระดับท้องถิ่น ในวิถีทางที่ยังมีนัยสำหรับการตัดสินใจระดับชาติและเวทีและกระบวนการระหว่างประเทศ เงื่อนไขสำหรับเรื่องนี้ได้ถูกพัฒนาขึ้นในการเตรียมการอย่างมากและออกแบบร่วมกันนำไปสู่การเสวนา ในช่วงของการเสวนาเอง และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในช่วงวันสัมมนา ซึ่งเน้นโดยเฉพาะว่าด้วยการสำรวจหาความเกี่ยวข้องของการประเมินผลและฐานของการดำเนินงานในระดับชาติ

การดำเนินงานตามข้อความสำคัญใน SPM และกลับข้างการลดลงอย่างหนักของผู้ผสมเกสรทั่วโลก จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันเชิงพฤติกรรม นโยบาย และการปฏิบัติระหว่างความหลากหลายของโครงสร้างและระดับที่นโยบายและการตัดสินใจเกิดขึ้นในระดับต่างๆ การอภิปรายท้ายสุดของการเสวนาได้หยิบยกเรื่องความจำเป็นต้องมีการแปลงโฉมหน้า: ประการแรก ของระบบอาหารไปสู่ความยั่งยืน ประการที่สอง ของปฏิบัติการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพมีมุมมองอย่างไร และเข้ามีส่วนร่วมกับ IPLCs และประการที่สาม ของความสัมพันธ์ระหว่างระบบความรู้ต่างๆ เพื่อการอภิบาลระบบนิเวศไปสู่ความเคารพและความร่วมมือ ปรับเปลี่ยนความสัมพันธ์ของสังคมกับธรรมชาติ ข้อความสำคัญประการหนึ่งใน SPM เสนอแนะไว้ คือรากฐานของทั้งสามประการ ยิ่งกว่านั้น ตามที่รายงานฉบับนี้และการเสวนาได้สาธิตให้เห็นอย่างหนักแน่น – พิจารณาจากการร่วมกันของธรรมชาติกับวัฒนธรรมคือองค์ประกอบสำคัญของการปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์นี้ ที่เสนอการร่วมกันเพื่อความหลากหลายทางชีวภาพและทางวัฒนธรรม ระบบนิเวศและสุขภาวะของมนุษย์โดยรวม

เอกสารอ้างอิงสำคัญ

Athayde, S. F., Stepp, R., and Ballester, W.,.2016. **Engaging Indigenous and Academic Knowledge on Bees in the Amazon: Implications for Environmental Management and Transdisciplinary Research.** Journal of Ethnobiology and Ethnomedicine. 12:26.

Brondizio, E.S., and Tourneau, F-M.L., 2016. **Environmental governance for all.** Science. 352(6291), pp.1272-1273.

Díaz, S. et al., 2015. **The IPBES Conceptual Framework – connecting nature and people.** Current Opinion in Environmental Sustainability, 14(1), pp.1-16.

Diaz, S. et al., 2018. **Assessing nature's contributions to people.** Science, 359(6373), pp.270-272.

Dicks, L. et al., 2016. **Ten policies for pollinators.** Science, 354(6315), pp.975-976.

Hill, R., Nates-Parra, G., Quezada-Euán, J.J.G., Buchori, D., LeBuhn, G., Maués, M.M., Pert, P.L., Kwapong, P.K., Saeed, S., Breslow, S.J., Carneiro da Cunha, M., Dicks, L.V., Galetto, L., Gikungu, M., Howlett, B.G., Imperatriz-Fonseca, V.L., O'B. Lyver, P., Martín-López, B., Oteros-Roza, E., Potts, S.G., Roué, M. (2019) **Biocultural approaches to pollinator conservation.** Nature Sustainability 2, 214-222. doi: 10.1038/s41893-019-0244-z.

IPBES. 2016. **Summary for policymakers of the assessment report of the Intergovernmental Science-Policy Platform on Biodiversity and Ecosystem Services on pollinators, pollination and food production.** Secretariat of the Intergovernmental Science-Policy Platform on Biodiversity and Ecosystem Services, Bonn, Germany.

IPBES. 2016. **The Assessment Report on Pollinators, Pollination and Food Production.** Secretariat of the Intergovernmental Science-Policy Platform on Biodiversity and Ecosystem Services, Bonn, Germany

Lyver, P., Perez, E., Carneiro da Cunha, M., and Roué, M. (eds.), 2015. **Indigenous and Local Knowledge about Pollination and Pollinators associated with Food Production: Outcomes from the Global Dialogue Workshop (Panama 1-5 December 2014).** UNESCO: Paris.

Malmer, P., Tengö, M. (eds), Abudulai, S., Chituwu, C., Gebeyehu, F., Gichere, N., Daguitan, F., Mburu, G., Muriuki, M., 2018. **International exchange meeting and walking workshop: Experiences from piloting a Multiple Evidence Base approach for mobilisation of indigenous and local knowledge for community and ecosystem wellbeing. Tharaka, Kenya. 6 – 11 March 2017.** Workshop report. SwedBio at Stockholm Resilience Centre, Stockholm, Sweden.

Malmer, P., Tengö, M., Belay Ali, M., Cadalig Batang-ay, M.J., Farhan Ferrari, M., Mburu, G., Mitambo, S., Phokha, C., Trakansuphakon, P., 2017. **International exchange meeting for mobilisation of indigenous and local knowledge for community and ecosystem wellbeing. Hin Lad Nai, Chiang Rai province, Thailand. 13 – 15 February 2016.** Workshop report. SwedBio at Stockholm Resilience Centre, Stockholm, Sweden.

Mistry, J. and Berardi, A., 2016. **Bridging indigenous and scientific knowledge.** Science, 352(6291) pp.1274-1275.

Pascual, U., et al., 2017. **Valuing nature's contributions to people: the IPBES approach.** Current Opinion in Environmental Sustainability 26–27:7-16.

Schultz, M., Hahn, T., Hällström, N., and Ituarte-Lima, C., 2016. **The biggest single opportunity we have is dialogue - Dialogue seminars as a methodology for transformative social learning and conflict resolution in international environment negotiations, SwedBio at Stockholm Resilience Centre.**

Tengö, M., et al. 2017. **Weaving knowledge systems in IPBES, CBD and beyond—lessons learned for sustainability.** Current Opinion in Environmental Sustainability 26–27:17-25.

Tengö, M., et al. 2014. **Connecting Diverse Knowledge Systems for Enhanced Ecosystem Governance: The Multiple Evidence Base Approach.** Ambio, 43(5), pp.579–591.

Tengö, M., Malmer, P. (eds), Borraz, P., Cariño, C., Cariño, J., Gonzales, T., Ishizawa, J., Kvarnström, M., Masardule, O., Morales, A., Nobrega, M., Schultz, M., Soto Martinez, R., and Vizina, Y., 2012. **Dialogue workshop on Knowledge for the 21st Century: Indigenous knowledge, traditional knowledge, science and connecting diverse knowledge systems. Usdub, Guna Yala, Panama, 10 – 13 April 2012.** Workshop Report. Stockholm Resilience Centre.

Timoti, P., Lyver, P. O., Matamua, R., Jones, C. J., and Tahi, B. L., 2017. **A representation of a Tuawhenua worldview guides environmental conservation.** Ecology and Society, 22(4):20.

Trakansuphakon, P. and Hin Lad Nai Community. 2017. **Mobilising Traditional Knowledge, Innovations and Practices in rotational farming for sustainable development. A contribution to the Piloting of the Multiple Evidence Base Approach from the community of Hin Lad Nai, Chiang Rai, Thailand.** Report. Co-produced by PASD and SwedBio at Stockholm Resilience Centre, Stockholm, Sweden.

Trakansuphakorn, P. 2008. **Space of Resistance and Place of Local Knowledge in Karen Ecological Movement of Northern Thailand.** Japanese Journal of Southeast Asian Studies 45(4):586–614.

Zurba, M., Maclean, K., Woodward, E., and Islam, D., 2018. **Amplifying Indigenous community participation in place-based research through boundary work.** Progress in Human Geography 0 (0):0309132518807758

ภาคผนวก I. กำหนดการการเสวนา

การเสวนาระหว่างระบบความรู้ชนเผ่าพื้นเมือง ท้องถิ่น และวิทยาศาสตร์สะท้อนให้เห็นการประเมิน ของ IPBES ว่าด้วยผู้ผสมเกสร การผสมเกสร และการผลิตอาหาร
วันที่ 21 – 25 มกราคม 2562 ณ จังหวัดเชียงใหม่ และบ้านหินลาดใน ประเทศไทย

เวลา	กำหนดการ	ผู้เอื้ออำนวย/ผู้ประสานงาน
	วันเสาร์ที่ 19 หรือ วันอาทิตย์ที่ 20 มกราคม เดินทางถึงและเข้าพักที่ Papa Garden Resort หรือ Horizon Village คืนแรก	
	วันจันทร์ที่ 21 มกราคม	
	ประชุมที่ห้องประชุม สำนักงาน IMPECT ณ อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่	
8:00 น.	ออกเดินทางจาก Papa Garden และ Horizon Village ไปยังสำนักงาน IMPECT	IMPECT และ PASD
8:30 น.	**พิธีต้อนรับตามประเพณีกะเหรี่ยง**	IMPECT และ PASD
9:00 น.	**แนะนำตัวผู้เข้าร่วม**	เพอร์นิลลา มาลเมอร์ ประเสริฐ ตระการศุภกร
9:30 น.	**กล่าวแนะนำการเสวนา** - วาระการประชุม วันที่ 21 – 25 มกราคม - ภาพรวมกระบวนการเสวนา - แนะนำร่าง FPIC	เพอร์นิลลา มาลเมอร์ ประเสริฐ ตระการศุภกร
10:00 น.	**พัก**	
10:30 น.	**แนะนำ IPBES และวิธีวิทยาการประเมินผลของ IPBES** - IPBES นำเสนอพร้อมภาพโปสเตอร์ - บทบาทของผู้ปฏิบัติต่างๆ - จะใช้ IPBES เพื่อเป้าประสงค์ของชนเผ่าพื้นเมืองและชุมชนท้องถิ่นได้อย่างไร	**โร ฮิลล์** วาระแห่งปฏิสัมพันธ์ที่นำประสบการณ์ของทุกคนจากสาขาที่แตกต่างกัน
ต่อเนื่อง	**เชื่อมโยงระหว่างระบบความรู้บนฐานของความเป็นธรรม การแลก เปลี่ยน และความมีประโยชน์สำหรับคนทั้งปวง** แนะนำแนวทางบนฐานของหลักฐานที่หลากหลาย	มาเรีย เท็งโก
ต่อเนื่อง	**อภิปรายต่อเนื่องเรื่อง FPIC จนบรรลุข้อตกลง**	เพอร์นิลลา มาลเมอร์ ประเสริฐ ตระการศุภกร
12:00 – 13:00 น.	**อาหารกลางวัน**	
13:00 – 14:30 น.	**แบ่งปันประสบการณ์จากกรณีที่หลากหลายเกี่ยวกับการผสมเกสร ผู้ผสมเกสร และการผลิตอาหาร**	วาระแห่งปฏิสัมพันธ์ของการนำเสนอบนพื้นฐานของภาพโปสเตอร์และเรื่องเล่าของผู้เข้าร่วม
14:30 – 15:00 น.	**นำเสนอการประเมินผลของ IPBES ว่าด้วยการผสมเกสร ผู้ผสมเกสร และการผลิตอาหาร**	โร ฮิลล์ ลีน ดิคส์
15:00 – 16:30 น. น้ำชาและกาแฟระหว่างการอภิปรายกลุ่ม	**อภิปรายกลุ่มเกี่ยวกับประสบการณ์ท้องถิ่นและข้อความสำคัญ 3 ด้านของการประเมินผู้ผสมเกสรของ IPBES:** - คุณค่าของผู้ผสมเกสรและการผสมเกสร - สถานภาพและแนวโน้มของผู้ผสมเกสรและการผสมเกสร - ปัจจัยขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลง ความเสี่ยงและโอกาส และนโยบายและทางเลือกในการจัดการ	

เวลา	กำหนดการ	ผู้เอื้ออำนวย/ผู้ประสานงาน
16:30 – 17:00 น.	รายงานกลุ่มและอภิปรายในที่ประชุม	
17:00 – 18:00 น.	**เตรียมเดินทางไปหินลาดใน** - ภาพรวมเกี่ยวกับหินลาดในและชุมชน ตย.การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ไร่หมุนเวียน และการเลี้ยงผึ้ง - ข้อสนเทศที่จำเป็นในการเตรียมตัวเข้าพักในหินลาดใน ตย. เกี่ยวกับความอ่อนไหวทางวัฒนธรรม สิ่งจำเป็นที่เราต้องนำไปด้วย ฯลฯ	
18:00 น.	**อาหารเย็น** จัดเตรียมที่ร้านกาแฟอ่าข่าอ่ามา อำเภอแม่ริม ด้วยผลผลิตอาหารอินทรีย์จากไร่หมุนเวียนโดยเชฟชื่อดังจากร้างอาหารในเชียงใหม่	
	อังคารที่ 22 มกราคม	
8:00 – 10:00 น.	**เดินทางจากโรงแรมไปยังหินลาดใน**	IMPECT และ PASD
10: - 12:00 น.	**เข้าพักในหินลาดในกับครอบครัวเจ้าบ้าน** พิธีกรรมเปิดร่วมกับผู้นำชุมชน องค์กรปกครองท้องถิ่นและฝ่ายอื่นๆ ในศาลาชุมชน	ชุมชนหินลาดใน PASD และ IMPECT
12:00 – 13:00 น.	**อาหารกลางวัน**	
13:00 – 14:00 น.	ประชุมกับผู้นำหมู่บ้าน - นำเสนอบ้านหินลาดใน ชุมชนและประวัติชุมชน - แนะนำเพิ่มเติมกระบวนการประชุมเดินปฏิบัติการและจะนำไปสู่ผลลัพธ์ที่คาดหวังของการเสวนาได้อย่างไร	ชุมชนหินลาดใน PASD และ IMPECT
14:00 – 17:00 น. (นำน้ำชา น้ำและผลไม้เข้าสู่พื้นที่)	**ประชุมเดินปฏิบัติการไปยังผืนป่าตะวันตก** นี่เป็นลุ่มน้ำที่ต้นไม้แก่ไม่กี่ต้นเหลือรอดจากสัมปทานทำไม้ที่ชุมชนตื่นตกใจกับประสบการณ์ในปี 2523 กว่า ในเส้นทาง เราจะผ่านผึ้งหลวงและพื้นที่เลี้ยงผึ้งในสวนชากับในพื้นที่ป่าและวนเกษตรและสวนพืชผักใกล้หมู่บ้าน - เมื่ออยู่ในป่า เราจะนั่งอภิปรายกลุ่มว่าด้วยข้อความสำคัญของคุณค่าเกี่ยวกับการประเมินผู้ผสมเกสร	ชี้แนะแนวทาง: ชุมชนหินลาดในการอภิปรายกลุ่มในกลุ่มผสมผสานที่มีล่ามภาษานั่งล้อมภาพโปสเตอร์ที่นำเสนอข้อความสำคัญจากการประเมินผู้ผสมเกสร
17:00 – 18:00 น.	**รายงานผลการอภิปราย 4 กลุ่มต่อที่ประชุมร่วมในศาลาประชุมชุมชน** (หลังจากกลับมาจากการออกเดิน)	โร ฮิลล์ ไนเจล ครอว์ฮอลล์
18:00 น.	**อาหารเย็น**	
19:00 – 20:00 น.	สนทนาทั่วไปและแนะนำศูนย์ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่นเฉพาะพิเศษ และการกำกับติดตามบนฐานชุมชน (CBMIS)	โจจี้ คาริโน ประเสริฐ ตระการศุภกร
	วันพุธที่ 23 มกราคม	
6:00 น.	ทางเลือกสำหรับผู้ตื่นก่อน: ตำข้าวกับบรรดาสตรี	ชุมชนหินลาดใน
7:00 น.	**อาหารเช้า**	
8:00 – 12:00 น.	**ประชุมเดินปฏิบัติการสู่ไร่เหล่า** เดินผ่านไร่เหล่าและแปลงไร่หมุนเวียนที่มีความหลากหลายของพืช ต้นไม้ ดอกไม้ และผู้ผสมเกสร ทั้งหมดนี้เชื่อมโยงใกล้ชิดมากกับอธิปไตยด้านอาหารและความมั่นคง - ขณะอยู่ในไร่เหล่า เราจะมีการอภิปรายกลุ่มเชื่อมโยงข้อความสำคัญในการประเมินผู้ผสมเกสรกับทั้งสถานภาพและแนวโน้ม	แนะแนวทาง: อภิปรายกลุ่มผู้อาวุโสบ้านหินลาดในและผู้เชี่ยวชาญเรื่องผู้ผสมเกสรในกลุ่มผสมผสาน 4 กลุ่มพร้อมล่ามนั่งล้อมวงรอบภาพโปสเตอร์ที่นำเสนอข้อความสำคัญจากการประเมินผู้ผสมเกสร
12:00 น.	**อาหารกลางวันในร่ม ใกล้ไร่เหล่า และอภิปรายกลุ่มต่อเนื่อง**	เตรียมอาหารกลางวันโดยชุมชนหินลาดใน
16:00 น.	**กลับสู่หินลาดในและพักดื่มน้ำชา**	

เวลา	กำหนดการ	ผู้เอื้ออำนวย/ผู้ประสานงาน
16:30 น.	**บรรยายสรุป/สะท้อนจากงานกลุ่มในไร่เหล่า**	โร ฮิลล์, ไนเจล ครอว์ฮอลล์
17:30 น.	**อภิปรายแนะนำเกี่ยวกับความมั่นใจและความหมายนั้นในบริบทของการประเมินผลของ IPBES**	โร ฮิลล์, มาเรีย เท็งโก
19:00 น.	**อาหารเย็นและคืนแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม** ใช้ช่วงเย็นร่วมกันในโรงเรียนบ้านหินลาดใน กับผู้เข้าร่วมแบ่งปันการฟ้อนรำ บทเพลง เรื่องเล่าและอาหารจากวัฒนธรรมของพวกเขา	ชุมชนหินลาดใน PASD และ IMPECT
	พฤหัสบดีที่ 24 มกราคม	
6:00 น.	ทางเลือกออกเดินเช้ามืดก่อนอาหารเช้า	ชุมชนหินลาดใน
7:00 น.	**อาหารเช้า**	
8:00 น.	**สรุปเกี่ยวกับความเกี่ยวข้องและความเข้าใจข้อความสำคัญจากการประเมินผู้ผสมเกสร และวิถีทางข้างหน้า** - อะไรที่เป็นประโยชน์สำหรับให้ฉันนำกลับไปทำที่บ้าน ฉันจะสามารถใช้เอกสารเพื่อสนับสนุนผู้กำหนดนโยบายได้อย่างไร ชนเผ่าพื้นเมืองและชุมชนท้องถิ่นจะสามารถได้รับการสนับสนุนจากความพยายามเหล่านี้ได้อย่างไร	มาเรีย เท็งโก ประเสริฐ ตระการศุภกร
10:00 น.	**พักดื่มน้ำชา**	
10:30 น.	**อภิปรายและพัฒนาแผนอนาคตเพื่อส่งเสริมข้อสนเทศนี้สู่ระดับนานาชาติ** - แนะนำพันธมิตรแห่งเจตนารมณ์ว่าด้วยผู้ผสมเกสร - องค์การอาหารและเกษตร (FAO) จุดประสานงานผู้ผสมเกสร - IPBES, UNESCO, CBD. - กิจกรรมของศูนย์ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่นเฉพาะพิเศษ - การประเมินผลการเสวนา	โจจี้ คาริโน ไนเจล ครอว์ฮอลล์
12:00 น.	**อาหารกลางวันในกระท่อมไม้ไผ่**	
13:00 – 15:00 น.	**ประมวลขั้นสุดท้ายและเตรียมการนำเสนอสำหรับการสัมมนาวันที่ 25 มกราคม ที่ มช.**	ประเสริฐ ตระการศุภกร มาเรีย เท็งโก
15:00 น.	**พิธีกรรมและพิธีปิด**	ชุมชนหินลาดใน PASD และ IMPECT
16:00 น.	**ออกจากหินลาดในสู่เชียงใหม่** ผู้เข้าร่วมจะเข้าพักที่ Papa Garden และ Horizon village ตามลำดับ	PASD และ IMPECT
	ช่วงว่างเวลาเย็นและวางแผนสำหรับวันสัมมนา	
	วันศุกร์ที่ 25 มกราคม	
	วันสัมมนาที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ การเชื่อมโยงความรู้ชนเผ่าพื้นเมือง ท้องถิ่น และวิทยาศาสตร์และการปฏิบัติในประเทศไทยสู่การกำหนดนโยบายโลกผ่านการประเมินผลของ IPBES ว่าด้วยผู้ผสมเกสร การผสมเกสร และการผลิตอาหาร (โปรดดูรายการแยกต่างหาก)	เจ้าภาพท้องถิ่น: ศูนย์ศึกษาชาติพันธุ์และการพัฒนา (CESD) ณ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ร่วมกับ PASD, IMPECT, UNESCO, SwedBio, SRC
	วันเสาร์ที่ 26 มกราคม ออกเดินทางสู่ประเทศและหมู่บ้านของตน	

ภาคผนวก II. รายชื่อผู้เข้าร่วม

การเสวนาระหว่างระบบความรู้ชนเผ่าพื้นเมือง ท้องถิ่น และวิทยาศาสตร์ที่สะท้อนเกี่ยวกับการประเมินผลของ IPBES ว่าด้วยผู้ผสมเกสร การผสมเกสร และการผลิตอาหาร

ที่	ชื่อ	นามสกุล	หน่วยงาน	ประเทศเหย้า
ผู้เข้าร่วมนานาชาติ				
แอฟริกาA				
1	จอห์น	เล็นโกอิซา	Ogiek Peoples' Development Program	เคนยา
เอเชีย				
2	โจจี	คาริโน	Forest Peoples Programme and ILK Centres of Distiction	ฟิลิปปินส์, โลก
3	ซิโค	คาริโน	Tabaan Sur Barangay	ฟิลิปปินส์
4	มาดาฟ	คาร์กี	Centre for Green Economy Development and IPBES	เนปาล, โลก
5	ทิงเรพี (อาทิง)	ลังกาโว	Naga Women Union	อินเดีย
6	อีอีมิน	นอ	Promotion of Indigenous and Nature Together	เมียนมาร์
7	ซอ เทต	แนง	Promotion of Indigenous and Nature Together	เมียนมาร์
8	ซาไล ลิง	ฮุง	Promotion of Indigenous and Nature Together	เมียนมาร์
9	แป เพียว	หม่อง	Promotion of Indigenous and Nature Together	เมียนมาร์
โอเชียเนีย				
10	เบรนดา	ทาฮี	Tuhoe Tuawhenua Trust	นิวซีแลนด์
11	อาตามีรา	ทูมาแร	Tuhoe Tuawhenua Trust	นิวซีแลนด์
12	เอ็มมา	วูดเวิร์ด	Commonwealth Scientific and Industrial Research Organisation	ออสเตรเลีย
13	โร	ฮิลล์	Commonwealth Scientific and Industrial Research Organisation	ออสเตรเลีย
ยุโรป				
14	มาเรีย	เท็งโก	Stockholm Resilience Centre	สวีเดน
15	เพอร์นิลลา	มาลเมอร์	SwedBio at Stockholm Resilience Centre	สวีเดน
16	ดาเนียล	คริเมลลา	SwedBio at Stockholm Resilience Centre	สวีเดน
17	มอริซิโอ	ฟาร์ฮาน	Forest Peoples Programme	สหราชอาณาจักร, โลก
18	ไนเจล	ครอว์ฮอลล์	UNESCO Small Islands and Indigenous Knowledge section	โลก
19	อับราม	บิคสเลอร์	FAO Ecosystem Management and Agroecology team	โลก
20	มาร์ติชน์	ทิซส์เสน	Promote Pollinators (Coalition of the Willing on Pollinators)	เนเธอร์แลนด์
21	ลีน	ดิคส์	University of East Anglia	สหราชอาณาจักร
22	อัลวาโร	เฟอร์นานเดซ-ลามาซาเรส	University of Helsinki	ฟินแลนด์
อเมริกา				
23	ซิโมน	อาเทย์เด	University of Florida and Federal University of Tocantins	สหรัฐอเมริกา, บราซิล
24	เอลเมอร์	กอนซาเลซ	Fundación para la promoción del conocimiento indígena	ปานามา
25	ฮูลิโอ	โลเปซ มัลโดนาโด	Universidad de San Carlos de Guatemala	กัวเตมาลา
26	เอดการ์	เปเรซ	Fundación Junej T'inam	กัวเตมาลา
27	รูธ	สเปนเซอร์	GEF/SGP and MEPA Trust	แอนติกัว และบาบู-ดา

ที่	ชื่อ	นามสกุล	หน่วยงาน	ประเทศเหย้า
ประเทศไทย ผู้เข้าร่วมท้องถิ่น				
28	ประเสริฐ	ตระการศุภกร	สมาคมปกาเกอะญอเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน	ประเทศไทย
29	ณัฐดนัย	ตระการศุภกร	วิสาหกิจนวัตกรรมสังคมน้ำผึ้ง	ประเทศไทย
30	จันทนี	พิเชษฐ์กุลสัมพันธ์	สมาคมศูนย์รวมการศึกษาและวัฒนธรรมของชาวไทยภูเขาในประเทศไทย	ประเทศไทย
31	โรบิน	รอธ	ศูนย์ศึกษาชาติพันธุ์และการพัฒนา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	ประเทศไทย
32	ชัยประเสริฐ	โพคา	ผู้นำชุมชนและผู้เชี่ยวชาญการเลี้ยงผึ้ง หินลาดใน	ประเทศไทย
33	ปรีชา	ศิริ	ชนเผ่าพื้นเมืองและผู้ถือครองความรู้ท้องถิ่น หินลาดใน	ประเทศไทย
34	พะตี่นู	ปาปา	หี่โข่ หินลาดใน	ประเทศไทย
35	นิเวศน์	ศิริ	ผู้เชี่ยวชาญชันโรง หินลาดใน	ประเทศไทย
36	ดาวใจ	ศิริ	ผู้นำเยาวชนสตรี หินลาดใน	ประเทศไทย
37	ชัยธวัช	จอมติ	ผู้เชี่ยวชาญผึ้งหลวง หินลาดใน	ประเทศไทย
38	หน่อแอริ	ทุ่งเมืองทอง	ผู้นำสตรี ชุมชนห้วยอีค่าง	ประเทศไทย
39	หฤทัย	โพคา	เยาวชนสตรี หินลาดใน	ประเทศไทย
40	นิรพร	จะพอ	เยาวชนสตรี หินลาดใน	ประเทศไทย
41	ศิวกร	โอ่โดเชา	วิสาหกิจสังคมนวัตกรรมกาแฟ ชุมชนหนองเต่า	ประเทศไทย
42	จอนิ	โอ่โดเชา	ปราชญ์กะเหรี่ยง ชุมชนหนองเต่า	ประเทศไทย
43	ดิลก	ตระกูลรุ่งอำไพ	ชนเผ่าพื้นเมืองและผู้ถือครองความรู้ท้องถิ่น ชุมชนแม่หยอด	ประเทศไทย
44	อาเสก	ศิลปาชีพวิไล	ผู้นำเยาวชน ชุมชนแม่หยอด	ประเทศไทย
45	ญาณิกา	ถามูล	ผู้นำสตรี ชุมชนแม่หยอด	ประเทศไทย
46	ขวัญฤทัย	กิจประทีปธรรม	ผู้นำสตรี ชุมชนแม่หยอด	ประเทศไทย
47	จันทร์โม	ดารารัตนกิจ	ผู้เชี่ยวชาญผึ้ง ชุมชนแม่ลานคำ	ประเทศไทย
48	บัญชา	มูแฮ	ผู้เชี่ยวชาญหนุ่มการเลี้ยงผึ้ง ชุมชนป่าแป๋ ดอยช้าง	ประเทศไทย
ประเทศไทย คณะผู้สนับสนุน				
49	ชูพินิจ	เกษมณี	อาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ล่ามภาษา ไทย – อังกฤษ	ประเทศไทย
50	กมลรัตน์	ชัยอมฤต	เจ้าหน้าที่ประสานงานสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สำนักงาน UNESCO กรุงเทพฯ ล่ามภาษาไทย – อังกฤษ	ประเทศไทย
51	ศิริวิมล	กิตะพานิช	เจ้าของไร่รื่นรมย์อินทรีย์ ล่ามภาษาไทย – อังกฤษ	ประเทศไทย
52	ทรงพลศักดิ์	รัตนวิไลลักษณ์	ผู้จัดการ สมาคมปกาเกอะญอเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน ล่ามภาษาไทย – อังกฤษ	ประเทศไทย
53	คารินา	เซอร์ สแตรส เสน	ไร่กาแฟอินทรีย์สวนลาหู่ ล่ามภาษาสเปน – ไทย – อังกฤษ	ประเทศไทย

ภาคผนวก III. สรุปประเมินผลการเสวนาจากผู้เข้าร่วม

การเสวนาระหว่างระบบความรู้ชนเผ่าพื้นเมือง ท้องถิ่น และวิทยาศาสตร์ที่สะท้อนเกี่ยวกับการประเมินผลของ IPBES ว่าด้วยผู้ผสมเกสร การผสมเกสร และการผลิตอาหาร

วันที่ 21 – 25 มกราคม 2562 เชียงใหม่ เชียงราย ประเทศไทย
การประเมินผลสำเร็จลุล่วงโดยผู้เข้าร่วม 33 คน

อะไรที่เป็นเชิงบวกกับการเสวนานี้

ผู้เข้าร่วมได้ประเมินวัสดุอุปกรณ์สนับสนุนของการเสวนาว่าดีเยี่ยม ได้สังเกตเห็นความพยายามที่ร่วมมือกันของหุ้นส่วนทั้งหมด และโดยเฉพาะชื่นชมกับทัศนคติในการต้อนรับของชุมชนหินลาดใน ประสบการณ์การเรียนรู้ได้รับความชื่นชมเพราะวิธีการด้วยจิตใจที่กว้างขวางซึ่งชนเผ่าพื้นเมืองได้แบ่งปันความรู้ของตนถึงระบบการใช้ที่ดินซึ่งการเลี้ยงผึ้งร่วมเป็นส่วนหนึ่ง และเพราะการอภิปรายได้ถูกเชื่อมโยงเข้ากับ IPBES อันเป็นกระบวนการระดับโลก วิธีการที่ประยุกต์ใช้ได้รับการประเมินในเชิงบวก โดยเฉพาะ “การประชุมเดินปฏิบัติการ” ที่เอื้อให้ผู้เข้าร่วมมีประสบการณ์ร่วมกันในบริบทของธรรมชาติ ผู้เข้าร่วมชื่นชมทัศนคติในการเคารพต่อสรรพสิ่ง ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างบรรยากาศที่ผู้เข้าร่วมรู้สึกได้รับการต้อนรับและผ่อนคลายในการแบ่งปันความรู้และความคิดของพวกเขาอย่างเปิดเผย แม้จะมีความแตกต่างกันในทางวัฒนธรรม ยุทธศาสตร์ในการเอื้ออำนวยได้จัดสร้างบรรยากาศของการเคารพ การแปลช่วยให้มีเงื่อนไขที่จำเป็นเพื่อการผนวกรวม รวมทั้งชนเผ่าพื้นเมืองได้มีเสียงในกลุ่มที่มักจะไม่ค่อยได้รับฟัง และเชื่อมโยงมุมมองของพวกตนเข้ากับ IPBES เป็นการนำผู้ถือครองความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่นกับนักวิทยาศาสตร์มาร่วมกันเอื้อสำหรับการเรียนรู้ระหว่างระบบความรู้ต่างๆ การเรียนรู้ถูกพิจารณาว่าเป็นผลลัพธ์ของการแบ่งปันในแนวนอน

> “การเป็นเจ้าภาพจากชุมชนหินลาดใน [...] ได้ให้พื้นที่ด้านบวกและบรรยากาศแห่งมิตรสำหรับทุกคนให้รู้สึกว่าได้รับการต้อนรับและมั่นใจที่จะร่วมมีส่วนอย่างมีคุณค่าเท่าเทียมกันของตน”

> “วิธีการ “การประชุมเดินปฏิบัติการ” ได้รับการพิสูจน์ว่าเป็นเครื่องมือเยี่ยมยอดที่เชื่อมโยงวาทกรรมระดับโลกเข้ากับความเป็นจริงในวิถีทางที่มีความหมาย”

> “การเปิดกว้างที่แสดงออกในการเสวนาอันเป็นผลของการสร้างความไว้วางใจและความเชื่อใน FPIC”

น่าจะทำอะไรบ้างให้ดียิ่งขึ้น

การผนวกรวมอาจมีการปรับปรุงโดยให้แน่ใจว่ามีสตรีและผู้สูงอายุที่เชี่ยวชาญให้มากขึ้นเข้าสู่การเสวนา ทั้งยังมีการเสนอแนะว่าการมีส่วนร่วมสามารถหนุนเสริมได้โดยการนิยามร่วมกันสร้างกรอบของประเด็นอภิปราย แทนที่จะใช้แนวทางที่ได้กำหนดขึ้นมาก่อนแล้ว ยิ่งกว่านั้น ผู้เข้าร่วมยังกล่าวถึงการจัดสรรเวลาอาจต้องปรับปรุง อย่างไรก็ตาม ไม่มีตัวบ่งชี้ในบรรดาผู้ตอบคำถามเกี่ยวกับว่ากิจกรรมใดจำเป็นต้องใช้เวลามากหรือน้อย อีกทั้งยุทธศาสตร์การเอื้ออำนวยอาจจัดให้ดียิ่งขึ้นในอารมณ์ทางการเมือง

> “ครั้งต่อไปคงจะดียิ่งที่จะมีวาระของสตรีกับผู้ถือครองความรู้สตรีอาวุโสเข้าร่วมในการอภิปรายกับผู้เข้าร่วมสตรีอื่นๆ กับล่ามสตรี (ที่เหมาะสมกับบริบททางวัฒนธรรม)”

> “โดยอุดมคติ FPIC เป็นการสนทนาสองทางไม่ใช่เพียงกระบวนการรวบรวมลายเซ็น ฉันคิดว่านี่อาจเป็นการอภิปรายว่าระบบความรู้ต่างๆ มีปฏิสัมพันธ์กันอย่างไร และอะไรคือพื้นฐานของปฏิสัมพันธ์ที่กำหนดขึ้นโดยผู้เข้าร่วม มากกว่าเป็นเพียงการจัดเตรียมเอกสารทางการกับความเป็นไปได้ในการเรียบเรียงเอกสารนั้น”

ความมุ่งหวังที่จะติดตาม

พร้อมกับการตอบคำถาม “น่าจะทำอะไรให้ดีขึ้น” ผู้เข้าร่วมได้แสดงความมุ่งหวังให้ผลลัพธ์ของการเสวนาได้รับการเผยแพร่ออกไปและมีรายงานเขียนเป็นภาษาท้องถิ่น พวกเขายังได้มุ่งหวังว่ารายงานจะทำหน้าที่สร้างความแตกต่างในความเป็นจริงของท้องถิ่นได้ ตัวอย่างเช่น โดยการรวบรวมชุมชนในระดับภูมิภาคให้สนับสนุนบรรดาพวกที่มีความต้องการ

> “ข้อเสนอแนะ: จัดตั้งวันผู้ผสมเกสรเพื่อเรียกความสนใจระดับโลก”

ภาคผนวก IV. FPIC ที่ลงนามโดยผู้เข้าร่วม

ความเห็นชอบโดยอิสระ ล่วงหน้า และได้รับการบอกแจ้ง (FPIC) เพื่อการเข้าถึงและการแบ่งปันความรู้กับภายนอกและข้อมูลเชิงลึกที่แบ่งปันจากชนเผ่าพื้นเมืองและชุมชนท้องถิ่นในช่วงของ “การเสวนาระหว่างระบบความรู้ชนเผ่าพื้นเมือง ท้องถิ่น และวิทยาศาสตร์ที่สะท้อนเกี่ยวกับการประเมินผลของ IPBES ว่าด้วยผู้ผสมเกสร การผสมเกสร และการผลิตอาหาร” วันที่ 21 – 24 มกราคม 2562

ภูมิหลังและเป้าประสงค์สำหรับ FPIC
นี่เป็นการเสวนาที่สร้างขึ้นด้วยการแบ่งปันที่เท่าเทียมกันและเรียนรู้ร่วมกันระหว่างระบบความรู้และวัฒนธรรมต่างๆ ความมุ่งหวังคือเสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่ผู้คนรู้สึกสะดวกสบายที่จะพูดอย่างเท่าเทียมกันอันเป็นเงื่อนไขล่วงหน้าที่สำคัญเพื่อการเสวนาที่แท้จริง

ภายในกรอบของปฏิญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิของชนเผ่าพื้นเมือง (UNDRIP) ชนเผ่าพื้นเมืองเป็นผู้ทรงสิทธิ รวมทั้งสิทธิที่จะรักษาควบคุม ปกป้อง และพัฒนาความรู้ตามประเพณีของตน (มาตรา 31) FPIC นำใช้กับงานวิจัยหรือปฏิสัมพันธ์เกี่ยวกับความรู้ระหว่างชนเผ่าพื้นเมืองกับคนภายนอก (รวมทั้งนักวิจัย นักวิทยาศาสตร์ นักเขียน ฯลฯ) อาจมีข้อสนเทศที่ได้แบ่งปันกันในช่วงการเสวนาซึ่งผู้ถือครองหรือชุมชนโดยรวมพิจารณาว่ามีความอ่อนไหว เป็นส่วนตัวหรือมีคุณค่าสำหรับตนเอง และซึ่งเขาไม่ต้องการแบ่งปันสู่พื้นที่สาธารณะ.

FPIC ที่มองหา ณ ที่นี้เกี่ยวข้องกับการแบ่งปันความรู้ทั้งหมด ที่มักจะถือครองเป็นส่วนรวม จากชนเผ่าพื้นเมืองและชุมชนท้องถิ่นในระหว่างและหลังจากการประชุมปฏิบัติการเสวนา

เราเน้นลักษณะสำคัญต่อไปนี้ของการประชุมเพื่อกระบวนการที่ดี:

- ความเสมอภาคของผู้เข้าร่วมทั้งหมดและการขาดหายไปของการส่งอิทธิพลแกมบังคับ ไม่มีมุมมองหรือความเห็นของใครที่สำคัญกว่าคนอื่น
- รับฟังด้วยความใส่ใจและแสวงหาความเข้าใจมุมมองซึ่งกันและกันโดยเปิดเผย
- นำข้อสันนิษฐานมาเปิดเผย

เราทั้งหมดต้องการการสะท้อนและผลลัพธ์ของการเสวนาให้เผยแพร่และสร้างแรงบันดาลใจต่อปฏิบัติการที่เป็นประโยชน์ร่วมกันสำหรับคนทั้งหมด เราต้องการให้ทุกคนรู้สึกปลอดภัยและมีอิสระที่จะแบ่งปัน

มีความสำคัญที่จะต้องอภิปรายกันว่าการเรียนรู้และข้อสนเทศจะต้องเดินทางไปที่ใดและอย่างไรหลังจากการประชุมปฏิบัติการเสวนา ผู้เข้าร่วมรวมถึงบรรดาผู้อยู่ในชุมชน และบรรดาผู้ที่ส่วนใหญ่เข้าร่วมในกิจกรรมดังเช่นงานวิจัยและนโยบาย มีความสำคัญว่าจักไม่มีข้อสนเทศใดจากการประชุมถูกใช้ไปหรือตีความไปในวิถีทางที่แตกต่างไปจากสิ่งที่ได้มุ่งหวังไว้ระหว่างการประชุม อาจมีทั้งความรู้ใหม่ที่ร่วมกันสร้างสรรค์ขึ้นในหมู่ผู้เข้าร่วมการประชุมปฏิบัติการ ข้อสนเทศเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างระบบความรู้ต่างๆ จะเป็นประโยชน์ที่จะแบ่งปันในการนำเสนอรายงาน และบทความวารสารที่จะมีการแบ่งปันและเผยแพร่อย่างกว้างขวาง

UNESCO เป็นเจ้าภาพหน่วยสนับสนุนทางเทคนิคเกี่ยวกับความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่นทำงานกับมุมมองของชนเผ่าพื้นเมืองว่าด้วยกระบวนการประเมินผลภายหลังของ IPBES รวมทั้งการสะท้อนผลลัพธ์และข้อเสนอแนะ และความสามารถในการเข้าใจเชิงนโยบายระดับชาติและภูมิภาค UNESCO มีนโยบายว่าด้วยชนเผ่าพื้นเมืองและผูกพันโดยหลักการของ UNDRIP สำหรับ UNESCO ในฐานะผู้ร่วมจัดประชุมการเสวนาโดยมุ่งที่จะส่งเสริมความตระหนักในปฏิสัมพันธ์ของความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและวิทยาศาสตร์ ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและการกำหนดนโยบาย และการที่ชนเผ่าพื้นเมืองเข้าร่วมกับกระบวนการของ IPBES อย่างไร การวิเคราะห์ วิจารณ์ และข้อเสนอแนะของพวกเขา

กระบวนการสำหรับ FPIC
เรากำลังมองหา FPIC ที่จะแบ่งปันข้อสนเทศในระหว่างและหลังการประชุมปฏิบัติการเสวนา จะมีรายงานที่ผลิตจากการประชุม รวมทั้งภาพถ่าย ทุกคนได้รับเชิญให้มีส่วนในรายงาน ร่างรายงานจะเวียนส่งเป็นภาษาอังกฤษให้แก่ผู้เข้าร่วมประชุมปฏิบัติการเพื่อทบทวน ให้ข้อคิดเห็นและรับรอง ภาพถ่ายในรายงานจะเวียนส่งด้วยเพื่อการรับรองของบรรดาผู้ที่อยู่ในภาพ ท่านจะมีเวลา 2 สัปดาห์เพื่อให้ข้อคิดเห็นและรับรองรายงานที่ขึ้นอยู่กับการเปลี่ยนแปลงใดๆ ที่ท่านร้องขอ ในฐานะที่เป็นผู้พิทักษ์ความรู้ของชุมชน ท่านอาจต้องการมองหาการรับรองจากชุมชนของท่านสำหรับการผนวกข้อสนเทศบางประการที่อยู่ในรายงาน เมื่อผ่านการรับรองแล้ว รายงานจะจัดพิมพ์ออนไลน์ด้วยช่องทางเปิด (เราใช้ใบอนุญาตร่วมสร้างสรรค์หรือไม่ เช่น https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/) นี่หมายความว่าคนอื่นๆ จะสามารถใช้บางส่วนหรือทั้งหมดของรายงานเพื่อความมุ่งหมายที่มิใช่เชิงพาณิชย์ต่อเมื่อพวกเขากล่าวถึงแหล่งที่มา

ในกรณีที่อาจมีการแบ่งปันข้อสนเทศและผลลัพธ์แบบอื่นหลังจากการเสวนา อาทิเช่น โดยผ่านสื่อสังคม จะไม่มีภาพถ่ายที่แบ่งปันโดยปราศจากความยินยอมของบุคคลที่อยู่ในภาพเหล่านี้ ในวิถีทางเดียวกัน การอ้างอิงใดๆ ของบุคคลจะต้องได้รับการรับรองก่อนเผยแพร่เสมอ

การให้ความยินยอม
ฉันยินยอมให้ข้อสนเทศที่ฉันแบ่งปันในการเสวนานี้ได้รับการบันทึกและภาพถ่ายของฉัน ในการรับรองว่า:

– การอภิปรายเกี่ยวกับสิทธิใน FPIC ของชนเผ่าพื้นเมืองได้รับการยึดถือนับแต่ต้น และฉันตระหนักว่าอาจมีการกล่าวถึงอีกในช่วงระหว่างการประชุมปฏิบัติการ
– ณ จุดใดจุดหนึ่งในระหว่างการประชุม แต่ละคนสามารถตัดสินใจได้ว่าเขาไม่ต้องการให้ข้อสนเทศหนึ่งใดถูกบันทึกลงหรือแบ่งปันนอกการประชุม
– ร่างรายงานและภาพถ่ายที่จะแบ่งปัน รวมทั้งโดยผ่านเว็บ สื่อบทความวารสาร ฯลฯ จะถูกแบ่งปันด้วยการทบทวนและเห็นชอบของฉัน
– หลังการประชุม องค์กรและบุคคลที่ร่วมอยู่เป็นตัวแทนชุมชนที่เกี่ยวข้อง จะเป็น “ผู้พิทักษ์” การใช้ความรู้และข้อมูลเชิงลึก นั่นหมายความว่าการใช้ประโยชน์ใดๆ ของความรู้ร่วมของชุมชนของพวกเขาจะได้รับการอภิปรายและรับรองโดยพวกเขา ตามความจำเป็น ผู้พิทักษ์จะมองหาการรับรองจากชุมชนท้องถิ่น
– ผู้จัดกับทั้งผู้เข้าร่วมคนอื่นๆ จากการเสวนาจะติดต่อกับองค์กรและบุคคลที่เป็นตัวแทนของชุมชนที่เกี่ยวข้อง เมื่อพวกเขาต้องการคำแนะนำหรือความยินยอมเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ความรู้ของชุมชนที่เกิดจากการประชุมปฏิบัติการ

ชื่อ องค์กรและลายเซ็นสำหรับผู้เข้าร่วมการเสวนา

ภาคผนวก V. การสัมมนานานาชาติ ณ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ วันศุกร์ 25 มกราคม 2562

ความรู้ชนเผ่าพื้นเมือง ท้องถิ่น และวิทยาศาสตร์เพื่อการจัดการผู้ผสมเกสร การผสมเกสร และการผลิตอาหาร

วันสุดท้ายของสัปดาห์ กรณีความเข้าใจและการเสริมสร้างศักยภาพของ IPBES จัดขึ้น ณ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งร่วมจัดโดยศูนย์ศึกษาชาติพันธุ์และการพัฒนา (CESD) ณ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และบรรดาผู้จัดการเสวนาในหินลาดใน PASD, IMPECT, UNESCO และ SwedBio ณ ศูนย์การปรับสภาพกรุงสต็อกโฮล์ม การสัมมนานานาชาติเป็นโอกาสสำหรับนักวิชาการ รัฐบาล ผู้เขียนของ IPBES ในพื้นที่ สื่อ องค์กรระดับชาติและท้องถิ่นของชนเผ่าพื้นเมือง ชาวไร่ชาวนา และผู้ผลิตอาหารให้ได้คุ้นเคยกับ IPBES และการประเมินการผสมเกสร และอภิปรายกันว่าจะใช้ข้อได้เปรียบในข้อความสำคัญอย่างไรในบริบทของท้องถิ่นและระดับชาติได้อย่างไร ผู้เขียนของ IPBES และผู้ถือครองความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น และผู้เชี่ยวชาญจากการเสวนาในบ้านหินลาดในมีส่วนในการนำเสนอประสบการณ์จากการสัมมนาวันสุดท้ายในหินลาดในได้แบ่งปันสะท้อนความสำคัญของชุมชนชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น และความรู้และการปฏิบัติของชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่นที่จะอภิบาลผู้ผสมเกสรและการผสมเกสรในการผลิตอาหาร ด้วยตัวอย่างจากระบบไร่หมุนเวียนของกะเหรี่ยงและผู้ถือครองความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่นและผู้เชี่ยวชาญจากส่วนต่างๆ ของโลก มีการอภิปรายกันว่าด้วยระบบความรู้ที่สามารถให้ความร่วมมือดีที่สุดในการประเมินผล บนพื้นฐานของประสบการณ์จากการเสวนาในหินลาดใน และประสบการณ์อื่นๆ จากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โครงการข้ามสาขาวิชาบนฐานของหลักฐานที่หลากหลาย และอื่นๆ ในที่ประชุม การสัมมนาเป็นโอกาสสำคัญสำหรับการแบ่งปันและอภิปรายกันระหว่างผู้ปฏิบัติในประเทศไทย โดยเฉพาะ ระบบไร่หมุนเวียนและความรู้ของชาวกะเหรี่ยงเพื่อการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพและการผสมเกสรที่มีความโดดเด่นในการอภิปราย และยังเป็นโอกาสสำคัญที่จะสะท้อนเรื่องราวเหล่านี้ระหว่างชาวกะเหรี่ยง รัฐบาล และสถาบันการศึกษา ทั้งยังเป็นช่วงเวลาสำคัญที่จะตรวจสอบว่าความร่วมมือระหว่างระบบความรู้ชนเผ่าพื้นเมือง ท้องถิ่น และวิทยาศาสตร์จะสามารถมาร่วมกันอย่างมีเหตุผลได้อย่างไร ด้วยความเกี่ยวข้องกันสำหรับการอภิบาลและการจัดการระบบสังคม-นิเวศวิทยาและภูมิทัศน์ชีววัฒนธรรมในภาคเหนือของประเทศไทย

ในระหว่างการเสวนาในหินลาดใน มีการหยิบยกข้อท้าทายเกี่ยวกับการยอมรับชาวกะเหรี่ยงและไร่หมุนเวียนจากหลายมุมมอง การอภิปรายในการสัมมนาที่ มช. เกี่ยวกับหัวข้อนี้สรุปได้ดังต่อไปนี้

ประธานร่วม ดร.จำเนียร วรรัตน์ชัยพันธ์ (IUCN) และ ดร.มาเรีย เท็งโก (SRC) ได้เปิดการสัมมนาและแสดงความขอบคุณการจัดงานนี้และการเข้าร่วมของคนจำนวนมาก พิธีเปิดจัดขึ้นโดยดนตรีตามประเพณีของชาวกะเหรี่ยงและคำสวดโดยผู้อาวุโสชาวกะเหรี่ยง รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาวรณ์ โอภาสพัฒนกิจ กล่าวต้อนรับผู้เข้าร่วมอย่างอบอุ่น ดร.อัษฎาภรณ์ ไกรรพานนท์ ผู้ตรวจราชการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในการกล่าวปาฐกถา เธอกล่าวว่าเธอยินดีมากที่ได้เรียนรู้เกี่ยวกับการประชุมปฏิบัติการในชุมชนกะเหรี่ยง เธออธิบายถึงนโยบายชาติของไทยว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ และเน้นถึงความจำเป็นที่จะต้องสงวนรักษา อนุรักษ์ และแบ่งปันขุมทรัพย์แห่งความหลากหลายทางชีวภาพของประเทศไทยให้กับคนรุ่นต่อไป ไม่นานมานี้ รัฐบาลได้ปรับปรุงยุทธศาสตร์ความหลากหลายทางชีวภาพแห่งชาติและแผนปฏิบัติการ ที่เชื่อมโยงกับเป้าประสงค์ของการพัฒนาที่ยั่งยืน และรวมถึงคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อมที่ดี การเข้าถึงและการแบ่งปันผลประโยชน์เป็นหัวใจของแผนใหม่นี้ และยังรวมความคิดของธนาคารชีวภาพ ที่ความรู้ตามประเพณีสามารถใช้เพื่อพยายามบ่งบอกถึงความมีประโยชน์ของสายพันธุ์ต่างๆ ยังคงมีงานที่ดำเนินต่อเนื่องในกรอบใหม่นี้ในการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ มีการเน้นโดยหวังว่าชนเผ่าพื้นเมืองและชุมชนท้องถิ่นจะได้รับประโยชน์จากการเปลี่ยนแปลงนี้ ให้พวกเขามีสิทธิและความสามารถมากขึ้นในการควบคุมการผลิตของตนและความหลากหลายทางชีวภาพ อีกทั้งยังมีแผนเพิ่มเกษตรกรรมอินทรีย์ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ผสมเกสร

ผู้ใหญ่บ้านชัยประเสริฐ โพคา ได้แสดงความชื่นชมปาฐกถา และซักถามเกี่ยวกับผู้อยู่อาศัยในป่าและสิทธิของพวกเขาที่จะใช้ประโยชน์จากป่า ดร. อัษฎาพร ไกรพานนท์ อธิบายว่าแผนการจัดการที่ดินขณะนี้มีการแก้ไขเพิ่มเติมและกรอบกฎหมายจะมีการเปลี่ยนแปลง เมื่อกฎหมายใช้แล้ว จะให้สิทธิคนในท้องถิ่นให้อาศัยอยู่ในป่าได้และทำไร่หมุนเวียนสืบเนื่องไป ผู้นำกะเหรี่ยงอีกคนหนึ่งกล่าวเกี่ยวกับการที่อุทยานแห่งชาติเข้าดำเนินการในที่ดินของพวกเขาโดยปราศจากความยินยอมหรือการมีส่วนร่วมของพวกเขาในการวางแผน เขาได้ร้องขอให้กระทรวงเคารพวิถีชีวิตของชาวบ้านผู้อาศัยอยู่ในป่า ดร. Krairapanond ตอบว่าเธอตระหนักถึงความขัดแย้งเหล่านี้ และเธอได้หยิบยกข้อกังวลเกี่ยวกับความจริงที่ว่าหมู่บ้านเหล่านี้มีปัญหากับการสถาปนาพื้นที่คุ้มครองต่างๆ เธอกล่าวว่าพวกเขายังคงปรับปรุงเรื่อง

บัญชา นักดนตรีหนุ่มชาวกะเหรี่ยงขับเพลงพื้นบ้านในการเปิดสัมมนานานาชาติ ภาพ: P. Malmer

การมีส่วนร่วมของภาคสาธารณะเพื่อเปลี่ยนความคิดและภาพลักษณ์ที่เสียหายของชาวบ้าน เธอต้องการหนุนเสริมเจ้าหน้าที่ของเธอที่กระทรวงให้เข้ามีส่วนร่วมในระดับชุมชนในการวางแผน นี่เป็นลำดับความสำคัญประการหนึ่งของกระทรวง เธอกล่าวว่า “เรากำลังอยู่ในกระบวนการสร้างวิธีวิทยาในการที่จะเพิ่มจำนวนต้นไม้ในป่าได้อย่างไร และในที่ซึ่งมีชุมชนที่อาศัยอยู่ในป่า เราไม่มีแผนอพยพชาวบ้านออกจากป่า เรากำลังแก้ไขเพิ่มเติมข้อกฎหมายที่ชาวบ้านจะไม่ต้องออกจากป่าไป และดังนั้นจึงสามารถอยู่กับที่ดินของตนได้อย่างถูกกฎหมาย และยังคงดำเนินการเกษตรของตนต่อไป เราจะยังคงทำตามนโยบายเหล่านี้”

ดร.มาลี สิทธิเกรียงไกร ในนามของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้นำเสนอสิ่งที่ได้ดำเนินการมาจากฝ่ายของตนเกี่ยวกับการสนับสนุนเพื่อสร้างความเข้าใจถึงสถานการณ์สำหรับชนเผ่าพื้นเมืองที่ทำไร่หมุนเวียน ดังตัวอย่างเช่น พวกเขาให้กลุ่มเยาวชนจัดทำบันทึกการปฏิบัติของตนในหินลาดใน และแบ่งปันวิธีการเพาะปลูก การคัดเลือกเมล็ดพันธุ์ และการอยู่อย่างสอดคล้องกับธรรมชาติ

ศูนย์ศึกษาชาติพันธุ์และการพัฒนา (CESD) มักจะทำงานใกล้ชิดกับชุมชนต่างๆ มากกว่ากับผู้กำหนดนโยบาย และพวกเขาได้เฝ้าสังเกตการณ์การที่ชาวบ้านเจรจาต่อรองกับเจ้าหน้าที่รัฐบาลเพื่อเรียนรู้เกี่ยวกับการต่อสู้และความต้องการของตน ชุมชนต่างๆ ได้ให้ความใส่ใจอย่างมากต่อเรื่องสิทธิมนุษยชน โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับที่ดินและพื้นที่คุ้มครอง เธอกล่าวว่าการสังเกตการณ์ของพวกเขาจาก CESD คือว่าชุมชนต่างๆ มีความวิตกกังวลมาก และนับตั้งแต่ปี 2538 เป็นต้นมาชาวบ้านได้ถกเถียงกับรัฐบาลถึงสิทธิในที่ดินของตน พวกเขาได้พยายามแสดงให้รัฐบาลเห็นว่าพวกเขาอาศัยอยู่อย่างสอดคล้องกับป่าและด้วยเหตุนั้น พวกเขาจึงไม่สมควรถูกกล่าวโทษว่าทำลายที่ดิน เธอยังได้เน้นว่าชาวบ้านมีความหวังว่ารัฐบาลจะมีเวลารับฟังพวกเขา วันนี้มีหมู่บ้านหลายแห่งมาและร้องขอความช่วยเหลือจาก CESD ให้ติดต่อกับผู้กำหนดนโยบาย เธอกล่าวว่าการร่วมเสวนามีประโยชน์เพียงแต่เมื่อพวกเขามีอำนาจที่เท่าเทียมกันเท่านั้น มีข้อถกเถียงกันมานานแล้วว่าชาวบ้านและป่าไม้ไม่สามารถอยู่ร่วมกันได้ แต่นี่ไม่เป็นความจริงเลย เธอกล่าว สุดท้ายนี้ เธอได้กระตุ้นทุกคนให้สร้างงานวิจัยให้มากขึ้นพร้อมกับการแก้ไข เราอาจจำเป็นต้องจำไว้ด้วยว่าการศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญ และไม่ใช่คิดเพียงการพัฒนาเท่านั้น เธอกล่าวสรุป

ในช่วงวัน มีการอภิปรายอย่างมากทั้งยังได้สะท้อนเชิงลึกเกี่ยวกับผู้ผสมเกสร การผสมเกสร และการผลิตอาหาร และเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างระบบความรู้ต่างๆ อาทิเช่น ในIPBES จะสามารถสนับสนุนการเชื่อมโดยความรู้กับนโยบายได้อย่างไร เพื่อการตัดสินใจที่มีข้อสนเทศมากขึ้นเกี่ยวกับกฎหมายและนโยบาย ความสำคัญของการผนวกชนเผ่าพื้นเมืองและชุมชนท้องถิ่นผู้ที่ได้อยู่อาศัยและใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพมายาวนานหลายปีที่ได้ถูกเน้นโดยหลายฝ่าย และในบริบทนั้น จึงกล่าวกันว่าการประชุมทางวิชาการนี้เป็นจุดเริ่มต้นที่ดี และเป็นที่พึงพอใจร่วมกันว่าเราสามารถมาร่วมอยู่ ณ ที่นี้ร่วมกันเพื่อเรียนรู้จากกันและกัน เราทั้งหมดได้เรียนรู้อย่างมากเกี่ยวกับผู้ผสมเกสรและความหลากหลายทางชีวภาพ และชาวกะเหรี่ยงและวิถีแห่งความรู้ของชนเผ่าพื้นเมือง นี่คือจังหวะก้าวไปสู่ความรู้ที่ได้รับการหนุนเสริมเพื่อนโยบายที่ให้ความมั่นคงในส่วนของธรรมชาติต่อผู้คนในสังคมที่ยั่งยืนอย่างบรรสานสอดคล้องกับธรรมชาติ

เกี่ยวกับรายงาน

“การเสวนาระหว่างระบบความรู้ชนเผ่าพื้นเมือง ท้องถิ่น และวิทยาศาสตร์ที่สะท้อนเกี่ยวกับการประเมินผลของ IPBES ว่าด้วยผู้ผสมเกสร การผสมเกสร และการผลิตอาหาร” จัดขึ้นระหว่างวันที่ 21 – 25 มกราคม 2562 ในชุมชนกะเหรี่ยงบ้านหินลาดใน จังหวัดเชียงราย ประเทศไทย ร่วมจัดโดยสมาคมศูนย์รวมการศึกษาและวัฒนธรรมของชาวไทยภูเขาในประเทศไทย (IMPECT) และสมาคมปกาเกอะญอเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน (PASD) ร่วมกับ SwedBio ณ ศูนย์การปรับสภาพแห่งกรุงสต็อกโฮล์ม และ UNESCO ฝ่ายงานวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ ผู้เข้าร่วมการเสวนาหลายคนได้เคยร่วมในการประเมินผลตามประเด็นของผู้ผสมเกสร การผสมเกสร และการผลิตอาหารของ IPBES และรวมทั้งผู้เชี่ยวชาญชนเผ่าพื้นเมืองเรื่องผู้ผสมเกสรจากหลายส่วนของโลก อันประกอบด้วย แอนติกัวและบาร์บูดา กัวเตมาลา อินเดีย เคนยา เมียนมาร์ นิวซีแลนด์ ปานามา และฟิลิปปินส์ ร่วมกับผู้เชี่ยวชาญเรื่องผู้ผสมเกสร และนักวิทยาศาสตร์ระดับโลก ระดับชาติและท้องถิ่นและผู้ปฏิบัตินโยบาย พวกเขาได้สะท้อนถึงข้อความสำคัญๆ ของการประเมินผลการผสมเกสรของ IPBES และได้เสนอแนะวิถีทางเพื่อนโยบายและการปฏิบัติที่ดีกว่าในเรื่องผู้ผสมเกสรและการจัดการความหลากหลายทางชีวภาพ คณะนักวิทยาศาสตร์รวมทั้งบรรดาผู้เขียนที่เป็นผู้นำของการประเมินผล

การประเมินผลของ IPBES ว่าด้วยการผสมเกสร ผู้ผสมเกสร และการผลิตอาหารเป็นการประเมินผลตามประเด็นครั้งแรกของ IPBES และถูกมองว่าเป็นการนำร่องของขั้นตอนการทำงานกับความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่นในการประเมินผล อันเป็นก้าวที่สำคัญในการขับเคลื่อนความร่วมมือระหว่างระบบความรู้ต่างๆ และมีส่วนต่อบทบาทของ IPBES ในการเปิดพรมแดนของวิทยาศาสตร์ที่ยั่งยืน การเสวนาที่หินลาดในตามแนวทางของ IPBES ในการยอมรับและทำงานกับความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น โดยการพัฒนาวิธีการแบบมีส่วนร่วมในการประเมินผลภายหลังและบริบทของความเข้าใจด้านนโยบาย

SwedBio

เป็นแผนงาน ณ ศูนย์การปรับสภาพแหงกรุงสต็อกโฮล์ม ที่มีส่วนในการบรรเทาความยากจน ความเป็นธรรม วิถีชีวิตที่ยั่งยืน และระบบสังคม-นิเวศวิทยาที่อุดมด้วยความหลากหลายทางชีวภาพที่ยังคงอยู่ ปรับตัว และแปลงรูปภายใต้การเปลี่ยนแปลงของโลก อาทิเช่น การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ SwedBio เสริมความสามารถในการสร้างสรรค์องค์ความรู้และการแลกเปลี่ยนระหว่างผู้ปฏิบัติ ผู้กำหนดนโยบาย และนักวิทยาศาสตร์เพื่อการพัฒนาและการดำเนินงานตามนโยบายและวิธีการหลากหลายระดับ

สมาคมศูนย์รวมการศึกษาและวัฒนธรรมของชาวไทยภูเขาในประเทศไทย (IMPECT)

เป็นองค์กรชนเผ่าพื้นเมืองที่ทำงานกับชนเผ่าพื้นเมืองในภาคเหนือของประเทศไทยที่ได้ร่วมในสถานการณ์และประสบการณ์ที่เหมือนกันและประยุกต์ใช้ความรู้และการปฏิบัติตามประเพณีในทุกมิติของงานพัฒนา พื้นที่ปฏิบัติงาน 4 ด้านหลักได้แก่: การฟื้นฟูวัฒนธรรมและการศึกษาทางเลือก การส่งเสริมสิ่งแวดล้อมและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ งานสนับสนุนขบวนและเครือข่ายชนเผ่าพื้นเมืองและสิทธิชนเผ่าพื้นเมือง

สมาคมปกาเกอะญอเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน (PASD)

เป็นองค์กรบนฐานชุมชนของชาวปกาเกอะญอ (กะเหรี่ยง) ในประเทศไทย PASD ดำเนินการเพื่อการยอมรับชาวกะเหรี่ยงและสิทธิและวิถีชีวิตในนโยบายและกรอบของกฎหมาย ยุทธศาสตร์หลักเพื่อบรรลุถึงการยอมรับนี้คือโดยผ่านการสร้าง “เขตพื้นที่วัฒนธรรมพิเศษ” ซึ่งเป็นกลไกสำหรับการรับรองสิทธิชนเผ่าพื้นเมืองในวิถีชีวิตทางวัฒนธรรม ที่ดิน และเขตแดนของตน ยิ่งกว่านั้น PASD ยังเน้นการพัฒนาชุมชนและการเสริมสร้างรายได้ผ่านผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่ไม้ท่อนสำหรับชุมชนชนเผ่าพื้นเมืองและเยาวชนของตน การเสริมความเข้มแข็งให้แก่ความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองของชาวกะเหรี่ยง อาทิเช่น เบลาะ – ศูนย์วัฒนธรรมตามประเพณี
ธา – บทกวีและบทเพลงพื้นบ้าน และ ต่าเลอะเปลอ – การเล่านิทานและเรื่องอื่นๆ ที่สำคัญ

UNESCO ฝ่ายงานวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ

ดำเนินการขับเคลื่อนและส่งเสริมวิทยาศาสตร์เพื่อประโยชน์ของสันติภาพ การพัฒนาที่ยั่งยืน และความมั่นคงของมนุษย์ และความเป็นอยู่ที่ดี ด้วยความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับรัฐภาคีและบรรดาหุ้นส่วนอันกว้างขวาง งานหมู่เกาะขนาดเล็กและความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองของฝ่ายงานวิทยาศาสตร์ธรรมชาติของ UNESCO เป็นเจ้าภาพของหน่วยสนับสนุนทางเทคนิคของ IPBES เพื่อความรู้ชนเผ่าพื้นเมืองและท้องถิ่น

ติดต่อ:
ที่อยู่: SwedBio at Stockholm Resilience Centre,
Stockholm University, SE – 106 91 Stockholm, Sweden
Visiting address: Kräftriket 2b
Telephone: +46 8 674 70 70
Email: swedbio@su.se

ค้นข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่:
www.stockholmresilience.su.se
www.swed.bio

SwedBio is funded by the Swedish International Development Cooperation Agency (Sida)